

הערות "טבלת תהילים"

<http://www.FaithBit.org.il/TH>

תאריך עדכון: 26 יוני 2018 אריה טוכפלד 0523652978

לא בדור / מסומן / דפדוף	המב / המב	הגויים / הגויים	משפט / משפט	קטנות / קטנות	האדם / האדם	סמל / סמל	קורות / קורות	ברית / ברית	קריאת / קריאת	שמוע / שמוע	תפילות / תפילות	הרשעים והטועים			בן / בן	מב / מב	ה / ה	ה / ה	ה / ה	ה / ה	ה / ה	ה / ה
												הרשעים	הטועים	הרשעים								
(20)	(19)	(18)	(17)	(16)	(15)	(14)	(13)	(12)	(11)	(10)	(9)	(8)	(7)	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)			

[א א] {v:2} "אשרי". {v:3} "לא הלך ב...". [הושע ז ה] "משך ידו את לצצים". [משלי ד יד-טו] "בארץ רשעים אל תבא ואל תאשר בדרך רעים. פרעהו אל תעבר בו שטה מעליו ועבור". [יר' טו יז] "לא ישבתי בסוד משחקים ואעלז מפני ידך בדד ישבתי כי זעם מלאתני". {v:4} [עירובין סה/ב] אדם ניכר: בכוסו ובכיסו ובכעסו ו... אף בשחקו. {v:10} חוטאים. מייעצים. "מושב לצים" [יסוד] התכנסות קלי דעת. [אבות ג ב] שנים שיושבין ואין ביניהן דברי תורה, הרי זה "מושב לצים". אבל שנים שיושבין ויש ביניהם דברי תורה, שכינה שרויה ביניהם. [אבות ג יג] שחוק וקלות ראש, מרגילין לערוה. {v:20} [ע"ז יח/ב] וכי מאחר שלא הלך היכן עמד? ומאחר שלא עמד היכן ישב? ומאחר שלא ישב היכן לך? אלא לומר לך שאם הלך - סופו לעמוד ואם עמד - סופו לישוב ואם ישב - סופו ללוחץ ואם לך - ... יסורין באין עליו שנ' [יש' כח כב] "ועתה אל תתלוצצו פן יחזקו מוסריכם".

[א ב] {v:2} [יהושע א ח] "לא ימוש ספר התורה הזה מפיד והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך ואז תשכיל". [ע"ז יט/א] בתחילה נקראת על שמו של הקב"ה ולבסוף נקראת על שמו שנאמר "בתורת ה' חפצו ובתורתו יגהה יומם ולילה". {v:3} "יהגה" [מצודות] בכל עת יחשוב להתבונן במה שהמציא בלבו טעמים וציצים פרחים לתורה. [ע"ז יט/א] לעולם ילמוד אדם תורה במקום שלבו חפץ שנאמר "כי אם בתורת ה' חפצו". [ק"ב א] "... אשרי איש ירא את ה' במצותיו חפץ מאד".

[א ג] {v:2} [ב"ב] [מלבי"ם] שהעץ הזה יוציא פירותיו בזמנו המיוחד לו וכן אושר הנפש והצלחת הצדיקים יהיה בעתם המיוחד עת תשוב לבצרון אל המקום אשר לקחה משם. [מש' כא א] "פלגי מים לב מלך ביד ה' על כל אשר יחפץ יטנו". {v:3} "ועלה לא יבול" [מדרש] שהכל צריכין לשיחתו ולתלמודו. מאן [סוכה כא/ב] שאפילו שיחת תלמידי חכמים צריכה לימוד... [רש"י] "ועלהו" - דבר קל שבו. "פריו יתן" [מלבי"ם] וכן הצדיק אינו כמשכילים בעכו"ם שמוציאים פרי ע"י עיוניהם ומופתיהם השכליים, אבל אינם פרי הנפש. {v:20} [אבות ג יז] ... כל שמעשו מרפין מחמתו, דומה... לאילן שענפיו מועטין ושרשיו מרפין, ... שנא' [יר' זז-ח] "... והיה כעץ שתול על מים ועל יובל ישלח שרשיו ולא יראה כי יבא חום והיה עלהו רענן ובשנת בצורת לא ידאג ולא ימיש מעשות פרי".

[א ד] {v:9} "תדפנו רוח". {v:10} "כמץ" [יסוד] כקליפת [מצודות] פסולת התבואה.
[א ה] {v:9} "לא יקמו... במשפט" [יסוד] לא תהיה תקומה לרשעים ביום הדין. "וחטאים בעדת צדיקים" - והחוטאים לא יכללו בציבור הצדיקים. {v:17} "במשפט" [יסוד] ביום הדין. [קהלת יב יד] "כי את כל מעשה האלהים יבא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע". {v:20} [משלי יט כט] "נכוננו ללצים שפטים ומהלמות לגו כסיל".

[א ו] {v:4} "יודע דרך צדיקים". {v:5} "יודע... דרך צדיקים" [מצודות] נותן לב לדעת ולהשגיח על דרך הצדיקים לבל יכשלו. {v:9} [משלי יב כו] "יתר מרעהו צדיק ודרך רשעים תתעם".

[א ז] {v:1} [צוהר] התאספו הפלשתים נגד דוד כשנעשה למלך [שמ"ב ה]. ואומר מוסר לעמי הגויים. {v:6} "למה?"
{v:10} "רגשו" [יסוד] נאספו ברעש. "יהגו ריק" יחשבו וידברו דברי שוא. {v:19} [רש"י] רבותינו דרשו את הענין על מלך המשיח. {v:20} שירת האזינו [דב' לב כז] "פן יאמרו ידנו רמה ולא ה' פעל כל זאת".
[ב ב] {v:10} "יתיצבו... נוסדו יחד".

[ב ג] {v:10} [מלבי"ם] יפרקו מעל צוארם במרד ובהפר אלה וברית.
[ב ד] {v:4} [משלי א כו] "גם אני באידכם אשחק אלעג בבא פחדכם". {v:9} ה' ישחק וילעג "למו" [מצודות] עליהם [ב].
{v:13} "יושב בשמים". {v:16} [משלי יט כא] "רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום". {v:20} "ישחק" [לז יג], [נט ט]. שירת האזינו [דב' לג לז] "אי אלהימו צור חסיו בו?...".

[ב ה] {v:4} [במ' יד י] "וכבוד ה' נראה באהל מועד אל כל בני ישראל". {v:9} "יבהלמו" [יסוד] יבהילם. [יר' ל ה-ו] "כי כה אמר ה' קול חרדה שמענו פחד ואין שלום. שאלו נא וראו אם ילד זכר מדוע ראיתי כל גבר ידיו על חלציו כילודה ונהפכו כל פנים לירקון". {v:19} "אז".

[ב ו] {v:4} "נסכתי מלכתי" [צוהר] גדלתי אותו למלך.
[ב ז] {v:2} "אני היום ילדתיך" [מצודות] חביב אתה בעיני כבן לאב ביום הולדו. {v:3} "אספרה אל חק ה'" [יסוד] אספרה... את חקת ה'. {v:4} "בני אתה" [רש"י] ... ומצינו במלכי ישראל החביבין לפניו שקרוין בנים כמו שנאמר בשלמה [דה"א י כב י] "הוא יהיה לי לבן ואני אהיה לו לאב".

[ב ח] {v:2} "ואחוזתך אפסי ארץ" [יסוד] ושטחי ארצך יגיעו לקצות הארץ. {v:3} [מצודות] לזאת "שאל ממני" ואתן שאלתך. {v:4} "ואתנה". [בר' יג טו] "כי את כל הארץ אשר אתה ראה לך אתננה ולזרעך עד עולם". {v:5} [במ' יד כ]

"וַיֹּאמֶר ה' סִלַּחְתִּי כְדַבְרְךָ" [רש"י] בשביל מה שאמרת פן יאמרו [טז] "מַבְלִיתִי יִכְלַת ה' לִהְבִּיא אֶת הָעַם זֶהָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם וַיִּשְׁחָטֶם בְּמַדְבָּר?" {~:9} "וַאֲתָנָה גּוֹיִם נַחֲלַתְךָ". {~:11} דבר ה' "שֶׁאֵל מִמֶּנִּי...". {v:19} "וַאֲתָנָה...".

[ב ט] {v:4} "בִּשְׁבֵט בְּרִזְל... תִּנְפָצִם". {~:5} "תְּרוּעֶם" [יסוד] תִּשְׁכַּר אֶת אוֹיְבֶיךָ. {v:9} "תְּרַעֲם" [יסוד] תִּשְׁכַּר. "תִּנְפָצִם" [מצודות] עֲנִין הַפְּזוֹר עִם הַשֶּׁבֶר וְרִצּוֹן.

[ב י] {~:1} "וַעֲתָה". {v:3} "הַשְּׂכִילוֹ". "הוֹסְרוֹ" [יסוד] קָחוּ מוֹסֵר. {v:10} "שִׁפְטֵי אָרֶץ" [צוהר] מִלְכֵי עוֹלָם. {!:19} "וַעֲתָה".

[ב יא] {!:3} [משנה ברכות ה א] אֵין עוֹמְדִין לְהַתְּפַלֵּל אִלָּא מִתּוֹךְ כּוֹבֵד רֹאשׁ... [ב יב] {v:2} [יש' ל יח] "אֲשֶׁרִי כָל חוֹכֵי לוֹ". [צפ' ג ח] "לִכֵּן חֲכוּ לִי נֶאֱמַר ה' לַיּוֹם קוֹמִי לְעַד...". {!:3} [א"ע] הִנֵּה [יא] "עֲבַדוּ אֶת ה'" כִּנְגַד [ב] "עַל ה'" ו"נִשְׁקוּ בֵּר" כִּנְגַד "וְעַל מְשִׁיחוֹ". [מלבי"ם] הִתְחַבְּרוּ אֶל הַמְּבוֹרָךְ מֵאֵת ה', שְׂבִמָּה שֶׁתְּעַבְדוּ עֲבוֹדַת הַמֶּלֶךְ מְשִׁיחַ ה' יִדְמָה כְּאִילוֹ אֲתֶם עוֹבְדִים אֶת ה'. "חוֹסֵי בּוֹ" [יסוד] הַבוֹטְחִים בָּהּ. {v:4} "יֵאֲנָף" [יסוד] יִקְצוֹף. "כִּי יִבְעַר כְּמַעַט אִפּוֹ" [צוהר] כִּי מִתְּלַקָּה פִּתְאוֹם כְּעַס ה'. "בֵּר" בְּאַרְמִית - בֵּן. {v:7} "פֶּן יֵאֲנָף" [רש"י] פֶּן יִקְצוֹף. {v:9} "וְתֵאבְדוּ דֶרֶךְ" [יסוד] וְלֹא תִמְצְאוּ דֶרֶךְ לְהִנְצֹל.

[ג א] {v:14} "בִּבְרַחוֹ מִפְּנֵי אֲבִשְׁלוֹם בְּנוֹ" [שמ"ב טו יד] "וַיֹּאמֶר דוֹד לְכָל עֲבָדָיו אֲשֶׁר אֲתוּ בִירוּשָׁלַם קוֹמוּ וּנְבַרְחָה כִּי לֹא תִהְיֶה לָנוּ פְּלִיטָה מִפְּנֵי אֲבִשְׁלוֹם מֵהָרוּ לִלְכַת פֶּן יִמָּהַר וְהִשְׁגֵנוּ וְהִדִּיחַ עֲלֵינוּ אֶת הָרַעָה וְהִכָּה הָעִיר לְפִי חֶרֶב". [ג ב] {v:10} "קָמִים עֲלֵי".

[ג ד] {~:3} "כְּבוֹדִי" [יסוד] בְּךָ אֲנִי מִתְּכַבֵּד. {v:5} "מִגֵּן בְּעַדִּי" [יסוד] שׁוֹמֵר עֲלֵי. {v:19} "וּמְרִים רֵאשִׁי" [צוהר] וְהַמְּלַכַת אוֹתִי.

[ג ה] {v:4} "מָהֵר קִדְשׁוֹ". {v:5} "וַיַּעֲנֵנִי". מִתּוֹךְ מִצּוּקָה [א-ג]. {v:11} "קוֹלִי אֵל ה' אֶקְרָא". {~:13} "מָהֵר קִדְשׁוֹ". {v:19} "מָהֵר קִדְשׁוֹ" [א"ע] בְּעַבּוֹר הָאָרוֹן שְׁהִיָּה בְּצִיּוֹן נִקְרָא הָרַקְוֹדֶשׁ. {v:20} "יֵרָ לְכֹא" [והיָה אֲדִירוּ מִמֶּנּוּ וּמִשְׁלוֹ מִקְרָבוּ יֵצֵא וְהִקְרַבְתִּי וּנְגַשׁ אֵלַי. כִּי מִי הוּא זֶה עֶרֶב אֶת לְבוֹ לְגִשְׁתִּי אֵלַי? נֶאֱמַר ה'". [יש' נג ז] "נִגַּשׁ וְהוּא נִעְנָה...".

[ג ו] {v:2} "אֲנִי שִׁכְבְּתִי" [יסוד] אֲנִי בְּבִטְחוֹנִי שִׁכְבְּתִי עַל מִטְתִּי. "וַאֲיִשְׁנָה" - וְלֹא נִדְדָה שְׁנֵתִי. "הַקִּיצוֹתִי" - קִמְתִּי מִמְשַׁכְּבֵי בְּבִטְחוֹן. [מלבי"ם] אִם הִיָּה נִעְשָׂה כְּעֵצַת אֲחִיתוֹפֵל לֹא הִיָּתִי מִקִּיץ עוֹד. {~:3} "אֲנִי שִׁכְבְּתִי וַאֲיִשְׁנָה" [רש"י] לְבִי אֲטוֹם בְּדֹאגָה וּפְחָד. {v:5} "כִּי ה' יִסְמְכֵנִי" [יסוד] יִתְמוֹךְ בִּי.

[ג ז] {v:3} "לֹא אִירָא" (מְאוֹיְבִי). {v:10} "סִבִּיב שְׁתוּ עֲלֵי" [יסוד] הַקִּיפוֹנִי וְצָרִים לְהִרְעֵ לִי. [צוהר] לְהִלָּחֵם עֲלֵי. [ג ח] {v:5} "הִכִּיתִי אֶת כָּל אֵיבֵי...". {~:6} "הוֹשִׁיעֵנִי". {v:11} "קוֹמָה ה'". {~:19} "כִּי הִכִּיתִי...".

[ג ט] {v:2} "עַל עֲמֹךְ בְּרַכְתְּךָ סִלָּה" [יסוד] עַל עֲמֹךְ יִשְׂרָאֵל תַּחּוֹל בְּרַכְתְּךָ לְעוֹלָם. {!:3} "עַל עֲמֹךְ בְּרַכְתְּךָ" [רש"י] עַל עֲמוּ מוֹטֵל לְבַרְךָ וְלַהוֹדוֹת לוֹ "סִלָּה". {v:4} "לֵה' הִישׁוּעָה" [יסוד] לֵה' לְבַדּוֹ הַכַּח לְהוֹשִׁיעַ. {v:5} "בְּרַכְתְּךָ". {v:19} "סִלָּה" [יסוד] לְעוֹלָם.

[ד ב] {v:3} "בְּקִרְאִי... תִּפְלַתִּי". {v:5} "בְּצַר הִרְחַבְתִּי לִי" [רש"י] בִּימֵים שֶׁעָבְרוּ עֲלֵי. {v:6} "בְּצַר" [יסוד] בַּעַת צָרָה. {v:11} "בְּקִרְאִי עֲנִינִי... חֲנִנִי וְשָׁמַע תִּפְלַתִּי".

[ד ג] {v:6} "כְּבוֹדִי לְכָלִּימָה".

[ד ד] {!:3} "בְּקִרְאִי אֵלַי". [משלי ג ג] "חֶסֶד וְאֱמֶת אֵל יַעֲזֹבְךָ". [מלבי"ם] הָאֱמֶת הוּא בְּמַדַּת הַדִּין אוֹ קִיּוֹם הַבְּטָחָה וְחִיּוּב, וְהַחֶסֶד הוּא שְׁלֵא עִפּ" חִיּוּב אוֹ הַבְּטָחָה... שֶׁהַחֶסֶד הוּא הַמְּפַלֵּג יוֹתֵר עַל הַחִיּוּב. {v:4} "הַפְּלָה" [יסוד] הַבְּדִיל וּבַחֲרָה. {~:5} "יִשְׁמַע בְּקִרְאִי אֵלַי".

[ד ה] {!:3} "רִגְזוֹ" [רש"י] חֲרָדוֹ, [מלבי"ם] מַעֲנִין פְּחָד.

[ד ו] {!:3} [משלי ג ה] "בְּטָחָה אֵל ה'" כִּכֵּל לְבָךְ וְאֵל בִּינְתְךָ אֵל תִּשְׁעֵן".

[ד ז] {~:5} "נִסָּה עֲלֵינוּ אוֹר פְּנִיךָ ה'" [מצודות] הָרַם עֲלֵינוּ אוֹר פְּנִיךָ אֲתָה ה' לְמַלְאוֹת תְּאוֹתֵינוּ. {!:10} "רַבִּים אוֹמְרִים מִי יִרְאֵנוּ טוֹב" [רש"י] רַבִּים מִיִּשְׂרָאֵל יֵשׁ שְׂרוּאִין רְשָׁעִים בְּעוֹשֵׁר וּבְשִׁלוּהַ וְאוֹמְרִים מִי יִרְאֵנוּ טוֹב לְהִיּוֹת עֲשִׁירִים וּמְשִׁיגֵי תְּאוֹהַ כְּאֵלוֹ. [מצודות] חוֹשְׁקִים עוֹשֵׁר רַב.

[ד ח] {v:2} "תִּירוּשָׁם" [מצודות] מִלְשׁוֹן תִּירוּשׁ וְהוּא עֲנִבֵי הֵינּוּ. {~:11} [א"ע] הֵם מִתְּאוּמִים שְׁלֵא נִרְאָה טוֹב וְאֲנִי הִיָּתִי שִׁמַּח בְּרֹאוֹתֵי אוֹתָם בְּטוֹב. [גדרים נ/ב] אִם לְעוֹבְרֵי רִצּוֹנוֹ כֵּךְ לְעוֹשֵׁי רִצּוֹנוֹ עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה.

[ה א] {v:1} [יסוד] "אֵל הַנְּחִילוֹת" - עַל כָּלִי נְגִינָה בְּמִקְדָּשׁ.

[ה ב] {v:3} "אֲמַרִי" [יסוד] אֲמַרִי פִי. "הַגְּגִי" - הַגִּיּוֹן לְבִי. {~:5} "הַאֲזִינָה".

[ה ג] {v:3} "אֲתַפְּלֵל". {~:4} "מִלְכֵי וְאַלְהֵי". {~:5} "הַקְּשִׁיבָה". {~:6} "שׁוֹעִי" [יסוד] זַעֲקָתִי. [מלבי"ם] הַשׁוֹעַ הוּא הַצּוֹעֵק לִישׁוּעָה מִן הַצָּרָה.

[ה ד] {v:3} [מצודות] כִּכֵּל "בּוֹקֵר תִּשְׁמַע קוֹלִי" כִּי בְהִיּוֹת הַבּוֹקֵר אֲסַדֵּר לְפָנֶיךָ תִּפְלַתִּי וְלֹא הַקְּדַמְתִּי לֵה דְבַר הַרְשׁוֹת וְלִזְהָ אֶקְוֶה אֲשֶׁר תִּשְׁמַע קוֹלִי. {~:5} "תִּשְׁמַע קוֹלִי". {v:11} [יסוד] "אֲעַרְךָ לֶךְ" - אֲנִי עוֹרֵךְ תִּפְלִיָּה לְפָנֶיךָ. {v:20} [שמ' לד ב] "וְהִיָּה נִכּוֹן לְבַקֵּר וְעֵלִית בְּבַקֵּר אֵל הַר סִינַי" [רב"ח] הִיָּה רְאוּי לּוֹמֵר וְהִיָּה נִכּוֹן לְבַקֵּר וְעֵלִית אֵל הַר סִינַי, אֲבָל הַכְּתוּב יִרְמוֹז לְמַדַּת הַבְּקָר... לְקַבֵּל כְּחֹזֵק שֶׁל בְּקָר שֶׁהוּא מְדַת הַרְחֻמִּים... וְזֶהוּ עֲנִין שֶׁ... הַתְּפַלֵּל דוֹד ע"ה... שִׁישְׁמַע קוֹלוֹ בְּכָל בְּקָר שִׁיעֲרוֹךְ לוֹ.

[ה ו] {v:4} "לֹא יִתְיַצְבוּ" רְשָׁעִים "לְנִגַּד עֵינֶיךָ". "שְׁנֵאתֶם". {v:10} "הוֹלִלִים" [רש"י] מִשְׁתַּטִּים. [יסוד מְלַכּוֹת] "פְּעֵלֵי אוֹן" - עוֹשֵׁי רִשָּׁע.

[ה ז] {v:4} יִתְעַב וַיֵּאבֵד רְשָׁעִים. {v:9} תִּתְעַב. תֵּאבֵד.

[ה ח] {~:5} "בְּרוֹב חֶסֶדְךָ".

- [ה ט] {~:4} "נחני בצדקתך" [מצודות] תן בלבי ללכת בדרך צדקה. {~:5} "הישר לפני דרכך" [יסוד] תישר לפני את דרכך ולא אכשל. {v:10} "שוררי" [רש"י] עויני המצפים שאבגוד בך ותעזבני. {!:11} "נחני... הישר לפני דרכך".
- [ה יא] {~:4} "האשימם". {~:9} "יפלו". הדיחמו". {v:10} "מעצותיהם" [יסוד] עצתם הרעה. "ברב פשעיהם". "מרו" - מרדו "בך".
- [ה יב] {v:2} "וישמחו... ירננו... ויעלצו..." {~:3} "חוסי" [יסוד] הבוטחים "בך". {~:5} "ותסך עלימו" [יסוד] ואתה תגן עליהם. {v:19} "לעולם..."
- [ה יג] {v:5} "תברך". "כצינה" [יסוד] כמגן ושריון "רצון" - בחיבה "תעטרנו". [מלבי"ם] לשמרו מכל פגע.
- [ו ב] {? :3} [מש' ג יא] "מוסר ה' בני אל תמאס ואל תקץ בתוכחתו". [יר' י כד] "יסרני ה' אך במשפט אל באפך פן תמעטני".
- [ו ג] {~:5} "חנני" [יסוד] רחם עלי. {v:20} [יר' יז יד] "רפאני ה' וארפא הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה".
- [ו ד] {~:4} "עד מתי" [יסוד] עד מתי תעמד מנגד. {v:6} "ואתה ה' עד מתי" [רש"י] תבטי ואינך רופא.
- [ו ו] {v:4} [רד"ק] כי הגוף אחר צאת הנשמה כאבן דומם, והוא יורד שאולה, אבל הנשמה תעלה ותודה ותשבח לעד בלא הפסק. אבל יתאוה הצדיק לחיות לעשות רצון האל בעודנו חי, להרבות שכר הנשמה לעולם הבא. {~:7} [רד"ק] אם אמות, לא אזכרך במותי ולא אודה לך בשאול, כמו שאודה לך אם תרפאני, שאודה לך לעיני כל. {v:20} [יש' לח יח] "כי לא שאול תודך מות יהלך לא ישברו יורדי בור אל אמתך". [ל י] "מה בצע בדמי ברדתי אל שחת היודך עפר היגיד אמתך". [קיה יז] "לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה".
- [ו ז] {~:3} "אשחה" [יסוד] אשיח צערי "בכל לילה..." {v:6} [יר' מה ג] "יגעתי באנחתי".
- [ו ח] {v:6} "עתקה" [רש"י] נתישנה ונזדקנה עיני בכהיית אור. "בכל צוררי" - בשביל צרות שמצירין לי. {~:10} "צוררי" [יסוד] המצרים לי. {v:20} [לא י] "עששה בכעס עיני". [איוב יז ז] "ותכה מכעש עיני ויצרי כצל פלם". [מצודות] "ותכה" - עיני כהתה מרוב הכעס כדרך השורה בצער אשר יכעס על עצמו. "ויצורי" - כל תאות מחשבות לבי לא יתקיימו כצל הזה אשר לא יתקיים במקום אחד כי בכל עת ינטה ממקומו כאשר ינטה השמש.
- [ו ט] {~:2} "כי שמע ה'". {~:3} "בכיי". {v:5} "שמע ה'". {v:10} [יסוד] "פעלי און" - עושי רשע. {~:11} "סורו ממני..." "שמע ה' קול בכיי".
- [ו י] {v:3} "תחניתי", "תפילתי". {v:4} "שמע". {~:5} "תפילתי יקה".
- [ו יא] {v:9} "יבושו" [מצודות] בראותם הצלחתי. {!:18} "ישובו" [מצודות] אז יהיו חוזרים מרעתם לבקש שלומי וברגע ההיא יבושו ולא לאחר זמן כי אמחול להם על מה שעשו בי ולא תזכרנה עוד להיות להם לבושה.
- [ז א] {v:1} "שיגיון" [יסוד] על שגיאה חיבר דוד תפילה זו. {~:3} "שר". {v:6} "שגיון לדוד" [מצודות] התפלל בזה על השגיאה מה שכרת כנף מעיל "כוש בן ימיני" - זה שאול.
- [ז ב] {v:10} "רודפי".
- [ז ג] {v:7} "פן..."
- [ז ו] {v:7} [יסוד] כי אז "ירדוף..."
- [ז ז] {v:4} "באפך הנשא בעברות צוררי" [א"ע] וי"א שתכעיסם עד שתהיינה להם עברות. "משפט ציות". {~:5} "הנשא בעברות" [יסוד] בעברה וחרון על "צוררי" - אויבי. "ועורה אלי". {~:9} "באפך והנשא" [מצודות] במה שתביא עברה על צוררי. {!:11} "קומה". "ועורה אלי" [יסוד] ועורר למעני... [מצודות] עורר אלי אמיץ כח הזרוע להתגבר עליהם לעשות בהם נקם המשפט אשר צוית וגזרת עליהם ר"ל על ידי יהיה נקם המשפט.
- [ז ח] {~:4} [מצודות] ואף אם עדת הפלשתים ועמון ומואב תסבב לחזור אחריו להושיע להם שוב למרום בעבורה להתרחק ממנה ואל תפן אליה. {~:10} [רש"י] אם יחזרו אחריו להושיעם אל תשמע לקולם. "ועדת לאמים תסובב" [יסוד] וכאשר עדת העמים תתפלל לפניך. {v:11} "ועליה למרום שובה". {~:13} "ועליה" [א"ע] שיתנשא עליהם ויראה להם כחו. "למרום שובה" [רש"י] להראות להם שידך עליונה.
- [ז ט] {~:3} "כצדקי וכתומי עלי". {v:4} "ידין". {~:9} "ה' ידין עמים" [רש"י] הפוך הדין מעלינו ותנהו על הרשעים. {v:17} "ה' ידין עמים". "שפטני". {~:19} "ידין עמים".
- [ז י] {v:2} "ותכונן צדיק" [יסוד] ואיתן יהיה מושב הצדיק. {~:3} בוחן לב וכליות. {v:4} "ובוחן" [מצודות] הלא אתה אלהים בוחן "לבות וכליות" של הצדיק וידעת כי לבבו שלם עמך. [יר' יז י] "אני ה' חוקר לב בוחן כליות ולתת לאיש כדרכיו כפרי מעלליו". "צדיק". {!:9} "יגמר נא רע רשעים" [מלבי"ם] גמר הרע וסוף הפורעניות יהיה ברשעים. {v:11} "נא".
- [ז יא] {~:19} "ותכונן צדיק" [רש"י] אתה יודע מי הוא הצדיק שתכוננהו.
- [ז יב] {~:9} "זועם בכל יום" [רש"י] כשרואה את מעשה הרשעים.
- [ז יג] {~:4} [רש"י] הקב"ה עליו "ילטוש" וידרוך קשתו. {v:10} "אם לא ישוב" [רש"י] הרשע מרשעו.
- [ז טו] {v:9} "ויולד שקר".
- [ז טז] {v:9} "ויפול". "בשחת יפעל". {v:10} "בור כרה ויחפרהו". {v:20} [משלי כו כז] "כורה שחת בה יפל וגלל אבן אליו תשוב". [קהלת י ח] "חופר גומץ בו יפול ופרץ גדר ישכנו נחש". [ט טז] "טבעו גוים בשחת עשו ברשת זו טמנו נלכדה גלם".
- [ז יז] {v:9} [משלי יא כז] "ודרש רעה תבואנו". {~:10} "עמלו" [יסוד] פשעו. "חמסו" - מעשי רשעתו.
- [ז יח] {v:3} "אודה ה'". {v:4} "כצדקו" [יסוד] צדקת משפטו. {v:12} "אודה". {v:13} "עליון". {~:17} "אודה ה'".

כצדקו" [רש"י] כשיצדיק הדין הגמור לשפוט הרשעים כרשעם. {v:20} [סדור תפלה - נוסח אשכנז - סדר זמירות לליל שבת] זה רבון עלם ועלמא. אנתה הוא מלכא מלכא. עובד גבורתך ותמהיא. שפר קדמך להחניא.

[ח א] {v:1} "על הגתית" [צוהר] כינור מעיר גת.

[ח ב] {v:4} "אדננו" [יסוד] אדון הבריות. {v:12} "מה אדיר". {v:13} "מה אדיר" [א"ע] דבר פלא. "אשר תנה" [מצודות] בעבור אשר גם הוד שכינתך נתון בשמים ממעל ואפילו חלש למעלה לחזק יחשב ומכ"ש גבור למעלה.

[ח ג] {v:4} "יסדת עז" [יסוד] כח. {v:5} "להשבית אויב ומתנקם". {v:9} "להשבית" [יסוד] להכחיד. {v:10} "אויב". "ומתנקם" [יסוד] המבקשים לנקום בי. {v:12} "מפי עוללים ויונקים יסדת עוז" [א"ע] אם לא ידברו בפיהם הם בעצמם יודו לחסדיך כי תכלכלם ותפרם... [תדא"ר כ] ואין עוללים ויונקי שדים אלא תינוקות של בית רבן. [שבת קיט/ב] אין העולם מתקיים אלא בשביל הבל תינוקות של בית רבן. {v:13} "מפי עוללים ויונקים" [מצודות] מן פי העוללים אשר הם סתומים במעי אמן ובהולדם נפתח פיהם ויונקים תדיר משדי אמן מן הפלא הזה יסדת יסוד מוסד לדעת עוזך כי הוא דבר שאין הטבע מתחייב.

{v:19} "למען צורריך" [רש"י] להודיעם כי עמך אנהנו.

[ח ד] {v:3} "כי אראה" בריאתך. {v:4} "מעשה אצבעתיך... אשר כוננתה".

[ח ה] {v:16} "אויב ז יז" "מה אנוש כי תגדלנו וכי תשית אליו לבך".

[ח ו] {v:2} [גדרים לח/א] חמשים שערי בינה נבראו בעולם וכולם נתנו למשה חסר אחת שנאמר "ותחסרהו מעט מאלהים".

[ח ז] {v:4} "אדננו". {v:12} "מה אדיר שמך". {v:13} "אדיר שמך בכל הארץ".

[ט א] {v:1} [צוהר] השירה והשבח שיאמרו לעתיד לבוא כשאזום יעקר ותפילת דוד שימהר ה' לגאלנו.

[ט ב] {v:3} "אודה... בכל לבי אספרה...". {v:4} "נפלאותיך". {v:12} "אודה... אספרה...". {v:13} "כל נפלאותיך".

[ט ג] {v:2} "אשמחה ואעלצה... ואזמרה". {v:4} "שמך". {v:12} "אזמרה". {v:13} "שמך עליון" [מלבי"ם] שאתה עליון ושליט על כל.

[ט ד] {v:2} "בשוב" [מצודות] כשלא יכלו אויבי לי וישובו לאחור ויכשלו ויאבדו אז אשמחה אעלצה שמחה כפולה בעבור טובה הכפולה. {v:5} "בשוב" [מלבי"ם] אחר ששב אויבי אחר - ופנה עורף במלחמה, מה שאח"כ יכשלו ויאבדו - שנית, זה לא היה דבר מקרי רק מפניך - שידך עשתה זאת. {v:9} "יכשלו ויאבדו". {v:12} [יסוד] אודה.

[ט ה] {v:4} משפט, דין צדק. "ישבת לכסא" [א"ע] לעשות משפט. {v:19} "כי עשית" [מצודות] הלא רבות פעמים עשית משפטי וישבת בכסא לשפוט אויבי.

[ט ו] {v:4} "גערת". {v:5} "אבדת רשע...". {v:19} "לעולם ועד".

[ט ז] {v:4} "וערים נתשת" [יסוד] שעקרת. {v:19} "לנצח".

[ט ח] {v:4} "כונן" [יסוד] מבסס. {v:13} "לעולם ישב" [יסוד] יתקים. {v:19} "לעולם ישב".

[ט ט] {v:4} "ישפוט... בצדק. ידין... במישרים".

[ט י] {v:5} "משגב לדך" [יסוד] תומך מגן לנדכה. {v:6} "לדך" [יסוד] לנדכה. בעתות צרה.

[ט יא] {v:2} "לא עזבת דרשיך". {v:3} "ויבטחו בך... דורשיך".

[ט יב] {v:4} "עלילותיו".

[ט יג] {v:2} "לא שכח... ענוים" [מצודות] שפל הרוח. {v:3} "צעקת". {v:4} "כי דורש דמים, אותם זכר" [יסוד] תובע את דמי הנרצחים אשר אותם זכר. {v:5} "לא שכח צעקת ענוים" [יסוד] את בקשת המעונים. {v:9} "דורש" את הרוצחים.

{v:10} "כי דורש דמים" [מצודות] כי הוא דורש לדעת הדם וזכורים הם לפניו עם שאינו ממהר לפרוע. [יסוד] שהוא תובע וזוכר את דמי הנרצחים.

[ט טו] {v:2} [חבקוק ג יח] "ואני בה' אעלוזה אגילה באלהי ישעי". {v:3} "אספרה". {v:12} "אספרה כל תהלתך".

[ט טז] {v:20} [ז טז] "בור כרה ויחפרהו ויפל בשחת יפעל".

[ט יז] {v:3} "הגיון סלה" [יסוד] נהגה זאת לעולם. {v:9} "בפעל כפיו נוקש רשע" [יסוד] במעשה ידיו עצמם נכשל הרשע.

{v:13} "נודע" [יסוד] מפורסם.

[ט כ] {v:4} "ישפטו". {v:5} "אל יעוז אנוש". {v:7} "אל יעוז אנוש". {v:9} "ישפטו". {v:10} "יעז" [יסוד] יתגאה.

{v:11} "קומה ה". {v:19} "קומה".

[ט כא] {v:4} "שיתה... מורה" [יסוד] שים פחד. {v:9} "ידעו". {v:16} "ידעו... אנוש המה".

[י א] {v:4} "תעמד ברחוק... תעלים". {v:6} "לעתות בצרה".

[י ב] {v:10} [גדרים כב] כל הכועס כל מיני גיהנם שולטין בו... אפילו שכינה אינה חשובה כנגדו.

[י ג] {v:9} את "צורריו" של הרשע "יפיח בהם" [יסוד] בהבל פיו יהדפם. [רש"י] ... והם נופלים לפניו. {v:10} "יחילו דרכיו" [יסוד] עושה חיל בדרכיו. [מלבי"ם] יצליח "בכל עת". "משפטיך" [מאיר] ה' כאילו לא חלים עליו. {v:17} [יסוד] עונשיך [רש"י].

[י ד] {v:6} "אל תשכח ענוים" [יסוד] נדכאים. {v:13} "אל נשא ירך" [מלבי"ם] להראות גבורתך.

[י ג] {v:4} "דה"י א כח ט" "לכבות דורש ה' וכל יצר מחשבות הוא מבין".

[י טז] {v:4} "מלך". {v:9} "אבדו גוים מארצו". {v:13} "מלך". {v:19} "מלך עולם ועד".

[י יז] {v:4} "שמעת". "תכין לבם" [יסוד] תבין משאלת לבם. "תקשיב אנך". {v:5} [מצודות] הלא מעולם שמעת למלאות "תאות ענוים" לכן גם עתה כשלבם נכון להתפלל בכוונת הלב שמע אליהם ומלא תאותם. {v:6} "ענוים" [יסוד] חלשים.

{v:11} "תאות ענוים" [יסוד] רצון ותפילת החלשים "שמעת".

- [יח v:6] "יתום" ו"ודך" [יסוד] ונדכה. {v:7} "בל יוסיף עוד...". {~:9} "בל יוסיף עוד...". {v:10} "לערץ אנוש" [יסוד] להפחיד בני אדם. {v:11} "בל" [יסוד] שלא "יוסיף". {v:17} "לשפט" [יסוד] לדון גמול.
- [יא א] {v:3} "בה' חסיתי". {v:10} "איך תאמרו...".
- [יא ג] {v:2} "מה פעל" [יסוד] יש גמול בפעולתו. {v:9} "השתות" [יסוד] יסודות עצת הרשעים "הירסון".
- [יא ד] {v:4} נמצא "בהיכל קדשו". "בשמים כסאו". "עפעפיו יבחנו" [יסוד] בוחנים "בני אדם".
- [יא ה] {v:4} "יבחן" [יסוד] מנסה. [רבה שה"ש] אין הקב"ה מנסה את הרשעים ומי הוא מנסה? הצדיקים שנא' "ה' צדיק יבחן". {v:10} "חמס" [יסוד] גזל.
- [יב ב] {v:6} "גמר חסיד" [צוהר] אין עוד חסיד. [יש' נז א] "הצדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי חסד נאספים באין מבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק". {v:10} "פסו" [מצודות] כלו אנשי אמונה וידברו עלי כזב בפני שאול. {v:20} [מיכה ז ב] "אבד חסיד מן הארץ וישר באדם אין כלם לדמים יארבו איש את אחיו ויצודו חרם". [מלבי"ם] החסיד יעשה הכל יותר מן החיוב, בין במצות שבין אדם לחברו יעשה חסד שהוא גדול מן אמת, שהאמת הוא לקיים ההבטחה והחיוב, והחסד הוא בלא שום חיוב והבטחה.
- [יב ד] {v:9} "יכרת" [יסוד] ישמיד. {v:10} "שפתי חלקות" [יסוד] דוברי חנופה. "לשון מדברת גדלות" - בגאווה ובוז. {v:11} "יכרת ה'..." [מצודות] מתפלל...
- [יב ה] {v:10} [ערכין טו/ב] כל המספר לשון הרע כאילו כפר בעיקר.
- [יב ו] {v:4} [יש' לג י] "עתה אקום יאמר ה' עתה ארומם עתה אנשא". {v:5} "אשית ביסע יפיה לו" [יסוד] אתן בישועתי פתחון פה לעני ואביון. {v:6} "משד עניים" [יסוד] גולת העניים. "מאנקת אביונים" - ומאנחת כאב של המסכנים.
- [יב ח] {v:5} "תצרנו" [יסוד] תשמור את החלשים. {v:6} "הדור זו" [יסוד] שכזה.
- [יב ט] {v:6} "סביב רשעים יתהלכון" [יסוד] סביבנו רשעים מתהלכים. {v:10} "כרום זולות לבני אדם" [יסוד] וברום לב הרשעים יגיע זלזול לבני אדם.
- [יג ג] {v:10} "ירום... עלי".
- [יג ד] {v:7} "פן אשן המות" [רש"י] שהמיתה נקראת שינה [יר' נא נז] "וישנו שנת עולם".
- [יג ו] {v:2} "יגל" [יסוד] ישמח "לבי". {v:3} "בטחתי". {v:5} חסד. גומל. {v:12} "אשירה לה". {v:20} [קמב ח] "כי תגמל עלי".
- [יד א] {v:1} על נבוכדנצר הרשע שהחריב בית ראשון. [רש"י]. ע"י [ד] "אכלי עמי". {v:10} [יש' לב ו] "כי נבל נבלה ידבר". {v:20} ראה מזמור [נג]. [צפ' ג ז] "אכן השכימו השחיתו כל עלילותם".
- [יד ב] {~:3} "דורש את אלהים". {v:4} [מלבי"ם] כי הדרישה תהיה לפעמים רק בפיו, שעז"א כי תדרשנו בכל לבבך, ולפעמים שלא להשכיל ולדעת רק מצד הסכלות, עז"א אם יש משכיל הדורש להשכיל באמתו מצד השכל. {~:5} [איכה ג נ] "עד ישקיף וירא ה' משמים". {v:20} [יהושע א ז-ח] "רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות ככל התורה אשר צוך משה עבדי אל תסור ממנו ימין ושמאל למען תשכיל בכל אשר תלך. לא ימוש ספר התורה הזה מפידך והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך ואז תשכיל".
- [יד ג] {v:6} "הכל סר יחדיו נאלחו" [יסוד] והנה כולם סרו מן הדרך יחד. {v:10} [יר' ה א] "שוטטו בחוצות ירושלם וראו נא ודעו ובקשו ברחובותיה אם תמצאו איש אם יש עושה משפט מבקש אמונה ואסלח לה". {v:20} [נג ד].
- [יד ד] {v:6} "אוכלי עמי" [יסוד] המכלים את ישראל. {v:10} [רש"י] "אכלו לחם" - עשו משתה.. "ה' לא קראו" - לא חשבוהו ולא זכרו נפלאותיו. [דניאל ה].
- [יד ה] {~:3} "בדור צדיק" - [רש"י] בדורו של יכניה שהיו צדיקים. {v:4} "אלהים בדור צדיק". {v:9} "שם" [יסוד] בעולם העליון. "פחדו פחד" [יסוד] ייראו מאימת הדין". [ינון] כי אינם צדיקים בעצמם. [רש"י] [דניאל ה ו] יבהלונה וקטרי חרצה משתרין וארכבתה דא לדא נקשן.
- [יד ו] {v:5} מחסה לצדיק. {v:6} [מאיר] עם ישראל "עני", הגויים מזלזלים בעצתם [רש"י]. [ע ו] "ואני עני ואביון...". [פ ו א] "... כי עני ואביון אני". {v:9} "עצת עני תבישו" [יסוד] מזימתכם על העני תיבול. {v:10} [דני] זה עם ישראל המתיחס לצדיק. [פ ו א] "עני". {v:20} [קהלת ט טז] "וחכמת המסכן בזויה ודבריו אינם נשמעים".
- [יד ז] {v:2} "יגל... ישמח...". {~:6} "שבות עמו" [יסוד] את שבויי עמו ישראל. {v:11} "מי יתן" [רש"י] אז {-}. [מצודות] הלואי (במהרה) {v}. {v:19} "בשוב השם שבות עמו" [מאיר] כאשר ישיב השם את עמו משביו. {v:20} [נג ז].
- [טו א] {~:2} [רש"י] להודיע על מידת הסידות. [מאיר] עושה מעבר, חסד עם קונו. {v:20} [מכות כד/א]
- [טו ג] {v:3} "לא רגל על לשונו" [א"ע] כדרך המרגלים. [רש"י] מזמור זה להודיע מדת הסידות. "וחרפה לא נשא על קרבו" [יסוד] ודיבת חרופים לא הטיל על רעהו.
- [טו ד] {v:3} "ולא ימיר" [יסוד] ואם נשבע לסגף עצמו (לענות נפשו) לא יפר. {v:10} "נבזה בעיניו נמאס" [רש"י] מי שהוא נבזה ברשעתו נמאס בעיניו של צדיק. {v:20} [קלט כא] "משנאך ה' אשנא".
- [טו ה] {v:2} "לא ימוט לעולם". [קהלת ח ה] "שומר מצוה לא ידע דבר רע". {v:3} [שמ' כב כד] "אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך" [רש"י] רבית. [דב' טז יט] "ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים".
- [טז א] {v:1} "מכתם לדוד" [יסוד] מזמור חשוב כעטרת זהב שחיברו דוד. {v:3} "חסיתי בך". {~:5} "שמרני... חסיתי בך".
- [~:6} "שמרני". {v:11} "שמרני".

[טז ב] {~:2} "טובתי בל עליך" [יסוד] כל טובתי הם רק ממך. {v:3} "אמרת" [רש"י] **לנפשו היה אומר**. {~:10} [אריה] לא הלכתי בדרך ה-[מלבי"ם] עתה ידבר בנוכח אל אומה העובדת אלהים אחרים וחושבת למצוא מחסה באליליהם... {~:15} "טובתי בל עליך" [רש"י] **לא בצידקתי אתה מיטיב לי**.

[טז ג] {v:3} "אשר בארץ המה" [רש"י] בשביל הקדושים אשר המה קבורים בארץ אשר התהלכו לפניך באמת. "ואדירי" - הם האדירים אשר **כל חפצי במ** וכל צרכי נעשים בשבילם [א"ע] כל רצוני להיות כמותם. [ב] "טובתי... לקדושים..."

[טז ד] {v:3} "בל אסיד נסכיהם מדם" [רש"י] אני לא אהיה כמותם לזרוק דם לע"ז ולא אשא שם ע"ג על שפתי. {v:9} [מצודות] אבל האנשים המרבים מוהר להקריב זבחים לגלולים ירבו עצבותם על ידיך כי תרדפם להעציב לבם ולא אכניע להם.

[טז ה] {~:2} [ינון] כוסי היא מתנתך אלי. {v:5} "תומיך גורלי" [יסוד] מדריך אותי. [מצודות] עוררת לבי להאמין בך.

[טז ו] {v:2} [מצודות] האלהים אשר בחרתי בו הוא האל המיוחד. "אף נחלת" - הנחלה שבחרתי יפה הוא בעיני.

[טז ז] {~:2} "יעצני" [יסוד] **נתן עצתו לי** ללכת בדרכיו. {~:3} "אברך". "אף לילות יסרוני כליותי" [רש"י] ליראה אותו ולאהבה וחז"ל פירשוהו על אברהם אבינו שלמד תורה מאליו עד שלא נתנה תורה אף אנו צריכין לישב המקראות על סדרן.

[מצודות] בלילות שהיא עת אשר הלב פנוי ממחשבה הטורדת. {~:4} "יסרוני כליותי" [מלבי"ם] וגם שנטע ה' בנפש האדם הרגשת המוסר עד שנפשו בעצמו תיסרהו מלכת בדרך הרע וירגיש בנפשו מוסר מונע אותו מדרך רע. {~:5} "יעצני" [רש"י] לבחור בחיים וללכת בדרכיו. {v:6} "לילות יסרוני כליותי" [א"ע] שחשב בלבו **כל הקורות להולכים מן העולם הזה** על כן נוסר. {v:12} "אברך את ה'". [רבה בר' סא א] [א ב] "כי אם בתורת ה' חפצו" [בר' יח יט] "כי ידעתיו למען אשר יצוה..." "ובתורתו יהגה..." "אר"ש אב לא למדו ורב לא היה לו ומהיכן למד את התורה? אלא זימן לו הקב"ה שתי **כליותיו** כמין שני רבנים והיו נובעות ומלמדות אותו תורה וחכמה הה"ד ...

[טז ח] {v:2} [רש"י] [לב לבל אמוט. [מצודות] ולא אהיה נוטה לנפול. {~:3} "שו"ע או"ה א] הגה שויתי ה' לנגדי תמיד הוא כלל גדול בתורה ובמעלות הצדיקים אשר הולכים לפני האלהים כי אין ישיבת האדם ותנועותיו ועסקיו והוא לבדו בביתו ולא דבורו והרחבת פיו כרצונו והוא עם אנשי ביתו וקרוביו כבמושב המלך. [קהלת ט ח] "בכל עת יהיו בגדיך לבנים..." {~:5} "מימיני" [רש"י] הוא תמיד לעזרני ל"בל אמוט". {v:20} "יר' כג כד] "אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו?". [דב' ח יא] "השמר לך פן תשכח את ה' אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו..."

[טז י] {v:2} "לא תעזב נפשי לשאול". {~:3} "כי..." [יסוד] בטחתי ש... [צוהר] בטוחני. {v:5} "לא תתן... לראות שחת". {~:7} "לא תתן... לראות שחת" [יסוד] מות. [צוהר] גהינום.

[טז יא] {v:2} [ברכות יז/א] צדיקים יושבין ועטרותיהם בראשיהם ונהנים מזיו השכינה. {v:4} "תודיעני" [יסוד] למדני "אורח" [יסוד] דרך "חיים". {~:11} "תודיעני" [מצודות] תן בי דעה. [רש"י] לשון עתיד הוא ואינו לשון תפלה.

[יז א] {v:1} "תפילה לדוד" [יסוד] בקשה שחיברה דוד. {~:3} "צדק" [יסוד] את דברי צדקתי. "רנתי". "תפלתי". "בלא שפתי מרמה". {v:4} "ה' צדק". {~:5} "הקשיבה". "האזינה".

[יז ב] {v:4} "עיניך תחזינה מישרים" [יסוד] כי רק עיניך רואות צדק ויושר. {v:17} [מלכים א ג כח] "וישמעו כל ישראל את המשפט אשר שפט המלך (שלמה) ויראו מפני המלך כי ראו כי חכמת אלהים בקרבו לעשות משפט".

[יז ג] {~:3} "בל תמצא" [יסוד] לא מצאת בי עוון. "זמתי בל יעבר פי" - חסמתי עצמי שלא יעבר דיבור רע על שפתי. {~:4} "בחנת" [יסוד] בחנת את "ליבי". "פקדת לילה" - ובקרתו בלילות. "צרפתי" - הבאתני בכור הצורף. {v:20} [איוב כג י] "כי ידע דרך עמדי בחנני כזהב אצא".

[יז ד] {~:5} "תענני" [ינון] שמעת תפילתי.

[יז ז] {~:10} "ממתקוממים" [יסוד] מהקמים עליהם.

[יז ח] {v:4} "בצל כנפיך".

[יז יא] {v:6} "אשורנו עתה סבבונו" [רש"י] את עקבנו עתה סבבונו האויבים ועיניהם ישיתו לנטות בארץ לפשוט בארץ.

[יז יג] {~:6} "פלטה" [יסוד] מלט את "נפשי". {~:9} "הכריעהו" [יסוד] הכנע אותו. {v:11} "קומה".

[יז יד] {v:2} "ממתים מחלד" [רש"י] מאותם שמתים בזקנה משהעלו חלודה (אריכות ימים) ומן הצדיקים אשר חלקם בחיים. "וצפונך תמלא בטנם" - ומאותם אשר תמלא מעיהם מטובך אשר צפנת ליריאך [לא כ]. "יתרם" - נכסיהם אשר ישאירו במותם.

[יז טו] {v:2} "אשבעה" [יסוד] אתענג. {v:3} [שמ' לג יח] "ויאמר (משה) **הראני** נא את כבודך". {~:4} "פניך", "תמונתך". {v:19} "בהקיצ" [יסוד] בעת יקיצו המתים.

[יח א] {v:1} [*] המילוי הראשוני ע"י אבישי קוצ'וק קטלן. {v:2} "הציל ה' אותי". {~:3} "עבד ה'". "דבר... את דברי השירה..." {v:5} "הציל". {~:7} "הציל... מכף..." {~:9} "הצילו מכף כל אויביו". {~:10} "מכף". {~:11} "דיבר לה'..." {~:12} "השירה". {v:14} "ביום הציל" [מצודות] לעת זקנותו שניצל מכל התלאות או בכל עת שהיה ניצל מאיזה צרה אז שר השירה הזאת. {~:19} "ביום הציל אותו". {v:20} [שמ"ב פרק כב].

[יח ב] {~:3} "ארחמך" [יסוד] אהבתיך ה'. [רש"י] אאהבך כדמתרגם [וי' יט יח] "ואהבת לרעך" - ותרחם. [אונקלוס] ותרחמיה. [דב' ו ה] "ואהבת את ה' אלהיך..." [מדרש] אחבבך על בריות. {~:5} "חזקי" [צוהר] שתמך בי. {~:6} "חזקי" [אריה] קיים תמיד. {~:7} "חזקי" [אריה] לא מרומז בפסוק. {~:11} "ויאמר". {v:19} "ויאמר".

[יח ג] {~:3} "אחסה בו..." {~:5} "סלעי ומצודתי". "ומפלטני". "צורני". "מגני". "וקרן ישעי" [מצודות] הוא לי ישע ועזר כמו הקרן לבעל הקרנים. {v:20} [שמ"ב כב] "וידבר דוד לה' את דברי השירה הזאת ביום הציל ה' אתו מכף כל איביו ומכף שאול. ויאמר ה' סלעי ומצודתי ומפלטני לי..."

[יח ד] {~:3} "מהלל אקרא ה'". {~:4} "מהולל". {~:5} "אושע" מאויבי. {~:6} "אויבי". {~:9} "אושע" מ"אויבי".

- {11:~} "אקרא" [יסוד] אתפלל. {12:~} {"מהולל אקרא" [אריה] בעתיד. {v:19} {"ומן איבי אושע".
 [יח ז] {v:3} {"אקרא ה' ואל אלהי אושע". {v:4} {"ושועתי לפניו תבוא באזניו". {v:5} {"ישמע מהיכלו קולי" [מלבי"ם] על
 ידי תפלה וימהר להושיע. {v:6} {"בצר לי". "ושועתי". {v:11} {"אקרא...".
 [יח ח] {4:~} {"חרה לו" [צוהר] כעס. {v:6} {"חרה לו". {v:9} {"א"ע] משל שיתגעשו כל שונאי דוד מפני חרון השם ואילו היו
 חזקים כהרים. {v:14} {"רש"י] כשחרה לו ובא לנקום נקמת עמו ועבדיו **מפרעה ומעמו** געשה ורעשה הארץ. [יר' נא כט]
 "ו**תרעש הארץ ותחל** כי קמה על בבל מחשבות ה' לשום את **ארץ בבל** לשמה מאין יושב". {v:20} {"רש"י] אינו מחובר
 למקרא עליון אלא מחובר ראשו לסופו.
 [יח ט] {6:~} {"עלה עשן באפו" [רש"י] דרך כל חרון אף להעלות עשן מנחיריו. {v:20} {"דב' כט יט} "כי אז **יעשן אף ה'**
 וקנאתו באיש ההוא".
 [יח י] {v:13} {"ויט שמים וירד" [יסוד] והנמיד את השמים וירד לארץ. {v:14} {"ויט שמים וירד" [רש"י] לעבור בארץ
 מצרים.
 [יח יג] {v:4} {"עביו עברו". {v:14} {"עברו ברד" [רש"י] הברד בוקע ועובר על המצריים על ים סוף. [יהושע י י-יא] "ויהם
 ה' לפני ישראל... ויהי בנסם מפני ישראל... וה' השליך עליהם אבנים גדלות מן השמים עד עזקה וימתו רבים אשר מתו **באבני**
הברד מאשר הרגו בני ישראל בחרב".
 [יח יד] {v:4} {"וירעם" [מצודות] נתן בשמים קול רעם לרדת משם ברד וגחלי אש.
 [יח טו] {v:9} {"מצודות] "ויפצם" - את האויבים. "וברקים רב" - ירה ברקים "ויקמם" אותם.
 [יח טז] {v:4} {"מגרתך". "מנשמת רוח אפך". {v:14} {"רש"י] "ויראו אפיקי מים" - כשנבקע הים. "ויגלו מוסדות תבל" -
 שכל מימות שבעולם נבקעו.
 [יח יז] {v:4} {"ישלח ממרום". "יקחני". "ימשני...". {v:5} {"ימשני מים רבים". {v:7} {"ממים רבים". [קמד ז] "והצילני
 ממים רבים מיד בני נכר". {v:10} {"רבים". {v:14} {"ישלח ממרום" [רש"י] מלאכיו להציל את ישראל מן הים וממצרים.
 {v:20} {"לב ו] "לשטף מים רבים". [קמד ז].
 [יח יח] {v:5} {"יצילני". {v:6} {"אמצו ממני" [יסוד] חזקים הם ממני. {v:10} {"מאיבי עז" [יסוד] החזק.
 [יח יט] {v:5} {"למשען לי". {v:6} {"אידי" [יסוד] **צרת**. {v:10} {"יקדמוני" [מצודות] שונאי היו מקדימין לבוא עלי בעת קרה
 לי מקרה רע בחשבם כאשר החילותי לנפול לא אקום עוד. {v:11} {"ויהי".
 [יח כ] {v:4} {"כי חפץ ביי" [צוהר] כי אהב אותנו. {v:5} {"ויוציאני למרחב" [צוהר] והוציאנו לחרות. [שמ"ב כ כב כ] "ו**יצא**
 למרחב אתי יחלצני כי חפץ ביי".
 [יח כא] {v:4} {"יגמלני... ישיב לי".
 [יח כג] {v:3} {"לא אסיר מני".
 [יח כו] {v:2} {"עם חסיד תתחסד" [רש"י] כלומר לפי שכן דרכיו לגמול מדה כנגד מדה, חסיד תמים נבר כנגד שלש אבות.
 {v:3} {"בחסידות. {v:4} {"תתחסד". "תתמם". {v:10} {"הגדה של פסח] תם מה הוא אומר? [יד] "מה זאת? ואמרת אליו...".
 [יח כז] {v:3} {"עם נבר תתברר" [מצודות] עם איש ברור ונקי לבב תתנהג בברירות כי תשלם לאיש כמעשהו. "עם עקש"
 [מציון] עקום. "תתפתל" [יסוד] תתנהג בעקמומיות. כמו [דב' לב ה] "דור עקש ופתלתל". {v:9} {"תתפתל". {v:10} {"עיקש".
 {v:20} {"שמואל ב כב כז]. [משלי כו ד-ה] "אל תען כסיל כאולתו פן תשוה לו גם אתה. **ענה כסיל כאולתו** פן יהיה חכם
 בעיניו".
 [יח כח] {v:4} {"ועינים רמות תשפיל". [איוב כב כט] "ושח עינים יושיע". {v:5} {"תושיע". {v:6} {"עם עני" [יסוד] עם חלש
 [צוהר] עם מדוכא. {v:9} {"תשפיל". {v:10} {"עינים רמות" [צוהר] אנשים גאים. {v:19} {"עם עני" [אריה] עם ישראל.
 [גדרים מא/א] ... אין עני אלא בדעה... [סנהדרין צח/א] אמר רבי יוחנן אם ראית דור שמתמעט והולך - חכה לו שנא' [שמואל
 ב כב כח] "ואת עם עני תושיע...". {v:20} {"משלי ו טז-יט] "שש הנה שנא ה'... עינים רמות לשון שקר וידים שפכות דם נקי.
 לב חרש מחשבות און רגלים ממהרות לרוץ לרעה. יפיה כזבים עד שקר ומשלח מדנים בין אחים".
 [יח כט] {v:4} {"תאיר נרי". {v:5} {"יגיה חשכי". {v:19} {"אריה] גרו של עם ישראל יאיר כלפי הגויים.
 [יח ל] {v:3} {"ארוץ... אדלג...". {v:5} {"בך". {v:9} {"אדלג" מעל חומותיהם [יסוד]. {v:10} {"שור" - חומותיהם בצורות
 [יסוד]. {v:11} {"כי" [אריה] כך הוא מאמין.
 [יח לא] {v:3} {"החוסים בו". {v:4} {"תמים דרכו". אמרתו "צרופה". {v:5} {"מגן הוא". {v:11} {"מגן הוא" [אריה] עובדתית.
 {v:19} {"אריה] כך זה תמיד. {v:20} {"משלי ה ה] "כל אמרת אלוה צרופה מגן הוא לחסים בו".
 [יח לג] {v:3} {"תמים". {v:5} {"המאזרני חיל". "ויתן תמים דרכי" [יסוד] וישם בלי מכשול את דרכי. {v:19} {"יתן".
 [יח לד] {v:4} {"משוה רגלי". {v:19} {"יעמידני".
 [יח לה] {v:4} {"מלמד ידי למלחמה". {v:19} {"ונחתה" [מצודות] נתת בי כח לשבר "קשת נחושה".
 [יח לו] {v:2} {"וענותך תרבני". {v:3} {"ענוה". {v:11} {"ותתן לי". {v:19} {"ותתן לי".
 [יח לז] {v:2} {"תרחיב צעדי תחתיי". {v:5} {"תרחיב צעדי תחתיי" [מצודות] הרחבת פסיעותי לכלל ימעדו רגלי להיות נוה לפול.
 "ולא מעדו קרסלי" [יסוד] ולא ישלחו רגלי. {v:7} {"ולא מעדו קרסולי".
 [יח לח] {v:2} {"ואשיגם". {v:3} {"ארדוף אויבי". "ולא אשוב עד כלותם". {v:9} {"ואשיגם... כלותם". {v:10} {"אויבי".
 [יח לט] {v:9} {"אמחצם... יפלור...".
 [יח מ] {v:5} {"ותאזרני". {v:6} {"למלחמה... קמי". {v:9} {"יוכרעו. {v:10} {"קמי תחתי".

- [יח מא] {~:6} "ואויבי... ומשנאי..." {v:9} "אצמיתם" [מציון] אכריתם. {v:10} "ומשנאי".
 [יח מב] {v:4} "ולא ענם".
 [יח מד] {~:5} "תפלטני" [יסוד] תצילני. {v:18} "עם לא ידעתי יעבדוני". {!:19} "לראש גוים".
 [יח מה] {~:3} "לשמע און" [יסוד] כשאך ישמעו עלי באזנם. {v:18} "ישמעו לי... יכחו לי" [יסוד] יכנעו לי.
 [יח מו] {v:9} "יבלו". "ויחרגו ממסגרותיהם" [יסוד] וירעדו במקומות מבצריהם.
 [יח מז] {~:3} [אריה] לברכו, לרוממו ולהשען עליו. {!:4} "חי" [יסוד] קיים. {v:5} "צורי... ישעי". {v:11} "וירום" [יסוד] ויתעלה.
 [יח מח] {v:4} "הנותן נקמות" [צוהר] שנתן כח הנקמה לי. {v:5} "לי". {v:9} "וידבר עמים תחתי" [יסוד] ומכניע עמים תחת רגלי. {~:11} "ידבר".
 [יח מט] {v:5} מיפלטי, מרוממי, מצילני. {~:6} "קמי". "מאיש חמס". {v:10} "מאיבי" [יסוד] מאויבי. "מן קמי" - מן המתקוממים עלי. "מאיש חמס" - רשע. {~:11} "תרוממני", "תמילני". {v:19} "מיפלתי מאיבי". "מן קמי תרוממני". "מאיש חמס" תצילני".
 [יח נ] {v:3} "אודך... אזמרה". {~:4} "ולשמך". {v:19} "אודך בגוים". השווה: [סז ד,ג] "יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם".
 [יח נא] {v:2} "עד עולם". {v:4} "ועשה חסד...". {~:9} "ועשה חסד... ולזרעו עד עולם". {~:11} "מגדיל... ועשה...". [אריה] נרמז 'הגדל ועשה', כן יהי רצון. {~:12} "ועשה חסד...". {v:13} "מגדיל...". {v:19} "מגדל ישועות". "ולזרעו" [מצודות] וכן יעשה לזרעו עד עולם.
 [יט ב] {v:4} "ומעשה ידיו". {~:12} "כבוד אל".
 [יט ד] {~:13} [מלבי"ם] שכל אמירה וכל דבור היוצא מאת הטבע ופליאותיה המתחדשות כל רגע להעיד על כבוד של יוצר, קולם נשמע מקצה הארץ ועד קצהו, וכל שיח וכל רמש וכל תנועה המתהווה בעולם יתן קול עז ויכריז בקול גדולת הבורא וחכמתו.
 [יט ה] {~:4} "לשמש שם אהל בהם" [מצודות] הנה לשמש שם אהל בהשמים כי מהלכו בשמים ולא יזוז משם. {~:13} "לשמש שם" [רש"י] הקב"ה.
 [יט ו] {v:4} [מצודות] השמש הזה יוצא בשמחה להאיר על הארץ כאשר ישמח החתן בצאתו מחופתו. [רש"י] בכל בקר וזהו שאמר [ב] "השמים מספרים כבוד אל".
 [יט ח] {v:4} "תורת ה' תמימה" [יסוד] שלמה ומאוחדת. "עדות ה' נאמנה" [יסוד] אמיתית. {v:5} "משיבת נפש" [יסוד] מחיה נפש האדם. [רש"י] משיבתו מדרכי מיתה לדרכי חיים. "מחכימת פתי" [יסוד] מחכימה את החסר דעה.
 [יט ט] {!:2} "... משמחי לב... מאירת עינים". {v:4} "פקודי" [יסוד] מצות "ה' ישרים". "מצות ה' ברה" [יסוד] ברורה ונקיה.
 [יט י] {~:3} "יראה". {v:13} "עומדת לעד".
 [יט יא] {~:2} [רבה שמ' א ה] [בר' טו יד] "... ואחרי כן יצאו ברכוש גדול" נפתלי ע"ש תורה ומצות שנתן להם הקב"ה שכתוב בהם "הנחמדים מזהב ומפז רב". "ומתוקים מדבש ונופת צופים" גד ע"ש המן שהאכילם הקב"ה שהוא [שמ' טז לא] "כזרע גד".
 [יט יב] {v:3} [דב' ז יב] "והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר ה' אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבתך".
 [יט יג] {v:11} "מנסתרות נקני" [מצודות] לזה אשאל אשר תכפר לי ותנקה אותי מהרע שעשיתי על כי היה נסתר ממני תוכן הדבר. {~:15} "שגיאות" [יסוד] שגגות. "מנסתרות" - ומעוונות הנעלמים ממני. {!:16} "שגיאות מי יבין" [רש"י] אני נזהרת בהם אבל אי אפשר להזהר שלא אשגה בהם. [מאיר] שגגה. [קהלת ז כ] כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא.
 [יט יד] {v:2} "ונקיתי מפשע רב". {~:3} "אז איתם" [רש"י] אהיה תמים. {~:5} [סנהדרין קז/א] שביקי לך [רש"י] מחול לך. {v:7} "אל ימשלו בי". {v:11} "ונקיתי מפשע רב" [סנהדרין קז/א] שלא יכתב סרוחני [רש"י] שתמחוק אותה פרשה מן המקרא, וישתכח הדבר לעולמים. {~:15} "מפשע רב". [יש נג י] "אם תשים אשם נפשו".
 [יט טו] {v:3} "צורי" [יסוד] מבטחי. {v:5} "וגואלי" [יסוד] מושיעי. {!:11} [מדרש] יעשו לדורות ויכתבו לדורות "אמרי פי" ויחוקקו לדורות. ולא יהיו קורין בהם כקורין בספרים אלא יהיו קורין בהן ונוטלין שכר עליהם כנגעים ואהלות.
 [כ א] {v:1} "לדוד" [מצודות] המשורר אמר אותו בעבור דוד בצאתו למלחמה.
 [כ ב] {~:2} "ישגבך". {v:4} "שם אלהי יעקב" [רש"י] שהבטיחו בלכתו לחרון ושמר הבטחתו לכך נאמר אלהי יעקב. {~:5} "יענך... ביום צרה". [יר' לז ז] "הוי כי גדול היום ההוא מאין כמהו ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע". {v:6} "ביום צרה". {~:11} [רד"ק] התפילה היא כמגדל עוז לעזרה מידי אויב.
 [כ ג] {v:4} "ומציון יסעדך".
 [כ ד] {~:2} "ועולתך ידשנה סלה" [מצודות] עד עולם יקובל עולתך ברצון ותאכלם האש ויעשו דשן. {~:3} "מנחתך ועולתך". {v:4} "יזכור".
 [כ ה] {v:2} "יתן לך כלבבך". {~:3} "עצתך".
 [כ ו] {~:11} "ימלא...". {~:19} "בישועתך".
 [כ ז] {~:2} "עתה ידעתי" [מצודות] מהנפלאות אשר נעשו עתה לדוד מהם אדע שעד הנה הושיע ה' למשיחו במה שלא היה

נלכד ביד שאול ולא במקרה וברוב תחבולותיו היה נמלט. {4:1} [מלבי"ם] "בגבורות ישע" - של "ימינו" - שהיא מיוחסת אל ה' בעצמו ואל ימין ה' עושה חיל למעלה מן הטבע. {5:v} "הושיע", "יענהו". {11:-} "ידעתי". {19:v} "עתה" [יסוד] עכשיו. [כ ה] {3:v} "נזכיר" [מצודות] במלחמה שם ה' ומעמו נבקש העוזר. {10:v} "אלה ברכב" [רש"י] יש מן האומות שבוטחים ברכב ברזל שלהם ויש שבוטחים בסוסייהם אבל אנחנו בשם ה'.

[כ י] {2:1} "יעננו". {3:1} "קראנו". {5:-} "הושיעה". [מלבי"ם] תיכף "ביום קראנו". {11:v} "קראנו". {19:-} "ה' הושיעה" [מצודות] כן הושיעה בכל עת.

[כא א] {1:1} [רש"י ב] רבותינו פתרוהו על מלך המשיח ונכון הדבר לפותרו עוד על דוד עצמו.

[כא ב] {2:v} "ישמח". "יגל מאד". {5:v} "בעוז" [מצודות] בהעוז הניתן ממך למלך המשיח הנה ישמח בו. "ובישועתך".

[כא ג] {2:v} [מצודות] "וארשת" - וכל שכן שבל תמנע ממנו מה שישאל בפיו.

[כא ד] {5:1} [רש"י] "כי תקדמנו ברכות טוב" - קודם ששאלתי ממך הקדמת לי ברכתך.

[כא ה] {3:1} "חיים שאל ממך". [דב' ל יט] ובחרת בחיים. [מאיר] ביקש שנים נוספות. בזמן ברחו משאול ובימות המשיח [סוכה נב/א].

[כא ו] {2:v} "הוד" [יסוד] זיו. "והדר" - ופאר. {5:v} "תשוה" [יסוד] נתת.

[כא ז] {2:v} "תשיתוה ברכות לעד" [יסוד] תשים עליו ברכות לעולם. "תחדהו בשמחה" - תתן לו חדה בשמחה.

[כא ח] {2:v} [מצודות] בעבור שתהיה בטחוננו בה' לזה לא ימוט. {3:1} [משלי כב יט-כ] "להיות בה' מבטחך הודעתך היום אף אתה. הלא כתבתי לך שלישים במעצות ודעת" [רש"י] תנ"ך. {4:v} "ובחסד עליון בל ימוט" [יסוד] ובחסד ה' העליון אשר לא יתמוטט. [מלבי"ם] החסד הוא דבר שאינו פוסק לעולם. {5:-} חסד. {7:-} "בל ימוט" [צוהר] שלא אפול.

[כא ט] {2:v} "תמצא" [מצודות] תספיק מכת "ידך לכל אויביך". {5:v} [א"ע] "תמצא" - זה חסד עליון שהשם אומר לדוד..

[כא י] {4:v} [רש"י] "לעת פניך" - לעת זעמך. {11:v} "באפו יבלעם" [רש"י] תפלה היא זו.

[כא יא] {4:v} "תאבד".

[כא יב] {4:-} "בל יוכלו". {9:v} "מזימה בל יכלו".

[כא יג] {4:v} "במיתריך תכונן על פניהם" [יסוד] לפני מיתרי קשתך כאשר תכון חצים למול פניהם. {9:v} "תשיתמו שכם" [יסוד] תשים אותם נסוגים ומפנים שכמם.

[כא יד] {3:v} "נשירה ונזמרה". {4:v} "בעוזך... גבורתך". {11:v} "רומה ה'". {19:1} "נשירה ונזמרה גבורתך".

[כא טו] {6:v} "רחוק מישועתי דברי שאגתי" [יסוד] למה רחקת מלהושיעני ומשמע דברי צעקתי.

[כא טז] {3:-} "אקרא יומם... ולילה". "ולא דומיה לי" [מצודות] לא אשתוק כי כשהאדם נענה דרכו לשתוק אבל לא כשעדיין לא נענה. {4:v} "ולא תענה". {6:v} "ולא תענה" [יסוד] ואינך עונה לתפילתי. "ולא דומיה לי" [מלבי"ם] שאיני מחריש רגע ומדוע לא תענה? {11:-} "אקרא".

[כא טז] {3:-} [מדרש] כל קילוס וקילוס שישראל מקלסין להקב"ה, כבודו יושב ביניהם, שנאמר "ואתה קדוש יושב תהלות ישראל". {4:1} "ואתה קדוש" [רש"י] ויושב לשמוע תהלות ישראל מימים קדמונים. [יש' ו ג] "וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש ה' צבאות מלא כל הארץ כבודו". {13:v} "יושב" [מצודות] קיים ונצחי.

[כא טז] {3:-} "בך בטחו". {5:v} "ותפלטמו" [יסוד] והצלתם.

[כא טז] {2:v} "ונמלטו" [צוהר] ונושעו. "ולא בושו" [צוהר] לא נפלו. [יסוד] לא נכזבו. {3:v} "אליך זעקו" [צוהר] אליך התפללו. "בך בטחו" [צוהר] עליך סמכו. {5:-} "ונמלטו" [יסוד] והצלתם. {6:-} "זעקו".

[כא טז] {6:v} "תולעת" [מצודות] כחי תשש כתולעת. "חרפת אדם" - בני אדם יחרפו עמדי את הזולת כי יאמרו לו בחרפם שהוא שפל כמוני. {10:v} "ובזוי עם" [מצודות] כל עם מבזה זולתו עמדי. {16:v} [חולין פט/א] אמר להם הקב"ה לישראל חושקני בכם שאפילו בשעה שאני משפיע לכם גדולה אתם ממעטין עצמכם. לפני נתתי גדולה לאברהם אמר לפני [בר' יח כז] "ואנכי עפר ואפר". למשה ואהרן אמר [שמ' טז ז] "ונחנו מה". מה לדוד אמר "ואנכי תולעת ולא איש".

[כא טז] {3:v} "גל" [יסוד] פנה והתפלל "אל ה'". {4:v} "כי חפץ בו". {5:v} "יפלתהו יצילהו".

[כא טז] {20:v} [איוב לא יד-טו] "ומה אעשה כי יקום אל וכי יפקד מה אשיבנו? הלא בבטן עשני עשהו ויכוננו ברחם אחד". [כא יב] {4:v} "תרחק ממני". "כי אין עוזר" [מצודות] אין בעולם עוזר בלתיך. {7:v} "צרה קרובה". {11:v} "אל תרחק ממני".

[כא טז] {3:-} "אילותי" [יסוד] כוחי וחזקי אתה. {4:-} רחק.

[כא טז] {5:-} "הצילה".

[כא טז] {5:-} "הושיעני... עניתני".

[כא טז] {3:v} "אספרה". אהללך".

[כא טז] {3:v} "יראי ה'". "הללוהו... כבדוהו וגורו ממנו". [וי'] "ויראת מאלהיך".

[כא טז] {3:-} לשוע לה'. {6:v} "ענות עני" [יסוד] חולשת הדל. {11:-} "ובשועו" [יסוד] ובתפילתו "אליו".

[כא טז] {3:v} "מאתך" [א"ע] אתה הוא הסבה והיעוד לתהלתי.

[כא טז] {9:-} "ומושל בגויים". {13:v} מלך מושל בגויים.

[כא טז] {3:v} "יבאו" [רש"י] הראשונים ויגידו צדקתו לעם הנולד כי עשה להם צדקה. "לעם נולד" [יסוד] לדורות הבאים.

{5:-} "כי עשה" [יסוד] כל אשר עשה להם ה'.

[כא א] {1:v} "מזמור לדוד" [יסוד] מזמור שחיברו דוד. [רד"ק] על צאתו מצרתו, או עם ישראל מגלותם. {2:v} "לא אחסר".

- {v:4} "ה' רועי" [יסוד] לי כרועה.
- [כג ג] {v:2} "נפשי ישוב" [רש"י] רוחי שהופג בצרות ובמנוסה ישוב לקדמותו. [יסוד] יעודד. {v:3} "למען שמו" [א"ע] למען ספר שמו בכל הארץ כי הוא רועה טוב ורחמן אין כמוהו. {v:4} "ינחני במעגלי צדק" [יונתן] בהלכת צדקא. [מלבי"ם] ר"ל מה שנטיתי מן הדרך הישר אל המעגל היה "במעגלי צדק למען שמו" - שבזה נתקדש שם שמים, וכל זה היה בעצת עליון וחפצו. "למען שמו" [מצודות] להודיע רב השגחתו על יראיו. {v:5} "ינחני במעגלי צדק" [רש"י] בדרכי מישור שלא אפול ביד אויבי. {v:20} "השווה [יש' נז יז] "בעון בצעו קצפתי ואכהו הסתר ואקצף וילך שובב בדרך לבו".
- [כג ד] {v:2} "ינחמני" [רש"י] שיהיו לי לסלוח עון ובטוח אני ש [ה] "תערוך לפני שלחן" היא המלכות. {v:3} "לא אירא רע" [מצודות] ממקרה רעה. {v:4} "אתה עמדי". "שבטך" [רש"י] יסורים שבאו עלי. {v:5} "ומשענתך" [רש"י] משען שאני בטוח על חסדך. [מדרש] "ומשענתך" זו תורה. {v:6} "בגיא צלמות" [מצודות] בעמק אופל ר"ל במקום סכנה.
- [כג ו] {v:2} "ישבתי" [מצודות] ישיבתי בבית ה' תהיה לאורך ימים ולא אהיה עוד מגורש ומטולטל. [מלבי"ם] ושבתי - מענין השקטה ומנוחה.
- [כד א] {v:1} "לדוד" [יסוד] מזמור שדוד חיברו. {v:13} הכל.
- [כד ד] {v:3} "לא נשא לשוא נפשי" [רש"י] לא נשבע בשמי ובנפשי לשוא. [תדא"ר יז א] "ובר לבב" זה משה. שהיה לבו של משה ברור ביראת אלהים. {v:20} [משלי כ ט] "מי יאמר זכיתי לבי טהרתי מחטאתי".
- [כד ה] {v:2} [תדא"ר יז א] ומה שכרו של משה? שקיבל ברכה מפי אלהיו שנאמר "ישא ברכה מאת ה'".
- [כד ו] {v:3} "דורשו מבקשי פניך יעקב". {v:19} "זה דור". {v:20} [הושע ג ה] "אחר יִשְׁבוּ בני ישראל ובקשו את ה' אלהיהם ואת דויד מלכם ופחדו אל ה' ואל טובו. באחרית הימים".
- [כד ז] {v:3} "פתחי עולם" [מצודות] פתחי בית המקדש. {v:4} "מלך הכבוד". "פתחי עולם" [מלבי"ם] שדרך שם נכנסים מעולם העליון אל עולם התחתון. {v:19} "שאו שערים ראשיכם" [רש"י] בימי שלמה בנו כשבא להכניס ארון לבית קדשי הקדשים ודבקו שערים זו בזו אמר כ"ד רגנות ולא נענה עד שאמר [קלב י] [דה"י ב ו מב] "אל תשב פני משיחך, זכרה לחסדי דוד עבדך". {v:20} [ט].
- [כד ח] {v:4} "גבור מלחמה" [מלבי"ם] לסדר כל צבאות הטבע כפי רצונו וחכמתו ללחום בצבאותיו ולנצח ולמשול ממשל רב. {v:5} "גבור מלחמה" [מצודות] מתגבר הוא על הלוחמים עם אוהביו. {v:13} "עיוזו" [יסוד] חזק וגיבור".
- [כד ט] {v:4} "מלך הכבוד". {v:20} [ז].
- [כד י] {v:4} "ה' צבאות" [יסוד] המושל בשמים ובארץ. {v:13} "מלך הכבוד". "ה' צבאות" [מצודות] המושל בצבאות מעלה ומטה.
- [כה א] {v:1} "לדוד" [יסוד] מזמור שדוד חיברו. {v:3} "אליך... נפשי אשא".
- [כה ב] {v:3} "בך בטחתי". {v:7} "אל אבושה". {v:10} "יעלצו אויבי לי" [יסוד] ישמחו אויבי עלי. {v:11} [מלבי"ם] אני מבקש "אל יעלצו אויבי לי".
- [כה ג] {v:2} "לא יבשו". {v:3} "קוֹיךְ". {v:9} "יבשו". {v:10} "הבוגדים ריקם" [יסוד] המרמים את רעיהם בחינם. {v:20} {יש' מט כג} "... וידעת כי אני ה' אשר לא יבשו קוֹי".
- [כה ד] {v:4} "מודיע דרכיו. מלמד אורחותיו" [יסוד] הצדיקים.
- [כה ה] {v:3} "אותך קויתי כל היום". {v:4} "הדריכני באמתך" [יסוד] הוליכני בדרכך האמתית. [איוב לו כב] "הן אל ישגיב בכחו מי כמהו מורה". {v:5} "אתה אלהי ישעי".
- [כה ו] {v:4} "זכור". {v:5} "מרחם ונותן חסד". {v:13} "כי מעולם המה".
- [כה ז] {v:5} "כחסדך זכר לי" [רש"י] הראוי לחסדך זכור לי אלו מעשים טובים שבידי. "תזכר לי אתה" - חסד שעשית אתה. "טובך". {v:11} "למען טובך ה'" [מלבי"ם] וראוי שאת הטוב תזכור ולא את הרע. {v:15} "חטאות נעורי ופשעי".
- [כה ח] {v:4} "ישר". "יורה חטאים בדרך" [מצודות] מלמד הוא את החוטאים ומזהירם ללכת בדרך הנכון. {v:5} "טוב". {v:6} "חטאים" [מלבי"ם] שהם החוטאים מצד השגגה.
- [כה ט] {v:3} "ענוה". {v:4} "ידרך... במשפט, וילמד... דרכו". [משלי כב ד] "עקב ענוה יראת ה'...".
- [כה י] {v:3} "לנצרי" [יסוד] לשומרי "בריתו ועדתיו" [יסוד] תורתו ומצותיו. {v:4} "ארחות" [יסוד] דרכי. "חסד ואמת".
- [כה יא] {v:5} "למען שמך" [מצודות] המורה על הרחמים. "וסלחת". {v:15} "כי רב הוא" עוני.
- [כה יב] {v:2} "א"ע] יראת השם תביאנו אל הדרך שיבחר בה. {v:3} "ירא ה'". {v:5} [רש"י] הקב"ה "יורנו בדרך" שהוא "יבחר" הוא דרך הטוב.
- [כה יד] {v:4} "מש' כה ב] "פְּבֹד אֱלֹהִים הַסֵּתֵר דָּבָר". [מש' ג לב] "ואת ישרים סודו". [תנחומא דב' א] הקב"ה עושה מתגלה להם קמעא קמעא.
- [כה טו] {v:10} "מרשת" [יסוד] ממלכת אויב.
- [כה טז] {v:4} "פנה אלי". {v:5} "וחנני" [יסוד] רחם עלי. {v:6} "יחיד ועני אני". {v:20} {יש' מה כב} "פנו אלי והושעו כל אפסי ארץ כי אני אל ואין עוד".
- [כה יז] {v:6} "צרות לבבי הרחיבו" [יסוד] כאבי לבי גדולים מכדי סבלי.
- [כה יח] {v:4} "רואה". {v:5} "סולח". {v:15} "ושא לכל חטאותי".
- [כה כ] {v:3} "חסיתי בך". {v:7} "אל אבוש".
- [כה כא] {v:3} 1. "תום וישר" [מצודות] מעשה התום והישר שעשיתי המה ילמדו עלי זכות להיות נשמר [רש"י]. 2. לקוות

לה'.

- [כו א] {v:1}** "לדוד" [יסוד] מזמור שדוד חיברו. {v:2} "לא אמעד" [יסוד] לכן לא אכשל. {v:3} "בתומי הלכתי" [יסוד] בתמימות התנהגתי. "ובה' בטחתי". {v:4} "שפטני". [רש"י] כשאתה דן את הרשעים "שפטני" כי לפי הרשעים אני צדיק וכשאתה דן את הצדיקים אל תביאני במשפט.
- [כו ב] {~:4}** [מצודות] "בחנני" לדעת מחשבותי. "ונסני" [מלבי"ם] הנסיון הוא גדול מן הבחינה... הנסיון הוא לדעת אם יוכל להתעלות אל ענינים נשגבים מטבע האדם כמו נסיון העקדה וכד'. "צרפה כליותי ולבי" [יסוד] בדקני אם יש סיגים במצפוני ורגשותי. {v:20} "יר' כ יב" [וה' צבאות בָּתָן צדיק ראה כליות ולב אראה נקמתך מהם כי אליך גליתי את ריבתי".
- [כו ג] {v:2}** "חסדך לנגד עיני". {v:3} "והתהלכתי באמתך" [יסוד] בדרכך האמיתית. {v:4} "חסדך". "אמיתך" [יסוד] דרכך האמיתית.
- [כו ד] {v:3}** "לא ישבתי... לא אבוא". {v:10} "מתי שוא" [א"ע] הפך דרך האמת. [מצודות] העושים עבירות במקום נעלם ונסתר. [מלבי"ם] שהם מסיתים ומדיחים בני אדם מעבודת ה' ע"י טענות של מינות, וגם עם "נעלמים" - שהם אנשים הדבוקים בתאות והנאת העוה"ז.
- [כו ה] {v:3}** "שנאתי... לא אשב". [מלבי"ם] עד שבטחתי שעם רשעים לא אשב - לעולם גם בעתיד, כי ישיבה עם רשעים הוא נגד טבעי. {v:10} "מרעים" [יסוד] עושי רע. [שם' לב א] "ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו".
- [כו ו] {~:2}** "איוב יז ט" [א"ע] "וטָקַר ידים יסיף אִמְךָ". {v:3} "ארחץ בנקיון כפי" [מצודות] בתחלה **אנקה כפי מלכלוך** עון ואחר זה אסובב מזבחך להקריב בה לה' כי לולא הנקיון אין הקרבן מקובל ברצון. [רש"י] שאין גזל במצות שאני מקיים. [מלבי"ם] **רחיצת הנפש** זה הוא הרחיצה שלי. {v:19} "ואסובבה את מזבחך" [א"ע] בעולות.
- [כו ז] {~:2}** "תודה". "נפלאותיך". {v:3} "לשמיע" [רש"י] כמו להשמיע. {v:13} "נפלאותיך".
- [כו ח] {v:2}** "אהבתי". {v:3} "דב' ו ה" [והאבת את ה'...]. {v:4} "מקום משכן כבודך" [מלבי"ם] הוא פנימי מן הבית.
- [כו ט] {~:5}** "אל תאסוף...". {v:10} "אנשני" [יסוד] שופכי דמים". {v:11} "אל...".
- [כו יא] {v:3}** "בתומי" [יסוד] בתמימותי "אלך". {v:5} "פדני" [יסוד] גאלני וחנני" - ורחמני.
- [כו יב] {v:2}** "רגלי עמדה במישור" [יסוד] יציבה בדרך ישרה. {v:3} "במקהלים אברך" [יסוד] בקהל רב אברך".
- [כו א] {v:1}** "לדוד" [יסוד] מזמור שדוד חיברו. {v:2} "ממי אירא... אפחד"? {v:3} "ה' אורי וישעי... מעוז חיי". {v:5} [מצודות] הלא ה' מאור לי בעת צרה א"כ ממי אירא.
- [כו ב] {~:2}** "המה כשלו ונפלו". {v:6} "בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי". {v:9} "המה כשלו ונפלו". {v:10} "מרעים לאכל את בשרי, צרי ואויבי לי".
- [כו ג] {v:6}** "תחנה עלי מחנה" [יסוד] יחנו סביבי גדודי אויבים. {v:10} "תחנה עלי מחנה" [יסוד] יחנו סביבי גדודי אויבים. "תקום עלי מלחמה".
- [כו ד] {~:2}** "לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו" [יסוד] שאזכה לשבת בבית ה' כל ימי חיי, לטעום מנעמות ה' ולחסות בהיכלו. {v:3} "שאלתי מאת ה' אותה אבקש". {v:4} "בבית ה'". {v:5} "בנועם ה'" [מצודות] לראות **בנעימות תורת ה'.** {v:10} "אבקש". {v:19} "שבתי בבית ה'".
- [כו ה] {v:2}** "ירוממני". {v:4} "אהלו". {v:6} "ביום רעה".
- [כו ו] {~:9}** "ירום ראשי על אויבי". {v:19} "ועתה".
- [כו ז] {v:3}** "קולי אקרא". {v:4} "וחנני" [יסוד] אמצא חן בעיניך. {v:5} "וחנני" [יסוד] אמצא חן בעיניך.
- [כו ח] {v:3}** "לך אמר לבי בקשו פני" [רש"י] בשבילך בשליחותיך אומר (לי) לבי בקשו כלכם ישראל את פני ואני שומע לך, "את פניך ה' אבקש". {v:4} "שמ' לג כג" [והסרתי את כפי וראית את אחרי ופני לא יראו".
- [כו ט] {~:4}** "מסתיר פנים". {v:5} "עזרתי היית... אלהי ישעי". {v:7} "אל תטשני ואל תעזבני". {v:11} "אל...".
- [כו י] {v:5}** "יאספני" [מצודות] אסף אותי אליו בתת לי די מחסורי. {v:6} "עזבוני" [מצודות] לא נתנו לי די מחסורי. {v:20} "בר' ב כד" [על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד".
- [כו יא] {~:3}** "דב' כח ט" [והלכת בדרכיו". {v:5} "למען שוררי". מורני דרכיו ומנחני "בארח מישור" [יסוד] בדרך היושר. {v:10} "שוררי" [צוהר] צרי העין. [מצודות] האויבים המביטים עלי בעין רעה.
- [כו יב] {v:6}** "כי קמו בי...". {v:7} "אל תתנני...". {v:10} "עדי שקר". "ויפח חמס" [יסוד] ודוברי כזב.
- [כו יג] {v:3}** "האמנתי...". [רש"י] אם לא שהאמנתי בהקב"ה כבר קמו בי אותם עדי שקר וכלוני. {v:7} "לולא" [יסוד] וכמעט אבדתי אלו לא... {v:19} "לראות בטוב ה' בארץ חיים". {v:20} [ברכות ד/א] אמר דוד לפני הקב"ה רבונו של עולם מובטח אני בך שאתה משלם שכר טוב לצדיקים לעתיד לבוא אבל איני יודע אם יש לי חלק ביניהם אם לאו **שמא יגרום החטא.**
- [כו יד] {~:2}** [מלבי"ם] שבזכות האמונה שהאמין בהבטחת ה' ניצול מאויביו כי קוה אל ה' שישוב לראות בטוב ה'. {v:3} [מצודות] ואמרתי אל נפשי קוה אל ה' וחזק בהבטחתו וזכות האמנה היא אשר עמדה לי. "חזק ויאמץ לבך" [מלבי"ם] האימוץ הוא התמדת החוזק. {v:20} [הושע יב ז] "ואתה באלהיך תשוב חסד ומשפט שמר וקוה אל אלהיך תמיד".
- [כח א] {v:1}** "לדוד" [יסוד] מזמור שדוד חיברו. {v:3} "אליך ה' אקרא". {v:5} "צורי". {v:7} "ונמשלתי עם יורדי בור" [צוהר] אלו השוכנים בקבר. {v:11} "אל תחרש ממני".
- [כח ב] {~:5}** "שמע קול תחנוני".
- [כח ג] {~:4}** "מושכני". {v:10} "דוברי שלום עם רעיהם ורעה בלבבם". {v:20} [מש' ב יב] "להצילך מדרך רע מאיש מדבר

תהפכות."

- [כח ד] {v:5} {~:5} [אריה] לענ"ד, אין כאן רמז מפורש להשלכות (הטובות) על דוד / עם ישראל או למצוקתו. לכן סומנה עמודה 4 בלבד. {~:9} יקבלו כפעלם, כרע מעלליהם, כמעשה ידיהם, כגמולם.
- [כח ה] {v:9} {~:9} "יהרסם".
- [כח ו] {v:3} {~:3} "תחנוני".
- [כח ז] {v:2} {~:2} "ויעלוז" [יסוד] ישמח "ליבי". {v:3} "בו בטח ליבי ונעזרתי". "ומשירי אהודנו" [יסוד] אודה לו. [יש' מט ה] "ואלהי היה עזי".
- [כח ח] {v:2} {~:2} "למו" [יסוד] לעמו. [מצודות] לכל תמימי דרך בכללם. {v:5} {~:5} "ומעוז" [מצודות] וחוזק ישועות של משיחו.
- [כח ט] {v:2} {~:2} "ורעם" [מצודות] רעה אותם במרעה טוב. "ונשאם" - ותן להם רוממות עד עולם. {v:4} {~:4} "ורעם" [צוהר] הנהיגם. {v:19} {~:19} "ונשאם עד עולם" [יסוד] ורומם אותם עד נצח.
- [כט א] {v:3} {~:3} "בני אלים" [יסוד] בני האבות. [מצודות] הם המלאכים. [מלבי"ם] הכחות הנשגבות, כמו [פט ז] "כי מי בשחק.. ידמה לה' בבני אלים". {v:4} {~:4} "כבוד ועוז" [מצודות] ר"ל שבחו ואמרו הכבוד והעוז המה לה'.
- [כט ב] {v:3} {~:3} "כבוד שמו" [רש"י] זו קדושת השם ויש במזמור זה שמנה עשרה אזכרות וכנגדן תקנו 18 ברכות. {v:13} {~:13} "כבוד שמו" [מצודות] הכבוד הראוי לשמו כי כל שמותיו מורים על כבודו. {v:19} {~:19} "בהדרת" [מצודות] במקום שהוא מהודר בקדושה והוא בית המקדש.
- [כט ג] {v:4} {~:4} "קול ה'". {v:14} {~:14} "קול ה' על המים" [רש"י] על ים סוף.
- [כט ד] {v:4} {~:4} "קול ה'".
- [כט ה] {v:4} {~:4} "קול ה'". {v:9} {~:9} "שובר ארזים" [רש"י] האומות... אתה שמעת וחיית ואומות העולם שומעים ומתים. {v:13} {~:13} "ארזים" [מצודות] הוא משל על אנשים גבורים וחזקים.
- [כט ו] {v:4} {~:4} "וירקידם". {v:13} {~:13} "וירקידם" [א"ע] זה הדבר ידוע ממעשה הרעם. {v:14} {~:14} "ירקידם כמו עגל" [רש"י] את הארזים ואת ההרים שבאו לשמוע מתן תורה.
- [כט ז] {v:4} {~:4} "קול ה'".
- [כט ח] {v:4} {~:4} "קול ה'".
- [כט ט] {v:4} {~:4} "קול ה'".
- [כט י] {v:4} {~:4} "וישב ה' מלך לעולם" [מלבי"ם] לשפוט את כל הארץ, כי ה' ימלוך עולם ועד גם כי אבדו גוים מארצו (כנ"ל [י טז]), בכל זאת. {v:19} {~:19} "וישב" [מצודות] רצה לומר כ"כ בימי המשיח ישב הוא לבדו למלך לעולם אזי כולם יכירו כי הוא בורא עולם.
- [כט יא] {v:5} {~:5} "ה' עוז לעמו יתן" [מלבי"ם] לא יגע רע בישראל, בהפך הם ישיגו עי"ז עז ותעצומות.
- [ל א] {v:1} {~:1} "שיר חנוכת הבית" [רש"י] שיאמרוהו הלויים בחנכת הבית בימי שלמה.
- [ל ב] {v:2} {~:2} "דליתני" [יסוד] הגבהת אותי. {v:3} {~:3} "ארוממך" [יסוד] אספר רוממותך. {v:5} {~:5} "דליתני" [מצודות] רוממתני במה ששלמה בני הבא מכת שבע בנה המקדש כי בזה ידעו הכל אשר מחלת לי על עון דבת שבע. "ולא שמחת אויבי לי" - האומרים עדיין העון הזה שמור בידך. {v:9} {~:9} שאינם שמחים. {v:12} {~:12} "ארוממך". {v:13} {~:13} רם.
- [ל ג] {v:2} {~:2} "ותרפאני". {v:3} {~:3} "אלוהי". "שועתי אליך". {v:5} {~:5} "ותרפאני". {v:11} {~:11} "שועתי".
- [ל ד] {v:2} {~:2} "העלית" [מצודות] הצלתני מן המיתה ע"י מחילת העון. {v:7} {~:7} "מירדי בור" [רש"י] שלא ארד לגיהנם.
- [ל ה] {v:3} {~:3} "זמרו... והודו...".
- [ל ו] {v:2} {~:2} "כי רגע" [מצודות] רק רגע חרה עלי "באפו". "ולבוקר רנה" = יתעורר בשימחה. {v:4} {~:4} "חיים ברצונו" [מצודות] בעת נתרצה לי הבטיחני החיים. "בערב" - ר"ל כן דרכו מעולם כאשר יחטא האדם וילין עמו בערב בכי מהפורענות הבא ובשוב מדרכו יתרצה לו מיד לבוקר ישלח עזרתו לשמחו. {v:5} {~:5} "כי רגע באפו" [מלבי"ם] שזמן האף לא נמשך הרבה רק רגע. "חיים ברצונו". {v:20} {~:20} נאמר בשחרית בפסוקי דזמרה.
- [ל ז] {v:15} {~:15} "ואני אמרתי בשלוי" [רש"י] בשלוותי הייתי חושב לא אמוט לעולם, אבל אין הדבר ברשותי כי אם ברשותו של הקב"ה ברצונו העמיד את הררי את גדולתי להיות עוז וכיון שהסתיר פניו ממני מיד הייתי נבהל.
- [ל ח] {v:2} {~:2} "העמדת להררי עוז" [יסוד] הצבת את כבודי כהר איתן. {v:4} {~:4} "ברצונך...". {v:5} {~:5} "העמדת להררי עוז" [מלבי"ם] העז שעליו עמד ההר שלי (היינו חיי גופי) על מכונו היה רצונך, על רצונך עמד ההר הנשגב. {v:6} {~:6} "הסתרת פניך הייתי נבהל" [מצודות] וכאשר הסתרת פניך ממני בעבור העון הייתי נבהל וחרד מהצרות הבאות. {v:20} {~:20} השווה [פ ח] "והאר פניך ונושעה".
- [ל ט] {v:11} {~:11} כדברי משה המבקש להכנס לא"י [דב' ג כג] "ואתחנן אל ה' בעת שהוא לאמר".
- [ל י] {v:3} {~:3} "להודות לך, להגיד "אמיתך". {v:7} {~:7} "ברדתי אל שחת". {v:11} {~:11} "מה בצע" [מצודות] מה תועלת כשישפך דמי?
- [ל יא] {v:4} {~:4} "שמע". {v:5} {~:5} חנני והיה "עוזר לי".
- [ל יב] {v:2} {~:2} "הפכת מספדי" [יסוד] אבלי "למחול" - לריקוד שמחה "לי" - עבורי. "פיתחת שקי" - הסרת ממני את שק אבלי "ותאזרני" - וחגרת אותי בחבלי "שמחה". {v:6} {~:6} "מספדי" [יסוד] אבלי.
- [ל יג] {v:3} {~:3} "זמרך כבוד". {v:12} {~:12} "לעולם אודך". {v:19} {~:19} "לעולם".
- [לא ב] {v:3} {~:3} "בך ה' חסיתי". {v:4} {~:4} "בצדקתך". {v:5} {~:5} "אל אבושה לעולם" [מצודות] לזה מהראוי שלא אבוש לעולם אף שאין בי זכות. {v:6} {~:6} "פלטני" [מצודות] הצילני בצדקתך. {v:11} {~:11} "אל...".

[לא ג] {~:6} "הצילני".
 [לא ד] {v:3} "כי סלעי ומצודתי אתה". {~:4} {שמ' לב לד} "ועתה לך נחה את העם...". "ותנהלני" [מ.ציון] ותנהגני.
 {v:11} "ולמען שמך...".
 [לא ה] {v:3} "אתה מעוזי". {v:5} "תוציאני". {v:10} "מרשת זו טמנו לי".
 [לא ו] {v:3} "בידך אפקיד רוחי". {v:4} "אל אמת". {v:5} "פדית אותי" [חיים.ב] עשית לי נס להצילני. {v:20} {איוב יב} "אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש".
 [לא ז] {v:10} "השומרים הבלי שוא" [רש"י] המצפים לתשועת ע"א. [א"ע] הניחוש והקסם אי זה יום יצא למלחמה כי בטחונו על השם לבדו. [מלבי"ם] הבוטחים בבני אדם שהבטחתם הבל שוא כמו שהיה באנשי קעילה, ואני אל ה' בטחתי.
 [לא ח] {v:2} "אגילה ואשמחה". {v:4} "ראית... ידעת...". {v:5} "בחסדך". {v:6} "עניי... בצרות נפשי".
 [לא י] {v:11} "חנני ה'". {v:20} [ו ה] "עששה מכעס עיני".
 [לא יב] {v:10} "צוררי".
 [לא טז] {v:4} "בידך עתותי" [רש"י] עתים העוברים עלי על פיך הם ובגזרותיך. {v:10} "מיד אויבי ומרודפי". {v:11} "הצילני...".
 [לא יח] {v:3} "קראתיך". {v:7} "אל אבושה". {v:9} "יבושו... ידמו לשאול".
 [לא יט] {~:9} "תאלמנה שפתי שקר".
 [לא כ] {!:2} [קהלת ח יב] "כי גם יודע אני אשר יהיה טוב ליראי האלהים אשר ייראו מלפניו". {~:9} "... נגד בני אדם" [יסוד] לעומת יתר בני האדם. {v:19} {מצודות} הטוב אשר צפנת לתת ליראיך בעוה"ב... {v:20} [ברכות ז/א] לא כעולם הזה העולם הבא. העולם הבא אין בו לא אכילה ולא שתיה ולא פריה ורביה ולא משא ומתן ולא קנאה ולא שנאה ולא תחרות. אלא צדיקים יושבין ועטרותיהם בראשיהם ונהנים מזיו השכינה שנאמר [שמ' כד יא] "ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו".
 [לא כא] {v:10} "מרכסי איש" "מריב לשונות".
 [לא כב] {v:6} "בעיר מצור".
 [לא כג] {v:3} "בשועי אליך". {v:5} "שמעת קול תחנוני". {~:6} "אמרתי בלבי נגרזתי" [רש"י] נכרתתי לשון גרזן הכורת את העץ. [יש' י טו] "היתפאר הגרזן על הח'צב בו?...". {v:15} "אמרתי בחפזי נרגזתי מנגד עינך".
 [לא כד] {v:3} [דב' ו ה] "ואהבת את ה' אלהיך...". {v:4} [יר' ה ג] "עיניך הלוא לאמונה". {v:5} "אמונים נוצר ה'" [רש"י] שומר ה' את המאמינים בישועתו וסומכים עליו. {~:9} "ומשלם על יתר עשה גאוה". {v:10} "עושה גאוה".
 [לא כה] {v:3} "המיחלים לה".
 [לב א] {v:2} "נשוו פשע" [יסוד] שנמחל לו פשעו. "כסוי חטאה" [יסוד] שנתכפר לו חטאו.
 [לב ב] {v:2} "אשרי". {~:3} "ואין ברוחו רמיה". {~:5} "לא יחשוב ה' עוון לו".
 [לב ג] {v:6} "בלו עצמי" [יסוד] נרקבו עצמותי. "בשאגתי" - באנחותי על כאבי. {~:15} "כי החרשתי" [רש"י] כאשר החרשתי מלהתודות על פשעי לפניך.
 [לב ד] {v:6} {מצודות} כי פחדתי פן יומם ולילה תכבד עלי מכת ידך והלחלוחית שבי יהיה נהפך ליובש כאלו היה לעולם בחורב הקיץ.
 [לב ה] {v:2} {מלבי"ם} (מציון הצום והיודי), אומר, אמנם אחרי שהסכמתי להודיעך חטאתי - ולהתודות, "ועוני לא כסיתי" - אז נושעתי מהצרה, כי תיכף כאשר "אמרתי אודה עלי פשעי לה" - אז "ואתה נשאת עון חטאתי" - וירד הגשם, הרי שהיודי מועיל ומשיב חמה. {v:3} "חטאתי אודיעך... אמרתי...". "אודה" [אריה] גם הודיה על ש"נשאת עון חטאתי... פשעי".
 {v:5} "ואתה נשאת עון חטאתי". [שמואל ב יב יג] "ויאמר דוד אל נתן חטאתי לה" ויאמר נתן אל דוד גם ה' העביר חטאתך לא תמות". {v:15} "חטאתי".
 [לב ו] {v:2} "אליו לא יגיעו". {v:3} "לעת מצוא" [יסוד] בעת קרבתו אליך. {~:7} "לשטף מים רבים" [א"ע] רמז להמית אויביו במים כמו [יה יז] "ימשני ממים רבים".
 [לב ז] {v:3} "רני פלט" [רש"י] - רנה של הצלה. "רני...". [מצודות] לעולם תסבב אותי ברנה של הצלה ר"ל כשתבוא עלי צרה למרק העון ותלך לה ותבוא שוב ותחזור ותלך לה ואז בכל פעם שתלך ארנן רנה של הצלה וכאלו אהיה מסובב בהם לעולם. {~:5} "אתה סתר לי" [רש"י] להסתר בצלך מפני פחד אויב. "תצרני" - תשמרני.
 [לב ח] {v:3} [רד"ק] מוכיח למי שישמע תוכחתו, יהיה יחיד או רבים. "אשכילך" [מצודות] - אתן שכל בלבך ואלמדך אשר בדרך הזה תלך. "איעצה" - אתן לך עצה בדבר אשר ראיתי בעיני בעצמי כי גם אנכי חטאתי ושבת לי לה' וכוה התפללתי והנה הועילה תפלתי.
 [לב ט] {v:3} {מצודות} "כסוס כפרד" - אטומי לב כמותם. "במתג ורסן" - אשר כשמקשטים אותו במתג ורסן אז מהצורך לבלום פי לבל יקרב אליך לנשוך כי אין לו חלק בבינה לדעת שלקשטו משימין בו ולא להכאיבו ואמר שאתה לא תהיה כן ובין תבין שהיסורים הבאים המה למרק העון ולא תבעט בהם. {v:20} {חולין פט/א} אין העולם מתקיים אלא בשביל מי שבולם את עצמו בשעת מריבה שנא' [איוב כו ז] "תולה ארץ על בלימה".
 [לב י] {v:2} "חסד יסובבנו". [יר' יז ז] "ברוך הגבר אשר יבטח בה' והיה ה' מבטחו". {v:3} [א"צ - השמחה] ועל זה גזז חזקיהו מלך יהודה ספר הרפואות, כדי שיבטח החולה באלהים יתעלה ולא ברפואות. [ברכות י/ב, פסחים נו/א] ... חזקיהו המלך... הודו לו גזו ספר רפואות... [רש"י] כדי שייבקשו רחמים. {v:20} [לז ה] "גול על ה' דרכך ובטח עליו והוא יעשה".
 [לב יא] {v:2} {מלבי"ם} הם יתהללו בה', ולהם "נאוה התהלה", באשר הם השיגו האמת תמיד ולא הסתפקו כלל, וזה כולל שהם

יספרו תהלת ה', **וגם להם עצמם מגיע תהלה** על יושר שכלם ועל שהשיגו את האמתיות. {3~} בצדיקות, ביושר. {12~} "נאוה תהלה" [מצודות] **להם נאה להלל לה'** כי המה ישכילו מה מכבוד גדלו.

[לג ב] {v:3} כיצד יהודות לה'.
[לג ד] {v:4} "ישר" דברו. "וכל מעשהו" [מלבי"ם] של דבר ה' הוא "באמונה" - כי חקיהם מוכרחים ומובטחים ובלתי משתנים לעולם.

[לג ה] {v:3} [בר' יח יט] "כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך ה' לעשות צדקה ומשפט למען הביא ה' על אברהם את אשר דבר עליו". [סוכה מט/ב] כל העושה "צדקה ומשפט" כאילו מילא כל העולם כולו חסד... {v:4} צדק ומשפט. {v:5} חסד. {v:13} "חסד ה' מלאה הארץ" [מצודות] עושה חסד עם כל הבריות. {18~} "מלאה הארץ". [לג ו] {v:4} [אבות ה א] בעשרה מאמרות נברא העולם. {v:14} [בר' א א-יט] "בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ... ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור... ויהי ערב ויהי בקר יום אחד... ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתות ולמועדים ולימים ושנים... ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי...".

[לג ח] {v:3} "יגורו" [מצודות] יפחדו. [א"ע] והנה ראוי הוא שיראו אנשי הארץ מהשם ויחדדו אל דברו. {v:4} "ממנו". {v:18} "כל יושבי תבל".

[לג ט] {v:4} "אמר". "ציוה".

[לג י] {9~} [יסוד] תכניות הרשע של הגויים יתבטלו ומזימתם תוסר ע"י ה'.

[לג יא] {v:13} "לעולם תעמוד... לדר ודר".

[לג יב] {v:2} "אשרי" [יסוד] מאושר. {v:4} "בחר לנחלה לו" [יסוד] לקנין עבורו [צוהר] לחלק שלו.

[לג יג] {v:4} "הביט... ראה...". {v:20} [זכ' ד י] "עיני ה' המה משוטטים בכל הארץ". [משלי טו ג] "בכל מקום עיני ה' צפות רעים וטובים".

[לג יד] {v:4} "השגיח" [רש"י] הביט.

[לג טו] {v:4} [הקדמת הרמב"ם לפרק חלק] היסוד ה-10, כי ה' יודע מעשיהם של בני אדם ואינו מעלים עינו מהם, לא כדעת מי שאמר [יח'] "עזב ה' את הארץ" אלא כמו שנא' [יר'] "... אשר עיניך פקוחות על כל דרכי בני אדם...". [בר'] "וירא ה' כי רבה רעת האדם בארץ...". "זעקת סדום ועמורה כי רבה". {v:20} [משנה ראש השנה א ב] בארבעה פרקים העולם נידון: בפסח על התבואה, בעצרת (שבועות) על פירות האילן, בראש השנה כל באי עולם עוברין לפניו כבני מרון שנ' "היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם" ובהג' (סוכות) נידון על המים.

[לג טז] {v:20} [זכ' ט ט] "הנה מלכך יבוא לך צדיק ונושע הוא" [רד"ק] בצדקתו יהיה נושע מחרב גוג ומגוג.

[לג יז] {3~} "וברב חילו לא ימלט" [צוהר] ובעצמת כח הסוס לא ינצל הגבור. {4~} [משלי כא לא] "סוס מוכן ליום מלחמה ולה' התשועה".

[לג יח] {v:3} "למיחלים לחסדו".

[לג יט] {v:5} "להציל". "ולחיותם". {v:6} "ברעב". {v:7} "ממות".

[לג כ] {6~} "נפשנו חכתה" [מלבי"ם] והמתנה ימים רבים.

[לג כא] {v:2} "ישמח לבנו". {3~} לבטוח בה'. {5~} "בו" [מצודות] בישועתו.

[לג כב] {3~} לייחל אל ה'. {5~} חסד. {v:11} "יהי".

[לג א] {v:1} [שמואל א כא יד] "וישנו את טעמו בעיניהם...". [רד"ק] שינה את דברו ודעתו בעיניהם כדי שיתנכר להם ולא יחשבו עליו שהוא דוד או כדי להראות עצמו שוטה בעיניהם ולא יחושו עליו ויגרשוהו מהיכל המלך וילך לו.

[לג ג] {v:2} ישמחו. {v:3} "בה' תתהלל נפשי".

[לג ד] {3!} "גדלו" [יסוד] הגידו גבורותיו.

[לג ה] {3!} "דרשתי את ה'". {v:5} "הצילני". {v:6} "מגורותי" [יסוד] פחדו. {v:11} "דרשתי".

[לג ו] {v:2} "ונהרו" [יסוד] ונאורו עיניהם. "ופניהם אל יחפרו" - ופניהם לא יבושו ויכלמו. {v:3} "הביטו" [יסוד] פנו "אליו".

[לג ז] {v:3} "קרא". {v:4} "שמע". {v:5} "הושיעו". {6~} "ומכל צרותיו".

[לג ח] {v:2} [חיים ב] פסוק המתחיל ב-'ח' ומסתיים ב-'ם' כשמי סגולה לשמירה. ובגיל 34 חילץ אותי. {3~} יראיו. {v:4} "חונה מלאך ה' סביב ליראיו". {5!} "ויחלצם".

[לג ט] {v:2} "יראו כי טוב ה'". "אשרי". {v:3} "טעמו". {v:5} "טוב ה'".

[לג י] {v:2} "אין מחסור". {v:20} [ברכות לג/ב] אין לו להקב"ה בבית גנזיו אלא אוצר של יראת שמים שנא' [יש' לג ו] "יראת ה' היא אוצרו".

[לג יא] {v:2} "לא יחסרו כל טוב". {v:3} "ודורשי ה'". {v:9} "רשו" [יסוד] נעשו עניים "ורעבו". {v:10} "כפירים" [יסוד] הגיבורים כאריות.

[לג יב] {v:3} "יראת ה'". "אלמדכם". {19~} "אלמדכם".

[לג יג] {3~} [דב' ל יט] "ובחרת בחיים".

[לג יד] {v:3} [משלי יח כא] "מות וחיים ביד לשון ואהביה יאכל פריה". [משלי כא כג] "שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפשו". [תנחומא] אמר הקב"ה לישאל רצונכם להמלט מגיהנם? הרחיקו עצמכם מלשון הרע ואתם זוכים בעה"ז ובעה"ב שנא' [יג] "מי האיש החפץ חיים... וכתוב "נצור לשונך מרע...".

{לד טו} {1:3} [ברכות ו/ב] כל שידוע בחברו שהוא רגיל ליתן לו שלום יקדים לו שלום שנאמר "בקש שלום ורדפהו" ואם נתן לו ולא החזיר נקרא גזלן שנאמר [יש' ג יד] "ואתם בערתם הכרם גזלת העני בבתיכם". [הושע ו ג] "ונדעה נרדפה לדעת את ה'...". {v:20} [אבות א יב] "הלל אומר, הוי מתלמידיו של אהרן, אוהב שלום ורודף שלום, אוהב את הבריות ומקרבן לתורה". [משלי יד טז] "**הכם ירא וסר מרע** וכסיל מתעבר ובוטח".

{לד טז} {v:3} "צדיקים". "שועתם" [יסוד] תחינתם. {6:~} "שועתם".

{לד יח} {3:~} "צעקו".

{לד כ} {v:6} "רבות רעות".

{לד כא} {6:~} "אחת מהנה לא נשברה" [אריה] ז"א שהיה במצב סכנה שח"ו תישברנה והיה שומרו.

{לד כב} {4:~} "תמותת רשע" תמית את הרשע. "יאשמו" - יענשו. {9:~} "תמותת" [מצודות] העון עצמו מקטרג עליו. "יאשמו" [מלבי"ם] שמלבד שימותו עוד נשארו אשמים, עד שגם נפשם נכרתה לעוה"ב. {v:10} "רעה". "ושונאי צדיק".

{v:19} "ושונאי צדיק יאשמו" [מלבי"ם] שמלבד שימותו עוד נשארו אשמים, עד שגם נפשם נכרתה לעוה"ב.

{לד כג} {2:~} "פודה ה' נפש עבדיו ולא יאשמו" [מצודות] בגמול שכר מעשיו הטובים פודהו מן הצרה. {3:~} "עבדיו". "החוסים בו". {v:4} "פודה" [מלבי"ם] שהגם שיבא יסורים על גופם לא "יאשמו" בנפשם. {v:5} "פודה" [יסוד] מציל.

{לה א} {v:1} "לדוד" [יסוד] מזמור שדוד חיברו. {6:~} "לוחמי". {10:~} "יריבי".

{לה ב} {5:~} "מגן וצנה" [מצודות] שמות כלי מלחמה להגן.

{לה ג} {5:~} "והרק" "א"ע] כאילו אתה הוא שתריק החנית. "וסגור לקראת רודפי" [רש"י] הגן ביני וביניהם כמחיצה. {9:~} "וסגור" [מלבי"ם] לפנייהם הדרך. {10:~} "רודפי". {v:11} "אמור לנפשי ישועתך אני".

{לה ה} {v:5} "מלאך ה'" [מלבי"ם] יהיה "דוחה" - אותם. {v:9} "כמוץ" [מצודות] היא פסולת התבואה. [מלבי"ם] יענשו ע"י סבה חיצונית כמוץ הנשא "לפני רוח". {v:11} "יהיו". {v:20} [א ד] "כמוץ אשר תדפנו רוח".

{לה ו} {v:5} "רודפם". {9:~} "א"ע] הטעם בברחם עד שלא ידעו אותה דרך יברחו. {v:10} "יש' כט טו" "הוי המעמיקים מה' לסתר עצה והיה במחשך מעשיהם ויאמרו מי ראנו ומי ידענו". {v:11} "יהי".

{לה ז} {3:~} "חינם" [מצודות] על לא חמס בכפי. {10:~} "שחת" [מצודות] בור. "חפרו לנפשי" [רש"י] שוחה ליפול בה.

{לה ח} {v:9} "תילכדו בשואה יפול בה". {v:10} "ורשתו אשר טמן".

{לה ט} {v:2} נפשי "תגיל", "תשיש". {5:~} "בישועתו". {11:~} [אריה] ואז.

{לה י} {2:~} [מלבי"ם] נעשה לי נס בכל עצם מעצמותי ובכל אבר. [לד כא] "שמר כל עצמותי אחת מהנה לא נשברה".

{6:~} "עני מחזק ממנו ואביון מגזלו". {9:~} "ה'... מציל" מידם. {10:~} "מגזלו". {12:~} בשירת הים [שמ' טו יא] "מי כמכה באלם ה' מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא". {v:13} "מי כמוך".

{לה יג} {v:2} "ותפלתי אל חיקי תשוב" [מצודות] מה שהתפלתי עליהם תשוב אל חיקי ויקויים בי. {v:3} [מצודות] כשהיו חולים היה לבושי שק והייתי מענה נפשי בצום בעבורם. [מלבי"ם] "בחלותם" - עשיתי כל מה שאפשר. "תשוב" - ר"ל שאתפלל פעם אחר פעם. {10:~} "בחלותם". {11:~} "ותפלתי".

{לה יח} {v:3} "אודך... אהלך".

{לה יט} {v:6} "אל ישמחו לי אויבי שקר" [יסוד] ילעיגו לי עוד אויבי חנם. {v:10} "יקרצו עין" [מצודות] בדרך לעג. {v:11} "אל...".

{לה כא} {v:10} "וירחיבו" [א"ע] מלת האח רמז לנקמה. [מצודות] בשחוק רב. "האח האח" [רש"י] לשון שמחה מתהלל בתאות לבו מרוב שמחת' שרואים אותם מתקיימת. [מלבי"ם] הלא זאת "ראתה עיננו" - שהלא בעינינו ראינו שדוד עשה רע כזאת.

{לה כב} {4:~} רואה. מחריש. מתרחק ממני.

{לה כג} {5:~} "העירה והקיצה" [מלבי"ם] את המתים מקבריהם "למשפטי" - שיגידו האמת, ונגד מה שאמרו שראתה עינם, עמוד "אתה אלהי וה' לריבי" - נגד העדי שקר. {v:17} "למשפטי" [רש"י] לשפוט משפטי מאויבי.

{לה כד} {4:~} "שפטני כצדקך" [אריה] משפטך צדק. {v:7} "ואל...". {v:10} "ישמחו לי" [יסוד] עלי. [מלבי"ם] "אויבי שקר" שהזכיר למעלה [יט]. {v:17} "שפטני כצדקך" [מלבי"ם] ואתה תוציא לאור משפטי כפי צדקך.

{לה כה} {v:10} "יאמרו בלבם האח נפשנו" [יסוד] נשמח נפשנו במפלתו. "בלענוהו" - השמדנו אותו. {v:11} "אל...".

{לה כו} {v:9} "יבושו ויחפרו יחדיו" [יסוד] יתיבשו ויכלמו. "ילבשו בושות וכלימה" - יתכסו בבושה וכלימה. {v:10} "שמחי רעתי". "המגדילים עלי" [מצודות] המתגאים ומחזיקים עצמם לגדולים למולי.

{לה כח} {4:~} "צדקתך". {11:~} [אריה] ויהי רצון שלשוני וכו'. {12:~} "תהילתך".

{לו א} {3:~} עבד ה'.

{לו ב} {v:10} "פשע" [מצודות] יצה"ר.

{לו ג} {v:10} [מצודות] כי בפתויו מחליק ומיפה לו הדבר הזה בעיניו וכל כוונתו למצוא בו עון להשניאו בעיני המקום כי אינו דורש שלום אליו.

{לו ו} {v:4} "אמונתך" [יסוד] קיום הבטחתך. {v:5} "חסדך". {v:13} "בהשמים... עד שחקים".

{לו ז} {v:4} "צדקתך". {v:5} "תושיע". {v:17} "משפטיך" [יסוד] מידת דינך. {v:18} "אדם ובהמה תושיע".

{לו ח} {v:2} "בצל כנפיך יחסיון" [רש"י] הם [ט] "יריון מדשן ביתך". {5:~} "יחסיון" [מצודות] כי בחסדך תהיה להם למחסה. [מלבי"ם] כעוף הפורש כנפיו על גזוליו. {v:12} "מה יקר...".

[לו ט] {v:2} [יסוד] ישבעו מטוב הנמצא בבייתך ומנחל מעדניך תשקם. {v:5} "תשקם".

[לו י] {v:2} "נראה אור". {v:3} "נראה אור". {v:4} {י.שמעוני יש' תצט} אמרו ישראל לפני הקב"ה אעשינו לך מנורה בימי משה וכבתה, בימי שלמה וכבת, **מכאן ואילך אין אנו ממתניין אלא לאורך שנאמר** "כי עמך מקור חיים באורך נראה אור", וכן אמר הקב"ה [יש' ס א] "קומי אורי כי בא אורך". {v:5} {באורך נראה אור}. {v:13} "מקור חיים". {v:19} {ילקו"ש יש' תצט} מהו "באורך נראה אור"? **זה אורו של משיח**, שנאמר: [בר' א ד] "וירא אלוהים את האור כי טוב". מלמד, שצפה הקב"ה בדורו של משיח ובמעשיו קודם שנברא העולם וגזרו למשיח ולדורו תחת כסא הכבוד שלו. {v:20} {ילקוט שמעוני ישעיהו - תצט} ... אמרו ישראל לפני הקב"ה אעשינו לך מנורה בימי משה וכבתה, בימי שלמה וכבת, **מכאן ואילך אין אנו ממתניין אלא לאורך שנא'** [תה' לו י] "כי עמך מקור חיים באורך נראה אור", וכן אמר הקב"ה [יש' ס א] "קומי אורי כי בא אורך".

[לו יא] {v:3} "ליועדך" [מצודות] להיודעים אותך **להאמין בך**. לישרי לב" [מלבי"ם] במעשים שבין אדם למקום שנקראים צדקה בכתבי הקדש. {v:4} "וצדקתך". {v:5} "חסדך". {v:11} {סידור - קבלת שבת - לכה דודי} ידיד נפש אב הרחמן. **משוך עבדך אל רצונך**.

[לו יב] {v:10} "גאה".

[לו יג] {v:9} "שם נפלו" [מצודות] מקום אשר יבואו להצר לי שם נפלו ויהיו דחויים מבלי קום.

[לו א] {v:10} "במרעים... בעשי עולה".

[לו ג] {v:2} {רש"י} "שכן ארץ" - ואז תשכון ארץ לאורך ימים. "ורעה אמונה" - תאכל ותתפרנס משכר האמונה שהאמנת בקב"ה לסמוך עליו ולעשות טוב. {v:3} "בטח בה' ועשה טוב".

[לו ד] {v:2} "והתענג" [יסוד] ואז תתענג. [מצודות] תהיה מעונג בתפנוקים על משענת ה' והוא יתן לך מה שישאל לך ר"ל יספיק לך מחסורך אף בדבר התפנוקים. [יש' נח יד] "אז תתענג על ה'". {v:3} {שבת קיח/ב} כל המענג את **השבת** נותנין לו משאלות לבו. {v:5} "ויתן לך משאלת לבך".

[לו ה] {v:5} "והוא יעשה" [יסוד] ימלא כל צרכיך. {v:20} {מש' ג ו} "בכל דרכיך דעהו והוא יישר ארחתך".

[לו ו] {v:2} [מצודות] צדקך יראה כאור כי **תקבל גמול**. {v:4} {מלבי"ם} המרעים יתיראו משופטי ארץ שיעשו בהם שפטים אבל הבוטח יוציא ה' משפטך כצהרים.

[לו ז] {v:3} {זבחים קטו/ב} כיון שמתו בני אהרן אמר לו אהרן אחי **לא מתו בניך אלא להקדיש שמו של הקב"ה** כיון שידע אהרן שבניו ידועי מקום הן שתק וקבל שכר שנא' [וי' י ג] "וידם אהרן". וכן בדוד הוא אומר "דום לה' והתחולל לו" **אע"פ שמפיל לך חללים חללים את שתוק...**

[לו ט] {v:20} {יש' מט כג} "וידעת כי אני ה' אשר לא יבשו קנִי".

[לו י] {v:2} "והחבוננת... ואיננו". {v:9} "ואין רשע... ואיננו". [רש"י] כי מת ואבד. [א"ע] הכרת הרשע. {v:19} "ועוד מעט".

[לו יב] {v:10} "זמם רשע לצדיק" [יסוד] עורב להרע לצדיק.

[לו יג] {v:4} "ישחק לו" [יסוד] ילעג לרשע. "ראה". {v:9} "יבוא יומו". {v:20} "ישחק" [ב ד], [נט ט].

[לו טז] {v:3} "טוב מעט" [א"צ - הענוה] העניו שמח בחלקו שחלק לו הקב"ה, הן רב חן מעט... ובזה ישקוט לבו מטרדות העולם הזה, ומתוך כך לבו פנוי לתורה לחכמה ולעבודת הקב"ה. [רמב"ם - דעות א ד] לא יהיה עמל בעסקו אלא להשיג דבר שצריך לו לחיי שעה כענין שנאמר "טוב מעט לצדיק".

[לו יז] {v:5} סומך.

[לו יח] {v:2} "ונחלתם לעולם תהיה" [צוהר] ושכרם מה' לעולם יהיה. {v:3} "תמימים". {v:4} "יודע...".

[לו יט] {v:2} "בעת רעה" [מצודות] כי לא עליהם תהיה. "ישבעו" - כי ה' יזמין להם די סיפוקם. {v:3} "לא יבשו". {v:6} "בעת רעה ובימי רעבון".

[לו כא] {v:3} [אבות ב ט] אחד הלוה מן האדם, כלוה מן המקום ברוך הוא. {v:20} [משלי כא כו] "כל היום התאוה תאוה וצדיק יתן ולא יחשך".

[לו כב] {v:2} "יירשו ארץ". {v:4} מקלל. {v:5} מברך. {v:9} "יכרתו".

[לו כג] {v:4} "מה' מצעדי גבר כוננו" [יסוד] מאת ה' דרכי אנוש מכוונים. {v:5} "ודרכו" [מצודות] ה' חפץ דרכו ומצליחו בו. {v:16} {חולין ז/ב} אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה שנא' [מש' כ כד] "מה' מצעדי גבר כוננו ואדם מה יבין דרכו".

[לו כד] {v:2} "לא יוטל" [יסוד] לא יעזב. {v:5} "סומך ידו" [מלבי"ם] בזה, שה' ראה שדרך זה שרצה לילך הוא לרעתו, שיוזק בו או בגוף או בנפש, והזמין לו **מכשול שיפול ויתעכב מלכת בדרך הזה לטובתו**, וכן אם נפל ממדרגתו והצלחתו בודאי **היה זה לטובתו באותה שעה**. {v:6} "כי יפול" [מצודות] נוטה.

[לו כה] {v:2} "לא... נעזב וזרעו מבקש לחם". {v:3} "נער הייתי גם זקנתי" [מלבי"ם] ובחנתי תולדות הימים. {v:5} "לא עוזב צדיק וזרעו".

[לו כו] {v:2} "וזרעו לברכה" [רש"י] סופו לברכה. {v:3} "חונן ומלוה" [יסוד] מרחם ומלוה לאחרים.

[לו כז] {v:2} "ושכן לעולם" [יסוד] ותתקים לעולם. {v:3} [משלי ד כז] "אל תט ימין ושמאל הסר רגלך מרע". {v:20} [לד טו].

[לו כח] {v:3} "רד"ק] ואמר "**חסידי**" אחר שאמר "משפט", והחסד גדול מהמשפט, כי הוא עניין לפני משורת הדין, לפי שכשירגיל אדם עצמו במעשה היושר והמשפט, לא יטה מקו האמת, על כל פנים יבוא למידת החסידות, שהיא **גמילות הטובה אף**

- למי שלא נתחייב בה. {v:4} "אהב משפט". {v:5} "ולא יעזב את חסידיו, לעולם נשמרו". [רד"ק] והמשפט הוא מעשה היושר. ומי שיעשה דבריו במשפט, לא יעזבונו ה', כלומר לא יסלק שמירתו מהם, אלא דבקה בו שמירתו תמיד. {v:9} [רד"ק] ולא כן זרע הרשעים, כי הוא "נכרת" בבוא יומו. ואמר "זרע" כי בהכרתם יכרת זרעם עמהם. {v:19} "וזרע רשעים נכרת". [לז כט] {v:20} {יש' ס כא-כב} "ועמך כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר. הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני ה' בעיתה אחישנה".
- [לז לא] {v:2} "לא תמעד אשריו" [יסוד] לא יכשלו צעדיו. {v:3} "תורת אלהיו בלב".
- [לז לג] {v:4} "ולא ירשיענו בהשפטו". {v:5} "ולא ירשיענו בהשפטו" [יסוד] ולא יתן להרשיעו בזמן משפטו.
- [לז לד] {v:3} "קוה אל ה' ושמר דרכו". {v:9} "בהכרת רשעים תראה".
- [לז לט] {v:2} "תשועת צדיקים הוא מה" [מלבי"ם] שיושעו תשועת עולמים בעולם הנצחי לפני ה', ובכ"ז גם בעוה"ז לא יעזבם מכל וכל כי הוא מעוזם בעת צרה - להצילם מצרת הזמן. {v:3} "מעוזם" [יסוד] מבטחם. {v:5} "ותשועת" [יסוד] וישועת. "מעוזם בעת צרה" [מלבי"ם] להצילם מצרת הזמן. {v:6} "בעת צרה".
- [לז מ] {v:3} "כי חסו בו".
- [לח א] {v:3} "להזכיר" [רש"י] לאומרו בשעת צרה להזכיר צרתם של ישראל לפני הקב"ה וכנגד כל ישראל אמרו. [מצודות] המזמור הזה נעשה להזכיר את המדוכא ביסורין להתפלל לה' כדברים האלה.
- [לח ד] {v:6} [מצודות] "אין מתום" - אין מקום תם ושלם בבשרי מהיסורים הבאים עלי מפני כעסך. "מפני חטאתי" - מהיסורים הבאים מפני חטאתי.
- [לח ה] {v:6} "כמשא כבוד".
- [לח ו] {v:15} "אולתי".
- [לח ח] {v:15} "כסלי מלאו נקלה" [רש"י] במחשבתי אני קל בעיני עצמי.
- [לח יב] {v:10} "מנגד נגעי" [מצודות] כשאני בנגעי וצערי יעמדו מנגד ולא קרבו אלי לעזרה.
- [לח יד] {v:20} {יש' גג ז} "נגש והוא נענה ולא יפתח פיו כשה לטבח יובל וכרחל לפני גזויה נאלמה ולא יפתח פיו". [לט י].
- [לח טז] {v:3} "לך ה' הוחלתי". {v:5} "אתה תענה...".
- [לח יז] {v:3} "כי אמרתי" [מצודות] ר"ל הנה לא הפצתי אני להשיב מה להם כי אמרתי פן תתגבר עלי העונש וישמחו עוד יותר כי בעת מטה רגלי לבד הגדילו עצמם להתגאות עלי ומה אם אהיה נלקה בכל גופי.
- [לח יח] {v:3} "לצלע נכון" [מצודות] אני מוכן ורגיל להיות צולע מחולשת הגוף והדברים המכאיבים אותי המה מזומנים תמיד נגדי לבוא עלי. {v:6} "לצלע" [מצודות] ענין חיגר הצולע על ירכו.
- [לח כא] {v:3} "רדפי טוב".
- [לט ב] {v:3} [מדרש] וכי יש מחסום לפה? אמרו הן. [משלי טו ד] "מרפא לשון עץ חיים". זו התורה, שנאמר [שם ג יח] "עץ חיים היא למחזיקים בה". מכאן את למד, שלא נתן הקב"ה תורה לישראל, אלא כדי שלא יהו עסוקין בלשון הרע ולא בדברי הבטלה. {v:6} "בעוד רשע לנגדי".
- [לט ג] {v:3} [יסוד] החרשתי בשתיקה, השתתקתי מלדבר מטוב עד רע, גם כשכאבי מתגבר.
- [לט ח] {v:3} "תוחלתי לך היא" [רד"ק] אין תקותי ותוחלתי לאחר, אלא לך היא ולא לרופאים. {v:6} "ועתה מה קויתי?".
- [לט י] {v:20} [לח יד].
- [לט יא] {v:6} "הסר" [מצודות] לזה הסר מעלי הנגעים הבאים ממך עלי כי כבר כליתי ממלחמות ירך ודי בזה.
- [לט יב] {v:4} "בתוכחות" [א"ע] על דרך [איוב לג יט] "והוכח במכאוב" ידענו כי תיסר אדם בעבור עונו במכאובים. {v:16}
- "חמודו" [א"ע] חמדת גופו והנה חמדתו היתה "הבל".
- [לט יג] {v:3} [בבא מציעא נט/א] אמר רבי אלעזר מיום שנחרב בית המקדש ננעלו שערי תפלה שנאמר [איכה ג ח] "גם כי אזעק ואשוע שְׁתֵּם תפלתי" ואף על פי ששערי תפלה ננעלו שערי דמעות לא ננעלו שנאמר "שמעה תפלתי ה' ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש". {v:16} "כי גר...".
- [לט יד] {v:2} "ואבליגה" [רש"י] ואתחזקה. {v:7} "בטרם אלך ואינני". {v:11} "השע ממני" [רש"י] הרף ירך מלהלקוטי.
- [מ ב] {v:3} "קוה קויתי ה' ויט אלי" [י.שמעוני תשל"ו] זש"ה [יש' כה ט] "ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קוינו לו ויושיענו" אין ביד ישראל אלא הקווי כדאי חן לגאולה בשכר הקווי. {v:5} "ויט אלי" [יסוד] והשגיח עלי. {v:6} "שועתי" [צוהר] זעקתי. {v:11} "וישמע שועתי".
- [מ ד] {v:4} "ויתן בפי". {v:5} "ויתן בפי...". {v:12} "תהילה". {v:19} "יראו רבים" [מצודות] כאשר יראו בהשגחת ה' יפחדו ממנו ויבטחו בו. "שיר חדש" [רש"י] שירת הים.
- [מ ה] {v:10} "רהבים ושטי כזב" [יסוד] הגאים המתברברים והסוטים אל השקר. {v:20} {יש' ל ז} "ומצרים הבל וריק יעזרו לכן קראתי לזאת רהב הם שְׁבֵת". והשווה: [בר' יד כג] "אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם".
- [מ ו] {v:3} "אגידה ואדברה...". {v:16} "אין ערוך אליך אגידה ואדברה" [יסוד] אין מי שיעריך אותם מלבדך לפרטם ולהסבירם.
- [מ ז] {v:4} "זבח ומנחה לא חפצת" [מצודות] אינך חפץ שיחטא האדם ויביא קרבן. [רב"ח וי' ז לח] אבל מה אתה חפץ? שנשמע בקולך, זהו שאמר "אזנים כרית לי עולה וחטאה לא שאלת". כי מן הידוע שיעקר הקרבנות הוא שמוע בקול ה'.
- {v:20} {יר' ז כב} "כי לא דברתי את אבותיכם ולא צויתים... על דברי עולה וזבח". [הושע ו ו] "כי חסד חפצתי ולא זבח ודעת

אלהים מעלות".

[מ ח] {v:3} "אז אמרתי" [א"ע] כנגד כנסת ישראל ידבר. [מצודות] בעת מתן התורה אמרת. "הנה באתי" - לקבלה. "במגלת ספר כתוב עלי" [מצודות] כאשר "כתוב עלי" ... בתורה שאמרתי אז [שמ' כד ז] "נעשה ונשמע".

[מ ט] {v:3} "ותורתך בתוך מעי" [רש"י] אף מאכלי על פי תורתך הוא (כשרות האוכל). [מלבי"ם] שהיא נמצאת בקרבי ובמצפוני ושכלי. [מצודות] שמורה בלבבי אשר היא מכלל המעיים.

[מ י] {v:3} "בשרתי צדק" תורה. [רש"י] שירה על הים ושירה על הבאר שירת דבורה. [מצודות] השמעתי לרבים את דברי התורה ולא מנעתי שפתי מלהשמיע והלא אתה ה' ידעת שכדברי כן הוא. {v:4} "אתה ידעת".

[מ יא] {v:4} "צדקתך", "ואמיתך" [יסוד] ואמיתות הבטחתך. {v:5} "ותשועתך" [יסוד] ישועתך. "אמונתך" - נאמונתך. "חסדך".

[מ יב] {v:4} רחמים, חסד ואמת? {v:5} "יצרוני" [רש"י] ישמוני. {v:11} "לא תכלה" [יסוד] אל תמנע.

[מ יד] {v:5} "לעזרתי". {v:11} "רצה" [יסוד] התרצה "ה'". "חושה" - מהר. {v:20} {ע ב} ועד סוף המזמור.

[מ טו] {v:9} "יבושו ויחפרו יחד" [יסוד] יתאכזבו ויתבישו. "יסוגו אחור ויכלמו" - ישובו לאחוריהם ויתבישו. {v:10}

"מבקשי נפשי לספותה" [יסוד] רודפי חיי להאבדה מהעולם. "חפצי רעתי" [מלבי"ם] שהם השונאים אותי בסתר, הגם שאין באים בפועל לבקש נפשי, רק שמתאווים רעתי. {v:20} {ע ג}.

[מ טז] {v:9} "ישומו על עקב בשתם" [יסוד] יהיו שוממים ויחזרו על עקבותיהם בבושת פנים. {v:10} "האומרים לי האח האח" [יסוד] האומרים עלי שמוח נשמח בצרתו. {v:20} {ע ד}.

[מ יז] {v:2} "ישישו וישמחו". {v:3} "מבקשיך", "אוהבי תשועתך". {v:5} "תשועתך" [יסוד] עזרתך. {v:12} "יאמו תמיד יגדל ה'" [מצודות] יבוא להם התשועה ויהללו את ה'. {v:20} {ע ה}.

[מ יח] {v:3} [מצודות] אני מכניע את עצמי לפניך כ"עני ואביון" וה' יחשב לי את זאת לזכות. [אבות ו ד] כך היא דרכה של תורה, פת במלח תאכל ומים במשורה תשתה ועל הארץ תישן וחי צער תחיה ובתורה אתה עמל אם אתה עשה כן אשריך וטוב לך אשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא. {v:5} "עזרתי ומפלט". {v:7} "אל תאחר". {v:11} "דניאל ט ט" [אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך". {v:20} {ע ו}.

[מא ב] {v:2} "אשרי". {v:3} "משכיל אל דל" [יסוד] הנותן ליבו לבוא לעזרת עני. [צוהר] המבין לבקר את החולה. [גדרים מ/א] כל המבקר את החולה ניצול מדינה של גיהנם שנאמר "אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו ה'" אין דל אלא חולה... {v:5} "ימלטהו" [יסוד] יצילהו.

[מא ג] {v:2} "ואושר" [יסוד] ויהיה מאושר. {v:5} "ישמרהו". ולא יתן אותו "בנפש" [יסוד] ביד שרירות לב "אויביו".

[מא ה] {v:3} "אני אמרתי". {v:5} חנני ומרפא נפשי. {v:15} "כי חטאתי לך".

[מא ח] {v:10} {איכה ג ס} "ראיתה כל נקמתם כל מחשבתם לי".

[מא יא] {v:5} "חנני" [יסוד] רחם עלי. {v:6} "והקימני" [צוהר] ורפא אותי. [יסוד] מחליי. {v:9} "ואשלמה להם" [יסוד] ואשיב כגמולם לאויבי. [צוהר] ואנקום בהם.

[מא יב] {v:2} "חפצת בי". "לא יריע איבי לי". {v:4} "חפצת בי". {v:5} "לא יריע אויבי לי". {v:9} "לא יריעו עלי".

[מא יג] {v:2} "תמכת בי". {v:3} "בתומי" [מצודות] בתמימות. {v:19} "ותציבני לפניך לעולם".

[מא יד] {v:4} "ברוך". {v:13} "מהעולם ועד העולם" [יסוד] מבריאת העולם ועד סוף הדורות.

[מב ג] {v:6} [רש"י] "מתי אבא ואראה פני אלהי" - לעלות לרגל ונתנבא כאן חורבן הבית...

[מב ה] {v:2} "אעבר בסך אדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג". {v:3} עליה לבית המקדש. {v:6} "ואשפכה עלי נפשי" [צוהר] ולכן מתעצבת בי רוחי.

[מב ו] {v:2} "כי עוד" [מצודות] יבא עת שאודה לו על הישועה הבאה לי מעמו. {v:3} "הוחילי" [רש"י] המתניני וצפי

לגאולה. {v:4} "ישועות פניו" [יסוד] על ישועות והארת פניו אלי. [צוהר] על הגאולה שיביא לנו. {v:5} "ישועות". {v:12} "אודנו" [יסוד] אודה לו.

[מב ז] {v:3} "אזכרך".

[מב ח] {v:6} {יונה ב ד} "ותשליכני מצולה בלבב ימים ונהר יסבבני כל משברייך וגלייך עלי עברו".

[מב ט] {v:3} "שירו עמי" [יסוד] אשבחנו בשירה. "תפלה". {v:5} "חסדו". "לא אל חיי" [יסוד] לה' המחיה אותי.

[מב י] {v:3} "אומרם..."

[מב יב] {v:20} {זהה ל- [מג ה]}. השווה לפסוק [ו].

[מג א] {v:4} "שפטני". {v:5} "תפלטני". {v:10} איש "מרמה ועולה". {v:19} "שפטני אלהים" [אדרא זוטא, השמטות סימן יח] אמר (רשב"י) לא בי דינא דלעילא מעיינין בדינאי... קודשא בריך הוא דיינייה, ולא בי דינייה...

[מג ב] {v:3} "כי אתה אלהי מעוזי".

[מג ג] {v:2} "אל הר קדשך ואל משכנותיך". {v:3} "המה ינחוני".

[מג ד] {v:2} "שמחת גילי".

[מג ה] {v:20} {זהה ל- [מב יב]}.

[מד ב] {v:3} "כי אבותינו ספרו לנו" [מלבי"ם] וידוע שהאבות לא יורישו לבניהם אמונה כזבת, וקבלה כזאת הנמשכת מאבות לבנים היא אמתיית. {v:4} "פועל פעלת" [מצודות] הפעולה אשר פעלת.

[מד ה] {v:3} "אתה הוא מלכ". {v:5} "א"ע] וטעם להזכיר יעקב בדבריו [בר' מז טז] "המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את

הנערים" [רשב"ם] שיחיה זרעם וזרע זרעם. {v:11} "צוה ישועות יעקב" [רש"י] גם לבאים אחרינו.

[מד ו] {~:9} ינוגחו, יובסו.

[מד ח] {v:5} "כי הושעתנו" [מצודות] לא בכח ידינו אלא ממך באה הישועה. {~:9} "הבישות" [מצודות] מלשון בושה.

[מד ט] {~:12} "הללנו".

[מד כג] {~:3} [משנה תורה - הלכות יסודי התורה ה ד] כדניאל חנניה מישאל ועזריה ורבי עקיבא וחביריו ואלו הן הרוגי

מלכות שאין מעלה על מעלתן.

[מד כז] {~:4} "קומה".

[מה א] {v:1} [רד"ק] וזה המזמור נאמר על המלך המשיח. ונקרא "שיר ידידות", כלומר, אהבת ה' למשיחו. [רש"י] "על

שושנים" - לכבוד תלמידי חכמים יסדו השיר הזה שהם רכים כשושנים...

[מה ב] {v:2} "... דבר טוב".

[מה ג] {v:5} "ברכך אלהים לעולם". {v:19} "לעולם".

[מה ו] {v:3} "חיצץ שנונים" [יסוד] חדים.

[מה ז] {v:3} [מלבי"ם] "מישור שבט מלכותך" ... הנהגתך הוא הנהגת היושר בעצמו. השווה: [עה ג] "... אני מישרים

אשפ"ט". {~:4} [דה"א י א כט כג] "וישב שלמה על כסא ה'..." {~:19} "כסאך... עולם ועד".

[מה ח] {~:2} "שמן ששון" [רש"י] משיחת שמן כדת המלכים. "מחברריך" [א"ע] אם המזמור על דוד יהיה מחברריך שאול ואם

על המשיח חסידים אחרים בדורו. [מצודות] כאשר תהיה נמשח בשמן למלך על העם יהיה עליך ששון מחברריך כי הכל יחפצו

בך. {~:3} [ב"ר מט ט] "אל הקב"ה אברהם "אהבת צדק ותשנא רשע" אהבת לצדק את בריותי ותשנא רשע - מאנת לחייבן

"על כן משחך אלהים אלהיך שמן ששון מחברריך" מהו מחברריך? מנה ועד אצלך י' דורות ומכלם לא דברתי עם אחד מהם אלא

עמך "ויאמר ה' אל אברהם לך לך". {v:4} "על כן..."

[מה ט] {v:2} "שמחוך" [יסוד] ישמחו אותך.

[מה י] {v:2} [מצודות] "ביקרותיך" - ביקרת שלך בהן יהיו אף בנות מלכים. "נצבה שגל" - המלכה תהיה נצבה בימינך

מקושטת בכתם אופיר והכל הוא משל לגודל התענוג והממשלה. {~:3} "נצבה שגל לימינך בכתם אופיר" [יסוד] בשעה

שניצב ספר התורה לצד ימינך כתובה בזהב הבא מאופיר.

[מה יח] {v:18} "... עמים יהודוך לעלם ועד".

[מו א] {v:1} "עלמות" [מצודות] שם כלי נגון.

[מו ב] {v:4} [מלבי"ם] כי הוא "נמצא מאד" וקרוב לקוראיו.

[מו ג] {~:2} "על כן לא נירא". {v:3} "לא נירא". {~:5} "על כן לא נירא". {~:9} "בהמיר ארץ..." [מצודות] כשתחלף

הארץ מהשקט לרעד וכאשר ינעו ההרים ליפול בעומק הים והוא משל על מפלת גוג.

[מו ה] {~:2} "ישמחו". {v:19} "עיר אלהים" [יסוד] ירושלים.

[מו ו] {v:4} "אלהים בקרבה". {~:7} "בל תמוט".

[מו ז] {v:4} "נתן בקולו". {v:9} "המו" [מצודות] יהמו מכאב לב. "מטו" [יסוד] התמוטטו.

[מו ח] {v:13} "ה' צבאות". {v:20} חזרה [יב].

[מו ט] {v:3} [מלבי"ם] אתם בני תבל "לכו חזו" - שזה לא נעשה במקרה כי היא מפעלות אלהים. {v:9} "אשר שם שמות"

[רש"י] אשר שם ארצות הגוים שממה.

[מו י] {v:5} "משבית מלחמות". {v:20} [יש' ב ד] "וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות לא ישא גוי אל גוי חרב

ולא ילמדו עוד מלחמה".

[מו יא] {v:3} "הרפו" [יסוד] חדלו להרע "ודעו". {v:4} "ודעו כי אנוכי אלוהים" [רד"ק] והיכולת בידי להרים ולהשפיל.

{~:9} "ארום בארץ" [רש"י] אתרומם בנקמתי אשר אעשה. {~:10} [רד"ק] ידבר ה' אל האומות: מהיום ואילך, "הרפו"

ממלחמות וממעשים רעים. [רש"י] "הרפו" - עצמכם מלבוא עוד על ירושלים. {v:13} "ארום בארץ". {v:18} "ארום בגוים

ארום בארץ" [רד"ק] עתה אהיה רם בגוים ובכל הארץ, כי עד עתה לא הכירוני.

[מו יב] {v:2} ה' "עמנו". {~:3} [רד"ק] אז יאמרו ישראל "ה' צבאות עמנו", שהצילנו מיד העמים והשפילם תחתנו. {v:4}

"עמנו". {~:5} "משגב לנו" [יסוד] חזקנו ומבצרנו. {v:13} [כד י] "ה' צבאות" [א"ע] צבא השמים. {v:20} חזרה [ח].

[מז א] {v:1} [צוהר] לעתיד לבוא יכירו כולם במלכות ה', ובמקדשו יתעלה ה' בתקיעות עמו, בעת הקרבת קרבן התודה.

[מז ב] {v:3} "תקעו כף, הריעו לה' בקול רנה". {v:18} [מדרש] אומות העכו"ם מבקשים לומר להקב"ה הימנו, שנאמר "כל

העמים תקעו כף". אומר להם הקב"ה, לי אתם אומרים הימנו? לכו ואמרו לישראל שאלמלא הם לא נתקיימתם אפילו שעה

אחת, שנאמר בשירת האזינו [דב' לב מג] "הרנינו גוים עמו".

[מז ג] {~:19} "מלך על כל הארץ".

[מז ד] {~:5} "תחת רגלנו" [צוהר] לכפר על ישראל. {v:9} "ידבר" [יסוד] יכניע. [צוהר] יהרוג.

[מז ה] {~:4} "את גאון יעקב" [מצודות] זה בית המקדש אשר אהוב הוא לעולם. {v:5} "יבחר לנו את נחלתנו" [יסוד] יוריש

לנו את ארץ ישראל.

[מז ו] {~:3} "בתרועה", "בקול שופר". {v:19} "עלה ה'" [צוהר] אז יתעלה ה'.

[מז ח] {v:3} "זמרו משכיל" [יסוד] זמרו לו בחכמה ודעת. {v:13} "מלך כל הארץ".

[מז ט] {v:18} "מלך אלהים על גוים" [רש"י] כך יאמרו הכל. {v:19} "ישב על כסא קדשו" [רש"י] עכשיו הכסא שלם

ובגדולה ניכרת ויגידו כי נאספו לעירו.

[מז י] {v:3} "נאספו" [מצודות] יהיו נאספים לא"י. "עם אלהי אברהם" [רש"י] שהיה נדיב לב הראשון תחלה לגרים עתה נודע כי לאלהים מגיני ארץ היכולת בידו להיות למגן על כל הבוטחים בו. **{v:5}** "מגני ארץ" [יסוד] כח ההגנה על הארץ. **{-:10}** "נדיבי עמים" [מצודות] ... **שהם עם אלהי אברהם.** **{v:13}** "מאוד נעלה". **{v:18}** "נדיבי עמים" [רש"י] שהתנדבו עצמם לטבח ולהרוג על קדושת שמו.

[מח א] {v:1} [צוהר] יתגדל ה' כשיבנה בעתיד העיר היפיפיה ירושלים, ויודע כוחו בגויים כשילחם שם בעצמו בגוג ומגוג. **[מח ב] {~:4}** "בעיר אלהינו" [רש"י] לעתיד לבא כשיבנה את עירו יהיה בשבילה גדול ומהולל. **{~:12}** "ומהולל מאד". **{v:13}** "גדול ה'".

[מח ד] {v:5} "למשגב" [יסוד] לעזר ומחסה. **{v:13}** "למשגב" [מלבי"ם] שעקר החוזק שלה מה שאלהים שוכן בארמנותיה. **{v:19}** [מצודות] כשה' שוכן בארמנותיה" אז "נודע" לכל שהוא לה "למשגב".

[מח ה] {v:10} "המלכים נועדו" [רש"י] להלחם עליה במלחמת גוג ומגוג. "עברו יחדו" - למלחמה. **[מח ו] {v:9}** "נבהלו נחפזו" [צוהר] ויתפחדו ומירושלים ינוסו.

[מח ז] {v:9} {יר' נ מג} "שמע מלך בבל את שמעם ורפו ידי צרה החזיקתהו חיל כיוולדה".

[מח ח] {v:9} "ברוח קדים תשבר" [רש"י] הוא לשון פורענות שהקב"ה **נפרע בו מן הרשעים** כמו שנאמר [ש' יד] "ויולך ה' את הים ברוח קדים...". **{~:10}** "אניות תרשיש" [צוהר] האניות של אדום. **{~:13}** "ברוח קדים" [מצודות] אשר היא **העזה שברוחות** בה תשבר את האניות.

[מח ט] {v:2} "כאשר שמענו" [רש"י] הנחמות מפי הנביאים "כן ראינו". **{~:3}** "כאשר שמענו כן ראינו" [יסוד] כפי ששמענו מאבותנו כך ראינו בעינינו. **{v:4}** "יכוננה" [יסוד] יבנה אותה ויקימנה. **{v:13}** "ה' צבאות". "עד עולם סלה". **{v:19}** "ראינו". "עד עולם".

[מח י] {v:3} "דמינו" [צוהר] מצפים אנו. **{~:4}** "בקרב היכלך". **{v:5}** "חסדך" [צוהר] לטובך.

[מח יא] {v:4} "כשמך". **{~:9}** "צדק מלאה ימינך" [מלבי"ם] שאתה דיין ושופט צדק להעניש להראויים לעונש... ור"ל שהנהגתו בקרב היכלו עם ישראל הוא חסד, אבל הנהגתו עם העולם הוא בדין, כי כן העניש את העמים שבאו באניות תרשיש... **{v:13}** "על קצוי ארץ" [מלבי"ם] שתהלתך היוצא על קצוי ארץ חוץ מן ההיכל. **{v:19}** "על קצוי ארץ".

[מח יב] {v:17} "למען משפטיך" [רש"י] שתעשה דין באומות. **{v:19}** "למען משפטיך" [מצודות] אשר תעשה בחיל גוג. **[מח יג] {v:19}** "סבו" [א"ע] דברי ירושלם לעמים א"ר משה זה היה בימי דוד ורבים אמרו כי זה לימות המשיח.

[מח יד] {v:3} "שיתו לבכם" [יסוד] שימו דעתכם. "למען תספרו לדור אחרון" [צוהר] כדי שיהיה יסופר בדורות הבאים. **{~:19}** "למען תספרו לדור אחרון".

[מח טו] {~:3} "כי זה אלהים אלהינו". **{v:4}** "אלוהינו". **{v:5}** "ינהגנו על מות" [רש"י] כאדם המנהיג את בנו קטן לאט. **{v:13}** "עולם ועד".

[מט א] {v:1} [יסוד] למשורר המנצח ללויים בני קרח מזמור.

[מט ב] {v:3} "שמעו זאת... האזינו...". **{~:18}** [רד"ק] זה מזמור על ענין העוה"ז והעוה"ב. לפיכך אמר "כל העמים" ו-"כל ישיבי חלד". כל מי שיחפץ הדרך הטובה, מאיזה עם שיהיה. [רש"י] "חלד" - היא הארץ על שם שהיא נושנת וחלודה.

[מט ג] {~:4} [יסוד] גם המון העם, גם רמי המעלה, יחד עשיר וחסר כל.

[מט ה] {~:3} [מצודות] כי בהכרעת הנגון יובן הדברים.

[מט ו] {v:6} "בימי רע". **{v:7}** "עון עקבי יסובני" [מצודות] העונות אשר אני מזלזל בהם לדושם בעקב רגליהם הם המסכבים אותי ובעבורם אני מתפחד פן ע"י אלכד ברעה.

[מט יג] {v:16} [סנהדרין לח/ב] אין חיה רעה שולטת באדם אלא אם כן נדמה לו כבהמה שנאמר "נמשל כבהמות נדמו". **{v:20}** [כא].

[מט טו] {v:9} "יש' סו כד" "ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים בי כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכל בשר".

[מט טז] {v:5} [רש"י] אבל אני שהייתי למשל אזני, אלהים יפדה נפשי שלא אלך אל שאול כי יקחני בחיי ללכת בדרכיו. **{v:7}** "מיד שאול".

[מט כא] {v:20} [יג].

[נ א] {v:1} "מזמור לאסף" [מלבי"ם] בו תוכחה נגד החנפים והצבועים שהיו עושים תועבות גדולות ומראים את עצמם צדיקים ע"י הבאת קרבנות רבים. **{v:19}** "ה' דיבר...".

[נ ב] {v:4} "מציון... הופיע". **{v:13}** "מכלל יופי".

[נ ג] {v:4} [יבמות קכא/ב] "וסביביו נשערה מאד" מלמד שהקב"ה מדקדק עם סביביו כחוט השערה. **{v:11}** "יבוא... ואל יחרש".

[נ ד] {v:4} "יקרא...".

[נ ה] {~:3} "כרתי בריתי עלי זבח" [יסוד] שכרתו ברית עמי עם עולות וזבחים. [מלבי"ם] אתם חסידי! - "אספו לי" את הכורתים בריתי עלי זבח - החושבים שע"י הזבחים שמביאים הם כורתים עמי ברית בל אעשה להם רעה ועי"כ אאהב אותם.

{v:4} [יסוד] ויאמר (ה'), אספו את נאמני [מצודות] אשר כרתי עמם ברית בדם זבח [ש' כד ח] "ויקה משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת ה' עמכם על כל הדברים האלה".

[נ ו] {v:4} "שופט הוא".

[נ ז] {v:4} "אלהים אלהיך אנכי".

[נ ט] {v:4} "לא אקח מביתך פר" [רש"י] לא שלך הם אלא שלי. [מלבי"ם] וכי צריך אני דוקא אל הפר הנמצא בביתך? "ואל העתודים" - הנמצאים במכלאותיך? - הלא אם היתי צריך אל אכילה, הלא יש. {v:20} [יר' ז כא] "כה אמר ה' צבאות אלהי ישראל עולותיכם ספו על זבחיכם ואכלו בשר" [מצודות] הואיל ואין העולות לרצון לפני למה תפסידו הבשר.

[נ יב] {v:13} [א"ע] אמר רבי משה אילו הייתי כאדם שיש לי צורך לא הייתי מבקש לתת לי מאשר יש לו ואין לו רק מעט ובידי הכל. קל וחומר שאין לי צורך.

[נ יג] {v:4} [רש"י] לא אמרתי לך להביא זבח שאני צריך לאכילה אלא נחת רוח לפני שאמרתי ונעשה רצוני.

[נ טו] {v:3} "וקראני... ותכבדני". השווה [פו ז] "ביום צרתי אקראך כי תענני". {v:5} "אחלצך". {v:6} "ביום צרה".

[נ טז] {v:4} "אמר".

[נ יז] {v:20} [משלי ה כב-כג] "עוונותיו ילכדנו את הרשע ובחבלי חטאתו יתמך. הוא ימות באין מוסר וברב אולתו ישגה".

[נ כא] {v:4} "והחרשתי". {v:9} "אוכיחך ואערכה לעיניך" [יסוד] אדבר עמך תוכחה ואסדר משפטיך למול עיניך. {v:10}

"דימית היות אהיה כמוך" [יסוד] חשבת שהסכמתי עמך. {v:17} "ואערכה לעיניך" [יסוד] ואסדר משפטיך למול עיניך.

{v:19} "ואערכה לעיניך" [אריה] Video Editing.

[נ כב] {v:3} "בינו נא" [יסוד] הבינו עכשיו. {v:4} "פן אטרופ ואין מציל". {v:10} "שוכחי אלוה". {v:20} [ז ג] "פן יטרופ כאריה נפשי. פורק ואין מציל". [מלאכי ג כד] "והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם פן אבוא והכיתי את הארץ חרב".

[נ כג] {v:2} "אראנו בישע אלהים". {v:3} "זובח תודה" [רש"י] המביא לי זבח של תשובה והודאה על עוונותיו הוא יכבדנו.

"וישם דרך" - השב אלי אני מלמד ושם דרך לחוטאים לשוב אלי אני אראנו בישועתי. [מצודות] המשים דרכו ר"ל לא יעשה מעשיו בדרך מקרה והזדמנות אבל ישים עיניו ולבו על דרכו להבין הטובה היא אם רעה. {v:4} [מצודות] וכן [שמ' כד א-ב]

"ואל משה אמר עלה אל ה' אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחיתם מרחק. ונגש משה לבדו אל ה' והם לא יגשו והעם לא יעלו עמו". [מכות י/ב] בדרך שאדם רוצה לילך בה מוליכין אותו.

[נא ב] {v:1} [שמואל ב יב א].

[נא ג] {v:5} מתוך 13 מדות הרחמים: [שמ' לד ו] "אל רחום וחנון... נשא עון ופשע וחטאה...". [יש' מג כה] "אנכי אנכי הוא

מחה פשעיך למעני וחטאתיך לא אזכר". {v:15} "פשעי".

[נא ד] {v:5} מנקה מעונות ומטהר מחטאים. {v:20} [יר' ד יד] "כבסי מרעה לבך ירושלם למען תושעי, עד מתי תלין בקרבך

מחשבות אונך".

[נא ה] {v:3} "וחטאתי נגדי תמיד" [רש"י] מתוך שאני מתחרט ודואג עליו דומה לי כאילו הוא לפני תמיד כל שעה. [רש"י יומא

פ/ב] איני סבור שכפרתי לי, והרי הוא תמיד כאילו הוא נגדי עומד.

[נא ו] {v:2} "תזכה בשפטך" [יסוד] תזכני בדיןך. {v:4} [דב' לב ז] "צדיק וישר הוא" מלמד שבשעת פטירתו של אדם לבית

עולמו כל מעשיו נפטרין לפניו... והוא אומר הן ואומרים לו חתום וחתום שנאמר [איוב לו ז] [ביד כל אדם יחתום] ולא עוד

אלא שמצדיק עליו את הדין ואומר להם יפה דנתוני לקיים מה שנאמר "למען תצדק בדברך". {v:5} [רד"ק] כלומר שתשא

חטאתי כמו שאמרת למשה [שמ' לד ז] "נשא עון ופשע וחטאה". [א"ע] כי תסלח לשבים מתודים מעונם. {v:9} "למען תצדק

בדברך" [רש"י] אם תמחול לי תצדק בדיןך לנכח כל הרשעים שאינם שבים שלא יוכלו לומר כאילו עשינו תשובה לא

הועלנו. {v:15} "לך לבדך חטאתי" [מלבי"ם] כי היה המעשה בצנעה. {v:17} "תזכה בשפטך".

[נא ז] {v:15} [א"ע] וי"א כי זה רמז לחוה שלא ילדה רק אחר שחטאה.

[נא ח] {v:4} "הן אמת חפצת" [מצודות] הלא חפץ אתה להיות נשרש האמת. "בטחת" [רש"י] אלו כליות. "ובסתום חכמה

תודיעני" - ובלב שהוא סתום הודעתני חכמה להתודות. {v:20} [איוב לח לו] "מי שת בטחות חכמה? או מי נתן לשכוי

בינה?".

[נא ט] {v:2} [מצודות] ואהיה לבן יותר מן השלג מבלי רושם עון כלל. {v:5} [מצודות] תסיר חטאי כמו שמסירין הטומאה

עם הזאת האזוב ואהיה טהור מטומאת החטא.

[נא י] {v:2} "תגלגלה עצמות". {v:6} "עצמות דכית". {v:20} [יש' סו יד] "וראיתם ושש לבכם ועצמותיכם כדשא

תפרחנה...".

[נא יא] {v:5} מסתיר פנים מחטאים ומוחה עוונות.

[נא יב] {v:19} "יח' לו כה-כו" "אטהר אתכם ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם..."

[נא טו] {v:3} "אלמדה". [יח' יח ל] "שובו והשיבו מכל פשעיכם". [תנחומא נשא כח] דוד למד השבים כסופר המלמד תנוקות.

{v:4} "דרכיך". והשווה: [כה ת] "טוב וישר ה' על כן יורה חטאים בדרכך". {v:5} "אלמדה פושעים דרכיך" [רש"י] וממני

ילמדו וישוּבו אם יראו שתסלח לי. {v:10} [מלבי"ם] "פושעים" מחמת מרד "וחוטאים" מצד התאוה. {v:20} [תדא"ר ב]

[שמ"ב כג א] "ואלה דברי דוד האחרונים", אמר: רבש"ע קבלני בתשובה שלימה לפניך כדי שתזכה את הרשעים לעוה"ב ותאמר

להם: מה דוד מלך ישראל שעשה לפני דבר חמור, כיון שעשה תשובה (שנא' [נא ו] "לך לבדך חטאתי..."), קבלתי אותו

בתשובה. אף אתם אם עשיתם תשובה...

[נא טז] {v:2} [מצודות] ואז "תרנן לשוני" על הצדקה שעשית עמדי. {v:5} "תשועתי" [יסוד] מושיעי. {v:7} "הצילני

מדמים" [רש"י] שלא אמות בחרב על עונשו של אוריה שהרגתי. {v:11} "הצילני".

נא יז {v:3} "ופי יגיד תהלתך". {4~} "אדני שפתי תפתח...". [משלי טז א] "לאדם מערכי לב ומה' מענה לשון". [שמ' ד יא] "ויאמר ה' אליו מי שם פה לאדם או מי ישום אלם או חרש או פקח או עור? הלא אנכי ה'". [שמ' טו א] "אז ישיר משה...". [שמ' ב כג ב] "רוח ה' דבר בי ומלתו על לשוני". {11!} [א"ע] תעזרני להגיד "תהלתך".

נא יח {v:4} "כי לא תחפוץ" [מצודות] אין עיקר חפצך בזבח ומתן. [א"ע] לא שאלת בתורתך ובקשת להקריב עולה או חטאת בעבור עון כזה. {10~} "כי לא תחפוץ זבח" [רש"י] שאין זבח חטאת בא על המזיד.

נא יט {v:2} "זבחי אלהים רוח נשברה" [מצודות] הוא הזבח המרוצה ולא תבזה אם כן לבי הנשבר והנדכה. {3~} "זבחי" [א"ע] חשובה היא התשובה כזבחי אלהים והתשובה היא "לב נשבר ונדכה". [מלבי"ם] שישבר האדם את רוחו הפנימי. [הרבי מקוצ'ק] אין שלם מלב שבור. {5v} [קמז ג] "הרפא לשבורי לב ומחבש לעצבותם". [יש' טו ב] "ואל זה אביט אל עני ונכה רוח וחרד על דבריי". {6v} "לב נשבר ונדכה". [מש' יג יב] "תוחלת ממשכה מחלה לב ועץ חיים תאוה באה". {20v} [סוטה ה/ב] בא וראה כמה גדולים נמוכי הרוח לפני הקב"ה שבשעה שבית המקדש קיים אדם מקריב עולה שזר עולה בידו מנחה שזר מנחה בידו אבל מי שדעתו שפלה מעלה עליו הכתוב כאילו הקריב כל הקרבנות כולם... ולא עוד אלא שאין תפלתו נמאסת...
נא כ {v:4} "תבנה". {5~} "היטיבה". {11!} "היטיבה".

נא כא {2~} "אז תחפוץ..." [מצודות] כי אז תמלא הארץ דעה [יש' יא ט] ולא יחטאו ולא יצטרכו עוד להביא חטאות ואשמות ולבד זבחי צדק יזבחו והם שלמים ועולות הבאים בנדבה ומבלי חטא. {3v} "יעלו על מזבחך פרים". "וכליל" [מציון] היא מנחת כהן שנאמר בה [וי' ו טז] "כליל תהיה" לפי שכולו נשרף. {4~} "תחפוץ..." {19v} "אז..." [רד"ק] כי ראה ברוח הקודש שעתידיים שני ביהמ"ק להחרב. ואף על פי שהיו מקריבים קרבנות תמיד, כיוון שמעשיהם היו רעים, בזה ה' הקרבנות והחריב המקדש. ובימות המשיח יהיו הקרבנות רצויים, שיהיו כל ישראל בלב אחד לעבוד את ה'. {20v} [יש' נו ז] "והביאותים אל הר קדשי ושמתים בבית תפלתי עולתיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים".
נב יא {v:2} "שמך כי טוב נגד חסידיך" [יסוד] פעולותיך הטובות והגלויות לעיני חסידיך. {3v} "אודך". ואקוה שמך [יסוד] לראות את פעולותיך. {5v} "עשית" [מצודות] כאשר שאלתי.
נג א {v:1} "מחלת" [יסוד] כלי נגינה. "משכיל" - מזמור מלמד השכל שחיברו דוד. {20v} השווה מזמור [יד].
נג ב {v:10} [רש"י] על טיטוס (הרשע, שהחריב את הבית השני).
נג ג {v:20} [יד ב]. [פ טו] "אלהים צבאות שוב נא הבט משמים וראה ופקד גפן זאת".
נג ד {v:20} [יד ג].

נג ו {v:4} "הבישותה" [רש"י] אתה ה' את כל אויבי "כי... מאסתם". {9v} "ה' מאסם". [פט יא] "אתה דכאת כחלל רהב בזרוע עזך פזרת אויביך". {10v} "פיזור" [מצודות] כאשר אלהים פזר "עצמות" החונים עליך ירושלים.
נג ז {v:5} "בשוב ה' שבות עמו" [יסוד] כאשר יחזיר ה' את שבויי ישראל. {11!} "מי יתן". {19v} "בשוב" [מצודות] בעת אשר ישקו ה' את בני הגולה ר"ל שהכל יכירו אשר מאת ה' ההשקטה. {20v} [יד ז].
נד ג {v:5} "הושיעני". "תדינני" [צוהר] נקם את נקמתי.
נד ד {v:3} "תפלתי". "לאמרי פי". {11v} "שמע". "האזינה".
נד ה {v:10} "זרים" [יסוד] אויבים. "קמו עלי" - התקוממו נגדי. "ועריצים" - ואכזרים. "בקשו נפשי". "לא שמו אלהים לנגדם".

נד ו {v:5} "עזר לי". "בסמכי נפשי" [יסוד] בעזרת תומכי חיי. [מלבי"ם] שהם אנשי דוד וסומכיו ועוזריו, וה' יצטרף להיות ג"כ עמם לסמכני.

נד ט {4~} "ובאיבי..." {5v} "מכל צרה הצילני". {9~} "ובאיבי ראתה עיני" [יסוד] ואת גמול אויבי ראיתי כמו עיני.
נה ב {3~} תפילתי, תחינתי. {4~} מתעלם. {5~} מאזין.
נה ג {v:3} "אריד" [מצודות] כשאני מיילל בעת ספור התלאות והומה אני עליהם. {4~} מקשיב, עונה. {6v} "אריד בשיחי" [רש"י] אתאונן בצערי.
נה ה {v:6} "יחיל" [רש"י] דואג.
נה יח {v:3} "ערב ובוקר וצהרים" [רש"י] ערבית ושחרית ומנחה ג' תפלות. "ואהמה" [יסוד] וארים קולי. {5v} "וישמע קולי".
נה כג {v:7} "מוט" [רש"י] מעידת רגל. {20v} [לז כה].
נה כד {v:3} "ואני אבטח בך". {4~} "תורידם לבאר שחת". {9v} [אבות ה יט] ... תלמידיו של בלעם הרשע יורשין גיהנם ויורדין לבאר שחת שנא' "... תורידם לבאר שחת... לא יחצו ימיהם". {10v} "אנשי דמים ומרמה".
נו א {v:1} "יונת אלם רחוקים" [רש"י] על עצמו אמר שהיה רחוק מארץ ישראל אצל אכיש והיו אחיו של גלית מבקשים רשות מאכיש להרגו שנא' [שמואל א כא יב] "הלא זה דוד מלך הארץ" והוא היה ביניהם כיונה אלמת.
נו ב {5~} "חנני" [יסוד] רחם עלי. {6v} "שאפני" [יסוד] רמסו אותי. "כל היום לחם ילחצני" - כל הזמן מלחמות ילחצו אותי.
נו ג {v:6} "רבים לוחמים לי".
נו ד {v:3} "אליך אבטח". {6v} "יום אירא".
נו ה {v:2} "לא אירא". {3v} "אהלל דברו". "בטחתי". {16v} "מה יעשה בשר לי".
נו ט {v:4} "שימה דמעתי בנאדך" [א"צ - הדאגה] בבית גנזיך. [רש"י] ותהא שמורה לפניך. "הלא בספרתך" - במנינך תתננה למנותה עם שאר צרותי.

- [נו י] {v:3} "אקרא" [יסוד] אתפלל אליך.
 [נו יא] {v:3} {רש"י} על מדת הדין ועל מדת הרחמים "אהלל". [מצודות] על הרעה כמו על הטובה.
 [נו יב] {v:20} חזרה פסוק [ה].
 [נו יד] {v:7} "ממות". "מדחי" [יסוד] מכשלוך.
 [נו ב] {v:3} "בך חסיה נפשי ובצל כנפיך אחסה". {v:5} חונן, מכסה בכנפיו. {v:6} "עד יעבור הוות" [רש"י] עד תעבור הרעה.
 [נו ג] {v:3} {רבה שמ' טו כ} מה שהן (הצדיקים) גוזרין הקב"ה מסכים עמהם שנא' "אקרא לאלהים עליון לאל גומר עלי".
 {v:4} "גומר" [מצודות] המשלים לגמור מה שהבטיח עלי.
 [נו ד] {v:4} "ואמיתו". {v:10} "חרף שואפי" [צוהר] מהיותי ללעג ע"י מחכי מפלתי. [יסוד] הרומסים אותי.
 [נו ה] {v:6} {מצודות} "נפשי בתוך לבאים" - נפשי שוכנת בין בני אדם הטורפים כלבאים ואני שוכב בין אנשים השורפים כלהב אש ופניהם כחנית וחצים. "חרב" - ממת בלה"ר כחרב חדה.
 [נו ז] {v:6} "כפף נפשי" [מלבי"ם] ליכנס בתוך הרשת.
 [נו יא] {v:4} "אמיתך". {v:5} "חסדך".
 [נו יב] {v:4} "כבודך".
 [נו א] {v:1} {רש"י} "מכתם" - שם נעימות שיר. {v:7} "אל..." {v:10} {מלבי"ם} "אל תשחת" - מיוסד על אנשי שאול שהסיתו לשאול שירדוף שנית אחרי דוד ואמרו שמצא את כנף מעילו, וע"ז ציין גם מזמור זה בשם אל תשחת ונסמך למזמור הקודם, והוסד נגד אנשי כזב ובעלי לה"ר אלה.
 [נו ב] {v:3} {חולין פט/א} ... אין העולם מתקיים אלא בשביל מי שבולם את עצמו בשעת מריבה... מה אומנותו של אדם בעולם הזה? ישים עצמו כאלם. יכול אף לדברי תורה? תלמוד לומר "צדק תדברון". יכול יגיס דעתו (להתנצח ולהתייהר בחמתו) ת"ל "מישרים תשפטו בני אדם".
 [נו ה] {v:10} {רש"י} "חמת למו" - ארס יש להם להרוג את הבריות כדמות הנחש. [מצודות] "כמו פתן חרש" - המה כמו פתן אשר לעוצם רעתו לא יועיל לו הלחש כאלו היה חרש ואוּטם אזנו לבל ישמע כי כן הרשעים הללו לא יועיל בהם המוסר כאילו היו חרשים.
 [נו ו] {v:10} [רד"ק] מי שיודע חכמת הלחש, חובר חברים ועושה מעשים, ובהם יועיל הלחש. "מחוכם" - מי שהוא מאוד חכם בהם, ואפילו הוא לא יועילו בו מעשיו ולחשו. כן הם אלו האנשים, לא ישמעו ולא יאזינו לקול הצדיק במשפטו, ויעשקו אותו וישפטו עליו כפי לבכם ורצונם. {v:20} {דב' יח יא} "והיָבֵר תְּקַרְר".
 [נו ח] {v:9} {מצודות} "ימאסו" - יהיו נמסים כמים וילכו לאבדון.
 [נו ט] {v:9} {מצודות} "כמו שבלול" - כשבלול הזה אשר דרכו להיות נמס והולך בזרוח עליו השמש וכמו הנפל של אשה אשר אינו רואה השמש [איוב ג טז] "כנפל... לא ראו אור" כן הרשעים הללו לא יראו השמש ר"ל אור הישועה.
 [נו יא] {v:2} "ישמח צדיק". {v:3} {מש' כד יז} "בנפל אויבך אל תשמח ובכשלו אל יגל לבך". {v:5} {דב' לב מג} "הרנינו גוים עמו. כי דם עבדו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו".
 [נט א] {v:6} "אל תשחת" [רש"י] כך קרא שם המזמור על שם שהיה קרוב למות ולהיות נשחת מבקש רחמים על הדבר.
 {v:14} "וישמרו את הבית" [רש"י] כשאמרה להם מיכל חולה הוא [שמואל א יט] והבריהו בלילה.
 [נט ב] {v:5} "הצילני", "תשגבני". {v:6} "הצילני".
 [נט ג] {v:6} "הצילני". "הושיעני".
 [נט ד] {v:3} "לא פשעי ולא חטאתי ה'".
 [נט ה] {v:3} "בלי עון". {v:5} "עורה לקראתי וראה" [יסוד] חושה ה' לעזרתי והבט והשגח עלי. {v:10} "ירוצון ויכוננו" [יסוד] רצים הם ומתכוננים ללכדני.
 [נט ו] {v:4} "אלהים צבאות, אלהי ישראל". {v:10} "בוגדי און". {v:13} "ה' אלהים צבאות".
 [נט ז] {v:20} [טו].
 [נט ח] {v:10} "כי מי שומע" [א"ע] יחשבו כי אין אלהים שומע סודם.
 [נט ט] {v:20} "ישחק" [ב ד], [לו יג].
 [נט י] {v:3} "אליך אשמרה" [רש"י] ואצפה לעזרני הימנו. "ה' משגבי" [יסוד] מגיני ומחסי. {v:10} "עוזו" [רש"י] עזו ותקפו של אויבי החזק עלי.
 [נט יא] {v:5} "אלהי חסדי" [מצודות] ה' העושה לי חסד מעולם. {v:10} שוררי.
 [נט יב] {v:5} "מגיננו". {v:9} "אל תהרגם פן ישכחו..." [מצודות] כי המת נשכח מן הלב ולא יזכרו בהם ליקח מהם מוסר. "הניעמו... והורידמו" [מצודות] אלא בכוחך הרב הניעם ממקום למקום והורידם מנכסיהם.
 [נט יג] {v:9} "וילדו בגאונם" [מצודות] והיו נלכדים בעבור גאותם. "ומאלה" - ומרוב הקללה אשר יבוא עליהם ומרב הכחש והרזון אשר יבואו יספרו הבריות זה לזה את כל הקורות להם ויהיה הדבר זכור ויקחו מהם מוסר.
 [נט יד] {v:4} "כי אלהים מושל ביעקב". {v:13} "לאפסי הארץ" [יסוד] בכל קצווי הארץ.
 [נט טו] {v:20} [ז].
 [נט טז] {v:9} [מצודות] כשהמה יהיו נעים לבקש אוכל וכאשר לא ישבעו כי לא ימצאו די אכלם אז יתלוננו ויהמו מכאב לב.
 [נט יז] {v:2} "ומנוס" [יסוד] ומקום מקלט. {v:3} "ואני אשיר" [מצודות] אספר "עוזך" בשיר ובכל בוקר ארנן חסדך.

- {v:5} "היית משגב לי" {א"ע} ששמע תפלתי ממתקוממי תשגבני. {v:6} "ביום צר לי".
- [נט יח] {v:3} "אליך אזמרה". "משגבי" [יסוד] מחסי. {v:5} "אלהי חסדי" [מצודות] העושה לי חסד מעולם.
- [ס א] {v:3} "ללמד" [ינתן] לאלפא. [מצודות] עשוי ללמד דעת את העם איך הכל בא בהשגחה. [יסוד] ללמד דעת.
- [ס ג] {v:2} "תשובב" [מציון] ענין הנחה והשקט. כמו [יש ל טו] "... ישראל בשובה ונחת תושעון...".
- [ס ו] {v:2} "להתנוסס" [יסוד] להתפאר בו. {v:4} "קשט" [יסוד] מידת אמיתך. {14:} {דב' יג ד} "כי מנסה ה' אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם". {v:20} [משלי כב כ-כא] "הלא כתבתי לך שלישים במעצות ודעת. להודיעך קשט אמרי אמת להשיב אמרי אמת לשלחך".
- [ס ז] {v:2} "יחלצון". {4:-} ענני. {7:~} "יחלצון" [יסוד] ינצלו מרעה. {v:20} [קח ז].
- [ס ח] {v:20} [קח ח].
- [ס ט] {v:20} [קח ט].
- [ס י] {20:~} [קח י].
- [ס יא] {v:20} [קח יא].
- [ס יב] {v:20} [קח יב].
- [ס יג] {3:~} [מכה הו] "אשר לא יקוה לאיש ולא ייחל לבני אדם". {v:6} הב לנו עזרה. {v:20} [קח יג].
- [ס יד] {3:~} [אריה] אמונה. והשווה [דב' ח יז] "כחי ועצם ידי...". {v:20} [קח יד].
- [סא א] {v:1} "נגינת" [מצודות] שם כלי נגון.
- [סא ב] {3:~} "רינתי", "תפילתי". {5:~} שמע.
- [סא ד] {4:~} "מפני אויב". {7:~} "מפני אויב". {v:10} "מפני אויב". {v:13} "מגדל עוז".
- [סא ה] {v:2} "אגורה באהלך עולמים" [רש"י] זכני בעה"ז ובעולם הבא. {5:~} "אחסה בסתר כנפיד".
- [סא ו] {2:~} "שמעת לנדריי". [אויב כב כז] "תעתיר אליו וישמעך ונדריך תשלם" [רלב"ג] שלא יבצר ממך דבר מהדברים אשר תשתדל בעשייתם. {3:~} "לנדריי" [מלבי"ם] הנדר שלי אמר אלה הדברים (יציין את הנדר כעצם מופשט מדבר בעד המלך). "יראי שמך". {v:5} "נתת ירושת יראי שמך".
- [סא ח] {v:2} "ישב" [רש"י] המלך ל"עולם" לפני ה'. "חסד ואמת" [מצודות] חסדי המקום ואמיתת הבטחתו יהיה מזומן לשמרו מן האויב מבלי מלחמה. {4:~} "חסד ואמת". {5:~} "ינצרוהו" [יסוד] לשמור עליו. {v:19} "עולם".
- [סא ט] {v:2} "כן אזמרה שמך..." [מצודות] ר"ל כמו שאני מזמר כאשר אנצח המלחמה כן אזמר לעד כאשר לא תבוא עלי מלחמה כלל. {v:3} "לשלמי נדרי יום יום" [מצודות] בעת אשלם נדרי בכל יום אזמר אז לשמך כי מוטב לי לדור נדריים בכל יום עד שלא באה עלי המלחמה מלדור בעת המלחמה שאנצל מן האויב ולנצח אותו. {19:~} "לעד".
- [סב ב] {v:3} "דומיה נפשי" [יסוד] מיחלת בדממה נפשי. {5:~} "ממנו ישועתי". [שמ' יד יד] "ה' ילחם לכם ואתם תחרשון". {v:20} [ו]. [סה ב] "לך דמיה תהלה אלהים בציון ולך ישלם נדר".
- [סב ג] {19:~} "לא אמות רבה" [יסוד] לעולם. {v:20} [ז].
- [סב ו] {v:3} "כי ממנו תקותי" [מלבי"ם] תקותי אל הישועה היא ממנו. {v:20} [ב].
- [סב ז] {v:2} "לא אמוט". {v:3} "הוא צורי" [יסוד] חזקי. {5:~} "משגבי" [יסוד] מגיני. {7:~} "לא אמוט". {13:~} "צורי" [יסוד] חזקי. {v:20} [ג].
- [סב ט] {3:~} "שפכו לפניו לבבכם" [מלבי"ם] שהבטחון על בני אדם לא תוכלו לגלות לו כל מצפוני לבכם, שיש דברים שיתבייש מגלות לבני אדם, אבל לפני ה' תשפכו לבבכם - לגלות כל מצפוני לב.
- [סב י] {v:16} [קהלת א ב] "הבל הבלים אמר קהלת הבל הבלים הכל הבל".
- [סב יב] {v:3} "אחת דבר אלהים" [רש"י] ששמעתי מתוכה שתיים. ומה הן שתיים? [יב] כי עז לך לשלם לאיש כמעשהו, והשני [יג] כי לך ה' החסד. ומאיזה דבור שמענו? מדבור שני של 10 הדברות [שמ' כ ה-ו]. {v:4} "אחת דבר אלהים שתיים זו שמעתי" [בעל הטורים] כשהקב"ה אמר למשה לך שוב מצרימה נחלק הדבור לשנים ונשמע למשה "לך שוב" ולאחרן "לך לקראת משה" ויצא מיד... "עז לה". {16:~} [מלאכי ג ו] "כי אני ה' לא שניתי ואתם בני יעקב לא כליתם". {v:20} [ר"ה כז/א] זכור ושמור בדיבור אחד נאמרו.
- [סב יג] {v:4} "אתה תשלם לאיש כמעשהו" [צוהר] אתה תשלם לכל איש כפי מעשיו. {5:~} "חסד" [צוהר] להיטיב.
- [סג א] {v:1} "במדבר יהודה" [רש"י] בורח [מצודות] להסתר מפני שאול. "מזמור" [מלבי"ם] קוטב המזמור להגיד בו רוב תשוקתו אל הדבקות האלהי, עד שעזב מלזכור כל ענינים החומריים רק באלהים דבקה נפשו.
- [סג ב] {v:3} "אלי אתה". "אשחרך" [רש"י] אבקש ואדרוש לך. "צמאה לך נפשי" - צמא ותאב אני לבוא אליך בבית תפלתך. {v:6} "בארץ ציה" [מצודות] כמו ההולך בארץ ציה ועיף מקום שאין שם מים כי אז מאוד יתאוה להם.
- [סג ג] {v:3} "כן בקודש" [מצודות] כמו הצמא כן אתאוה לחיות אותך במקום הקודש ולראות עוזך שהוא הארון עם הכבוד אשר ישכון עליו. {4:~} "וכבודך". {13:~} "עוזך". {v:20} "בקודש חזיתיך" השווה [טז ח] "שויתי ה' לנגדי תמיד".
- [סג ד] {2:~} "טוב". {v:3} [מצודות] כי כל טובת חסדך מנתינת החיים הוא למען "שפתי ישבחונך" בעודי כי לולא זאת למה לי חיים ולזה אתאוה להיות במקום המקודש למען אשבחך שם. [מלבי"ם] החסד הוא טוב מן החיים עצמם שהוא רק אמצעי אליו, כי ע"י החסד "שפתי ישבחונך" וזאת היא תכלית החיים. {v:5} "חסדך".
- [סג ה] {v:3} "כן" [רש"י] אז כשאבא לפניך "אברכך בחיי" כל ימי חיי. "בשמך אשא כפי" - להתפלל ולהלל.
- [סג ו] {v:2} "כמו חלב ודשן" [מצודות] כמו שתשבע הנפש ממאכלי חלב ודשן כן "תשבע נפשי" אם יהלל פי את ה' בהרבה

לשונות של "רננות". {v:3} "יהלל פי". {~:12} "יהלל".

[סג ז] {v:3} "על יצועי" [רש"י] כשאני שוכב על משכבי אני זוכר אהבתך. "באשמורות" - הלילה. "אהגה בך" - אחשב בך.

[סג ח] {v:2} "ובצל כנפיד ארנן". {v:5} "כי היית עזרתה" [יסוד] לעזר "לי".

[סג ט] {v:3} "דבקה נפשי אחריד" [א"ע] אין אהבה לנפשי רק אחריד. [דב' יא כב] "... לאהבה את ה' אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו". [דב' ל כ] "... לשמע בקלו ולדבקה בו". [דב' י כ] "... אתו תעבד ובו תדבק...". [דב' יג ה] "... ובו תדבקו". {v:5} "בי תמכה ימינך" [רש"י] שלא אפול. [א"ע] אתה עזרתני להדבק בך.

[סג י] {v:10} "יבאו בתחתיות הארץ" [רש"י] במקום שפל שאול ושוחה יבאו ויפלו.

[סג יב] {v:2} "יסכר" [מצודות] כאשר יסגר פי המדבר עלי שקר בפני שאול בראותו שלא יוכל לי ולאנשי ואז אשמח אני ואנשי הנשבעים בה'. {~:3} "יתהלל כל הנשבע בו". {v:9} "כי יסכר" פיהם. {~:10} "דוברי שקר".

[סד א] {v:1} [רש"י] מזמור זה דרשוהו בעלי אגדת תה' על דניאל שהושלך לגוב אריות ויפה נופל כל לשון המזמור על האגדה צפה דוד ברוח הקדש כל המאורע לו והתפלל עליו שדניאל מזרעו היה, שנ' [יש' לט ז].

[סד ב] {~:5} "תצר" [צוהר] שמר. {~:10} "מפחד" [צוהר] אימת.

[סד ב] {v:3} "לך דומיה תהילה" [יסוד] לך ה' השתיקה היא התהילה. "ולך ישולם נדר" [יסוד] ולך ישלמו הכל נדריהם.

{v:4} "אלהים בציון" [יסוד] השוכן בציון.

[סד ג] {v:3} [יש' סו כג] "והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר ה'". {v:4} "שמע תפילה". {v:19} "עדיך כל בשר יבואו" [יסוד] אליך כל בני בשר יבואו.

[סד ד] {v:5} "פשעינו אתה תכפרם".

[סד ה] {v:4} [יש' א יב] "כי תבאו לראות פני מי בקש זאת מידכם רמס הצרי". {v:19} "אשרי תבחר" [מצודות] אשרי להעם אשר תבחר ותקרב להיות שוכן בחצריך.

[סד ו] {v:2} "מבטח" [רש"י] אתה ומנוס לכל יושבי קצות ארץ מקצה הארץ ועד קצהו. "וים רחוקים" - אפ' לרחוקים שבים אתה מבטח שבכל מקום ממשתלך. {v:5} "ישענו". {~:9} "נוראות בצדק תעננו" [רש"י] בצדקתך תעננו לעשות נוראות בגוים. {v:11} "נוראות בצדק" [צוהר] הכה בגוים ברוב טובך.

[סד ח] {v:5} "משביח" [יסוד] משקיט. {v:18} "... והמון לאומים" [מצודות] "משביח" המיית לאומים ההומים.

[סד ט] {v:3} "מוצאי בקר וערב תרנין" [רש"י] לך את הבריות יושבי הקצוות בבקר **אומרים** ברוך יוצר המאורות ובערב ברוך המעריב ערבים. {v:4} אותותיך. {~:9} "וייראו יושבי קצות מאותותיך" [מצודות] ע"י אותות הברקים והרעמים **יפחדו ממך** יושבי קצות הארץ. {v:19} "וייראו יושבי קצוות" [א"ע] כנגד בית המקדש.

[סד י] {v:13} "פקדת הארץ" [רש"י] כשאתה חפץ להטיב אתה פוקד את הארץ ומשקה אותה.

[סד יד] {v:2} "יתרועעו אף ישירו" [צוהר] וישמח האדם וגם ישיר.

[סו א] {~:12} "הריעו". {v:18} "כל הארץ". "הריעו" [מצודות] **בעת בוא מלך המשיח יריעו כל העמים תרועת מלך לקבל את ה' לאלוה**.

[סו ב] {~:4} "שמרו". {~:12} "תהילתו".

[סו ג] {v:3} "אימרו לה'..." {v:4} "נורא מעשיך..." {v:9} "יכחשו" [יסוד] יכנעו. {v:10} "אויביך". {~:12} "אמרו..." מה נורא מעשיך". {v:13} "מה נורא" [יסוד] **גדולים** מעשיך". "ברוב עוזך..." {v:18} "אמרו".

[סו ד] {~:4} "שמך". {~:12} "ישתחוו... ויזמרו..." {v:18} "כל הארץ".

[סו ה] {v:3} "לכו וראו..." [ו] "הפך ים ליבשה..." {v:4} "מפעלות ה' נורא עלילה" [יסוד] מירא במעשיו את "בני אדם". {~:12} "לכו וראו..." {~:13} "נורא עלילה". {v:18} "לכו וראו..." {v:20} [איכה ג מ] "נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה עד ה'".

[סו ו] {v:2} "שם נשמחה בו" [מלבי"ם] **כי הכרנו שהוא משגיח על פרטי בני אדם ומשנה הטבע בעבורם, שם הכרנו כי הוא**. {v:13} "הפך ים" [מצודות] בעת יצאו ממצרים. "בנהר יעברו ברגל" - בימי יהושע עברו בירדן ברגלם. {v:14} [רש"י] "הפך ים ליבשה" - ים סוף. [מצודות] "בנהר יעברו ברגל" - בימי יהושע עברו בירדן ברגלם. {~:19} "שם" [אריה] בדרך לא".

[סו ז] {v:4} "עיניו... תצפינה". {~:6} [אריה] גם עכשיו "ירומו". {v:7} "אל ירומו" [אריה] בעתיד. {~:9} "אל ירומו". {~:10} "הסוררים" [צוהר] הכופרים, [יסוד] הסרים מדרכו. {v:11} "אל" {~:18} "עיניו בגוים תצפינה".

[סו ח] {v:18} "ברכו עמים... והשמיעו...".

[סו י] {~:2} [אריה] שויינו כסוף. {~:3} [רבה בר' מד א] לא נתנו המצות אלא **לצרף** בהם את הבריות. {v:4} "בחנתנו... צרפתנו". {~:5} "צרפתנו **כצרף כסף**" [רש"י] להסיר הסיגים ממנו שנשוב בתשובה לפניך. {~:6} "כי בחנתנו" [רש"י] בצרה בגולה. {v:20} [זכ' יג ט] "והבאתי את השלשית באש וצרפתים **כצרף את הכסף** ובחנתים כבחן את הזהב הוא יקרא בשמי ואני אענה אתו אמרתי עמי הוא והוא יאמר ה' אלהי".

[סו יא] {v:6} "הבאתנו במצודה" [רש"י] במקום צר כמו במאסר. "מועקה" - לשון מסגר וכל המעיק והמציק כמוהו.

[סו יב] {v:4} "הרכבת..." {v:5} "ותוציאנו לרויה" [יסוד] ומשם הוצאתנו לחרות והרוחה. {v:6} "הרכבת אנוש לראשינו" [יסוד] השלטת שפלי אנשים על ראשנו. [רש"י] מלכי כל אומה ואומה. [אריה] **המצב בגלות**.

[סו יד] {v:3} "אשר פצו..." [מצודות] לנדור לה' [יג]. [א"ע] הוא הנדר כמו [שופ' יא לה] "ואנכי פציתי פי אל ה' ולא אוכל לשוב".

- [סו טו] {v:3} זבח השלמים [במ' ז].
- [סו טז] {~:2} "אשר עשה לנפשי". {~:3} "לכו שמעו" [מצודות] אמר דוד אל יפג לבבכם מלהאמין כי "שמעו..." את אשר עשו לנפשי ומזה תאמינו שגם לכם יעשה כזאת. {~:4} "עשה". {~:12} "ואספרה... אשר עשה לנפשי". {v:18} "לכו שמעו..." [א] "הריעו". [ב] "זמרו... שימו כבוד...". [ג] "אמרו...". [ה] "לכו וראו". [ח] "ברכו... והשמיעו...".
- [סו יז] {~:3} לקרוא ולרומם את ה'. {v:11} "קראתי". {~:12} "ורומם".
- [סו יח] {~:2} [משלי כד טז] "כי שבע יפול צדיק וקם". [מלכים א ח מו, דה"י ב ו לו] "... כי אין אדם אשר לא יחטא...". {~:3} "אם ראיתי". {v:5} [מצודות] אף כשראיתי בלבי און ר"ל אף אם חשבתי לעשות און מה עכ"ז לא ישמע ה' ר"ל עשה עצמו כאלו לא ישמע ולא יודע מחשבתי כי **אינו מצרף מחשבה רעה למעשה** ולא דחה את תפלתי בעבור המחשבה ההיא. {v:6} "און... בלבי".
- [סו יט] {v:5} "שמעו... הקשיבו...". {v:11} "בקול תפילתי".
- [סו כ] {v:3} "תפילתי".
- [סו א] {v:1} [א"ע] גם זה המזמור לא ידענו מי חברו.
- [סו ב] {v:5} "יאר פניו" [רש"י] להראות פנים שוחקות לתת טל ומטר.
- [סו ג] {~:4} "דרכך". {v:5} "לדעת בארץ" [יסוד] תודע בין יושבי הארץ "**דרכך הטובה**". "ישועתך". {v:18} "לדעת..." [מלבי"ם] שתעשה משפט גם לגרים.
- [סו ד] {~:12} "יודוך". {v:18} "יודוך". {v:20} [ו].
- [סו ה] {~:4} "תשפוט מישור" [יסוד] ביושר. "תנחם" - תנהיג. {v:18} "לאומים" [יסוד] האומות. "ישמחו וירננו".
- [סו ו] {v:18} "יודוך". {v:20} [ד].
- [סו ז] {v:2} "ארץ נתנה יבולה". "יברכנו". {~:3} "אלוהינו". {v:4} "אלוהינו".
- [סו ח] {~:4} נראה בארץ. {v:11} [צוהר] **אם** "יברכנו". {v:18} "וייך־או אותו כל אפסי ארץ" [רש"י] שיאמרו ראו אלו שהיו יראי השם איך ברכם וגדלם.
- [סו ט] {v:11} "יקום".
- [סו ז] {v:5} "מושיב יחידים ביתה" [רבה במ' ג ו] הכל מודים שבששת ימים ברא אלהים את העולם משה ולכאן מהו עושה? אמר לה... פלוני שהיה עשיר יעני ופלוני שהיה עני יעשיר... לא השיבה כן אלא כך אמר לה מזווג בעולמו זווגים ואומר פלוני ישא פלונית ופלונית תנשא לפלוני ומושיבין בבתיהן. {v:9} "שכנו צחיחה" [א"ע] במקום צמאון. {v:20} [יט] "ואף סוררים לשפן".
- [סו ח] {v:3} "סלה" [רש"י] שם הראיתי זה דרכך לעולם לכל צרה גאולה.
- [סו ט] {v:4} "אלהי ישראל".
- [סו יט] {v:4} [רבה שמ' לג ב] "שבית שבי" - מלך בשעה שחיללותיו נשבים הוא מיצר תאמר אף כאן כך ת"ל "לקחת" ובשעה שאדם מוכר הוא מיצר ת"ל "מתנות באדם". {v:5} [רבה שמ' לג ב] אמר להם כך אני מעלה עליכם כאלו מתנה נתתה לכם אף סוררים אמר הקב"ה למשה מה עובדי כוכבים אומרים שאיני חוזר עמהם על שעבדו עבודת כוכבים שנאמר [דב' ט יב] "סרו מהר" אפילו סוררים הן איני מניח אותם ועמהם אני דר שנאמר "אף סוררים לשכון יה אלהים". {v:14} [שמ' יט ג] "ומשה עלה אל האלהים" {v:20} [ז] "אך סוררים שכנו". [רבה שה"ש] "ואף סוררים" והקב"ה **משרה שכינתו ביניהם**. באיזו זכות? בזכות [שמ' כד ז] "כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע".
- [סו כ] {v:4} "יום יום" [מלבי"ם] שעושה בכל יום. {v:5} "ברוך". "יעמס לנו" [צוהר] מעמיס טוב עלינו. "ישועתנו" [יסוד] מושיענו. {v:13} "סלה". {v:20} [ביצה טז/א] תניא אמרו עליו על שמאי הזקן: כל ימיו היה אוכל לכבוד שבת. מצא בהמה נאה ואמר זו לשבת, מצא אחרת נאה הימנה מניח את השניה ואוכל את הראשונה אבל הלל הזקן מדה אחרת היתה לו: **שכל מעשיו לשם שמים** [אבות ב יב] שנאמר "ברוך ה' יום יום".
- [סו כא] {v:5} [רש"י] "האל לנו אל למושעות" - אל מושיע הוא לנו ולפניו יש הרבה תוצאות מיני מות תוצאות דרכים אל המות אך לא עלינו הוא נותנם אבל ימחץ בהם ראש אויביו.
- [סו כב] {v:4} [מלבי"ם] "ימחץ ראש אויביו" - שם לא ימחצם המות רק **אלהים בעצמו** ימחץ את ראשם, וגם ימחץ "קדקד שער" - קדקדו של עשו איש שער, ר"ל קדקוד בני אדם אשר הוא מהתלך באשמיו - וחטאיו, והכונה ש... מתו... רק ע"י ה' **בענין נסי** לא ע"י המות הטבעי.
- [סו כג] {v:4} "אשיב". {v:5} [א"ע] כאשר ישוב הטובע "במצולת ים".
- [סו כד] {v:3} [שמ' טו כ] "ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלת".
- [סו כז] {v:3} "במקהלות" [מצודות] בקהל רב ברכו את ה'. {~:4} "ממקור ישראל" [מלבי"ם] בארץ ישראל.
- [סו ל] {v:18} "לך יובילו מלכים שיי". [בר' מט י] "לא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו. עד כי יבא **שילה** ולו יקהת עמים".
- [סו לג] {v:3} "שירו... זמרו...".
- [סו לה] {v:3} "תנו עז" [יסוד] ספרו גבורות ה'. [א"ע] להודות בדיבור. {v:4} [יש' מד כג] "כי גאל ה' יעקב ובישראל יתפאר". [יש' מט ג] "ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר **בך אתפאר**". {v:13} "ועזו בשחקים".
- [סט א] {v:1} "על שושנים" [רש"י] על ישראל שהם [שה"ש ב ב] "כשושנה בין החוחים" שהחוחים מנקבין אותם והתפלל עליהם. [מצודות] שם כלי נגון עשויה בצורת שושנה.

- [סט ה] {~:3} "אשר לא גזלתי". {v:6} [רש"י] "אז איביב" - כשהם נאספים עלי אני משחד אותם בממון מה שלא גזלתי מהם. {v:10} "שונאי חנם". "מצמיתי" [יונתן] מקניטי. "אויבי שקר".
- [סט ו] {v:4} {א"ע} "אלהים אתה" - דין האמת. "אתה ידעת" - אם הייתי אויל.
- [סט ז] {~:3} "קויד... מבקשך". {v:13} "אדני ה' צבאות".
- [סט ח] {~:3} "כי עליך..." {א"ע} בעבורך בעבור שאני עבדך יחפוני צוררי. {v:20} [שערי תשובה - כב] שיכלם האדם על עונותיו מלפני השם יתברך. וענין ההכלמה, ההרגשה בבושה, והשתנות זיו פניו, כענין שנאמר "כסתה כלמה פני" ... ובראות החוטא כי השם יתברך מעביר עונו ומאריך לו... ולא כחטאיו עשה לו... יוסיף בושה בלבבו...
- [סט יא] {v:6} {v:10} "ואבכה". {v:10} "ותהי לחרפות לי" [רש"י] מה שאני בוכה ומתענה לפניך הם מתלוצצים עלי.
- [סט יב] {v:10} {מצודות} וכאשר אתן לבושי שק בעבור התשובה המה מביאים ממני משל בדרך לעג.
- [סט יד] {v:3} "תפילתי לך". {v:4} "חסדך", "באמת" [מלבי"ם] החסד הוא בדבר שאינו מחויב, והאמת הוא לקיים דבר המובטח. {v:5} "ברוב חסדך". {v:11} "ואני תפילתי לך ה'" [רש"י] יהי עת תפילתי עת רצון.
- [סט יז] {~:4} "ענני... פנה אלי". {v:5} "טוב חסדך... רחמך".
- [סט יח] {~:3} "יש' מד כא" [זכר אלה יעקב וישראל כי עבדי אתה יצרתך עבד לי אתה ישראל לא תשנני". [יש' מט ג] "ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר כך אתפאר". {v:6} "צר לי".
- [סט יט] {~:10} "למען אויבי". {v:11} [סידור - קבלת שבת - לכה דודי] על יד בן ישי בית הלחמי. "קרבה אל נפשי גאלה". לכה דודי.
- [סט כ] {v:4} "אתה ידעת... נגדך...". {v:6} "חרפתי ובשתי וכלימתי" {~:10} "כל צוררי".
- [סט כא] {v:6} "ואנושה" [מצודות] בעבור שברון לב נחליתי. "לנוד" - לבא מי לנחם אותי ולנווד בראש כדרך המנחמים.
- [סט כב] {v:10} {מצודות} המשיל עצמו למי שהוא רעב ללחם וצמא למים ומאכילין אותו ועשב מר ומשקין אותו חומץ שנתוסף מכאוב על מכאובו כי כן ישיב האויב שנית ידו להכות ולייסר.
- [סט כג] {v:9} "לפח" [מ.ציון] לרשת. {~:10} "ולשלומים" [רש"י] כשיקוו לשלום יהפך שלומם למוקש. {v:11} "יהי...".
- {v:20} [מגילה טו/ב] מה ראתה אסתר שזימנה את המן? ... פחים טמנה לו שנא' "יהי שלחנם לפניהם לפח" ... שנא' [משלי כה כא-כב] "אם רעב שנאץ האכלהו לחם ואם צמא השקהו מים. כי גחלים אתה חתה על ראשו וה' ישלם לך".
- [סט כו] {v:9} "נשמה" [מ.ציון] שוממה. "אל יהי יושב" [מלבי"ם] כי לא יהיה להם אף אהל עראי.
- [סט כז] {v:10} "אשר הכית רדפו" [מצודות] הוא הפוך כאלו אמר כי מי אשר אתה הכית רדפו אותו גם המה להוסיף מכאובו. "ואל מכאוב חלליך יספרו" [רש"י] דבריהם לבוא בעצה נשחיתם בהיותם כאבים.
- [סט כט] {~:4} "ר"ה טז/ב] שלשה ספרים נפתחין בראש השנה... "ימחו מספר" זה ספרן של רשעים גמורין "חיים" זה ספרן של צדיקים "ועם צדיקים אל יכתבו" זה ספרן של בינוניים.
- [סט ל] {v:2} "תשגבני". {v:19} "תשגבני". [זכ' ט ט] "גילי מאד בת ציון הריעי בת ירושלים הנה מלכך יבא לך צדיק ונושע הוא עני ורוכב על חמור ועל עיר בן אתנות".
- [סט לא] {v:3} "בתודה" [מלבי"ם] שאביא להודות על טובותיו המיוחדים אלי.
- [סט לב] {v:4} [מצודות] תהלתי יוטב לה' יותר מקרבן שור פר.
- [סט לג] {v:2} "ישמחו... ויחי לבבכם". {v:3} "ענוים... דורשי אלהים".
- [סט לד] {~:2} "ואת אסירי לא בזה". {v:5} "כי שומע אל אביונים ה'". {~:6} "אסיריו".
- [סט לו] {v:2} "ינחלוה... ישכנו בה" [מלבי"ם] בשלוחה והשקט. {v:3} "עבדיו... ואוהבי שמו".
- [ע א] {v:1} חפיפה עם מזמור [מ יד-יח].
- [ע ב] {v:20} [מ יד].
- [ע ג] {v:20} [מ טו].
- [ע ד] {v:20} [מ טז].
- [ע ה] {v:20} [מ יז].
- [ע ו] {v:20} [מ יח].
- [עא א] {~:2} לא "אבושה". {v:3} "בך ה' חסיתי". {v:11} "אל...". {~:19} "לעולם". {v:20} [יש' נ ז] "ואדני ה' יעזר לי על כן לא נכלמתי על כן שמתי פני כחלמיש ואדע כי לא אבוש" [רד"ק] "כחלמיש" - האבן החזק.
- [עא ב] {~:2} "תצילני ותפלטני". {v:4} "בצדקתך" {א"ע} הטעם שתדין בצדק כי אויבי יעשו לי עול. [מצודות] ולא לפי גמול המעשה. [מלבי"ם] שיעשה למען צדקות ה'. {~:5} מושיע.
- [עא ג] {v:3} "סלעי ומצודתי אתה". {v:4} "ציות". {v:5} "ציות להושיעני" [רש"י] פעמים רבות הושיעני על ידי שלוחיך. {v:11} "היה לי...".
- [עא ד] {~:10} "מיד רשע, מכף מעול וחומץ". {v:11} "פלטני".
- [עא ה] {v:3} "אתה תקותי... מבטחי...".
- [עא ו] {v:3} "בך תהילתי תמיד". {~:4} "יש' מט א] "... ה' מבטן קראני ממעי אמי הזכיר שמי". {v:5} "אתה גוזי" [רש"י] אתה מוציא ומעבירי.
- [עא ח] {v:12} "תהלתך". {v:13} "תפארתך".
- [עא ט] {v:6} "ככלות כוחי". {v:7} "אל תשלכני... אל תעזבני".

[עא יד] {v:3} "ואני תמיד איהל" [רש"י] לישועתך וכשתושיעני אוסיף על תהלתך. {12:~} "כל תהלתך".
[עא טו] {~:5} "לא ידעתי ספורות" [רש"י] של צדקות והתשועות שעשית עמי.

[עא טז] {~:4} "צדקתך".

[עא יז] {v:3} "אגיד נפלאותיך". {v:4} {ישעיהו נ ד ה} "אדני ה' נתן לי לשון למודים לדעת לעות את יעף דבר יעיר בבקר בבקר יעיר לי און לשמע כלמודים".

[עא יח] {v:3} "לכל יבוא גבורתך" [רש"י] לכל אשר יבוא אצלי אגיד גבורתך. {~:4} "גבורתך" [מלבי"ם] כי הכל הוא מאתך. {v:7} "אל תעזבני". {~:13} "זרועך" [א"ע] תוקף זרועך. {v:19} "עד אגיד" [מצודות] ר"ל בכדי שאוכל להגיד ולהראות בעצמי כח זרועך להדור ההוא למען יודע גבורתך לכל הדורות הבאים כי האבות יספרו לבניהם. "לדור" [מלבי"ם] נמשך לשנים לכל (דור) יבוא. {v:20} {יש' מו ד} "ועד זקנה אני הוא ועד שיבה אני אסבל אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט".

[עא יט] {v:12} "מי כמוך". {v:13} "עד מרום... עשית גדולות...".

[עא כ] {v:4} "הראיתני...". {v:5} "תחיני... תעלני". {v:6} "הראיתני צרות רבות ורעות". "ומתהומות הארץ תשוב תעלני" [מלבי"ם] השפלות היא סיבה אל הגדולה. {~:19} "תשוב תעלני".

[עא כא] {v:2} "תרב" [מצודות] תרבה. {v:5} "תנחמני". {~:6} "תסב ותנחמני" [מלבי"ם] ר"ל והשפלות היא הסבה שתסבב, שתנחמני. {~:19} "תרב גדולתי".

[עא כג] {v:5} "פדית". {~:19} "אשר פדית".

[עא כד] {v:3} "לשוני כל היום תהגה...". {v:4} "צדקתך". {v:9} "כי בושו". {v:10} "כי חפרו מבקשי רעתי".

[עב א] {~:3} "למלך תן...". {v:4} "משפטיך... וצדקתך". {v:19} "למלך.. לבן מלך...".

[עב ב] {~:6} "וענייך".

[עב ד] {v:3} "ישפוט... יושיע... וידכא...". {~:6} "עניי עם... לבני אביון". {v:9} "וידכא". {v:10} "עושק".

[עב ז] {v:2} "ורוב שלום" [רש"י] יפרח בימיו ויהי שלום זה ארוך עד לעולם... {~:13} "עד בלי ירח" [מלבי"ם] היינו לעולם.

[עב ט] {v:10} "ציים" [רש"י] כתות של שדים.

[עב י] {v:3} "מנחה ישיבו... אשכר יקריבו".

[עב יא] {v:3} "וישתחו לו... יעבדוהו".

[עב יב] {v:3} "יציל". {v:6} "אביון משוע ועני ואין עוזר לו".

[עב יג] {v:3} "יחוס... יושיע". {~:6} "דל ואביון...".

[עב יד] {v:3} "וויקר דמם בעיניו". {v:6} "מתוך ומחמס" [רש"י] ממכות ומגול. {v:19} "יגאל נפשם".

[עב טו] {v:2} "ויחי" [רש"י] שלמה. "ויתן לו" - הקב"ה "מזהב שבא". {v:5} "ויתפלל בעדו תמיד...". [רש"י] היא התפלה היא הברכה כשהקב"ה אומר לאדם 'ברוך תהיה' לשון תפלה הוא.

[עב טז] {v:19} [רש"י] וכל המזמור במלך המשיח. "ויציצו" [רש"י] ישראל. "מעיר" - מתוך ירושלים כעשב הארץ.

[עב יז] {~:2} "שמו לעולם". "יאשרוהו" [יסוד] יספרו שבהיו. "ויתברכו בו... יאשרוהו" [יסוד] ויתברכו "שתחכם ותאושר כשלמה". {v:4} "יהי שמו" [א"ע] שם שלמה או המשיח "ינון שמו" [רש"י] לשון מלכות ושררה כמו [משלי כט כא] "ואחריתו יהיה מנון". {v:11} "יהי". {~:13} "לפני שמש".

[עב יח] {v:4} "אלהי ישראל". {v:5} "ברוך".

[עב יט] {~:3} "לכבדו". {v:5} "ברוך".

[עב כ] {1:~} "כלו" [יסוד] נשלמו. [רש"י] ואין מוקדם ומאוחר בספר ונראין הדברים שלעת זקנתו כשהמליך את שלמה אמרו.

[עג א] {~:2} "טוב לישראל". {~:3} "לברי לבב" [יסוד] לטהורי הלב. {5:~} "אך טוב לישראל אלהים" [רש"י] לפי שענין המזמור מדבר בצרות הבאות על עובדי המקום לכך פתח בו כך וזהו פירושו אע"פ שאני צועק ומתמה על צרותיהם של ישראל ידעתי כי הקב"ה טוב להם ולטובתם הוא מביא עליהם את הרעה כדי לזכותם לחיי העולם הבא.

[עג ב] {v:6} [יסוד] ואני עוד מעט עמדו למעוד רגלי, כמעט רגע התחלקו ונכשלו צעדי.

[עג ג] {v:10} "בהוללים". {~:15} "קנאתי בהוללים".

[עג י] {~:9} "א"צ - לשון הרע" ואין בכל העבירות עונש כעונש מי שמטיח דברים כלפי מעלה.

[עג טו] {v:3} [מצודות] ולזה לא ארבה עוד לדבר. {~:15} "הנה דור בניך בגדתי" [רש"י] כלומר אשים אותם בוגדים ורשעים.

[עג טז] {v:3} "ואחשבה לדעת זאת". {~:4} "קהלת ב יא" "ופניתי אני בכל מעשי שעשו ידי ובעמל שעמלתי לעשות והנה הכל הבל ורעות רוח ואין יתרון תחת השמש".

[עג יז] {~:2} "אבינה לאחריתם". {3:~} [מצודות] לא הבנתי דרכי ה' עד אשר באתי אל המקדש ואל הכהנים המתבודדים שם בעיון החכמה ואת פיהם שאלתי ואדע מלין יענוני ואבינה לאחרית הרשעים שאיננה טובה. {~:9} "לאחריתם". {v:19} "רד"ק" "עד אבוא" תרתי בלבי לדעת זאת בעמל גדול ולא מצאתי, עד שבאתי במחשבות לבבי "אל מקדשי אל" והוא עולם המלאכים והרוחות. כי שם סוף השכר והגמול הקים. כי טוב העולם הזה אינו עומד, אבל באחרית והוא עולם הנפשות, בו יבחנו הטובים והרעים. וזהו שאמר "אבינה לאחריתם".

[עג יח] {~:2} "אבינה לאחריתם". {3:~} [מצודות] לא הבנתי דרכי ה' עד אשר באתי אל המקדש ואל הכהנים המתבודדים שם בעיון החכמה ואת פיהם שאלתי ואדע מלין יענוני ואבינה לאחרית הרשעים שאיננה טובה. {~:9} "לאחריתם". {v:19} "רד"ק" "עד אבוא" תרתי בלבי לדעת זאת בעמל גדול ולא מצאתי, עד שבאתי במחשבות לבבי "אל מקדשי אל" והוא עולם המלאכים והרוחות. כי שם סוף השכר והגמול הקים. כי טוב העולם הזה אינו עומד, אבל באחרית והוא עולם הנפשות, בו יבחנו הטובים והרעים. וזהו שאמר "אבינה לאחריתם".

[עג יט] {~:2} "אבינה לאחריתם". {3:~} [מצודות] לא הבנתי דרכי ה' עד אשר באתי אל המקדש ואל הכהנים המתבודדים שם בעיון החכמה ואת פיהם שאלתי ואדע מלין יענוני ואבינה לאחרית הרשעים שאיננה טובה. {~:9} "לאחריתם". {v:19} "רד"ק" "עד אבוא" תרתי בלבי לדעת זאת בעמל גדול ולא מצאתי, עד שבאתי במחשבות לבבי "אל מקדשי אל" והוא עולם המלאכים והרוחות. כי שם סוף השכר והגמול הקים. כי טוב העולם הזה אינו עומד, אבל באחרית והוא עולם הנפשות, בו יבחנו הטובים והרעים. וזהו שאמר "אבינה לאחריתם".

- [עג כא] {v:3} [רש"י] ובכליותי הייתי משתונן, לשון חרב שנון. {v:6} "כי יתחמץ לבבי" [מצודות] כי בעוד היה לבי כעוס על הדבר.
- [עג כב] {v:15} [מצודות] "אני בער" - עדיין הייתי בער ולא אדע מדוע דרך רשעים צלחה. "עמך" - בהנהגה אשר עמך הייתי כבהמה כי לא הבנתיה.
- [עג כג] {v:3} "ואני תמיד עמך". {v:5} "אחזת ביד ימיני".
- [עג כד] {v:2} "ואחר כבוד תקחני". {v:3} {~} [משלי יב טו] "דרך אויל ישר בעיניו ושמע לעצה חכם". {v:5} "בעצתך תנחני". [יש' כח כט] "גם זאת מעם ה' צבאות יצאה הפלא עצה הגדיל תושיה". {v:20} [יש' נה יא] "כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם. כי אם עשה את אשר הפצתי והצליח אשר שלחתי".
- [עג כה] {v:3} "מי לי בשמים" [רש"י] שום מלאך שבחרתי לי לאלוה לא בחרתי אלא אותך. "ועמך לא הפצתי בארץ" [מצודות] לא הפצתי לשתף עמך את מי בארץ כי אין דומה לך. {v:4} {~} "מי לי בשמים" [מצודות] עתה רואה אנכי כי אין מי בצבא השמים להרע או להיטיב.
- [עג כו] {v:3} {~} "כלה שארי" [רש"י] נתאוה בשרי ולבבי לך. "צור לבבי" [מצודות] כי אלהים הוא חוזק לבבי וחלקי לעולם. {v:4} {~} [רבה שה"ש] איכן מצינו שנקרא הקב"ה לבן של ישראל? מן הדין קרא דכתיב "צור לבבי וחלקי אלהים לעולם".
- [עג כז] {v:9} [מלבי"ם] "כי הצמתה כל זונה ממך" - שתכרית אותו בהשגחה על חטאיו.
- [עג כח] {v:2} "קרבת אלהים לי טוב". {v:3} "שתי" [מצודות] שאשים מחסי בה'.
- [עד ב] {v:4} "זכור...". "קנית קדם". "הר ציון זה שכנת בו". {v:5} "גאלת" [יסוד] ממצרים את עם "נחלתך".
- [עד ט] {v:6} {!} "איכה ב ט" "טבעו בארץ שעריה אבד ושבר בריחיה מלכה ושריה בגוים אין תורה גם נביאיה לא מצאו חזון מה".
- [עד י] {v:7} {~} "עד מתי".
- [עד יב] {v:13} {~} "מקדם" [מצודות] מעולם הוא מלכי.
- [עד יד] {v:14} "ראשי לוייתן" [רש"י] פרעה נקרא כן שנא' [יש' כז א] "יפקוד ה' בחרבו הקשה על לוייתן...".
- [עד טו] {v:14} [רש"י] "אתה בקעת" - לישראל מן הצור מעיינות. "אתה הובשת" - ירדן שהוא נהר איתן.
- [עד כא] {v:3} "שו"ע יורה דעה רמט ד] אם שאל לו העני ואין לו מה יתן לו לא יגער בו ויגביה קולו עליו אלא יפייסנו בדברים ויראה לבו הטוב שרצונו ליתן לו אלא שאין ידו משגת. הגה ואסור להחזיר העני השואל ריקם אפילו אין נותן לו רק גרוגרת אחת שנאמר "אל ישוב דך נכלם". {v:7} "אל ישוב דך נכלם" [רש"י] אל ישוב דך מלפניך בתפילתו נכלם.
- [עה א] {v:11} "אל תשחת" [יסוד] אל נא תשחית את עמך.
- [עה ב] {v:3} {~} [רש"י] "הודינו לך אלהים" - על הטובה הודינו אף על הרעה וקרוב בפינו שמך תמיד. "ספרו" - דורותינו נפלאותיך תמיד. {v:4} "וקרוב שמך ספרו נפלאותיך" [א"ע] הם נביאים שספרו לנו על שמך. {v:12} {~} "הודינו".
- [עה ג] {v:3} [רש"י] "כי אקח מועד" - כשיש לנו יום טוב אין אנו עסוקים בנבול פה וקלות ראש. "אני מישרים אשפוט" - אנו נותנים אל לבנו להללך ולשבחך מעין המאורע ליום. {v:4} {~} [מלבי"ם] ימליץ שהמישרים והיושר הוא היסוד שעליו העולם עומד. {v:19} {!} "כי" [א"ע] אביא הקץ. [רד"ק] "כי אקח מועד" דברי האל יתעלה. אמר "כי אקח" ברצוני "מועד" לישראל שיצאו מן הגלות. "אני מישרים אשפוט" כלומר במישרים אשפוט אויביהם.
- [עה ד] {v:3} {!} "תכנתי עמודיה" [רש"י] כשאמר עם ישראל במעמד הר סיני [שמ' כד ז] "כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע".
- {v:4} {~} "אנכי תכנתי עמודיה סלה" [יסוד] אז אנכי ה' אחזק יסודות העולם לנצח. {v:7} {~} [חגיגה יב/ב] הארץ על מה עומדת? על עמוד אחד וצדיק שמו שני' [משלי י כה] "וצדיק יסוד עולם". [מלבי"ם ג-ד] ועפ"ז... אם אני מישרים אמעד ממקומי בהכרח שתפול ותמוג הארץ שהיא מכוונת ונסמכת עלי. {v:19} {!} "נמגים ארץ וכל ישיביה" [יסוד] ואז ימסו מפחד הארץ וכל הדרים בה...
- [עה ה] {v:3} "אמרתי".
- [עה ו] {v:3} {~} "אל...".
- [עה ח] {v:2} {~} "וזוה ירים". {v:4} "שופט. זה ישפיל...". [דב' א יז] "כי המשפט לאלהים הוא". {v:5} "וזוה ירים". {v:6} "זה ישפיל". {v:17} "שופט. זה ישפיל...". [דב' א יז] "כי המשפט לאלהים הוא". {v:20} [ביצה טז/א] כל מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה ועד יום הכפורים חוץ מהוצאת שבתות ויו"ט והוצאת בניו לת"ת, שאם פחת פוחתין לו ואם הוסיף מוסיפין לו. [יומא דף לח/ב] אין אדם נוגע במוכן לחבירו ואין מלכות נוגעת בחברתה אפילו כמלא נימא.
- [עה יא] {v:2} "תרוממנה קרנות צדיק".
- [עו א] {v:1} "למנצח" [מלבי"ם] יסדו אסף בימי חזקיה על נס של מפלת סנחריב.
- [עו ב] {v:12} "גדול שמו". {v:13} {~} "גדול שמו". {v:19} [רד"ק] זה המזמור נאמר על מלחמת גוג ומגוג.
- [עו ג] {v:4} "בשלם" [מצודות] ירושלים. {v:19} [רד"ק] שיבנה בה המקדש. {v:20} [בר' יד יח] "ומלכי צדק מלך שלם...".
- [עו ד] {v:4} "שמה שיבר...". {v:19} [רד"ק] כי באותה מלחמה ישבר ה' כלי מלחמת הגויים, החיצים והקשת, והכידון והמגן והחרב וכל כלי מלחמה.
- [עו ה] {v:4} "נאור" [רד"ק] שיהיה נאור ומשחית באויבים. {v:10} "אדיר מהררי טרף" [מצודות] יותר חזק מההרים אשר בהם חיות הטורפים והוא משל על חיל סנחריב. {v:13} [מ.ציון] "נאור" - מל' הארה. "אדיר" - חוזק. {v:19} "נאור" [רד"ק] כי במלחמה ההיא יודע ויגלה כאור הבהיר בישראל, וילחם מלחמותם.

- [עו ה] {v:4} "מאז פניך" [יסוד] בעת כעסך. {v:16} "ומי יעמוד לפניך".
- [עו ט] {v:4} "משמים השמעת דין" [רש"י] כשנתנבא ישעיה על פורענותו של סנחרב ונתקיים בו. {v:13} [מלבי"ם] אז "ארץ" - אשר "יראה" - עד עתה, "שקטה" - מיראתה. {v:17} "דין". {v:19} {יש' ב יא} "עיני גבהות אדם שפל ושח רום אנשים ונשגב ה' לבדו ביום ההוא". {יש' ב יז} "ושח גבהות האדם ושפל רום אנשים ונשגב ה' לבדו ביום ההוא". {v:20} {א"ע} זה הפסוק דבק עם הבא אחריו [י].
- [עו י] {v:4} "בקום". {v:5} {~:5} "להושיע". {v:6} {~:6} "ענוי ארץ" [יסוד] שפלי רוח שבארץ. {v:9} {~:9} "בקום למשפט" [רש"י] לעשות משפט מאויביו. {v:19} {v:19} "בקום... אלהים".... {v:20} [מלבי"ם] סיום הענין.
- [עו יא] {v:9} {~:9} "כי חמת אדם תודך" [רד"ק] אותם בני אדם שנאספו על ירושלים להלחם, והיתה חמתם עליך, הם יודו לך על כרחם. כלומר חמתם תשוב הודעה לך. {v:10} {~:10} "חמת אדם". {v:16} {~:16} "תודך" [מלבי"ם] החמה של בני אדם (חולשה) תשבח אותך. {v:18} [רד"ק] כשתעשה הנקמה הגדולה במחנה גוג ומגוג, תחגור ותאזור "שארית חמות". שארית הגויים. כי ייראו ממך ולא יהיה עוד להם חמה על ישראל.
- [עו יב] {v:3} "נדרו" [מצודות] אתם בני ישראל נדרו נדרים "ושלמו" אותם לה'. {v:4} [מלבי"ם] וה' הוא המורא, ר"ל המקור של היראה. {v:18} {v:18} "כל סביביו" [מצודות] העובדי כוכבים היושבים סביבות ירושלים בשומעם מפלת סנחרב יביאו מנחה בעבור המורא של ה' ופחד גאונו.
- [עו יג] {v:9} {v:9} "יבצור" [רד"ק] יקטוף ויכרות ה' "רוח נגידיים", כלומר גאוותם.
- [עו ב] {v:5} {v:5} "והאזין אלי".
- [עו ג] {v:3} {~:3} "ביום צרתי אדני דרשתי" [מצודות] בעת בוא הצרה "דרשתי" את ה'. {v:6} {v:6} "ידי" [מצודות] מכתי תזל עלי כל הלילה ואינה נחלשת ולכן ממאנת נפשי לקבל תנחומין. [מלבי"ם] שחשב שיד ה' התומכת אותו נחלה ונחלשה.
- [עו יז] {v:14} {v:14} "מיים" [יסוד] מי ים סוף.
- [עו ב] {v:3} {v:3} "משלי א ה-ו" [ישמע חכם ויוסף לקח ונבון תחבלות יקנה. להבין משל ומליצה דברי חכמים וחידתם".
- [עו ו] {v:2} {~:2} "ידעו". {v:3} [מצודות] למען ידעו בני הדור שאחריהם "ויספרו לבניהם" ובניהם לבניהם עד סוף כל הדורות.
- [א"ע] דור אחר דור עד עמוד התורה כימי שמים. [דב' ו ז] "ושנתם לבניך". [דב' יא יט] "ולמדתם את בניכם לדבר בם". {v:4} {~:4} "למען...". {v:19} {v:19} "ידעו דור אחרון" [מלבי"ם] יקום דור אחרון שישמרו העדות האלה ולא יבגדו עוד (וכיון בזה על דור דוד ושלמה).
- [עו ז] {v:3} {v:3} "כסלם" [יסוד] מבטחם.
- [עו יד] {v:14} {v:14} {שמ' יג כא} "וה' הלך לפניו יוםם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה".
- [עו יח] {v:14} {v:14} {במ' יא ד} "ויאמרו מי יאכלנו בשר".
- [עו כ] {v:14} {v:14} {במ' כ ט-יא} "ויקח משה את המטה מלפני ה' כאשר צוהו... ויאמר להם שמעו נא המרים המן הסלע הזה נוציא לכם מים. וירם משה את ידו ויד את הסלע במטהו פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה ובעירם". "שאר" [רש"י] בשר. [במ' יא ד] "ויאמרו מי יאכלנו בשר". {v:20} {v:20} המשך [טו-טז].
- [עו כא] {v:14} {v:14} קברות התאווה.
- [עו ל] {v:4} {v:4} "עוד אכלם בפיהם". {v:10} {v:10} "לא זרו מתאותם" [יסוד] כשלא עזבו את תאותם.
- [עו לב] {v:13} {v:13} "בנפלאותיו".
- [עו לו] {v:10} {v:10} {רבה שמ' מב ח} היו עומדים בסיני ואמרו בפיהם "נעשה ונשמע" ולבם היה מכוון לעבודת כוכבים שנאמר "ויפתוהו בפיהם". {v:14} {v:14} {שמ' לב ח, דב' ט יב} "סרו מהר".
- [עו מא] {v:10} {v:10} "וינסו". "התוו" [יסוד] בקשו אות וסימן.
- [עו מז] {v:14} {v:14} {שמ' ט כג-כה} "... וה' נתן קלת וברד ותהלך אש ארצה וימטר ה' ברד על ארץ מצרים. ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא היה כמהו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגוי. ויך הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד ואת כל עץ השדה שבר".
- [עו נג] {v:2} {v:2} "ולא פחדו" [מלבי"ם] כי את אויביהם כסה הים. {v:4} {v:4} "ואת אויביהם כיסה הים". {v:5} {v:5} "וינחם לבטח". {v:9} {v:9} "כסה הים".
- [עו נה] {v:5} {v:5} "ויפילם בחבל נחלה" [צוהר] וחילק לעמו בגורל את הארץ. {v:9} {~:9} גורשו.
- [עו סו] {v:9} {v:9} "חרפת עולם נתן למו" [צוהר] בושח נצחית הביא להם.
- [עו סז] {v:4} {v:4} [מצודות] "וימאס" - מאז מאס במשכן שילה שהיתה בנחלת אפרים בן יוסף. "ובשבט אפרים" - הוא הוא וכפל הדבר במ"ש.
- [עו סט] {v:13} {v:13} "כמו רמים" [יסוד] כמו ארמונות מפוארים. {v:19} {v:19} "ויבן... מקדשו... לעולם".
- [עו עא] {v:4} {v:4} {יש' מ יא} "כרועה עדרו ירעה בזרעו יקבץ טלאים ובחיקו ישא עלות ינהל". [יר' לא ט] "מזרה ישראל יקבצנו ושמרו כרועה עדרו".
- [עט י] {v:10} {v:10} {יואל ב יז} "למה יאמרו בעמים איה אלהיהם".
- [עט יא] {v:5} {~:5} "הותר" [רש"י] פתח אסירים ממסגר.
- [עט יג] {v:20} {v:20} {סדור - סדר נפילת אפים} הושיעה נא צאן מרעיתך.
- [פ ב] {v:20} {v:20} {קהלת יב יא} "נתנו מרועה אחד".

[פ ד] {v:20} {ח, ה, כ}.

[פ ה] {v:13} "ה' אלהים צבאות".

[פ ח] {v:3} {"השיבנו... יש גם פעולה מצידנו? {v:13} "אלהים צבאות". {v:19} {"וּנְשָׁעָה". {v:20} חזרה: [כ]. השווה: [במ' ו כה] "יאר ה' פניו אליך ויחַנֶּךָ". [שמ' כג יז] "שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדון ה'". [שמ' לג יא] "דבר ה' אל משה פנים אל פנים...".

[פ טו] {v:5} {"ופקד גפן זר". [דב' כו טו] "השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש". {v:13} "אלהים צבאות".

[פ יז] {v:6} [מצודות] הלא הגפן ההיא שרופה היא באש וכרותה ממקומה והמה הולכים ואבודים מגערת כעסך.

[פ יח] {v:4} {"בן אדם אמצת לך". {v:11} {"תהי...".

[פ יט] {v:3} {"ולא נסוג ממך" [מלבי"ם] ואנחנו לא נסוג מאמונתך.

[פ כ] {v:13} "ה' אלהים צבאות". {v:19} {"ונושעה". {v:20} חזרה: [ח].

[פא ב] {v:12} {"הריעו".

[פא ו] {v:14} [משנה תורה - הלכות יסודי התורה ה' י] כמניעת יוסף הצדיק עצמו מאשת רבו (פוטיפר) [בר' לט ח-י] הרי זה מקדש את השם.

[פא ז] {v:2} [מצודות] בזה היום "הסירותי מסבל שכמו" של ישראל. {v:6} {"מסבל שכמו".

[פא ח] {v:4} [רש"י] "אענך בסתר רעם" - אתה קראתני בסתר ביני ובינך ואני עניתך בקול רעם הודעתי גבורות ונוראות

בפרהסיא. "אבחנך על מי מריבה סלה" - ואע"פ שגלוי ובחון לפני שאתם עתידים להמרותי במי מריבה. {v:5} {"אחלצך

אענך...". {v:6} {"בצרה". {v:11} {"קראת". {v:14} {"בצרה קראת" [רש"י] לי כלכם קראתם מצרת עבודת סבלות מצרים ואחלץ אתכם. "אבחנך על מי מריבה סלה". ראה [קו לב].

[פא ט] {v:2} {"ואעידה בך" [מצודות] כי אם תשמע לי אתה "ישראל". {v:3} {"שמע... אם תשמע לי". {v:20} {דב' ו ד} "שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד".

[פא י] {v:3} {ילקוט שמעוני} אי זה "אל זר" שהוא בגופו של אדם? הרי אומר זה יצר הרע.

[פא יא] {v:3} {"הרחב פיך" [רש"י] לשאול ממני כל תאות לבך. [מצודות] כל חפצך. {v:5} [רש"י] "ואמלאהו" - ככל אשר תשאל אמלא.

[פא יג] {v:6} {"ואשלחהו" [מצודות] שלחתים מארצם ללכת בגולה. {v:10} {"ילכו במועצותיהם" [מצודות] כי הלכו

"בשרירות לבם" ובעצתם הרעה. {v:20} {"יר' ז כד} "ולא שמעו ולא הטו את אזנם וילכו במעצות בשקריות לבם הרע ויהיו לאחור ולא לפנים". [משלי א כט-לא] "תחת כי שנאו דעת ויראת ה' לא בחרו. לא אבו לעצתי נאצו כל תוכחתי. ויאכלו מפרי דרכם וממעצותיהם ישבעו...".

[פא יד] {v:11} {"לו...".

[פא טז] {v:9} {"ויהיה עתם לעולם" [מלבי"ם] יבא עת פורענותם שבו יכלו לעולם. {v:10} {"יכחשו" לה'.

[פא יז] {v:2} [רש"י] "ויאכילהו" - לישראל.

[פא א] {v:2} {אבות ג ו} עשרה שיושבין ועוסקין בתורה, שכונה שרויה ביניהם, שנאמר, "אלהים נצב בעדת אל". {v:4} {"ניצב בעדת אל..."

[פא ב] {v:6} {"עד מתי"?...".

[פא ה] {v:4} [מצודות] הלא בעבור קלקול הדין "ימוטו... מוסדי הארץ" והיא קרובה לפול כי על שלשה דברים העולם עומד והדין אחד מהם (כן ארז"ל). {v:16} {"בחשיכה יתהלכו".

[פא ו] {v:2} [מצודות] הנה כאשר צייתי אתכם על הדינים אמרתי אז שבעבורם תהיו כמלאכים ולא תשלוט בכם המיתה.

{v:4} [מצודות] "אני אמרתי" - אמר בשם ה'. {v:20} {"משלי ט י} "ודעת קדושים בינה".

[פא ז] {v:16} [מצודות] באמת הואיל ואין אתם נזהרים בה תמותו כמו שמת אדם הראשון על שלא נזהר במצותי.

[פא ח] {v:4} {"שפטה הארץ...". {v:13} {"תנחל בכל הגוים". {v:18} {"כי אתה תנחל בכל הגוים" [מצודות] הלא אף בכל גויי הארץ תאהב העניים דכאי הרוח והנחלתם לך לנחלה.

[פא א] {v:1} {"רד"ק} מלחמות יהושפט במואב ועמון [מלכים], או מלחמת סיסרא [שופ'].

[פא ב] {v:4} {"תחרש", "תשקוט". {v:10} {"אל דמי לך" [רש"י] אל תתן שתיקה לעוותתינו שאויבינו מריעים לנו. {v:20} {שם: אביאל.

[פא טז] {v:11} {"כן" - בקשה. {v:17} {"כן" - כאילו אמר דוד בצע גזר הדין.

[פא יט] {v:20} {"יש' מה ו} "למען ידעו ממזרח שמש וממערבה כי אפס בלעדי אני ה' ואין עוד". [זכ' יד ט] "והיה ה' למלך על

כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד". [עמוס ח יא] הנה ימים באים נאם אדני ה' והשלחתי רעב בארץ... לשמע את דברי ה'".

[פא ב] {v:2} {"מה ידידות" [רש"י] כמה אהובות וחיבבות "משכנותיך". [יסוד] מה רבה חיבתנו. {v:3} {"מה ידידות

משכנותיך" [מלבי"ם] עד שנפשי חולת אהבה וכלתה גם נכספה נפשי לבא לחצרות ה'. {v:4} {"משכנותך" [יסוד] מקום משכנך.

{v:13} {"ה' צבאות".

[פא ג] {v:2} {"ירננו". {v:3} {"לבי ובשרי ירננו" [רש"י] יתפללו על זאת. {v:4} {"אל חי". {v:19} {"כלתה" [יסוד]

השתוקקה. "לחצרות ה'".

[פד ד] {v:3} [רד"ק] כי אל אף פי שאני בגלות, אתה "מלכי ואלהי". {v:6} "גם צפור מצאה בית" [רש"י] בחרבנו (של ביהמ"ק) קננו בו הצפרים. "את מזבחותיך" [מצודות] על המזבחות. {v:13} "ה' צבאות". {v:20} [קב ח] "שקדתי ואהיה כציפור בודד על גג".

[פד ה] {2:} "אשרי יושבי" [מצודות] אשרי לזה שיחיה בבנינה. {v:3} "יושבי ביתך" [צוהר] במקדשך. "עוד יהללוך סלע" [יסוד] כל ימיהם/תמיד. {4:} "ביתך". {12:} "יהללוך". {v:19} "יהללוך".

[פד ו] {v:2} "אשרי". {3:} "עוז לו בך" [רש"י] אשר שם אותך עוז מבטחו. "מסילות בלבבם" [רש"י] מחשב בלבבו מסילות דרכיו ליישר את דרכו. {16:} "אדם עוז לו בך". {v:20} {יש' מ ג} "קול קורא במדבר פנו דרך ה' ישרו בערבה מסלה לאלהינו".

[פד ז] {v:2} "מעין ישיתוהו" [מצודות] בעבורם ישים שם ה' מעיינות מים למען ימצאו לשתות. "ברכות יעטה מורה" [יסוד] ברכות רבות יעטפו את המלמדים. {3:} "עוברי בעמק הבכא" [יסוד] העוברים בעמקי מבועי הכחמה כמעין המתגבר. "ישיתוהו" - ילמדו אותו לתלמידיהם. {v:9} {עירובין יט/א} "עוברי" אלו שעוברין על רצונו. "עמק" שמעמיקין להם גיהנם. "הבכא" שבוכין. "גם ברכות יעטה מורה" שמצדיקין עליהם את הדין ואומרים לפניו רבש"ע יפה דנת זכית חייבת ותקנת גיהנם לרשעים וגן עדן לצדיקים. {v:10} "עוברי" [רש"י] אותם העוברים על דתך. {v:19} "עוברי" [מצודות] להיות עולה ברגל. [פד ח] {v:3} [ברכות סד/א] תלמידי חכמים אין להם מנוחה לא בעולם הזה ולא בעולם הבא שנאמר "ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון". {4:} "בציון". {v:19} "יראה אל ה' בציון" [מלבי"ם] שדרך מסלות האלה שסלל בלבבו וברוחו ילך ממדרגה למדרגה ויביא הישועה להראות לפני ה' בציון.

[פד ט] {3:} תפילה. {v:13} "ה' אלהים צבאות". [פד י] {4:} "ראה... והבט...". {5:} "מגננו" [רש"י] הוא בית המקדש המגין עלינו. [א"ע] הוא המלך. {11:} "והבט פני משיחך" [מלבי"ם] הוא מלכות בית דוד.

[פד יא] {v:3} [שבת ל/א] אמר לו (הקב"ה)... טוב לי יום אחד שאתה יושב ועוסק בתורה מאלף עולות שעתיד שלמה בנך להקריב לפני על גבי המזבח. "מאלף" [רש"י] מלחיות אלף שנים במקום אחר. "בחרתי...". {v:10} "באהלי רשע" [צוהר] ברוח בבית רשעים.

[פד יב] {3:} [דב"י ח ג] "תמים תהיה עם ה' אלהיך".

[פד יג] {2:} "אשרי אדם" - מה טוב לאדם... {3:} בטח בה'. {v:13} "ה' צבאות".

[פה א] {v:1} [יסוד] למשורר המנצח ללויים בני קרח. [צוהר] לא יקצף ה' עלינו לנצח כפי שהבטיחו הנביאים, והנחמה שהישועה קרובה לבוא תכף כשנשוב לה'.

[פה ב] {v:4} "ארצך".

[פה ג] {v:5} מידת הרחמים: "שמ' לד ז" "נשא עון ופשע...".

[פה ד] {4:} "עברתך... מחרון אפך". {v:5} "אספת כל עברתך" [יסוד] גזת את כל כעסך מהם. "השיבות מחרון אפך" [יסוד] החזרת מעליהם חרון זעמך.

[פה ה] {4:} "כעסך". {5:} [איכה ה כא] "השיבונו ה' אליך ונשובה" [רבה] אמרה כנסת ישראל לפני הקב"ה רבש"ע שלך הוא השיבונו. אמר להם שלכם הוא שנא' [מלאכי ג ז] "שובו אלי ואשובה אליכם" אמרה לפניו רבש"ע שלך הוא שנא' "שובנו אלהי ישענו" לכך נאמר "השיבונו ה' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם"... {v:11} "שובנו" [רש"י] שוב אתה והשיבונו. [יסוד] קבל תשובתנו.

[פה ז] {v:2} "ועמך ישמחו בך". {v:4} "הלא אתה" [רש"י] סופך ש"תשוב תחיינו" שהרי הבטחתנו כן על ידי נביאך. {v:5} "תחיינו". {13:} "הלא אתה" [א"ע] אין מי יוכל לחיותנו זולתך.

[פה ט] {v:2} "אשמעה" [רש"י] אזכה לשמוע מה ידבר הקב"ה כשידבר שלום אל עמו. {3:} "ואל ישובו לכסלה" [יסוד] לכל יחזרו עמו לטפשות לבם. {v:5} "ידבר שלום אל עמו ואל חסידיו". {v:20} [במ' ט ח] "ויאמר אלהים משה עמדו ואשמעה מה יצוה ה' לכם".

[פה י] {v:4} "לשכן כבוד בארצנו". {5:} "אך קרוב ליראיו ישעו" [מצודות] אין הדבר קשה כי קרוב לפני ה' וקלה בעיניו להביא ליראיו ישעו.

[פה יא] {v:4} אמת, צדק ושלום. {v:5} "חסד".

[פה יב] {v:4} [א"צ - האמת] כשיש אמת למטה, אז ישקיף השם יתברך בצדק על הארץ.

[פה יג] {v:4} [מצודות] מה שהבטיח בחסדו. {v:5} [רש"י] יפתח אוצרו את השמים לתת מטר כדי לעשות ארצו את יכולה.

[פה יד] {v:3} [מצודות] שיהיה הצדק תמיד נוכח עיניו של כל איש וישים פעמיו לדרך הצדק ללכת אחריה וכפל הדבר לחזוק. {v:4} [רש"י], [א"ע] השם יהלך הצדק לפניו.

[פו א] {v:3} {זכ' ט ט} "עני ורוכב על חמור" [רש"י] מדת ענוה היא. {4:} להטות אוזן. {v:6} "עני ואביון אני". {v:11} [מלבי"ם] מבקש שיעזרהו מפני 5 טעמים [א-ד]. מצד הרחמים "כי עני ואביון אני" - ודרכך לרחם.

[פו ב] {3:} "כי חסיד אני" [רש"י] שאני שומע גדופי וחרפתי ויכולת בידי להנקם ואני שותק. "הבוטח אליך" [יסוד] אשר אני בוטח רק בך. {5:} "שמרה נפשי". "הושע". {6:} "הושע" [צוהר] הצל. {7:} "שמרה נפשי". {v:11} [מלבי"ם א] ... מצד המשפט והדין "שמרה נפשי כי חסיד אני" [יח כו] "ועם חסיד תתחסד". "ומצד הבטחון", "הושע עבדך" מצד שהוא "בוטח אליך".

[פו ג] {v:3} "אליך אקרא כל היום". {5:} לחון את האדם. {6:} "חנני" [יסוד] רחם עלי. {v:11} [מלבי"ם א] ... מצד

התפילה "חנני ה' כי אליך אקרא", ובשגם שאני מתמיד בקריאתי "כל היום", ובאר שתפילתו היא מצד החנינה (כמ"ש [דב' ג כג] ואתחנן אל ה' - שמבקש חנינה) ועל זה אמר "חנני ה'".

[פ' ד] {~:2} "שמח". {v:11} {מלבי"ם א} ... **מצד שאני מתייאש מכל ענייני העולם ואין לי דבר בעולם רק ענייני עבודתך**, וז"ש "שמח נפש עבדך", אחר שאין לי שמחה בעולם משום דבר רק כך כי רק "אליך ה' נפשי אשא".

[פ' ה] {~:3} "ורב חסד לכל קוראידך" [א"ע] כנגד [ג] "כי אליך אקרא כל היום". {v:5} "טוב וסלה רוב חסד". [שמ' לד ו] "אל רחום וחנן ארך אפים רוב חסד ואמת".

[פ' ו] {v:3} להתפלל, להתחנן. {v:5} להאזין ולהקשיב. {~:6} "תחננותי".

[פ' ז] {v:3} "אקראך". השווה [נ טו] "וקראני ביום צרה אחלצך ותכבדני". {v:5} "תענני". {v:6} "ביום צרתי". {v:11} "אקראך".

[פ' ח] {v:12} "אין כמוך..." {v:20} [שמ' טו יא] "מי כמכה באלם ה' מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא".

[פ' ט] {~:3} "וישתחוהו לפניך ה' ויכבדו לשמך". {v:4} "גוים אשר עשית".

[פ' יא] {v:3} [דברים יז יט] "והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את ה' אלהיו..." [מסילת ישרים כה] הא למדת שאין היראה נלמדת אלא מן הקריאה הבלתי נפסקת. {~:4} "יחד לבבי" [מצודות] עשה לי לב אחד ומחשבה אחת ליראה את שמך ולא אהיה תלוי ומסופק. {v:20} [יר' לב לט-מ] "ונתתי להם לב אחד ודרך אחד ליראה אותי כל הימים לטוב להם ולבניהם אחריהם. וכרתי להם ברית עולם אשר לא אשוב מאחריהם להיטיבי אותם ואת יראתי אתן בלבבם לבלתי סור מעלי".

[פ' יג] {v:5} "חסדך". "והצלת נפשי". {v:7} "משאול תחתיה" [יסוד] מהקבר העמוק. [מצודות] הוא הגיהנם. {v:13} "חסדך גדול עלי" [יסוד] כי נהגת בחסדך הגדול עמי. [מצודות] "גדול עלי" - הגדלת עמי חסד.

[פ' טו] {v:5} [במ' יד יח] [שמ' לד ו] "ארך אפים רוב חסד".

[פ' טז] {~:4} פונה. {~:5} חונן, נותן עוז ומושיע.

[פ' א] {v:1} "יסודתי בהררי קדש" [רש"י] יסודת מזמור זה על הר ציון וירושלים יסוד המשורר.

[פ' ב] {~:4} "אוהב".

[פ' ז] {~:3} "כל מעיני בך" [יסוד] כל מחשבותי וציפיותי בציון. [מצודות] אז ישוררו כמו המנגנים בחלילים, ויאמרו כל עיוני והבטתי ותוחלתי המה בך. [מלבי"ם] מענין מעין מים. [ליקוטי מוה"ר"ן מט א] הינו לפי החלל שנעשה על ידי מחשבותיו הקדושים כן התגלות מלכותו. {v:19} "ושרים כחוללים" [יסוד] והמשוררים בחלילים ישירו.

[פ' ב] {~:3} "יעץ יתרו למשה [שמ' יח יט] "היה אתה לעם מול האלהים" [רמב"ן] להתפלל אליו (בעבורם), כטעם "יום צעקתי בלילה נגדך".

[פ' ו] {v:4} [גדה סא/ב] "במתים חפשי" - כיון שמת אדם נעשה חפשי מן המצות. {~:6} "אשר לא זכרתם עוד" [א"ע] לאות כי יבוא עת ומועד שיזכרו בו המתים. {v:16} "במתים חפשי" [א"ע] מכל המצות ומכל עבודות הגוף וממלכי האדמה.

[פ' ז] {v:4} "שתני" [יסוד] שמת אותי.

[פ' ח] {v:4} "וכל משברך ענית סלה" [רש"י] משברים לשון גלי הים הם כל סערת אפך בכלם ענית אותי תמיד. {v:6} "וכל" [מצודות] עם כל משברך ענית אותי לעולם ר"ל זמן רב.

[פ' טז] {v:3} "נשאתי אמיך אפונה" [יסוד] ובכל זאת נושא אני את יראתך בכל אשר פנית.

[פ' א] {v:1} [יסוד] מזמור מלמד להשכיל שחיברו איתן האזרחי מן הלויים. [מלכים א ה יא] "ויחכם מכל האדם מאיתן האזרחי..." [מצודות] וחכמת שלמה עלתה על כולם.

[פ' ב] {v:4} "אמונתך" [יסוד] אמיתותך. {v:5} "חסדי ה'". {~:12} "אשירה", "אודיע... בפי". {v:20} [יש' סג ז] "חסדי ה' אזכיר תהלת ה'..."

[פ' ג] {v:3} "כי אמרתי" [יסוד] לפי שידעתי. {v:4} "אמונתך" [יסוד] אמיתותך. {v:5} "עולם חסד יבנה" [מצודות] חסד אל יהיה בנוי ומתוקן עד עולם. {v:13} "עולם" [יסוד] תמיד. [מצודות] כימי עמידת ה"שמים" תהיה נכון "אמונתך".

[פ' ד] {~:4} [שמואל ב ז יב-טז] והקימתי את זרעך אחריו... הוא יבנה בית לשמי וכננתי את כסא ממלכתו עד עולם... וחסדי לא יסור ממנו... ונאמן ביתך וממלכתך עד עולם לפניך כסאך יהיה נכון עד עולם. {v:14} [דה"א יז יב] "הוא יבנה לי בית וכננתי את כסאו עד עולם". {v:20} [לד], [לו]. [סנהדרין קה/א] מאי דכתיב "דוד עבדי" [יר' מג י] "נבוכדנצר... עבדי" עבד שקנה נכסים - עבד למי ונכסים למי? (כמובן של אדוניו).

[פ' ה] {v:4} "כסאך סלה" [מצודות] כסא המלכות הנתון לך לרשת לזרעך יהיה עד עולם כי אף שתבוטל בימי הגולה הנה תשוב בימי המשיח ולא תופסק עוד.

[פ' ו] {v:4} "אמונתך" [יסוד] אמיתותך. {~:12} "ויודו". {v:13} "פלאך". {v:19} "ויודו" [מצודות] אז צבא השמים יודו על הפלאים שתעשה בימי המשיח ואף אמונת הבטחתך יסופר בקהל קדושים המה בני ישראל.

[פ' ז] {~:2} [רבה דב' יג] [ש"ב כג ג] "אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל מושל באדם" ומהו "צדיק מושל יראת אלהים"? הצדיקים מושלים כביכול שהקב"ה מושל...

[פ' ח] {v:4} "ונורא" [יסוד] אימתו. [צוהר] ומוראו.

[פ' ט] {v:4} "ואמונתך סביבותיך" [מלבי"ם] עד שגם הנהגת הטבע המיוסדת על האמונה היא ג"כ סביבותיך, כי אתה שוכן בקרבם ופועל במ. {v:13} "ה' אלהי צבאות" [יסוד] צבאות עליונים. "מי כמוך חסין" [צוהר] חזק.

[פ' י] {v:13} "אתה תשבחם" [צוהר] משפילם. [יסוד] תשקוטם ותשכחם.

[פ' יא] {v:9} "רהב" [רש"י] מצרים. "פזרת אויביך" [מצודות] הם מלכי כנען. {v:13} "ובזרוע עזך פזרת אויביך"

- [מלבי"ם] שהזרוע מציין שיעשה הכל בכחו בלי עזר מתחתונים או ממעשיהם, רק בכחו העליון לבדו.
 [פס יג] {~:3} "בשמך ירננו" [מצודות] פלאי גבהם יעוררו הבריות לרנן בפלאי שמך. {v:13} "בראתם".
 [פס טו] {!:4} "צדק... ואמת". "מכון כסאך" [מלבי"ם] הכסא שעליה ישב ה' להנהיג את בראויו התחתונים. {v:5} "חסד".
 {v:17} "ומשפט". {v:20} {יומא פו/א} גדולה תשובה שמגעת עד **כסא הכבוד** שנאמר [הושע יד ב] "שוכה ישראל עד ה' אלהיך".
 [פס טז] {v:2} "אשרי העם". {v:3} "יודעי תרועה" [יסוד] היודעים לרצותך בתרועת שופר. "באור פניך יהלכון" - לאור רצונך הם הולכים.
 [פס יז] {v:2} "גילוי" [יסוד] ישמחו. "ירומו" - הם מצליחים. {~:4} "בשמך" "ובצדקתך".
 [פס יח] {v:2} "תרום קרננו" [יסוד] יתרומם כבודנו. {v:4} "תפארת עוזמו אתה" [מצודות] אתה הוא המפאר חזקם ובעת תמלא רצון תרום קרן ממשלתנו.
 [פס יט] {v:3} "כי לה" [יסוד] אכן לה' **אנו קוראים** "מגיננו" ולה' הנקרא "קדוש ישראל" **אנו קוראים** "מלכנו". {~:4} "מלכנו". {~:5} "מגיננו".
 [פס כ] {v:4} "בחזון" [יסוד] לשמואל הנביא. {v:5} "עזר".
 [פס כב] {v:5} "ידי תיכון עמו" [יסוד] ידי תהיה נכונה עמו לעזרו. "אף זרועי תאמצנו" - גם עוצמתי תחזק אותו.
 [פס כג] {v:2} "ובן עולה לא יעננו" [יסוד] ועושה עולות **לא יציק לו**. {~:9} "לא ישיא אויב בו" [יסוד] לא ירמה האויב אותו.
 [פס כד] {~:9} "וכתותי מפניו" [יסוד] ואשבור מלפניו את "צרייו". "ומשנאו אגוף" - אכה.
 [פס כה] {v:2} "תרום קרנו" [יסוד] ירום כבודו. {v:3} "ואמונתי וחסדי עמו" [יסוד] ואמיתות הבטחתי וחסדי **תמיד עמו**.
 {~:4} "ובשמי". {~:5} "וחסדי". {v:19} "תרום קרנו" [מלבי"ם] כי יראו ששמי נקרא עליו וייראו ממנו.
 [פס כו] {~:14} "יש סג יא-יב" "ויזכר ימי עולם משה עמו איה המעלם מים את רעי צאנו איה השם בקרבו את רוח קדשו.
מוליך לימין משה זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו שם עולם". {v:19} "ושמתי" [א"ע] בעבור שהזכיר כי השם מושל בגאות הים הזכיר שיתן חלק מהכח לדוד להתגבר בהולכים על הספינות בים ובנהרות.
 [פס כז] {v:3} "אבי אתה" [מצודות] כל בטחונו יהיה עלי כבטחון הבן על האב. {v:19} [א"ע] הטעם **כי ה' בחרו בתחלה והוא מודה** כי אין לו תוקף וישועה רק מאתו.
 [פס ל] {v:4} "ושמתי לעד זרעו" [מלבי"ם] שגם אם יחטאו יתקיימו לעד, כי אחזיר אותם בתשובה.
 [פס לא] {~:4} תורת, משפטי.
 [פס לב] {~:4} חוקות, מצות.
 [פס לד] {~:2} {משנה תורה - הלכות מלכים א ז} כיון שנמשח דוד זכה בכתר מלכות והרי המלכות לו ולבניו הזכרים עד עולם.
 {v:4} [מצודות] "וחסדי" - אבל לא אפיר חסדי מכל וכל לקחת ממנו המלוכה לעולם כי תשוב לזרעו בימי המשיח. "באמונת" - במה שהבטחתי באמונה.
 [פס לה] {v:4} {י.שמעוני צו} א"ל [בר' כב יב] "אל תשלח ירך אל הנער". א"ל והלא אתה אמרת לי [שם ב] "קח נא את בנך".
 א"ל שמא אמרתי לך לשחטו? הוי [תה' פט לה] "לא אחלל בריתי ומוצא שפתי לא אשנה".
 [פס לו] {~:2} "לא אכזב". {v:20} [ד].
 [פס לז] {v:19} {דה"י ב ג ה} "הלא לכם לדעת כי ה' אלהי ישראל נתן ממלכה לדוד על ישראל לעולם לו ולבניו ברית מלח".
 [פס לח] {v:4} [רש"י] הירח והשמש עדים לו שכל זמן שהם קימים יתקיים מלכותו כמו שנאמר [יר' לג כ] "אם תפרו את בריתי היום ואת בריתי הלילה" גם בריתי תופר את דוד עבדי.
 [פס לט] {v:4} "התעברת" [מצודות] מלשון עברה וזעם. {v:6} "ואתה זנחת" [רש"י] דקדקת אחר בניו לחשוב עונם עד אשר זנחתם ומאסתם בימי צדקיהו.
 [פס מח] {~:4} "זכור". {v:7} "שוא בראת כל בני אדם". {v:16} "אני מה חלד".
 [פס מט] {!:2} "יחיה...". {~:3} "מי גבר". {v:7} "מיד שאול".
 [פס נ] {v:4} "נשבעת...". {v:5} "חסדיך הראשונים". {~:6} "איה...".
 [פס נא] {~:4} "זכור". {v:6} "שאתי בחקי כל רבים עמים" [רש"י] בגולה אני נושא סבלם ומשאם.
 [פס נב] {~:6} "עקבות משיחך" [מצודות] התאחרות משיחך שמתאחר לבוא. {v:10} [משנה סוטה ט טו] בעקבות משיחא
חצפא יסגא
 [פס נג] {v:13} "לעולם".
 [צ א] {v:1} "תפלה למשה" [מצודות] י"א מזמורים שמכאן עד לדוד מזמור **משה אמרם** ודוד יסדם בספרו. [רד"ק] המזמור מדבר על הגלות הנוכחית. {~:3} {דב' לג א} "וזאת הברכה אשר ברך משה **איש האלהים** את בני ישראל לפני מותו". {v:4} "ה' מעון אתה" [ב"ר סח ט] **הוי הקב"ה מעונו של עולמו** ואין עולמו מעונו. {v:5} "ה' מעון" [מצודות] אתה לנו **למחסה** בכל דור ודור כמו המדור המגן מזרם וממטר. {v:13} "בדר ודר" [רש"י] מעולם כי אתה מקדם הכל היית.
 [צ ג] {v:4} [רש"י] מביא אתה יסורין על האדם עד שאתה מחזירו להיות תשוש כח וקרוב למות, ותאמר לו ביסורין "שובו בני אדם" מדרככם הרעים.
 [צ ד] {v:13} "ואשמורה בלילה" [יסוד] וכאשמורת אחת מן הלילה.
 [צ י] {!:16} {דה"י א כט טו} "כצל ימינו על הארץ". [בר' רבה צו ב] והלואי כצלו של כותל או כצלו של אילן אלא **כצלו של**

עוף בשעה שהוא עף.

- צ יב** {v:11} "הודע" [רד"ק] על הצורך בגילוי הקץ. {~:13} "למנות ימנו". {~:19} "ונביא" [רד"ק] הודיענו מתי יהיה הקץ ומנין ימי הגלות כמה הם, ומתי יבוא הנביא לישראל, כמ"ש [מלאכי ג כג] "הנה אנכי שלח לכם את אליהו הנביא". כי אז יהיה לנו לבב חכמה, כמ"ש [יש' יא ט] "כי מלאה הארץ דעה את ה'". {v:20} {בבא בתרא יב/א} מיום שחרב בית המקדש ניטלה נבואה מן הנביאים וניתנה לחכמים... וחכם עדיף מנביא שני' "ונביא לבב חכמה". מי נתלה במי? הוי אומר קטן (נביא) נתלה בגדול (חכמה).
- צ יג** {~:3} "עבדיך". {~:5} "והינחם". {~:6} "עד מתי". {~:11} "שובה ה'".
- צ יד** {~:5} "חסדך".
- צ טו** {v:4} "עיניתנו". {~:5} משמחנו. {~:6} "שמחנו כימות עיניתנו" [רש"י] שמחנו לימות משיחנו כמנין ימות שעיניתנו בגליות וכמנין "שנות" אשר "ראינו רעה".
- צ טז** {~:4} "פעלך". {~:5} "והדרך" [יסוד] ותפארתך "על בניהם". {v:11} "יראה...".
- צ יז** {v:2} "ויהי נועם" [מצודות] נעימות ה' יהיה "עלינו". {~:3} {וי' ט כג} "ויצאו ויברכו את העם" [רש"י] אמרו (משה ואהרון אל העם בתום ימי המלואים) "ויהי נועם ה' אלהינו עלינו" יהי רצון שתשרה שכונה במעשה ידיכם. {~:5} {רש"י} שתהא ברכה במעשה ידיהם. {v:11} "ומעשה ידיו כוננה עלינו" [רש"י] לשון תחינה הוא.
- צא א** {~:1} {צוהר} משה רבינו משדל את ישראל לבטוח בה'... {v:2} "בצל שדי יתלונן" [צוהר] צילו של ה' החזק יגן עליו. {v:3} "ישב בסתר עליון" [יסוד] היושב ובטוח בהגנת ה' העליון.
- צא ב** {~:3} ה' "מחסי ומצודתי". "אבטח בו".
- צא ג** {v:5} "כי הוא יצילך". {v:6} "מפח יקוּש, מדבר הוות" [יסוד] ממלכות המוקש וממגפה של צרה ופגע.
- צא ד** {~:4} "אמיתו" [יסוד] אמיתות הבטחתו. {v:5} "צינה וסוחרה" [יסוד] מגן ושיריון.
- צא ה** {v:2} "לא תירא".
- צא ו** {v:6} [מצודות] "מדבר" - מן המזיק דבר ההולך באופל. "מקטב" - מן המזיק קטב השודד נפשות בעת צהרים.
- צא ז** {~:5} "אליך לא יגש" [א"ע] הזכיר כי צל ה' יסתירהו והוא יראה שיפלו לימינו ושאלו רבים בבא הדבר. {v:6} "ורבבה מימנך". {v:9} "מצדך" [רש"י] משמאלך יחנו אלף שדים ואליך לא יגשו להזיק.
- צא ח** {v:2} [מצודות] מיתת האנשים תביט רק בעיניך ותראה תשלומין הרשעים הנופלים אבל לא יגעו בך לרעה. {v:9} "וישילומת" [יסוד] וכליון. {~:19} {יש' סו כד} "ויצאו וראו בפגרי האנשים...".
- צא ט** {~:3} "אתה ה' מחסי". "עליון שמת מעונך" [רש"י] את הקב"ה שמת מעון מבטחך. {v:13} "עליון".
- צא יא** {~:4} "מלאכיו יצוה לך". "שמ' לג ב" [ושלחתי לפניך מלאך...]. "קהלת י כ" "ובעל כנפים יגיד דבר" [רש"י] מלאך המלווה אותך... {v:5} "לשמרך בכל דרכיך".
- צא יב** {v:5} [שמואל א ב ט] "רגלי חסידיו ישמור".
- צא יד** {v:2} "אשגבהו" [יסוד] אחזק אותם. {v:3} "כי ידע שמי" [מצודות] הואיל והוא יודע ומכיר שמי להיות חרד מפניו. "שמ' לג יב" "... ואתה אמרת ידעתיך בשם...". {v:4} "כי בי" [יסוד] ה' "חשק" - הינו דבק. {v:5} "כי בי חשק" [מצודות] כה יאמר ה': הואיל וחשק בי לכך אצילהו מן החיות הממיתים.
- צא טו** {v:2} "ואענהו" [יסוד] אמלא בקשתו. "אחלצהו" - מן הצרה. "ואכבדהו" [יסוד] וארבה את כבודו. {~:3} "יקראני". {v:4} "עמו אנכי בצרה" [ימ"ל] הקב"ה מצטער בצערם של ישראל. {v:5} "אחלצהו ואכבדהו". {~:6} "בצרה אחלצהו" [א"ע] בבא הצרה על אנשי דורו כפי גזירותי אני אהיה עם עבדי.
- צא א** {v:1} "מזמור שיר" [רש"י] של לויים (נביאים). "ליום השבת" - שאומרים אותו בשבתות והוא מדבר בענין העולם הבא שכולו שבת.
- צא ב** {v:2} "טוב" [יסוד] מה טוב. {v:3} "טוב" [צוהר] ראוי "להודות" [צוהר] לשבח. {~:13} "לשמך עליון" [א"ע] שהוא עליון על כל השמות.
- צא ג** {v:3} {א"ע} "להגיד" - ללמד לאחרים "חסדך" להודיעם. [רש"י] "ואמונתך בלילות" - ובעוד צרת הגלות להאמין בך שתשמור הבטחתך כל זה נאה וטוב. [יש' כו ט] "נפשי אוֹיֶתְךָ בלילה". {~:4} "ואמונתך" [יסוד] אמיתותך. {~:5} "חסדך". {~:19} {רש"י} "להגיד בבקר חסדך" - בעת הגאולה. {v:20} {הושע ב כא-כב} "וארשתוך לי לעולם וארשתוך לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים. וארשתוך לי באמונה וידעת את ה'".
- צא ד** {~:10} {יש' ה יב} "... ואת פעל ה' לא יביטו ומעשה ידיו לא ראו". [מש' יג טז] "... וכפיל יפרש אולת". [שם כז כב] "אם תכתוש את האויל במכתש בתוך הריפות בעלי לא תסור מעליו אולתו".
- צא ח** {~:4} "פועלי און" [מלבי"ם] הוא בין אדם לחברו, ישמך קודם להרשע כדי שלא יזיק לבריות. {~:6} "בפרוח". {v:9} "להשמדם". {v:10} "בפרוח" [א"ע] הם המצליחים בארץ. {~:19} "להישמדם עדי עד".
- צא ט** {~:4} "מרום" [יסוד] מרומם ונעלה. {v:13} "מרום לעולם".
- צא י** {~:9} [מלבי"ם] שגם מעצמם "יתפרדו כל פועלי און" - כי טבע פעולותיהם הרעות תחייב להם הפרידה והעדר החיבור וקיום. {v:19} "כי הנה".
- צא יב** {v:2} "תשמענה אזני" [יסוד] במפתלם. [צוהר] שיכשלו. {v:6} "ותבט עיני בשוריי" [יסוד] ותראה עיני באויבי. "בקמים עלי" [צוהר] איך קמים נגדנו כל הרשעים.
- צא יג** {~:2} "ישגה" [יסוד] יגדל כבודו.

- [צב טז] {v:3} "להגיד" [צוהר] אז יגידו הכל. {v:4} "ישר", "צורי" [יסוד] המחזק אותי, "ולא עולתה בו" - ולא קיימת כל עולה בו.
- [צג א] {v:4} "מלך". "גאות לבש" [צוהר] ובגאווה התלבש. "עז התאזר" [צוהר] התעטף בגבורה. {v:19} [צוהר] בעתיד יגידו. "תיכון תבל בל תמוט" [יסוד] תתקים הארץ ולא תתמוטט. {v:20} [אגרת הרמב"ן] המתגאה בלבו על הבריות, מורד הוא במלכות שמים, כי מתפאר הוא בלבוש מלכות שמים.
- [צג ב] {v:4} "נכון כסאך" [יסוד] מבוסס כסא כבודך. {v:13} "מאז" [צוהר] מתמיד. "מעולם אתה" [יסוד] מטרם היות עולם אתה ה'. [צוהר] וראשון לכל אתה.
- [צג ה] {v:4} "עדתיך" [יסוד] דברי תורתך. "נאמנו מאוד" [צוהר] יתקומו בודאי. {v:13} "לארך ימים" [יסוד] שוכן שם כל ימי עולם. {v:19} "לבייתך נאוה קדש" [צוהר] ויבנה ביתך במקום הקדש.
- [צד א] {v:4} "אל נקמות". {v:11} "הופיע" [רש"י] הראה וגלה לנו את נקמתך. {v:19} "יש' כו יד" "מתים בל יחיו רפאים בל יקמו לכן פקדת ותשמידם ותאבד כל זכר למו". {v:20} "וי' יט יח" "לא תיקום". שירת האזינו [דב' לב לה] "לי נקם", [דב' לב מא] "אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם". "ילקו" ש בר' יח - רמז פג] בשר ודם חמה כבשתו אבל הקב"ה כובש את החמה שנאמר [נחום א ב] "נוקם ה' ובעל חמה".
- [צד ב] {v:4} "שופט הארץ". משיב "גמול". {v:10} "גאים" [יסוד] המתגאים. [צוהר] הרשעים. {v:11} "הנשא" [מצודות] הראה רוממותיך. {v:13} "הנשא". {v:17} "שופט הארץ".
- [צד ג] {v:10} "יעלזו" [יסוד] ישמחו. {v:11} "עד מתי?"
- [צד ט] {v:4} [רש"י] שמא הקב"ה שנטע אוזן לא ישמע צעקת עמו ועניו.
- [צד י] {v:2} "המלמד לאדם דעת". {v:4} "הלא יוכיח". [משלי ג יב] "כי את יאהב ה' יוכיח". {v:6} "יוכיח" [יסוד] ייסר אתכם. {v:9} "היוסר" [יסוד] המייסר.
- [צד יב] {v:2} "אשרי הגבר". {v:6} "תיסרנו". {v:20} [קט עא] "טוב לי כי עניתי למען אלמד חקך".
- [צד יג] {v:2} [יסוד] כדי להניח לו מן הימים הרעים.
- [צד טו] {v:3} "ישרי לב". {v:4} "צדק", "משפט". {v:19} "ישוב... ואחריו...".
- [צד יז] {v:5} עוזר. {v:7} "כמעט שכנה דומה נפשי" [א"ע] והוא הקבר.
- [צד יט] {v:2} "ישעשעו נפשי". {v:5} "תנחומיך". {v:6} "ברוב שרעפי בקרבי" [מצודות] בעת בוא בקרבי רבוי מחשבות מתוגה. והשווה [קלט כג] "חקרני אל ודע לבבי בחנני ודע שרעפי".
- [צד כ] {v:4} "היחברך" [מצודות] וכי יחבר עמך להיות דומה לך? ... {v:10} [רש"י] "היחברך כסא הוות" - היוכל להדמות לך האומות היוצרים צלמים ומסכות של עמל. "עלי חק" - בשביל חק להיותו חק להם עבודתם.
- [צד כב] {v:11} "ויהי...".
- [צד כג] {v:5} "למשגב" [מציון] לחוזק. {v:9} [א"ע] מה שחשבו לעשות לי הביא ה' עליהם. "יצמיתם" [יסוד] יכרית אותם. {v:10} "אונם" [יסוד] רשעתם. "וברעתם".
- [צה א] {v:5} "לצור ישענו" [יסוד] לה' מגיננו ומושיענו.
- [צה ד] {v:13} "בידו מחקריו" [יסוד] תעלומות "ארץ". "ותועפת הרים לו" - וגבהי הרים ברשותו.
- [צה ה] {v:4} "לו הים".
- [צה ו] {v:13} "עשנו" [יסוד] יוצרנו. [צוהר] שבראנו.
- [צה ז] {v:3} [סנהדרין צח/א] אמר ליה לאימת אתי מר? אמר ליה היום... אמר ליה שקורי קא שקר בי דאמר לי היום אתינא ולא אתא (ולא בא). אמר ליה הכי אמר לך (כך התכוון לאמר לך) "היום אם בקולו תשמעו". {v:20} [רבה שה"ש] אילו היו ישראל עושין תשובה אפ' יום אחד מיד הם נגאלין ומיד בן דוד בא. מה טעם? "... היום אם בקולו תשמעו".
- [צה ט] {v:4} "פעלי". {v:10} [במ' יד יא] "ויאמר ה' אל משה עד אנה ינאצני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבם". {v:13} "פעלי".
- [צה יא] {v:4} "אשר נשבעתי" [מצודות] אשר בעבור זה קצפתי עליהם ונשבעתי בחרון אפי שלא יבואו אל מנוחתי" זה ארץ ישראל. [במ' יד כא]. {v:9} [סנהדרין קי/ב] דור המדבר אין להם חלק לעוה"ב שנאמר [במ' יד לה] "במדבר הזה יתמו ושם ימותו". "יתמו" - בעולם הזה "ושם ימותו" - בעולם הבא ואמר "אשר נשבעתי באפי אם יבואו אל מנוחתי".
- [צו א] {v:3} "שירו...". {v:19} "כל הארץ".
- [צו ב] {v:3} "שירו... ברכו... בשרו...". תפילה - קדיש] יתגדל ויתקדש... ויצמיה ישועתו ויקרב משיחו... בחייכם ובימיכם ובחיייהם של כל בית ישראל במהרה ובזמן קרוב, ואמר אמן. {v:4} "שמו". {v:5} "ישועתו". {v:12} "ברכו". {v:19} "בשרו... ישועתו".
- [צו ג] {v:3} "ספרו". {v:12} "ספרו... נפלאותיו". {v:13} "כבודו... נפלאותיו". {v:18} "בגויים... בכל העמים".
- [צו ד] {v:4} "נורא". {v:12} "ומהולל". {v:13} "גדול... על כל אלהים".
- [צו ה] {v:13} "שמים עשה".
- [צו ו] {v:13} "עוז". {v:19} "במקדשו".
- [צו ז] {v:12} "הבו לה' כבוד". {v:13} "ועוז".
- [צו ח] {v:4} "שמו". {v:12} "הבו לה' כבוד...".
- [צו ט] {v:4} "מפניו". {v:13} "כל הארץ".

- [צו י] {~:5} "... בל תימוט". {~:12} "אימרו... ה' מלך". {v:13} "מלך". "תיכון תבל...". {v:17} "ידין".
 [צו יא] {~:13} "השמים... הארץ... הים ומלוואו".
 [צו יב] {~:13} "שדי... כל עצי היער".
 [צו יג] {v:4} "כי בא...". {v:17} "ישפוט". {v:18} "ועמים".
 [צו א] {v:18} "ישמחו". {v:19} {רש"י} על עמלק נתנבא כן. "ה' מלך" [מצודות] לעתיד כאשר תתגלה מלכותו אז תתרבה השמחה בעולם.
 [צו ב] {v:4} "ענן וערפל סביביו" [יסוד] ענן כבוד ומסך ערפל סובבים אותו. {v:17} "צדק ומשפט מכון כסאו" - צדק ומשפט הם הבסיס לכסא כבודו.
 [צו ג] {v:4} "אש לפניו תלך" [יסוד] אש לפני ה' מתהלכת. {v:9} "ותלהט סביב צריו" [יסוד] ותבער האש סביבות שונאיו.
 [צו ד] {v:9} "ראתה ותחל הארץ" [יסוד] יראו זאת ויפתחו יושבי הארץ. {v:13} "האירו ברכיו תבל" [יסוד] הופיע אור גדול מברקיו על העולם.
 [צו ז] {v:9} "יבשו". "השתחוו לו כל אלהים" [צוהר] וישתחוו לה' כל המזלות. {v:10} "עבדי פסל המתהללים באילים".
 [צו ח] {v:4} "משפטיך" [מלבי"ם] כי השגיח על כלל העמים להנהיג הנהגת המערכת לפי חקי הצדק והמשפט, "תשמח ציון למען משפטיך" - אלה [ב.]. {v:17} "משפטיך" [רש"י] נקמתך.
 [צו י] {v:2} "מיד רשעים יצילם". {v:3} "שנאו רע". [עמוס ה טו] "שנאו רע ואהבו טוב...". [מש' ח יג] "יראת ה' שנאת רע". {v:5} "יצילם". {~:6} "מיד רשעים".
 [צו יא] {v:2} "אור זרע לצדיק" [יסוד] אור הישועה מוכן לצדיק. "שמחה". {v:3} "לצדיק ולישרי לב".
 [צו יב] {v:3} "שמחו... והודו לזכר קדשו" [צוהר] והללו לשמו הקדוש.
 [צו א] {v:1} "מזמור". {v:3} "שירו לה' שיר חדש". {v:4} "נפלאות עשה". {v:5} "הושיעה...". {v:13} "נפלאות".
 [צו ב] {v:4} "יח' לח כג" [התגדלתי והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני ה'". {v:17} "צדקתו". {v:18} "לעיני הגוים...".
 [צו ג] {v:4} "זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל". {v:5} "ישועת אלהינו". {v:18} "ראו כל אפסי ארץ...". {v:19} "ראו כל אפסי ארץ" [יסוד] כל יושבי קצויו תבל. [ילקו"ש רות - תרן] ואין הדורות נגאלים אלא בשכר נשים צדקניות שיש בדור, שנאמר "זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל", 'לבני ישראל' אין כתיב כאן אלא "לבית ישראל".
 [צו ו] {~:12} "הריעו". {v:13} "המלך".
 [צו ז] {v:9} "תבל וישבי בה" [צוהר] העולם והדרים בו.
 [צו ט] {~:19} "כי בא".
 [צו ב] {v:18} "ורם הוא על כל העמים".
 [צו ג] {~:3} "יודו שמך...". {v:4} "שמך... קדוש הוא". {~:12} "יודו...". {v:13} "גדול ונורא".
 [צו ד] {v:4} "אתה כוננת מישרים משפט וצדקה ביעקב".
 [צו ה] {v:3} "רוממו... והשתחוו...". {v:4} "קדוש". {~:12} "רוממו". {v:20} [ט].
 [צו ו] {v:4} [תענית ה/ב] אמר לפניו (שמואל) רבש"ע שקלתני כמשה ואהרן.
 [צו ז] {~:3} [רד"ק] משה ואהרון... {v:4} [דב' לא טו] "וירא ה' באהל בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על פתח האהל".
 {~:13} ענן היה על הכפורת וגם שמואל [רש"י].
 [צו ח] {v:2} "עניתם" [יסוד] נענית לבקשתם. {v:4} "ונוקם על עלילותם". {v:5} "אל נושא" [יסוד] סלחן. {v:8} [רש"י]. {v:14} "ה' אלהינו אתה עניתם" [א"ע] משה ואהרן בנפלים על פניהם ודבר הקטר' היית להם כי בעבורם נשאת לישראל. {~:15} [רש"י] משה ואהרון ושמואל [ו].
 [צו ט] {v:4} "קדוש". {v:20} [ה].
 [ק א] {v:1} "מזמור לתודה" [רש"י] להודיה לאומרו על זבחי תודה. {v:3} "הריעו". {~:12} "לתודה".
 [ק ב] {~:3} [רד"ק] שלא תהיה עבודתו עליכם למשא, אלא [דב' כח מז] "בשמחה ובטוב לבב". [רש"י] וכל כך למה? דעו כי ה' הוא האלהים שמשלם שכר פעולתכם. אבל עובדי ע"ז אין להם לעבוד בשמחה שאין משלמין להם שכר. {v:20} [אבות ד ב] הוי רץ למצוה קלה כבחמורה ובורח מן העברה. שמצוה גוררת מצוה, ועברה גוררת עברה. ששכר מצוה, מצוה ושכר עברה, עברה. [ברטנורה] שכל מה שאדם משתכר ומתענג בעשיית המצוה נחשב לו למצוה בפני עצמה ונוטל שכר על המצוה שעשה ועל העונג וההנאה שנהנה בעשייתה.
 [ק ג] {v:3} "דעו כי ה' הוא אלהים". {v:4} "הוא עשנו ולו אנחנו, עמו וצאן מרעיתו".
 [ק ד] {~:12} "בתהלה".
 [ק ה] {v:4} "ועד דר ודר אמונתו" [יסוד] ועד דורי דורות קימת הבטחתו. {v:5} "לעולם חסדו" [צוהר] ותמיד מטיב. {v:13} "ועד דור ודור אמונתו".
 [קא א] {v:1} [צוהר] דוד כמלך לא יתחבר עם עושי עולה, ולא יתן להלשין, ויהרוג כל החיבים מיתה. {~:3} "חסד ומשפט אשירה" [רש"י] כשאתה עושה עמי חסד אקלסך 'ברוך הטוב והמטיב' וכשאתה עושה בי משפט אני אשיר 'ברוך דיין האמת'. בין כך ובין כך לך ה' אזמרה.
 [קא ב] {v:3} "אתהלך בתם לבבי בקרב ביתי" [צוהר] ואלך (בדרך זו) ביושר לבב גם בסתר בתוך ביתי. [יסוד] בית למודי. "מתי תבא אלי" [א"ע] הטעם כי הוא ישכיל תמיד בכל רגע להרגיל עצמו ללכת בה עד שלא ייגע ללכת וכאילו הדרך תבא אליו

מאליה. {11:~} "מתי תבוא אלי?"

[קא ד] {v:3} "רע לא אדע" [רש"י] לא אהב לא אכיר בדבר רע. {v:10} "עקש". {v:20} {קהלת א יג} "ונתתי את לבי לדרוש ולתור בחכמה על כל אשר נעשה תחת השמים הוא ענין רע נתן אלהים לבני האדם לענות בו".

[קא ה] {v:3} "אותו לא אוכל" [רש"י] שיהא חבירי שלא אלמד ממעשיו. "רק את המלשין אצמית" [מלבי"ם] ויותר מזה שמי שמדויתו רעים כמו גבה עינים - במדת הגאווה, ורחב לבב - במדת החמדה, לא אוכל - לסבלו כלל. {v:4} {סוטה ה/א} כל אדם שיש בו גסות הרוח אמר הקב"ה איך אני והוא יכולין לדור בעולם שנא' "מלשני בסתר רעהו אותו אצמית גבה עינים ורחב לבב אותו לא אוכל" אל תקרי "אותו" אלא אתו לא אוכל איכא דמתני לה אמספרי לשון הרע שנא' "מלשני בסתר רעהו אותו אצמית". {v:9:~} "אצמית" [צוהר] אהרוג. {v:20} {משלי טז ה} "תועבת ה' כל גבה לב".

[קא ז] {v:4:~} {קהלת ז כט} "לבד ראה זה מצאתי אשר עשה האלהים את האדם ישר". [שבת נה/א] חותמו של הקב"ה אמת. {v:9:~} "לא יכון לבגד עיני".

[קא ח] {v:3} "לבקרים אצמית" [רש"י] מדי יום יום אכרית מעט מעט רשעי ישראל המחוייבין מיתה.

[קא א] {v:1} "תפלה לעני" [מלבי"ם] הוא תפלה על בני הגולה. {v:3} "ולפני ה' ישפוך שיחו" [א"ע] שישפוך כל מה שיש בלבו. [מצודות] ידבר צרותיו ויספר תלאותיו לפני ה'. {v:6} "לעני" [רש"י] ישראל שהם עם עני. "כי יעטף" - בהתעטף נפשו בצרה. {v:20} [איוב ז יא] "גם אני לא אחשך פי אדברה בצר רוחי אשיחה במר נפשי". עמית & מנדלסון - שמע

תפילתי mp3

[קא ג] {v:4:~} מסתיר פניו ממני. {v:6} "ביום צר לי". {v:7:~} "אל..."

[קא ח] {v:3} "שקדתי" [מלבי"ם] מורה על רוב השתדלות. {v:6} "שקדתי" [רש"י] התבוננתי בעצמי והנני כצפור הכודד על גג יושב לבדו באין זוג. "בודד" - יושב בדד.

[קא ט] {v:10} "מהוללי" [רש"י] המתלוצצים בי לשון הוללות. "בי נשבעו" - ראו ברעתי ונשבעים בי ואומרים אם לא יארע בי כמו שאירע לישראל כה יעשה לי כמו לישראל.

[קא יד] {v:4:~} "אתה תקום תרחם ציון כי עת להננה" [רש"י] כי בך הבטחת [דב' לב לו] "כי ידין ה' עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב" והרי אזלת יד. {v:19} {השווה: אחרי חטא העגל [שמ' לג יט]} "והנתי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם".

[קא טו] {v:3} [משנה תורה - הלכות מלכים ה י] גדולי החכמים היו מנשקין על תחומי ארץ ישראל ומנשקין אבניה ומתגלגלין על עפרה. {v:19} "ואת אפרה יחוננו".

[קא טז] {v:4:~} "שם ה'".

[קא יח] {v:3} "הערער" [רש"י] הצועק. {v:5} [מצודות] כי "פנה" אל תפלת נכה רוח המעורר תפלה בתמידות.

[קא יט] {v:3} "תכתב" [מצודות] זאת הגאולה הזאת תהיה כתובה לזכרון לדור אחרון בכדי שהעם הנברא אז יהלל יה על הגאולה ההיא.

[קא כ] {v:20} [יד יב] [נג ג] "השקיף".

[קא כג] {v:4:~} "לעבוד" אותו.

[קא כה] {v:3} "אומר..." {v:7} "אל..." {v:11} "אל...". [מצודות] כל ימי הדורות בזמן השנים שקצבת ואל תסלקם בחצי ימיהם וכאומר לא על עצמו בלבד אני מתפלל כ"א על כל הדורות. {v:13:~} "בדור דורים שנותיך" [יסוד] והרי לדורות רבים הקצבת שנותיך לקיימנו. {v:16:~} [רש"י] ומה הם ימינו.

[קא כח] {v:4} "ואתה הוא" [רש"י] העומד וקיים. [א"ע] באמת ואין זולתך. [מצודות] העומד בהיותו ומתקיים. {v:13} "ושנותיך לא יתמו" [א"ע] אין להם תכלית וקץ.

[קא א] {v:1} "לדוד" [יסוד] מזמור שחיברו דוד. {v:3} "לברך את ה'". "וכל קרבי" [יסוד] וכל אשר בקירבי. {v:4:~} [רד"ק] מה הנפש ממלאה את הגוף, כך הקב"ה ממלא את כל העולם כולו. הנפש סובלת, יחידה בגוף, מבלה את הגוף, לא אוכלת ולא שותה, טהורה שהיא מלמעלה, רואה ואינה נראית, אין אדם יודע מקומה - כך הקב"ה ועולמו [ברכות י/א].

[קא ב] {v:5:~} "גמוליו" [יסוד] טובותיו.

[קא ג] {v:5} סולח, רופא.

[קא ד] {v:5} [יסוד] הפודה ממות את חיך, המקיף אותך בחסד וברחמים.

[קא ה] {v:2:~} "תתחדש כנשר נעוריכי" [רש"י] כנשר הזה שמחדש כנפיו ונוצה משנה לשנה, ויש מדרש אגדה על מין נשר שכשמשקין חוזר לנערותו. [מצודות] כמו הנשר מחדש כנפיו מעשר שנים לעשר שנים חוזר הוא לימי נעוריו כן תתחדש ימי נעורים באמץ כח ובבריאות. {v:5} "המשביע בטוב עדיך" [יסוד] המדשן מזונך בטוב בימי שיבתך. [יונתן] יומי סבותיכי.

{v:20} בחטא העגל: [פדר"א מד] [שמ' לב ב] "ויאמר אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם...". שמעו הנשים ולא קבלו עליהם ליתן נזמיהן לבעליהן... ונתן הב"ה שכרן של נשים... שהן משמרות ראשי חדשים שנ' "המשביע בטוב עדיך תתחדש כנשר נעוריך".

[קא ו] {v:4} צדק ומשפט. {v:5} "עושה צדקות ה'" [מלבי"ם] הגם שמצד המשפט ודין הגמור היה מחוייב שהנפש החטאת היא תמות, אינו מתנהג עמה במדת המשפט רק עפ"י הצדקה העליונה, אשר לא תשקיף על מעשה האדם ועל מדת הדין רק יתחסד עמה כפי מדת צדקתו. {v:6:~} "עשוקים" [יסוד] נגזלים.

[קא ז] {v:13:~} "עלילותיו". {v:14} [ילקוט שמעוני] דכתיב [שמ' לג יג] "ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודעני נא את דרכך ואדעך" א"ל הקב"ה על דרכי אתה מבקש לעמוד? חיך שאני מודיעך שנאמר "יודיע דרכיו למשה".

[קג ח] {v:5} {שמ' לד ו-ז} [במ' יד יז-כ] "ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר: ה' ארך אפים ורב חסד נשא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים. סלה נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה. ויאמר ה' סלחתי כדברך!".

[קג ט] {~:4} {"יריב", "יטור".

[קג יג] {v:4} {"כרחם אב על בנים".

[קג יד] {v:4} {"כי הוא ידע". "זכור" [יסוד] וזכור לפניו. {v:16} "יצרנו". "כי אפר אנו".

[קג יז] {!:4} [חסדי כהונה] הרי דהצדקה אינה מועלת אלא לבני בנים. אבל החסד מעולם ועד עולם. {v:5} חסדו. {v:13} "מעולם ועד עולם".

[קג יח] {~:3} "לשמור" "בריתו". לזכור "פיקודיו". "לעשותם".

[קג כ] {v:3} {"ברכו". "לשמוע בקול דברו". [תנחומא ו' א] ... אלו שומרי שביעית ולמה נקרא שמם "גבורי כח"? רואה

ששדה מופקרת ואילנותיו מופקרים והסייגים מפורצים ורואה פירותיו נאכלים וכובש את יצרו ואינו מדבר. ושנו רבותינו [אבות ד א] איזהו גבור? הכובש את יצרו. {~:4} {"ברכו ה' מלאכיו" [רד"ק] שהם עליונים במדרגה על כל הנבראים, ומכוחם יבוא כוח תנועת הגלגלים והכוכבים. לפיכך אמר "גיבורי כח עושי דברו" כי במצותיו ובדבריו יעשו הכל ואמר "לשמוע בקול דברו" כי הם עושים תמיד מה שציו אותם ומזומנים לשמוע מה שיצום.

[קג כא] {~:4} {"כל צבאיו" [מצודות] צבא השמים כוכבים ומזלות.

[קג כב] {~:4} {"בכל מקומות" [מצודות] אשר הם בכל מקומות "ממשלתו" והוא כל העולם.

[קד א] {v:3} {"ברכי נפשי את ה'". "ה' אלהי". {v:4} "הוד והדר לבשת" [יסוד] הוד מלכות והדר כבוד הם לבושך. {v:13} "גדלת מאוד".

[קד ז] {v:4} {"מן גערתך ינוסון" [רש"י] כשאמרת [בר' א ט] "יקוו המים" ומאותו הקול יחפזון ונקוו אל מקום אשר יסדת להם.

[קד ט] {v:4} {"גבול שמת" [רש"י] להם החול אשר סביב שפתו. "בל ישבון לכסות הארץ" [מצודות] לבל ישובו למקומם לכסות הארץ כאשר בתחילה (המבול [בר' ז-ח]).

[קד יא] {v:13} {"ישברו פראים צמאם" [מלבי"ם] וגם החיות הפראים ישברו מהם צמאם.

[קד טו] {~:2} {"שופ' ט יג" [ותאמר להם הגפן... תירושי המשמה אלהים ואנשים...". {v:4} {קהלת י ט} "לשחוק עשים לחם ויין ישמה חיים והכסף יענה את הכל". {v:20} {עירובין סה/א} נכנס יין יצא סוד.

[קד יט] {v:4} {"בר' א יד" [רש"י] והיו לאות ולמועדים ולימים ושנים".

[קד כ] {v:20} {"בבא מציעא פג/ב} זה העולם הזה שדומה ללילה.

[קד כא] {~:3} {"ולבקש מאל אכלם".

[קד כג] {~:4} {"יצא" [מצודות] אז בזרוח השמש עת שבו החיות למקומם יצא אדם אל השדה לעשות מלאכתו ויתעכב

שמה עד הערב עת ישובו החיות ללכת. "לפעלו ולעבודתו" [מלבי"ם] עבודה היא עבודה כבדה כמו עבודת השדות, ופעלו כולל כל עסקיו.

[קד כד] {v:12} {"מה רבו מעשיך...".

[קד כז] {v:4} [מצודות] כל הבריות שבעולם יקוו אליך לתת מאכלם לך"א בזמן הצריך לו.

[קד ל] {!:19} יבראון" [יסוד] ויקומו המתים.

[קד לא] {v:4} {"ישמה ה' במעשיו". {v:11} {"יהי". {~:13} {"כבוד ה'". {v:19} {"לעולם". {v:20} {משלי כג טו} "בני אם

חכם לבך ישמה לבי גם אני". [ברכות יז/א] אשרי מי שגדל בתורה ועמלו בתורה ועושה נחת רוח ליוצרו. [יש' מג ז] "כל

הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו". [כתובות ח/א] שהכל ברא לכבודו. [משלי טז ד] "כל פֶּעַל ה' למענהו".

[קד לה] {v:3} {"ברכי" [יסוד] הללי. {v:9} {"יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם". {v:11} {"א"ע} תפלת הנביא.

{v:12} {"הללויה". {v:19} {"חטאים" [רש"י] חוטאים. [רש"י ברכות י/א] יצר הרע. [משלי יא י] "ובאבד רשעים רנה".

[משלי כט טז] "ברבות רשעים ירבה פשע וצדיקים במפלתם יראו". [יר' כג יט, ל כג] "הנה סערת ה' חמה יצאה וסער מתחולל על ראש רשעים יחול". {v:20} מסיים כמו פסוק [א] "ברכי נפשי את ה'".

[קה א] {~:13} {"עלילותיו". {v:20} {"דה"י א טז ה-כא}. [יש' יב ד] "ואמרתם ביום ההוא הודו לה' קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו הזכירו כי נשגב שמו".

[קה ב] {~:13} {"נפלאותיו".

[קה ג] {v:2} {"ישמה לב" [מצודות] למען שישמה לב כ"א ממבקשי ה' בשמעו כל אלה. {v:3} {"התהללו בשם קדשו" [רש"י] התפארו במעוז שם קדשו שיש לכם פטרון כמוהו.

[קה ד] {v:20} {"יש' נה ו} "דרשו ה' בהמצאו קראהו בהיותו קרוב" [רש"י] "בהמצאו" - קודם גזר דין בעוד שהוא אומר לכם דרשוני. [עמוס ד ד] "כי כה אמר ה' לבית ישראל דרשוני וחיו". [דה"י א טז יא].

[קה ו] {v:20} {"דה"י טז יג} "זרע ישראל עבדו בני יעקב בחיריו".

[קה ט] {v:14} {"בר' טו יח} "ביום ההוא כרת ה' את אברם ברית...". [בר' כו ג] "גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצת האל והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך".

[קה יא] {v:2} {"לך אתן...". {v:4} {"לאמר...". {v:5} {"לך אתן...". {v:14} לאברהם: [בר' טו ז] "אני ה' אשר הוצאתיך

מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה". [בר' טו יח-כא] "ביום ההוא כרת ה' את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את

הארץ הזאת...". ליצחק: [בר' כו ג] "כי לך ולזרעך אתן את כל הארצת האל והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך".
 [קה יב] {v:14} [בר' לד ל] "ויאמר יעקב... ואני מתי מספר" [רש"י] אנשים מועטים.
 [קה יג] {v:14} "ויתהלכו מגוי אל גוי" [רש"י] אברהם גר בארץ פלשתים ובמצרים ובארץ כנען וכן יצחק וכן יעקב כולם גלו מגרות לגרות.
 [קה יד] {v:14} "ויוכח עליהם מלכים" [רש"י] וינגע ה' את פרעה [בר' יב] כי עצר עצר ה' בעד כל רחם לבית אבימלך [בר' כ].
 [קה טו] {v:5} [שבת קיט/ב] "אל תגעו במשיחי" אלו תינוקות של בית רבן "ובנביאי אל תרעו" אלו תלמידי חכמים. [רש"י] "אל תגעו במשיחי" - בגדולי, כל משיחה לשון שררה וגדולה.
 [קה טז] {v:14} [בר' מא נג-נז] "והרעב היה על כל פני הארץ".
 [קה יז] {v:14} [בר' לז] "וימכרו את יוסף לישמעאלים... וביאו את יוסף מצרימה... והמדנים מכרו אתו אל מצרים".
 [קה יח] {v:14} [בר' לט כ] "ויתנהו אל בית הסהר".
 [קה יט] {v:14} [בר' מ ח-יב] "ויאמר אלהם יוסף הלוא לאלהים פתרנים... ויאמר לו יוסף זה פתרנו...".
 [קה כ] {v:14} [בר' מא יד-טו] "וישלח פרעה ויקרא את יוסף... ויאמר... חלום חלמתי ופותר אין אותו...".
 [קה כא] {v:14} [בר' מא לה-מד] "ויאמר פרעה... אתה תהיה על ביתי ועל פיך ישק כל עמי רק הכסא אגדל ממך.... ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים".
 [קה כג] {v:14} [בר' מז ה-ז] "ויבואו מצרימה, יעקב וכל זרעו אתו...". [בר' מז יא] "ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחוזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה".
 [קה כד] {v:14} [בר' מז כז] "ויפרו וירבו מאד". [שמ' א ו-ט] "וימת יוסף... וכל הדור ההוא. ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם. ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף. ויאמר... הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו...".
 [קה כה] {v:14} [שמ' א י] "הבה נתחכמה לו...".
 [קה כו] {v:14} [שמ' ג י] "ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים". [שמ' ד יד-טז] "הלא אהרן אחיך הלוי... הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים".
 [קה כז] {v:13} "אותותיו ומופתים..." [שמ' ז ג] "ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אותותי ואת מופתי בארץ מצרים".
 [קה כח] {v:4} [מצודות] האותות... כאשר צוה כן היה וכן באו. {v:14} [שמ' י כב-כג] "ויהי חשך אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים. לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים ולכל בני ישראל היה אור במושבבתם".
 [קה כט] {v:4} "הפך... וימת..." {v:14} [שמ' ז כ-כא] "ויהפכו כל המים אשר ביאר לדם. והדגה אשר ביאר מתה ויבאש היאר ולא יכלו מצרים לשתות מים מן היאר ויהי הדם בכל ארץ מצרים".
 [קה ל] {v:9} [רש"י] בכל מקום שהיו רובצים מים היו רובצים צפרדעים. {v:14} [שמ' ח ד] "ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר העתירו אל ה' ויסר הצפרדעים ממני ומעמי".
 [קה לא] {v:4} "אמר ויבוא..." {v:14} [שמ' ח יב-כח].
 [קה לב] {v:4} "נתן..." {v:14} [שמ' ט כג-כד] "וה' נתן קולות וברד ותהלך אש ארצה וימטר ה' ברד על ארץ מצרים. ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא היה כמהו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגוי".
 [קה לג] {v:4} "ויד... וישבר..." {v:14} [שמ' ט כה] "ויך הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד ואת כל עץ השדה שבר".
 [קה לד] {v:4} "אמר ויבוא..." {v:14} [שמ' י יד] "ויעל הארבה על כל ארץ מצרים וינה בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן".
 [קה לה] {v:14} [שמ' י טו] "ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים".
 [קה לו] {v:14} [שמ' יב כט-ל] "ויהי בחצי הלילה וה' הכה כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה. ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים...".
 [קה לז] {v:2} [רד"ק] לא היה אחד בהם שהיה כושל ועני אלא כולם יצאו בכסף וזהב לרוב. {v:4} "ואין בשבטיו כושל" [מצודות] בכל בני שבטיו לא היה מי כושל בעונו. [רש"י שמ' יג יח] וד' חלקים מתו בשלשת ימי אפילה. [מאיר] הטובים יצאו {v:14} [שמ' יב לה-לן] "וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת. וה' נתן את חן העם בעיני מצרים וישאלום וינצלו את מצרים". [דב' ח ד] "שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה".
 [קה לח] {v:14} [שמ' יב ל-לא] "ויקם פרעה... ותהי צעקה גדלה במצרים כי אין בית אשר אין שם מת... ויאמר קומו צאו מתוך עמי...".
 [קה לט] {v:14} [שמ' יג כא-כב] "וה' הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה. לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם".
 [קה מ] {v:2} "ישיבעם". {-3} [שמ' טז ב-ג] "וילינו כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר... מי יתן מותנו ביד ה' בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב".
 {v:4} "ויבא". [יומא עה] בשר (שלו) ששאלו שלא כהוגן, ניתן להם שלא כהוגן. לחם (מן) ששאלו כהוגן, ניתן להם כהוגן.

{v:5} "ישביעם". {v:14} [שמ' טז יב-יג] "בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבועו להם... ויהי בערב ותעל השלו ותכס את המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה".

[קה מא] {v:5} [אריה] למרות זאת [שמ' יז ב] "וירב העם עם משה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה ויאמר להם משה מה תריבון עמדי מה תנסון את ה' ויצמא שם העם למים וילן העם על משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית אתי ואת בני ואת מקני בצמא?". {v:13} "הלכו בציות" [מצודות] במקום ציה ומדבר הלכו המים כמו נהר. {v:14} [שמ' יז ו] "והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם ויעש כן משה לעיני זקני ישראל".

[קה מב] {v:4} "זכר". {v:14} ברית בין הבתרים [בר' טו יד-טז] "ואחרי כן יצאו ברכש גדול... ודור רביעי ישובו הנה".

[קה מג] {v:2} "ברנה את בחיריו" [מלבי"ם] כמ"ש חז"ל במכילתא שהצדיקים בחירי ה' אמרו שירות ותשבחות. {v:14} [שמ' יד ח] "ובני ישראל יצאים ביד רמה". [במ' לג ג] "יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים".

[קה מד] {v:2} "ועמל... יירשו" [מצודות] עושר האדם נקרא עמל כי בא בעמל רב וביגיעה. {v:5} "ויתן להם...".

[קו א] {v:3} "הודו לה". {v:5} "טוב". "חסדו". "יר' לג יא" "קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול אמרים הודו את ה' צבאות כי טוב ה' כי לעולם חסדו מבאים תודה בית ה' כי אשיב את שבות הארץ כבראשנה אמר ה'". {v:12} "הודו". {v:13} "לעולם".

[קו ב] {v:3} [אריה] אך אין זה אומר שאין עלינו ח"ו להשתדל ולנסות. {v:12} "ימלל" [מצודות] מלשון מלה ודבור. {v:13} {v:13} "מי ימלל" [מלבי"ם] שאין מלה בלשון לבטא גבורותיו... שתהלותיו אין להם שיעור... {v:16} "מי... ישמיע כל תהלתו" [יסוד] מי יכול להשמיע את כל שבחיו?

[קו ג] {v:2} "אשרי" [יסוד] מאושרים.

[קו ד] {v:11} [מצודות] התפלל דוד על עצמו ואמר זכור גם אותי כשתהיה מרוצה לעמך ופקדני לטובה בעת בוא ישועתך.

[קו ה] {v:2} "להתהלל" [מצודות] להשתבח עם ישראל נחלתך לומר ראו כי בנו בחר ה'.

[קו ו] {v:3} [דניאל ט כ] "ועוד אני מדבר ומתפלל ומתודה הטאתי והטאת עמי ישראל ומפיל תחנתי לפני ה' אלהי על הר קדש אלהי". {v:10} "הרשענו" [יסוד] עשינו דברי רשע. {v:15} "העונו" [יסוד] עשינו עוונות.

[קו ז] {v:14} [שמ' יד יא-יב] "המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים... כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר".

[קו ח] {v:4} "למען שמו להודיע את גבורתו". {v:5} "ויושיעם". {v:14} [שמ' יד ל] "ויושע ה' ביום ההוא את ישראל מיד מצרים".

[קו י] {v:10} "שונא... אויב". {v:14} "שונא" [א"ע] הוא פרעה.

[קו יא] {v:14} [שמ' יד כז-כח] "וינער ה' את מצרים בתוך הים. וישבו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד".

[קו יב] {v:12} "ישירו תהלתו". {v:14} [שמ' יד לא] "וירא ישראל את היד הגדולה אשר עשה ה' במצרים וייראו העם את ה' ויאמינו בה' ובמשה עבדו". שירת הים: [שמ' טו א] "אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה'...".

[קו יג] {v:5} "מעשיו... עצתו..." [מצודות] לא המתינו עד ישמעו עצת ה' מה היא כאשר באמת המתיק להם המים. {v:14} [שמ' טו כד] "ווילונו העם על משה לאמר מה נשתה". {v:15} "מהרו" [מצודות] בזמן מועט שכחו מעשה ה' והתלוננו במרה על מרירת המים.

[קו יד] {v:14} [שמ' טז ג] "ויאמרו אלהם בני ישראל, מי יתן מותנו ביד ה' בארץ מצרים, בשבתנו על סיר הבשר, באכלנו לחם לשבע". {v:15} "ויתאו תאוה" [מצודות] זהו מה שאמרו [במ' יא ד] "מי יאכילנו בשר". "וינסו" - אם יוכל למלאות שאלתם.

[קו טו] {v:6} "וישלח רוזן בנפשם" [במ' יא לג] "ואף ה' חרה בעם". [א"ע] מות המתאווים. {v:14} [במ' יא לא-לד] "קברות התאוה".

[קו טז] {v:14} [מצודות] הם קרה ועדתו שקנאו למשה ולאהרן. [במ' טז ד] "וישמע משה ויפל על פניו". [סנהדרין ק"א] מה שמועה שמע? ... שחשדוהו מאשת איש שנא' "ויקנאו למשה במחנה" ... מלמד שכל אחד ואחד קנא את אשתו ממש שנא' [שמ' לג ז] "ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה". {v:15} "ויקנאו למשה" [רש"י] במדבר הכעיסוהו. [דב' לב כא] "הם קנאוני בלא אל כעסוני בהבליהם ואני אקניאם בלא עם בגוי נבל אכעיסם".

[קו יז] {v:14} [דב' יא ו] "ואשר עשה לדתן ולאבירם בני אליאב בן ראובן אשר פצתה הארץ את פיה ותבלעם ואת בתיהם ואת אהליהם ואת כל היקום אשר ברגליהם בקרב כל ישראל".

[קו יח] {v:10} "רשעים".

[קו יט] {v:14} [שמ' לב ח] "עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים". {v:15} חטא העגל.

[קו כ] {v:14} [שמ' לב ד] "ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים".

[קו כא] {v:13} "עשה גדלות". {v:15} "שכחו".

[קו כב] {v:13} "נפלאות... נוראות...".

[קו כג] {v:3} "עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו...". {v:4} "חמתו". {v:7} "לולי... מהשחית". {v:14} [שמ' לב ט-יא] "ויאמר ה' אל משה ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא. ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול. ויחל משה את פני ה' אלהיו ויאמר למה ה' יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה". {v:20} [יח' כ

[יד] "ואעשה למען שמי, לבלתי החל לעיני הגוים, אשר הוצאתים לעיניהם".

[קו כד] {v:14} חטא המרגלים: [במ' יד א-ד] ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא. וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אלהם כל העדה לו מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה... ולמה ה' מביא אתנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לבז הלוא טוב לנו שוב מצרימה...". {v:20} {יח' כ ו} "ביום ההוא נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל ארץ אשר תרתי להם, זבת חלב ודבש, צבי היא לכל הארצות".

[קו כה] {v:4} {~:4} קול ה': {v:10} {וירגנו באהליהם} [יסוד] התאוננו במשכנותם. "לא שמעו" [מצודות] לא האמינו בקול דברו. [קו כו] {v:4} {וישא ידו} [רש"י] בשבועה. [צה יא]. {v:5} {ה' מעניש את ישראל}. {v:8} {להפיל אותם במדבר} [מלבי"ם] שהם עצמם לא יבואו אל ארץ חמדה אשר מאסו. {v:14} [במ' יד כט] "במדבר הזה יפלו פגריכם וכל פקדיכם לכל מספרכם מבן עשרים שנה ומעלה אשר הלינתם עלי".

[קו כז] {v:4} {רבה במ' טז כ} שבכו בליל ט' באב [במ' יד א] ואמר להם הקב"ה אתם בכיתם בכיה של חנם לפני אני אקבע לכם בכיה לדורות ומן אותה שעה נגזרה על ביהמ"ק שתתחרב כדי שיגלו ישראל לבין האומות שכה"א "וישא ידו...". נשיאות יד כנגד נשיאות קול. {v:5} {ה' מעניש את ישראל}. {v:14} {יח' כ כג} "גם אני נשאתי את ידי להם במדבר להפיץ אתם בגוים ולזרות אותם בארצות".

[קו כט] {v:5} {ה' מעניש את ישראל}. {v:8} {ותפרץ בם מגפה}. [קו ל] {v:2} {ותעצר המגיפה}. {v:3} {ויעמוד... ויפלל} [מצודות] קם מתוך העדה ועשה דין ומשפט בזמרי ועי"ז נעצרה המגפה. [א"ע] כמו עון פלילי. {v:14} [במ' כה זח-ח] "וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו. ויבא אחר איש ישראל אל הקבה וידקר את שניהם את איש ישראל ואת האשה אל קבתה ותעצר המגפה מעל בני ישראל". [קו לא] {v:14} {במ' כה יב-יג} "לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום. והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל".

[קו לב] {v:6} {א"ע} "יירע למשה" - כאשר אמר: [דב' א לז] "גם בי התאנף ה' בגללכם לאמר גם אתה לא תבא שם". {v:10} {ויקציפו}. {v:14} {במ' כ יג} "המה מי מריבה אשר רבו בני ישראל את ה' ויקדש בם". {v:15} {במ' כ יב} "ויאמר ה' אל משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם".

[קו לג] {v:4} {ויבטא בשפתיו} [רש"י] שבועה [במ' כ יב] "לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם". [קו לד] {v:10} {לא השמידו} [רש"י] בימי יהושע. "את העמים" - אשר אמר ה' להם [דב' כ טז] "לא תחיה כל נשמה" [שמ' כג לג] "לא ישבו בארצך" והם הניחום לשבת בקרבם למס עובד. [קו לו] {v:6} {ויהיו להם למוקש} [יסוד] הגויים היו לישראל למכשול. [קו לז] {v:15} {לשדים} [מצודות] אשר היו עובדים להם. [קו לח] {v:6} {ותחנף הארץ בדמים} [יסוד] ותרשיע הארץ בעוונות הרציחות. [קו מא] {v:5} {ה' מעניש את ישראל}. {v:10} {מושלים, שונאים}. {v:14} {ויתנם ביד גוים} [רש"י] בימי השופטים בין שופט לשופט כגון עגלון וכושן רשעתים וסיסרא ופלשתים ומדין. [קו מב] {v:10} {לוחצים, מכניעים}.

[קו מג] {v:5} {יצילם}. {v:6} {וימכו} [יסוד] והושפלו. {v:10} {~:10} "ימרו בעצתם". [קו מד] {v:3} {~:3} "רנתם" [רש"י] - מתוך תפלה. {v:4} {בשמעו את רנתם} [רש"י] מתוך זכות אבות. [קו מה] {v:4} {וינחם} [מצודות] על הרעה. "כרוב חסדיו" - ולא כפי מעשיהם. {v:5} {וינחם כרוב חסדיו}. [קו מו] {v:10} {כל שוביהם} [יסוד] כל מי שלקחם בשבי. [קו מז] {v:2} {וקבצנו מן הגוים}. "להשתבח בתהלתך" [צוהר] להתפאר בגדולתך. {v:3} {~:3} "להשתבח בתהלתך" [יסוד] ונספר מתהלותיך. {v:11} {!} "הושיענו" [יסוד] גאל נא אותנו.

[קו מח] {v:3} {ואמר כל העם אמן}. {v:4} {ברוך}. {v:13} {מן העולם ועד העולם}.

[קו מא] {v:5} {חסדו}. {v:13} {לעולם}.

[קו מב] {v:2} {גאולי ה'...}. {v:3} {~:3} "יאמרו". {v:5} {גאלם...}. {v:10} {... צר}. {v:19} {גאלם}.

[קו מג] {v:5} {קבצם}. {v:19} {קבצם}.

[קו מה] {v:6} {נפשם בהם תתעטף} [יסוד] והנפש אשר בהם נחלשה ותתעלף.

[קו מו] {v:5} {יצילם}. {v:6} {בצר להם}. {v:20} {יג, יט, כח}.

[קו מז] {v:3} {יודו...}. {v:5} {חסדו}. {v:20} {טו, כא, לא}.

[קו מח] {v:4} {~:4} "אמרי אל". "ועצת עליון". {v:10} {המרו}. "נאצו".

[קו מא] {v:4} {ויכנע בעמל} [א"ע] שאדוניהם יעבדו בהם בפרך ואין עוזר לפדותם. {v:6} {כשלו ואין עזר}.

[קו מב] {v:3} {~:3} "ויזעקו". {v:5} {יושיעם}. {v:6} {בצר להם}. "ממצקותיהם". {v:19} {יושיעם}. {v:20} {ו, יט, כח}.

[קו מד] {v:5} {יוציאם}. "ינתק". {v:6} {מחשך וצלמות}. "ומוסרותיהם" [יסוד] אזיקיהם.

[קו מה] {v:12} {~:12} "יודו". {v:13} {ונפלאותיו...}. {v:20} {ח, כא, לא}.

[קו מז] {v:20} {ו, יג, כח}.

[קו מח] {v:20} {ז, טו, לא}.

[קו מא] {v:3} {ויזבחו זבחי תודה}. "ויספרו מעשיו ברינה". {v:4} {~:4} "מעשיו".

[קז כח] {v:20} {ו, יג, יט}.

[קז לא] {v:20} {ח, טו, כא}.

[קז לב] {~:2} "ירוממוהו... יהללוהו" {v:3} [יונתן] ובסנהדרין דחכימיא ישבחון יתיה.

[קז מב] {v:2} "יראו... וישמחו" {~:3} "ישרים" [מלבי"ם] שהם ההולכים ישר בבינתם. {v:9} "קפצה פיה" [יסוד] יסגור את פיו.

[קז מג] {v:3} "חכם וישמר אלה ויתבוננו..." {v:5} "חסדי ה"."

[קז ב] {v:3} "נכון לבי" [יסוד] בטוח ליבי בה'. {v:12} [אריה.ח] לענ"ד נראה ש"נכון לבי" הוא אמירה שהלב מוכן וערוך להודיה לאל הודיה טבעית וספונטנית. ו"אף כבודי" הכוונה לגוף, כמקבילה ללב או לנפש כאמור [בר' מט ו] "בסודם אל תבא נפשי ובקהלם אל תחד כבודי".

[קז ג] {~:12} [אריה.ח] אני מתקשה לראות בזה הליכה במעשי ה', ע"פ פשוטו זו הודיה. דוד המלך מעורר את השחר ע"י שירות ותשבחות. זו משמעות שני הפסוקים ב-ג.

[קז ה] {v:4} החסד שה' עושה עוזר ומגן. וכן האמת. מלשון [בר' מז כט] "ועשית עמדי חסד ואמת" ועוד.

[קז ו] {~:4} [מצודות] "רומה" - ר"ל עשה בהם נקם ובזה ירומם תפארתך על השמים ועל הארץ יראה כבודך כי כשהשם עושה דין ברשעים הוא מתרומם ומתנשא. {~:13} 1. "ועל כל הארץ כבודך". 2. [א"ע] "רומה" - הראה שאתה רם על השמים להושיעני ויראה כל הארץ כבודך שישיהו השומעים תשועתך.

[קז ז] {v:2} "יחלצון". {v:20} [ס ז].

[קז ח] {v:2} "אעלוה". {v:20} [ס ח].

[קז ט] {~:3} "מחוקקי" [מצודות] השרים נקראים מחוקקים כי הם ישימו החוקים. {v:4} [אריה.ח] לענ"ד ה' מדבר על

הארץ שישראל כבשו מידי הגוים (ארץ השבטים, ועמי הכיבוש). על כולן אומר האל: זה שלי, והכיבוש מעשה ידי. {~:5} [אריה.ח] ב[סנהדרין קד] למדו מפסוק זה כי גם אלו שנאמר בהם במשנה ש'אין להם חלק לעולם הבא' כדוגמת ירבעם וכיו"ב, באמת יש להם חלק לעוה"ב (למשל: 'לי גלעד - זה אחאב שנפל ברמות גלעד). {v:20} [ס ט].

[קז י] {~:20} [ס י].

[קז יא] {v:20} [ס יא].

[קז יב] {v:20} [ס יב].

[קז יג] {~:3} "ושוא תשועת אדם". {v:20} [ס יג].

[קז יד] {~:9} יובסו, יוכנעו [יסוד]. {v:20} [ס יד].

[קז א] {~:4} "תחרש". {~:13} "תהלתי"?

[קז ג] {v:10} "ילחמוני חנם" [מלבי"ם] להמית אותי.

[קז ד] {~:3} "תחת אהבתי" [רש"י] אותך ישטנוני. [דב' ו ה] "ואהבת את ה' אלקיך..." [וי' יט יח] "ואהבת לרעך כמוך".

"ואני תפלה" [רש"י] ואני מתפלל אליך תמיד. {v:10} "תחת אהבתי" [יסוד] תמורת אהבתי אותם. "ישטנוני" [יסוד] שונאים אותי. [אריה] אינם מחזירים בתמורה אהבה אלא שנאה.

[קז ה] {v:3} מתן טובה ואהבה. {v:10} מחזיר רעה ושנאה.

[קז טז] {v:6} איש עני, אביון ונכאה לבב נרדף.

[קז יז] {v:9} תרחק ממנו הברכה.

[קז כ] {v:9} "פעלת" [יסוד] גמול פעולתם.

[קז כא] {v:4} "עשה אתי" [יסוד] חסד. {v:6} "הצילני". {~:13} "שמך".

[קז כב] {~:2} "ולבי חלל בקרבי" [רש"י] ברכות סא/ב, ב"ב יז/א, ע"ז ד/ב] יצר הרע הרי הוא כמת בקרבי, שיש בידי לכופו ואין לו כח לשלוט בקרבי. [תניא א] כי הרגו בתענית. {~:3} [משנה תורה - הלכות מלכים ב ו] כדרך שחלק לו הכתוב הכבוד

הגדול וחייב הכל בכבודו כך צוהו להיות לבו בקרבו שפל וחלל... ולא ינהג גסות לב בישראל יתר מדאי שנא' [דב' יז כ]

"לבלתי רום לבבו מאחיו" ויהיה חונן ומרחם... {~:6} [מצודות] ולבי נעשה חלל בקרבי מגודל הפחד והתוהו. [מלבי"ם] "חלל"

- פעל עבר, נחלל ונהרג. {~:20} [אבות דרבי נתן 32 ג] צדיקים נוטל מהם יצר הרע ונותן להם יצר טוב שנא' [כב] "לבי חלל בקרבי". רשעים נוטל מהם יצר טוב ונותן להם יצר הרע שנא' [לו ב] "נאם פשע לרשע בקרב לבי אין פחד אלהים לנגד עיניו". בינונים נותנין להם זה וזה...

[קז כו] {v:4} עוזר, מושיע. חסד.

[קז כז] {v:9} "ידעו כי...". {~:11} "וידעו" [מצודות] תן בלבם לדעת ולהבין כי ידך עשתה זאת התשועה ולא באה במקרה.

[קז כח] {v:2} "ישמח". {~:4} "ויבשו". {v:5} מברך. {v:9} יבושו. {v:10} יקללו.

[קז לא] {v:10} "משפטי נפשי" [מצודות] מיד הרשעים השופטים לקחת נפשי במשפטם המקולקל.

[קז א] {v:4} "שב לימיני" [רש"י] התעכב לתשועתי והתחולל לה' אין ישיבה אלא עכבה וכן הוא אומר [דב' א מו] "ותשבו

בקדש". "לימיני" - לתשועת ימיני. {v:5} "לימיני" [רש"י] לתשועת ימיני. {v:14} [רש"י] "נאם ה' לאדני" - רבותינו

דרשוהו באברהם אבינו שקראוהו העולם אדוני [בר' כג ו] "שמעני אדוני". "עד אשית אויביך" - אמרפל וחביריו.

[קז ב] {v:19} [ילמדנו] זה המטה שהיה ביד יעקב אבינו, שנאמר [בר' לב יא] "כי במקלי עברתי..." והוא היה ביד משה

שנאמר [ש' ד יז] "ואת המטה הזה תקח בידך..." והוא היה ביד כל מלך ומלך עד שחרב בית המקדש. וכן עתיד אותו המטה

לימסר למלך המשיח וכן עתיד לרדות בו את אומות העולם...

[קיא ב] {v:4} "דרושים לכל הפציהם" [יסוד] נמצאים לכל החפץ בהם.
 [קיא ד] {v:4} "זכר עשה". {v:5} "חנן ורחום". {v:13} "לנפלאותיו".
 [קיא ו] {v:2} "לתת להם נחלת גוים". {4} "ילקוט שמעוני" לא היה צריך להתחיל את התורה אלא מ[שמ' יב ב] "החודש הזה לכם" שהיא מצוה ראשונה שנצטוו בה ישראל ומה טעם פתח ב"בראשית"? משום "כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים" [רש"י] שלא יוכלו האומות לומר לישראל גזלנים אתם שכבשתם ארץ שבעה גוים. {v:13} "כח מעשיו".
 [קיא ח] {v:4} [רש"י] "סמוכים" - הם פקודיו [ז]. {v:13} "לעד לעולם".
 [קיא ט] {v:5} "פדות" [יסוד] גאולה. {v:13} "ונורא".
 [קיא י] {v:2} "שכל טוב לכל עושיהם" [מצודות] ולשכל טוב יחשב לכל העושים כן כי אז תהיה תהלתו עומדת לעד להיות מהולל בחכמה כי תהיה מתקיימת. {v:3} "יראת ה'". [משלי א ז] "יראת ה' ראשית דעת...". [משלי ד ז] "ראשית חכמה קנה חכמה ובכל קנינך קנה בינה". [משלי יג יג] "וירא מצוה הוא ישלם". {v:12} "תהילתו". {v:13} "תהילתו עומדת לעד".
 {v:20} [משלי ב ג-ו] "כי אם לבינה תקרא לתבונה תתן קולך. אם תבקשנה ככסף וכמטמונים תחפשנה. אז תבין יראת ה' ודעת אלהים תמצא. כי ה' יתן חכמה מפיו דעת ותבונה". [איוב כח כח] "ויאמר לאדם הן יראת ה' היא חכמה וסור מרע בינה".
 [קיא א] {v:2} "אשרי". {v:3} [ע"ז יט/א] אשרי מי שמתגבר על יצרו כאיש "במצותיו חפץ מאד" ... במצותיו ולא בשכר מצותיו... אל תהיו כעבדים המשמשין את הרב על מנת לקבל פרס אלא היו כעבדים המשמשין את הרב שלא על מנת לקבל פרס.
 [קיא ב] {v:5} "יבורך".
 [קיא ג] {v:3} "ווצדקתו..." [כתובות נא] זה הלומד תורה ומלמדה וחד אמר זה הכותב תנ"ך ומשאילן לאחרים.
 [קיא ד] {v:5} "זרח בחשך" [מצודות] בעת בוא חשכת הגיהנם יזריח המקום אור לישרים כי הוא "חנן ורחום וצדיק" ולא ינכה להם מה שקבלו גמול בעוה"ז.
 [קיא ז] {v:3} "נכון לבו" [מצודות] ולבו יהיה נכון בטוח בה' שלא תגע בו הרעה. [משלי ג כה] "אל תירא מפחד פתאם ומשאת רשעים כי תבא".
 [קיא ח] {v:3} "סמוך לבו" [רש"י] נשען ובטוח על ה'.
 [קיא ט] {v:3} [משלי יא כד] "יש מפזר ונוסף עוד..." [משלי כח כז] "נותן לרש אין מחסור..." [קהלת יא א] "שלח לחמך על פני המים כי ברב הימים תמצאנו".
 [קיא י] {v:9} "תאות רשעים תאבד". {v:10} [א'ע] יכעס ברוב הקנאה.
 [קיא א] {v:3} [רד"ק] וטעם "עבדי ה'" הם החכמים יראי ה'. כי להם [לג א] "נאווה תהילה" להודות לאל, שהם יודעים להלל לפי חכמתם והשגתם בידעת שמו.
 [קיא ב] {v:3} "יהי שם ה' מבורך" [רד"ק] בפי הנבראים, כי כולם בני דעת, חיבים לברכו. {v:13} "ניצחיות ה'". {v:20} [איוב א כא] "ויאמר ערם יצאתי מבטן אמי וערם אשוב שמה ה' נתן וה' לקח יהי שם ה' מברך". [דניאל ב כ] "להוא שמה די אלהא מברך מן עלמא ועד עלמא".
 [קיא ג] {v:20} [מלאכי א יא] "כי ממזרח שמש ועד מבואו גדול שמי בגוים..."
 [קיא ו] {v:4} "לראות". {v:5} "המשפילי" [מצודות] הוא משפיל עיניו להשגיח על כל הנעשה בשמים ובארץ. {v:13} "המשפילי" [מצודות] הוא משפיל עיניו להשגיח על כל הנעשה בשמים ובארץ כי למול רוממתו אף השמים תחשב לאין.
 [קיא ז] {v:4} [דנ' ג ד] "למען אשר ידעו החיים כי שולט העליון במלכות אנוש ולמי אשר ירצה יתננה ושפל אנשים יקים עליה". {v:20} [שמואל א ב ח] "מקים מעפר דל מאשפת ירים אביון להושיב עם נדיבים".
 [קיא ח] {v:2} "להושיבי" [מלבי"ם] שירים אותו עד שישב "עם נדיבים" ויותר מזה שיושיב אותו "עם נדיבי עמו" כי... אם ילך למקום שאין מכירים אותו שהיה בשפל המדרגה, וה' יושיבהו עם נדיבים של בני עמו, הגם שמכירים שפלתו הקודם שזה פלא יותר. {v:20} {השווה} [קמו ג] "אל תבטחו בנדיבים..."
 [קיא ט] {v:2} "שמחה". {v:4} "מושיבי". {v:19} "עקרת הבית" [רש"י] ציון שהיא כעקרה יושיבנה. "אם הבנים שמחה" - [יש' סו ח] "כי חלה גם ילדה ציון את בניה".
 [קיא א] {v:10} [מ.ציון] "לועז" - כל שפת לשון עם זולת לשון הקודש תקרא לועז ובמשנה קורין אותה ללועזות בלעז [מגילה יז]. {v:14} [שמ' יב נא] "ויהי בעצם היום הזה הוציא ה' את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם".
 [קיא ג] {v:14} [יהושע ג ח] "ויעמדו המים הירדים מלמעלה קמו נד אחד".
 [קיא ד] {v:14} [מצודות] בשעת מתן תורה רקדו ההרים כאילים לגודל החרדה. {v:19} [יש' ב ב] "והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית ה' בראש ההרים ונשא מגבעות ונהרו אליו כל הגוים".
 [קיא א] {v:4} שמך. "אמיתך" [יסוד] אמיתות הבטחתך. [יש' מח יא] "למעני למעני אעשה. כי איך יחל? וכבודי לאחר לא אתן" [רש"י] איך יחולל שמי בהכריתו אתכם. {v:5} "חסדך". {v:16} "לא לנו" [רש"י] לא בשבילנו ובכושר מעשינו תעשה עמנו. [דב' ט ד] "לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את ארצם".
 [קיא ה] {v:20} [קלה טז].
 [קיא ח] {v:9} [רבה דב' ה ח] כל מי שיבטח בעבודת כוכבים נתחייב להיות כיוצא בה. מניין? שנאמר "כמוהם יהיו עשיהם".
 {v:10} "בוטח בהם" [ד-ז]. {v:11} "כמוהם" [א'ע] דרך תפלה.
 [קיא יב] {v:4} [מצודות] ה' אשר "זכרנו" מעולם.
 [קיא יג] {v:3} "יראי ה'". {v:4} "הקטנים עם הגדולים" [מלבי"ם] שע"י שיברך את הגדולים בברכה פרטיית מיוחדת, תחול

אח"כ הברכה הגדולה שברך את הגדולים גם על הקטנים, בענין שהברכה הגדולה שברך את יראי ה' תחול אח"כ גם על בית ישראל.

[קטו יד] {v:5} [מצודות] בכל עת "יוסף" עליכם ברכה.

[קטו טו] {v:4} "ברוכים אתם" [מצודות] יברך אתכם ויחזור ויברך. {v:5} "ברוכים אתם" [מצודות] תהיו ברוכים לה'. {v:13} "עושה שמים וארץ".

[קטו טז] {~:3} {דב' ל יב} "לא בשמים היא...". {v:4} "השמים שמים לה" [צוהר] השמים נבראו רק עבור ה'. [יש' סו א] "כה אמר ה' השמים כסאי והארץ הדם רגלי...". {v:13} {~:13} שמים וארץ. {v:20} {!} [יבמות סג/א] כל אדם שאין לו קרקע אינו אדם...

[קטו יז] {~:3} אלא [יח] "ואנחנו". {v:9} [מצודות] הכופרים בה' העומדים למות מיתת עולם לא יהללו את יה על הטובה הבאה כי לא עליהם תהיה. {v:20} {יש' לח יח} "כי לא שאול תודך מות יהלך לא ישברו יורדי בור אל אמתך".

[קטו זא] {v:2} "אהבתי". {~:3} "תחנוני". {~:6} "תחנוני". {~:11} "תחנוני". [wiki] בתפילת תחנון נאספו קטעי תחינה בעיקר מן התנ"ך בהם מתוודה המתפלל על חטאיו ומבקש מחילה ורחמים עליו ועל כל עם ישראל. המתפלל מזכיר בתפילות אלו כי איננו צדיק ובכל זאת מבקש רחמים מהקב"ה.

[קטו זב] {v:3} "ובימי אקרא" [מלבי"ם] גם בעת הטובה. {v:5} "היטה אזנו לי". {~:12} "ובימי אקרא" [צוהר] לכן תמיד אשבח לה'.

[קטו זד] {v:3} "ובשם ה' אקרא" [יסוד] ואני בשם ה' פונה ומבקש. {~:6} "מלטה" [יסוד] הצל את "נפשי".

[קטו זה] {v:4} {דב' לב ד} "הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא".

[קטו זו] {~:2} "ולוי יהושיע" [יסוד] יושיע. [צוהר] הציל. {v:5} "שמר פתאים" [יסוד] שומר על חסרי הדעת. [א"צ -

השמחה] כי האלהים מרחם על האדם יותר מכל מרחם, והוא משגיח עליו בסתר ובגלוי. ובעת שהוא אינו שומר עצמו כראוי, האלהים מרחם עליו ושומר אותו מן הפגעים. {v:6} "דלתי" [יסוד] שנחלשתי. {v:20} {ר"ה יז/א} מאי דכתיב [א] "אהבתי כי ישמע ה'?" אמרה כנסת ישראל לפני הקב"ה: רבוננו של עולם, אימתי אני אהובה לפניך? בזמן שאתה שומע קול תחנוני. "דלתי ולי יהושיע" אף על פי שדלה אני מן המצות לי נאה להושיע.

[קטו זז] {v:2} [צוהר] חזרי נשמתי למנוחה שלך, כי ה' כבר הטיב עמך. {v:5} "כי ה' גמל עליכי" [יסוד] כבר העניק עליך חסד.

[קטו י] {v:6} "אני עניתי מאוד" [יסוד] גם כאשר אני מעונה מאוד.

[קטו יא] {v:3} "אני אמרתי" [מצודות] בעת הייתי נחפז לברוח מפני שאול [שמואל א כג] "ויהי דוד נחפז ללכת..." ואם כי אז הייתי קרוב למות עכ"ז אמרתי אז כל אדם האומר שלא תהיה לי המלוכה הוא מכזב ומשקר וזו היא האמנה גדולה. {v:6} "בחפזי" [יסוד] בהיותי נחפז לברוח.

[קטו יב] {v:2} "כל תגמולוהי עלי" [יסוד] על כל חסדיו וטובותיו שהביא עלי.

[קטו יג] {!} {v:3} "כוס ישועות אשא" [יסוד] כוס מלא נסכים על הישועות אביא למקדש. "ובשם ה' אקרא" - בתודה. {v:19} [יסוד] כוס מלאה נסכים על ישועות אביא לבהמ"ק בנוכחותם של רבים מעמו ישראל.

[קטו יד] {v:3} "נדרתי" [מצודות] הנדרים שנדרתי בעת צרה אשלם עתה נגד כל עמו לפרסם הנס.

[קטו טו] {v:5} [יסוד] קשה לפני ה' להמית את חסידיו.

[קטו טז] {v:3} "אני עבדך בן אמתך" [רש"י] אינו דומה תרבות עבד הלקוח מן השוק לילוד משפחה שבבית. {v:5} "פתחת למוסרי" [רש"י] התרתה מעל צוארי מוסרות ומוטות. {v:11} "אנה". {!} {v:20} עמית & מנדלסון - אנה השם. mp3

[קטו יח] {v:3} {א"ע} הנדר שנדרתי לא אשלמנו במקום אחר כי אם בבית השם.

[קטו יט] {v:1} "הללו-יה". {v:12} "הללו-יה".

[קטו זב] {v:2} "גבר עלינו חסדו" [צוהר] שהרבה עם ישראל את חסדיו. {v:4} "ואמת". {v:5} "חסדו". {v:13} {~:13} "לעולם".

[קטו זח] {v:2} "במרחב" [א"ע] הפך מצר. {v:3} {יונה ב ג} "קראתי מצרה לי". {v:5} "ענני". {v:6} "מן המצר". {v:11} "קראתי יה".

[קטו זט] {v:3} "לא אירא". {v:5} {ה' לי}.

[קטו ח] {v:3} [רש"י] לחסות בה' טוב מהבטחת בני אדם. [יר' יז ה] "ארור הגבר אשר יבטח באדם".

[קטו י] {v:3} "בשם ה'" [מצודות] ר"ל אבטח בשם ה'. {v:9} "אמילם" [רש"י] אכרית. {v:10} "כל גוים סבבוני" [רש"י] מדבר במלחמות גוג ומגוג שכל הגוים יהיו שם, כמו שנאמר [זכריה יד ב] "ואספתי את כל הגוים אל ירושלים למלחמה".

[קטו יא] {v:10} [מצודות] ר"ל עם כי רבות פעמים אספו ויסבבו אותי עכ"ז אבטח בשם ה'.

[קטו יב] {v:9} "כאש קוצים" [א"ע] איננו עומד כי מיד הוא נכבה.

[קטו יג] {v:4} ימינו רוממה ועושה הייל.

[קטו יד] {v:2} {טז} "ימין ה' רוממה" [רש"י] ואז לא אמות כי אחיה לעולם.

[קטו יח] {v:4} "יסר יסרגי". {v:5} {ולמות לא נתנני}.

[קטו יט] {~:12} "אודה יה".

[קטו כ] {~:3} "צדיקים". {v:20} {מיכה ב יג} "עלה הפרץ לפניהם פרצו ויעברו שער ויצאו בו ויעבר מלכם לפניהם וה' בראשם".

- [קיה כא] {v:4} "כי עניתני". השווה: [יש' יב א] "ואמרת ביום ההוא אודך ה' כי אנפת בי. יש'ב אפך ותנחמני" [מ.ציון].
 "אנפת" - כעסת. {v:5} "ותהי לי לישועה". {19:~} [יש' יב א] "ואמרת ביום ההוא אודך ה' כי אנפת בי יש'ב אפך ותנחמני".
 [קיה כב] {v:20} [יש' כח טז] "לכן כה אמר אדני ה', הנני יסד בציון אבן אבן ב'תן פנת יקרת מוסד מוסד המאמין לא יחיש".
 [קיה כד] {v:2} "נגילה ונשמחה". {v:19} [מצודות] "זה היום" - יום הגאולה ההיא "עשה ה'" ולזה "נגילה ונשמחה בו" כי
 בוודאי לעולם תהיה לא כמעשה בשר ודם שאינו מתקיים.
 [קיה כה] {v:5} "הושיעה.. הצליחה".
 [קיה כו] {v:4} [יש' מח טו] "אני אני דברתי אף קראתיו הביאתיו והצליח דרכו".
 [קיה כח] {v:3} אודך וארוממך. {v:4} "אלי אתה".
 [קיה כט] {v:5} "כי טוב".
 [קיא א] {v:2} "אשרי" [מ.ציון] ענינו הלול ושבת. {v:3} [מצודות] כי "הולכים בתורת ה'" זהו דרך חיים ואין זולתה.
 [קיא ב] {v:3} "נוצרי" [מ.ציון] שומרי. "עדותיו" - הם המצות שהם לעדות על חדוש העולם כשבת ומועדים וכיוצא. "בכל
 לב ידרשוהו" [מצודות] כאשר ידרשוהו בכל לב לדעת תוכן הדבר ואמתתו.
 [קיא ג] {v:3} "לא פעלו עולה" [יסוד] שלא עשו מעשה עול.
 [קיא ד] {v:4} [מלבי"ם] הפקודים הם המצות שיש בהם עדות על מעשה ה' והשגחתו, כמו מצות תפילין שבת ומועדים וכד'...
 [קיא ה] {v:3} לשמור חוקי ה'. {v:11} "אחלי" [מצודות] אבקש מה' שיהיו דרכי נכונים לשמור חוקיך ר"ל לסייע אותי מן
 השמים.
 [קיא ו] {v:4} "מצותך". {19:-} "אז".
 [קיא ז] {v:3} "אודך". "ביושר לבב". "בלמדי משפטי צדקך". {v:4} "משפטי צדקך".
 [קיא ח] {v:3} לשמור חוקיך. {v:4} "תעזבני עד מאוד" [יסוד] אף לא לרגע קט. {v:7} "אל תעזבני". {v:11} "אל...".
 [קיא ט] {v:3} "לשמור כדברך" [מצודות] לא יאמר אי אפשי בעבירה אלא יאמר אפשי בו אבל אשמור בדבר ה'. [מלבי"ם]
 ובפרט הנער שלא השכיל עדיין בשכלו א"א שידע זאת רק ע"י התורה, ועז"א "במה יזכה נער את ארחו" - זה א"א רק על ידי
 שישמור כדברך (מצות). {v:4} "לשמור כדברך" [יסוד] כפי הוראותיך ה'.
 [קיא י] {v:3} "בכל ליבי דרשתיך". {v:4} מצותך. {v:7} "תשגני ממצותיך". {v:11} "אל...".
 [קיא יא] {v:3} "בלבי" [א"ע] שם הם תמיד צפונים אמרתך. {v:4} "אמרתך".
 [קיא יב] {v:3} ללמוד. {v:4} מלמד חוקיך. {v:11} "למדני". {v:12} "ברוך אתה ה'".
 [קיא טז] {v:2} "אשתעשע". {v:4} "דבריך".
 [קיא יז] {v:2} "אחיה". {v:3} "אחיה ואשמרה דרךך". {v:5} "גמל" [יסוד] עשה חסד. "אחיה". {v:7} [מלבי"ם] ראוי
 שתגמול לנפשי באהבתך בל יעצור בעדה המות. {v:11} [רד"ק] אות ג' - מבקש עזרת ה' לגלות סתרי תורה. וכן לא להיבטל
 מלימוד תורה.
 [קיא יח] {v:13} "נפלאות מתורתך".
 [קיא יט] {v:16} "גר אנכי בארץ" [רש"י] ימים מועטים.
 [קיא כ] {v:6} "גרסה" [רש"י] משתברת "נפשי" מחמת תאוה.
 [קיא כא] {v:10} "השוגים ממצותיך".
 [קיא כב] {v:3} "עדותיך נצרתני". {v:5} "גל מעלי" [יסוד] מעביר מעלי "חרפה ובוז". {v:10} לחרף אותי ולבוז לי.
 [קיא כג] {v:3} לשיח בחוקי ה'. {v:6} "בי נדברו" [רש"י] מתלוצצים עלי שאני עוסק בתורה.
 [קיא כד] {v:2} [תדא"ר ב] אשרי אדם שמשחק עצמו בד"ת ויושב וחורש בהם כבהמה שחורשת בשדה. א"ל הקב"ה ד"ת
 הראשונים והאחרונים שלך הם שנאמר [שמ"ב כג ג] "אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל יראת
 אלהים". {v:3} עדות ה' עצתי.
 [קיא כה] {v:4} מחיה אותי. {v:11} [רד"ק] אות ד' - מבקש לב מבין לחוקים נסתרים, ושמירה על מלכותו.
 [קיא כו] {v:2} "ותענני". {v:4} עונה, מלמד.
 [קיא כח] {v:4} מקיים אותי.
 [קיא כט] {v:4} דרך שקר מסיר ממני וחונני תורתו.
 [קיא ל] {v:3} לבחור בדרך אמונה. "שויתי" [מצודות] שמת דברי משפטיך לנגד עיני ללכת בהם. והשווה [טז ח] "שויתי ה'
 לנגדי תמיד...".
 [קיא לא] {v:3} "בעדותיך" [יסוד] בחוקיך.
 [קיא לב] {v:2} "כי תרחיב לבי" [יסוד] כי הם משמחים את לבי. {v:3} לרוץ בדרך מצות ה'. {v:11} [אריה] אין פה בקשה
 אלא מתן שכר [מצודות] אשר בעבורם תרחיב לבי בתענוגי עוה"ב.
 [קיא לג] {v:3} "ואצרנה עקב" [יסוד] ואשמרם עד תם. {v:4} להורות דרך חוקיך.
 [קיא לד] {v:5} מבין.
 [קיא לה] {v:3} לחפוז בנתיב מצותיך. {v:5} מדריך בנתיב מצותיך.
 [קיא לו] {v:3} "ואל אל בצע" [יסוד] ולא ישאף אל הממון. {v:4} מטה את ליבנו (אל עדותיו). {v:11} "הט לבי" [מצודות]
 תן בלבי להיות נוטה אל התורה ולא אל אהבת אסיפת הממון.
 [קיא לז] {v:2} "חיני". {v:3} "העבר עיני מראות שוא" [א"ע] כי חיי האדם יאריכו אם לא ילך אחר עיניו. {v:4} "בדרכך".

- {5:~} מעביר "עיני מראות שוא". מחיני. {7:~} "מראות שוא" [יסוד] מלהסתכל ומלחמוד שקר ואון. {11:v} "העבר עיני" [מצודות] מנע עיני מלראות דבר שוא ואיסור כי פן אחמוד בה ואכשל.
- {3:v} {קט לח} לעבדו ביראה. {4:v} מקים אמרתו.
- {2:~} {קט לט} "משפטיך טובים". {4:v} "משפטיך". {5:~} "טובים". {6:v} "חרפתי".
- {2:~} {קט מ} "חיני". {3:v} "תאבתי לפקדיך" [יסוד] חפצתי לקיים מצוותיך. {4:~} "לפקדיך". "בצדקתך". {5:~} מחיה. {11:v} "חיני".
- {4:v} {קט מא} [מצודות] יבואו לי חסדיך ואהיה נושע ע"י תשועתך **כאשר אמרת** ע"י נתן הנביא. {5:~} "חסדיך".
- {2:v} {קט מב} "ואענה חרפי דבר" [מצודות] אשיב למחרפי דבר... "כי בטחתי בדבריך" - אשר הבטחתי שלא יוכל לי ולכן אדבר ולא אירא. {4:v} דבריך.
- {3:v} {קט מג} "כי למשפטך יחלתי". {4:v} [משלי ב ו] "כי ה' יתן חכמה מפיו דעת ותבונה".
- {11:v} {קט מד} "ואשמרה" [מצודות] תן בלבי לשמור. {19:~} "תמיד לעולם ועד".
- {2:v} {קט מה} "ברחבה" [מצודות] במקום רחב ר"ל לא אכשל בדבר משפטי התורה כההולך במקום רחב שאינו נוה להכשל. {3:v} "דרשתי" [רש"י] בקשתי. {4:v} "פקדיך" [יסוד] מצותיך. {11:~} "כי פקודיך דרשתי" [מצודות] ומהראוי שתאיר עיני בהם.
- {2:v} {קט מו} "נגד מלכים" [א"ע] שמנהג אדם ליראה מהם. "ולא אבוש". {3:v} "ואדברה בעדותיך". {4:~} "בעדותיך" [יסוד] בחוקיך. {9:~} אדבר נגדם. {14:v} [ברכות ד/א] מאי קרא "ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש"? תנא לא מפיבשת שמו אלא איש בשת שמו ולמה נקרא שמו מפיבשת שהיה מבייש פני דוד בהלכה.
- {4:v} {קט מז} "במצותיך".
- {2:~} {קט מח} "אשר אהבתי". {4:~} מצותיך, חוקיך.
- {3:~} {קט מט} "על אשר יחלתי" [מלבי"ם] **שאינה עוד תקוה אצלי** כמקוה על דבר בלתי ברור, רק יחול כמיחל על **הבטחה ברורה** (שזה גדר יחול והבדלו מן תקוה). {4:v} זוכר. "על אשר יחלתי" [יסוד] כפי אשר אמרת שעלי להוחיל ולהכח. {2:v} {קט נ} מתנחם וחי. {3:~} [אריה] ללכת כאמרתך. {4:v} "זאת... אמרתך". {5:~} [אריה] אמרתך היא נחמתי. {6:v} "בעניי". {20:v} "השווה עם [קטז] "סמכני כאמרתך ואחיה".
- {2:v} {קט נב} "ואתנחם". {3:v} "זכרתי". {5:v} "משפטיך מעולם" [רש"י] שאתה מביא יסורין **וחוזר מהמתך וסולח** ועל כן אתנחם. {9:~} "זכרתי" [א"ע] משפטים שעשית בזדים כמוהם. {13:~} מעולם. {17:v} "משפטיך" [מצודות] הנעשים מעולם באנשי רשע.
- {6:v} {קט נג} "זלעפה אחזתני". {10:v} "עזבי תורתך".
- {2:v} {קט נד} "זמרות היו לי חוקיך" [יסוד] נעימים כזמר היו לי חוקי תורתך. {20:v} [סוטה לה/א] מפני מה נענש דוד? מפני שקרא לדברי תורה "זמירות"... א"ל הקב"ה ד"ת שכתוב בהן [מש' כג ה] "התעיף עיניך בו ואיננו..." אתה קורא אותן "זמירות"? הריני מכשילך בדבר שאפ' תינוקות של בית רבן יודעין אותו דכ' [במ' ז ט] "ולבני קהת לא נתן כי עבודת הקודש..."
- {3:v} {קט נה} [תמיד לב/ב] כל העוסק בתורה בלילה שכינה כנגדו שנאמר [איכה ב יט] "קומי רני בלילה לראש אשמרות שפכי כמים לבך נכה פני אדני..."
- {2:v} {קט נו} "זאת" [מצודות] הגדולה הזאת שאני עתה בה...
- {3:v} {קט נז} "חלקי" [א"ע] זה אמרתי לרבים אולי ישמרו דבריך.
- {3:v} {קט נח} "חליתי" [מצודות] ענין בקשה כמו [שמ' לב יא] "ויחל משה את פני ה' אלהיו..." {5:~} "כאמרתך" [מלבי"ם] שהבטחת להיות מנת חלקי וכוסי [טז ה]. {11:v} "חנני".
- {3:v} {קט נט} "חשבתי דרכי" [רש"י] הפסד מצוה כנגד שכרה ושכר עבירה כנגד הפסדה לפיכך ואשיבה רגלי אל עדותיך כי ראיתי שהיא הטובה שבכולן. [מצודות דוד] כאשר אחשב איזה דרך אלך ואשיבה רגלי אל דרך עדותיך.
- {3:v} {קט ס} [שמ' יב יז] "ושמרתם את המצות" [מכילתא בא ט] ... אל תקרי כן אלא: ושמרתם את המצות. כדרך שאין מחמיצין את המצה כך אין מחמיצין את המצוה. אלא אם בא מצוה לידך עשה אותה מיד. {4:~} מצותיו.
- {10:v} {קט סא} "עודוני".
- {4:v} {קט סב} "משפטי צדקך".
- {4:v} {קט סג} פיקודיו.
- {4:~} {קט סד} מלמד חוקיו. {5:v} "חסדך מלאה הארץ". {13:v} "... מלאה הארץ".
- {4:v} {קט סה} "כדברך" [מצודות] אתה ה' הלא עשית כדברך שהבטחת לי ולא נפל דבר ארצה.
- {4:v} {קט סו} מלמד "טוב טעם ודעת".
- {3:~} {קט סז} "טרם אענה" [מצודות] **טרם עיניתי עצמי בלמוד התורה המתשת כח (סיגוף)**, אז הייתי אני שוגג בדבר קיום המצות כי לא ידעתי על אמתתם. **אבל עתה** אחרי למדי את כל דברי התורה שמרתי אמרתך ולא אשגה עוד. לשמור אמרתו.
- {4:~} "אמרתך" [יסוד] תורתך. {6:v} "טרם" [אריה] קודם הייתי "שוגג". {15:v} "אני שוגג".
- {3:~} {קט סח} ללמוד חוקיו. {4:v} מלמד חוקיו.
- {3:v} {קט סט} "בכל לב אצור פקודיך". {4:v} "פקודיך". {6:v} "טפלו עלי שקר".
- {2:~} {קט ע} "תורתך שעשעתי" [יסוד] היא כל **תענוגי**. {4:~} "תורתך". {10:v} "טפש כחלב לבם" [מלבי"ם] שהולכים אחר תאות אכילה ופוקרים במצות מרוב תאותם, שמחמת זה גבר עליהם הטפשות והסכלות.

[קט עא] {2:} [סנהדרין קא/א] חביבין יסורין. [שבת פח/ב] עלובין ואינן עולבין שומעין חרפתן ואינן משיבין עושין מאהבה ושמחין ביסורין עליהן הכתוב אומר [שופ' ה לא] ואוהביו כצאת השמש בגבורתו". [איוב ה יז] "הנה אשרי אנוש יוכחנו אלוה ומוסר שדי אל תמאס". {v:3} [תענית ח/א] כל השמח ביסורין שבאין עליו מביא ישועה לעולם. ללמוד חוקיו. השווה לפסוק [סח]. {4:~} "חוקיד". {v:6} "עונתי".

[קט עב] {3:~} {דב' ו ז} "ודברת במ" [רש"י] שלא יהא עיקר דבורך אלא במ. עשם עיקר ואל תעשם טפל. [אבות ב ד] ואל תאמר לכשאפנה אשנה, שמא לא תפנה. [אבות ו י] ... אם אתה נותן לי כל כסף וזהב ואבנים טובות ומרגליות שבעולם, איני דר אלא במקום תורה ... {4:~} "תורת פיך".

[קט עג] {v:2} "ויכוננוני" [יסוד] וחזקו את מעמד גופי. {v:3} ללמוד מצותיו. {v:4} עשני בידיו וכוננוני, מבין אותי. [קט עד] {v:4} "לדברך".

[קט עה] {v:3} "ידעתי..." {v:4} צדק משפטיו. "ואמונה" [מלבי"ם] מה שעניתני זה בעצמו היה כדי שתוכל לאמן הבטחתך, שלכן עניתני כדי למרק עוני ולהחזירני בתשובה. [יש' כח כו] "ויסרו למשפט אלהיו יורנו". {v:6} "עיניתני" [מצודות] ענית אותי בעיניו נפש. {v:17} "צדק משפטיך" [מצודות] המשפטים שעשית בי בצדק המה.

[קט עו] {2:~} "לנחמני". {3:~} "לעבדך". {v:4} "כאמרתך". {v:5} "חסדך". {v:11} "יהי נא...". [קט עז] {v:4} מרחם ומחיה.

[קט עח] {v:4} פיקודיך. {v:9} "יבשו" [יסוד] יתבישו. [קט עט] {v:4} "עדתיך".

[קט פ] {v:2} "לא אבוש". והשווה [כה ג], [לז יט], [קזו ה] "לא יבשו". {v:3} ללכת בתמימות בחוקי ה'. {v:4} חקיך. {v:7} "אבוש". {v:11} "יהי".

[קט פא] {v:3} "כלתה" [מציון] ענין תאוה וחשק כמו נכספה וגם [פד ג] "כלתה נפשי". {v:4} "לדברך". {5:~} "לתשועתך". {6:~} "כלתה... נפשי" [אריה] נפשי לא היתה מסופקת.

[קט פב] {v:3} "כלו עיני" [רש"י] צופים תמיד עד כי כלו. {4:~} "לאמרתך". {5:~} "תנחמני". {6:~} "כלו עיני". {11:~} "מתי"?

[קט פד] {5:~} "תעשה ברודפי משפט". {6:~} "מתי תעשה"? {v:9} "תעשה ברדפי משפט". {11:~} "מתי"? {v:16} "כמה" [מצודות] וכי מרובים המה?

[קט פה] {v:4} תורתך. {v:10} "כרו לי" [מצודות] הזדים חפרו עלי בורות שאפול בהם ר"ל יעצו עלי מחשבות רעים. [קט פו] {3:} "כל מצותיך אמונה" [מלבי"ם] שצריך להאמין, וזה יסוד המצות שיאמין במצוה ובמצותיו, ולא יחקור עליהם ולא יסבור בהם סברות רק יעשם באמונה. {v:4} "כל מצותיך אמונה" [יסוד] אמת הנה. {v:10} "שקר רדפוני". {v:11} "עזרני".

[קט פז] {v:4} "פקודיך". {v:6} "כמעט כילוני בארץ". [קט פח] {v:4} חסד, מחייה, "עדות פיך". [קט פט] {v:4} "דברך".

[קט צא] {3:~} "הכל עבדיך". {v:4} שופט. אדון עבדיו. {v:13} "למשפטיך עמדו היום" [מצודות] בכל יום ויום עומדים מערכת השמים וכסיליהם לעשות משפטיך.

[קט צב] {2:} "שעשעי". {v:3} "תורתך שעשועי". {v:4} "תורתך". {v:7} "אז אבדתי בעיני". {v:20} [ברכות סג/ב] [שבת פג/ב] [גיטין נז/ב] אין דברי תורה מתקיימין אלא במי שממית עצמו עליה שנאמר [במ' יט יד] "זאת התורה אדם כי ימות באהל".

[קט צג] {v:2} "חיינני". {v:4} מחייני ע"ח פיקודיו. [קט צד] {3:} "לך אני... פקודיך דרשתי". {4:~} "פקודיך" [יסוד] מצותיך. {5:~} "הושיעני". {6:~} "הושיעני". {v:11} "הושיעני".

[קט צה] {v:3} "עדותיך אתבונן". {v:4} "עדתיך". {v:6} "לי קוו רשעים לאבדני". [קט צו] {v:4} "מצותך". {v:13} "רחבה" [רש"י] לכל סיום דבר יש קץ גבול אבל מצותיך אין קץ וגבול לתכליתם. {16:} "לכל תכלה ראיתי קץ" [יסוד] לכל דבר נכסף ראיתי סוף.

[קט צז] {v:3} [מדרש] כל מי שאוהב את התורה, אינו אוהב אלא חיים. וכן הוא אומר [קהלת ט ט] "ראה חיים עם אשה אשר אהבת...". אמר דוד, אני אוהבה. שנאמר [דב' ו ה] "ואהבת... והיו הדברים...". לכך נאמר "מה אהבתי תורתך...". {v:4} "תורתך".

[קט צח] {v:2} "מאויבי תחמני" [יסוד] יותר מחכמת אויבי תחכים אותי. {v:3} "לעולם היא לי" [מצודות] ר"ל אני עוסק בה בתמידות ולזה מחכמת אותי. {v:4} "מצותך". {10:~} "מאויבי". {13:~} "לעולם". {19:~} "לעולם". [קט צט] {3:} [אבות ד א] איזהו חכם? הלומד מכל אדם. [משלי כו יב] "ראית איש חכם בעיניו תקוה לכסיל ממנו". {4:~} "עדותיך" [יסוד] חוקיך.

[קט ק] {4:~} "פקודיך" [יסוד] מצותיך. [קט קב] {v:4} תורה, מורה. [קט קג] {v:2} "נמלצו" [יסוד] ערבים. {v:4} "אמרתך". {v:20} [יש' י-יא] "משפטי ה'... ומתוקים מדבש...". [קט קד] {v:3} "שנאתי כל ארץ שקר". {v:4} פקודיך. {v:10} "ארה שקר".

- [קִיט קוה] {v:2} "נר לרגלי... ואור לנתיבותי". {v:3} [איוב כט ג] "בהלו נרו עלי ראשי. לאורו אלך חשך". {v:4} "דברריך".
 [קִיט קו] {v:3} "נשבעתי"? "אקיימה" שבואותי. "לשמר" מצותך. {v:4} "משפטי צדקך".
 [קִיט קז] {v:4} "כדברריך" [מצודות] שאמרת עלי ע"י נתן הנביא [שמואל ב ז יג] "הוא יבנה בית לשמי וכננתי את כסא ממלכתו עד עולם". {~:5} "חיני". {v:6} "נעניתי" [רש"י] נעשיתי עני ושפל "עד מאד".
 [קִיט קח] {v:3} "נדבות פי" [יסוד] תפלות ותהלות שפי מדבר. {v:4} "נדבות פי רצה". "ומשפטיך" [מלבי"ם] תורה. "למדני".
 [קִיט קי] {v:4} פקודיך.
 [קִיט קיא] {v:3} "נחלתי" [מצודות] אני מחזיק לעולם בתורה והיא לי לנחלה. {v:4} "עדותיך".
 [קִיט קיב] {v:3} "לעולם עקב" [יסוד] תמיד בשלמות.
 [קִיט קיג] {v:4} תורתך. {v:10} "סעפים" [יסוד] דרכים עקומות.
 [קִיט קיד] {v:2} "ומגני אתה". {v:3} "לדברך יחלת". {v:4} "לדברך".
 [קִיט קטו] {v:3} "לאמר לרשעים" סורו". "ואצרה מצות אלהי". {~:6} [מלבי"ם] שבעת תלחמו עמי הגם שה' מגן לי תשבינני מנצור את המצות, כי אני טרוד במלחמה ואני מתירא מפני ביטול תורה ומצות. {v:10} "מרעים" אינם סרים.
 [קִיט קטז] {v:2} "סמכני כאמרתך ואחיה". {~:4} "כאמרתך" [א"ע] [וי' יח ה] "ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני ה'". {~:6} "משבריי". {!:7} "ואל תבישני" [מצודות] תבייש אותי מן חקותי כי המקוה לדבר מה ונמנע ממנו תחשב לו לבושה.
 [קִיט קיז] {v:2} "ואושעה" [יסוד] אהיה נושע על ידך. {v:3} "ואשעה בחקיך תמיד" [יסוד] ואספר ואתעסק בלימוד חוקיך תמיד. {~:5} "סעדני" [יסוד] עזור לי.
 [קִיט קיח] {v:4} "סלית" [מצודות] רמסת כל השוגים מעשות חוקיך ר"ל עם כי יאמרו שגגה היתה. "כי שקר תרמיתם" - כי יודע אתה שערמתם שקר ולא בשגגה נעשה כי מזידין המה. {~:9} "סלית" [יסוד] השמדת. {v:10} "כי שקר תרמיתם".
 [קִיט קיט] {v:2} "אהבתי עדתיך". {v:5} "סיגים השבת" [יסוד] כפסולת האבדת. {~:9} "סיגים השבת". {~:13} "כל...".
 [קִיט קכ] {!:3} מצוה תל"ב [דב' י כ] "את ה' אלהיך תירא". [א"צ - התשובה] צריך החוטא לידע ולהאמין מעומק הלב שיש לו גמול ועונש בדינים קשים על העבירות שעשה, ואם לא ידע זה, לא יחוש לשוב. אבל אחר שיבורר אצלו העונש, אז ישוב ויתחרט, ויבקש מאת האל המהולל מחילה. {v:4} "ומשפטיך יראתי" [רש"י] מפורענות גזרותיך. {v:17} [רש"י].
 [קִיט קכא] {v:3} "עשיתי" [א"ע] אני לא הייתי עושה רק עושה צדק. {v:10} "עושי" {v:11} "בל תניחני ל...".
 [קִיט קכב] {v:10} לעשוק.
 [קִיט קכד] {~:3} "וחקיך למדני". {~:4} "וחוקיך למדני". {~:5} "עשה עם עבדך כחסדך".
 [קִיט קכה] {v:2} "ואדעה". {v:3} "עבדך אני". {~:4} מבין. "עדותיך". {~:5} [מלבי"ם] אולם שתבינני עדותיך עד שאדעם בידיעה ברורה, על זה אין צריך חסד, כי זה אתה מחויב מצד שאני עבדך, שהאדון יבאר אל העבד את הנהגתו הגלויה למען ידע הנהגתו ודרכו. {!:11} [צוהר] "עבדך אני" - לשוב אליך רצוני. "הבינני" - תן בי בינה. "ואדעה" - כדי לדעת. "עדותיך" - זמני עת רצון.
 [קִיט קכו] {!:3} [רש"י] שאדם (פנוי) צריך להיות יגע בתורה כל שעות היום... ורבותינו דרשו ממנו שעוברין על דברי תורה כדי לעשות סייג וגדר לישראל... [תמורה יד/ב] מוטב תיעקר תורה ואל תשתכח תורה מישראל. {~:9} "עת לעשות" [מצודות] יש עת קבוע לעשות לה' משפט בהרשעים אשר הפרו תורתך. {v:10} "הפרו תורתך".
 [קִיט קכז] {!:3} "על כן..." [מצודות] בעבור שיודע אני שתבוא עת המשפט לכן "אהבתי". {v:4} "מצותיך". {~:11} "על כן אהבתי" [רש"י] על אשר אהבתי מצותיך ראוי לך ללמדני עת רצון ומה אעשה לך ותרצני [קכה] "עדותיך".
 [קִיט קכח] {v:3} "כל פקודי" [רש"י] כל דבר אשר צוית בתורתך. "ישרתי" - ישרו בעיני ואמרת עליהם ישרו כל זה כדאי אני שתמחול ותרצה לי. "כל ארח שקר שנאתי" [משלי ח יג] "יראת ה' שנאת רע גאה וגאון ודרך רע ופי התפכות שנאתי". {~:10} "אורח שקר".
 [קִיט קכט] {v:3} "נצרתם נפשי" [יסוד] שמרה אותם נפשי. [רש"י] כולם כי לא נודע איזה יכשר. [מאיר] אקיים את כל המצוות כי אינני יודע מי המוכחרות. [אבות ב ב] והוי זהיר במצוה קלה כבחמורה, שאין אתה יודע מתן שכרן של מצוות. {v:4} "פלאות עדותיך" [מצודות] מכוסה ונעלם. [רש"י] ... יש מצוות קלות שהרבית במתן שכרן כגון שלוח הקן. [דב' יז ח] "כי יפלא ממך". [דב' ל יא] "כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלאה היא וממך ולא רחקה הוא". {v:13} "פלאות" [יסוד] נפלאים.
 [קִיט קל] {v:4} "פתח דברריך" [מצודות] ר"ל כאשר יתחיל האדם להתבונן בתורה יאירו עיניו ויוסיף תבונה בכל עת. "מבין" - היא נותנת בינה לפתיים.
 [קִיט קלא] {!:3} [א"ע] "פי פתחתי" כמו שואף לקבל דברך. [מלבי"ם] ודוד אומר כי אצלו המצות הם כמו האויר. {~:4} מצותיך.
 [קִיט קלב] {v:2} [מלבי"ם] המשפט הוא המגיע מן הדין, והחנינה הוא מתנת חנם, ואוהבי שמו ישיגו ה' עליהם בהשגחה מופלאה: [מש' יב כא] "לא יאונה לצדיק כל און". {~:3} "לאוהבי שמך". [דב'] "לאהבה את ה'". {!:4} "פנה אלי וחנני" [כה טז]. "כמשפט". {~:5} חנון. {!:17} "כמשפט" [מצודות] כראוי לחנן "לאוהב שמך". [מלבי"ם] המשפט הוא המגיע מן הדין, והחנינה הוא מתנת חנם...
 [קִיט קלד] {~:4} "פקודיך". {v:10} "מעושק".

- [קִיט קלה] {~:2} כשירד מהר סיני [שמ' לד ל] "וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרן עור פניו וייראו מגשת אליו".
- {~:3} עבדך. {~:4} מלמד חוקיו. {~:5} מאיר פניו.
- [קִיט קלו] {~:3} "לא שמרו תורתך". {~:15} "פלגי" [מלבי"ם] והגם שיש בידי חטא בת שבע שתרתני אחרי עיני, כבר ירדו עיני פלגי מים על שלא שמרו תורתך - וכבר שבתי בתשובה ונמחל לי.
- [קִיט קלז] {v:4} "וישר משפטיך" [מצודות] כ"א ממשפטיך הוא ישר. [מלבי"ם] משלם לצדיק שכרו ולרשע ענשו. {v:17} "משפטיך" [יסוד] דיניך.
- [קִיט קלה] {v:4} [מצודות] עדותיך אשר צוית המה צדק ואמונה מאד. "ואמונה" [מלבי"ם] שאתה נאמן לתת לכ"א את המגיע לו.
- [קִיט קלט] {v:6} "צמתני" [מצודות] הכעס כרתה אותי כי צרי שכחו דבריך והדבר הזה מכעיס אותי.
- [קִיט קמ] {~:3} אהב את "אמרתך".
- [קִיט קמא] {v:3} "פקודיך לא שכחתי" [מלבי"ם] כי אני עושה אותם מאהבה לא בעבור כבוד. {v:4} "פקודיך". {~:6} "צעיר אנוכי ונבזה". {v:16} "צעיר" [מצודות] עניינו קטן ושפל. [שמאל א יז יד] "ודוד הוא הקטן".
- [קִיט קמג] {v:2} "מצותיך שעשועי". {v:3} "מצותיך שעשועי". {v:4} "מצותיך". {v:6} "צר ומצוק מצאוני".
- [קִיט קמד] {~:2} [מצודות] לכן "הבינני ואחיה" ע"י בחיי עוה"ב עד עולם כאשר המה קיימים עד עולם. {~:6} "הבינני ואחיה". {v:11} "הבינני". {v:13} "לעולם". {v:17} "צדק".
- [קִיט קמה] {v:3} "קראתי בכל לב". {~:4} "חוקיך". {~:5} "ענני".
- [קִיט קמו] {v:3} "קראתיך". {~:4} "עדותיך". {v:11} "הושיעני".
- [קִיט קמז] {v:3} "קדמתי בנשף" [צוהר] קמתי באמצע הלילה. {v:4} "לדברך".
- [קִיט קמח] {v:3} "קדמו עיני אשמרות" [יסוד] הקדימו עיני להקיץ באשמרת הבקר.
- [קִיט קמט] {~:3} "קולי...". {v:5} "כחסדך".
- [קִיט קנ] {v:6} "קרבו רדפי זימה" [יסוד] עושי תועבה להזיקני. {v:10} "מתורתך רחקו".
- [קִיט קנא] {~:5} "קרוב אתה ה'" [צוהר] את השבים מקרב אתה ה'.
- [קִיט קנב] {v:3} "קדם" [צוהר] עתידות, [יסוד] ראשית "ידעתי מעדתיך" הם מתורך. {v:4} "כי לעולם יסדתם" [יסוד] כי המה מיוסדים לנצח.
- [קִיט קנז] {~:2} "חיני". {v:4} "כמשפטיך חיני" [מצודות] כמנהגך לרחם על הבריות. {~:12} "רחמיך רבים". {~:17} "כמשפטיך" [מלבי"ם] מצד המשפט והדין כפי זכותי.
- [קִיט קנז] {v:3} "מעדותיך לא נטיתי". {v:6} "רבים רודפי וצרי".
- [קִיט קנט] {v:3} "פקודיך אהבתי". {~:4} מחייני. {v:5} חסד.
- [קִיט קס] {v:4} "ראש דבריך אמת" [יסוד] מאז ראשית דברך אמת. {v:13} "ולעולם" [צוהר] נצחיות.
- [קִיט קסא] {v:3} "ומדברך פחד לבי" [יסוד] ומלעבור על צווייך פחד לבי. [משלי כח יד] "אשרי אדם מפחד תמיד" [ברכות ס/א] הוא בדברי תורה כתיב. {v:6} "שרים רדפוני חנם" [יסוד] נכבדים רדפו אותי ללא סבה.
- [קִיט קסב] {v:4} "אמרתך".
- [קִיט קסג] {~:4} "תורתך".
- [קִיט קסד] {v:3} "שבע" [מצודות] פעמים רבות וכן [משלי כד] "שבע יפול צדיק וקם".
- [קִיט קסה] {v:2} "לאוהבי תורתך" [מצודות] יהיה לאוהבי תורתך. "ואין למו" - לא יבוא להם מכשול. {v:3} אהבת התורה.
- [קִיט קסו] {v:3} "שיברתי" [יסוד] קויתי. "עשיתי". {v:4} מצותיך. {v:5} ישועתך.
- [קִיט קסז] {v:3} שמרתי ואהבתי עדותיך.
- [קִיט קסח] {v:4} "כל דרכי נגדך" [רש"י] אתה יודע כל דרכי.
- [קִיט קסט] {~:3} "תקרב רינתי לפניך" [מלבי"ם] הרנה קודמת אל התפלה והתחנה, שתחלה מרגן ואומר מזמורים ואח"כ מתפלל. {~:5} מבין אותי.
- [קִיט קע] {~:4} "תבוא תחינתי לפניך". {~:5} "הצילני". {~:6} "הצילני".
- [קִיט קעא] {v:3} [מצודות] כאשר תלמדני חוקיך אז תאמרנה שפתי תהלה.
- [קִיט קעג] {v:3} "פקודיך בחרתי". {v:5} "לעזרני". {v:11} "תהי".
- [קִיט קעה] {v:2} "תחי נפשי". {v:3} "ומשפטיך" [אריה] כ"ד ספרי התנ"ך. {v:4} משפטך. {v:5} "יעזרני". {v:11} "תחי נפשי" [יסוד] תן חיים לנפשי. [אריה] יהי רצון. {~:12} "ותהללך".
- [קִיט קעו] {v:3} "מצותיך לא שכחתי". {~:4} "בקש". {v:6} "כשה אובד". {v:11} [מצודות] כמו השה הזה כשהוא אבוד מן העדר אינו יודע לחזור עד שיבקשו הרועה כן תועה אני בדעתי ולא אדע מעצמי כל תוכן כשרון הדרך לכן בקש אתה את עבדך וראה את הדרך אשר ילך בה כי לא שכחתי מצותיך והבא לטהר הלא מסייעין לו מן השמים [שבת קד/א]. {v:15} "תעיתי".
- [קכ א] {v:1} "שיר המעלות" [רש"י] שיאמרו הלויים אותו על 15 מעלות היורדות מעזרת ישראל עד עזרת נשים ויש כאן 15 מזמורים של "שיר המעלות" (ק"כ - קל"ד), ורבותינו אמרו שישדן דוד להעלות את התהום כמו שמפורש במסכת [סוכה נא], ולפי אגדה פתרונו שיר למאה עולות. {v:3} "קראתי". {~:5} "ויענני". {v:6} "בצרתה לי". {~:11} "קראתי". {~:20} [זוהר ב קמג/ב] דוד מלכא אמר שיר המעלות, שלמה מלכא אמר שיר השירים.

- קכ ב** {~:5} מציל. {~:6} "הצילה נפשי". {v:10} "משפת שקר, מלשון רמיה".
- קכ ד** {~:3} "רד"ק] יש להשמר מהם כי מתוך דבריהם אינם ניכרים ברמאותם. {v:10} "רד"ק] המשילם ל"גחלי רתמים" שהם חמים מאוד.. ואפילו בעת שנראים כבים מבחוח וידמו אפר, הם מבפנים אש בוערה. כן דברי לשון רמיה, שמראה בפני אדם שאין ליבו רע עליו, כדי שלא ישמר ממנו, וכשיפרד ממנו ידבר עליו רעות. ואמר "עם" כי שניהם בו, החיצים והגחלים.
- קכ ה** {~:6} "אויה לי...". {v:10} "כי גרתי" [יסוד] עם "משך" - בני יפת. "אהלי קדר" - בני ישמעאל.
- קכ ו** {v:10} "שונא שלום".
- קכ ז** {v:3} "אני שלום וכי אדבר". {v:10} "המה למלחמה".
- קכא א** {v:1} [רש"י] שיר למי שעתיד לעשות מעלות לצדיקים לעתיד לבא. {~:5} "מאין יבוא עזרי" [רד"ק] לא יועיל לי הקריאה לעזרה, אם אין לי עזר מה'. {~:6} "אשא עיני אל ההרים". [א"ע] מנהג כל שהוא במצור לשאת עיניו אולי יבואו עוזרים לו להרחיק האויב.
- קכא ב** {v:4} "עשה שמים וארץ". {v:5} [א] "מאין יבא עזרי?" התשובה "עזרי מעם ה'". {v:13} "עשה שמים וארץ".
- קכא ג** {v:4} [מלבי"ם] השגחתו כפולה. א) דבוקה בך עצמך ולא יתן למוט רגלך - שמחזיק אותך בעצמך בל תמוט, ב) חוץ ממך, הוא נדמה כשומר העומד אצלך לשמור אותך מפגעים חיצונים, אולם השומר הזה נעלה מיתר שומרים כי לא ינום שומרך - **כי שומר אחר ילאה ע"י תנומה ותופסק שמירתו**. {v:5} "אל יתן למוט רגלך" [מצודות] לא יסיר השגחתו ממך. [צוהר] כי לא יתן לכלות את עמו, ולא ימית את הצדיקים.
- קכא ד** {v:4} "לא ינום ולא ישן". {v:5} "שומר ישראל".
- קכא ה** {v:4} [מלבי"ם] ה' - עוד מעלה בשמירתו, כי מלבד שה' שומרך - מפגעים ארציים הוא גם כן **"צלך"** - שהוא צל גם מרעות טבעיות שמיימיות, ואינו דומה כשומר אחר שאינו תמיד עמך, כי הוא נמצא תמיד **"על יד ימינך"** - עד שמצד שהוא צלך. {v:5} "שומרך".
- קכא ו** {~:4} [רד"ק] סיבת התחלואים חום וקור.
- קכא ח** {~:19} "מעתי ועד עולם".
- קכב א** {v:2} "שמחתי באומרים לי בית ה' נלך" [מלבי"ם] מצד ששם ה' שכן והוא משכן השכינה והאלהות בקדש, אמנם. {~:3} "שמחתי באומרים לי" [רש"י] שמעתי בני אדם שאומרים מתי ימותו אותי וימלוך שלמה בנו ויבנה בית המקדש ונעלה לרגל ואני שמח. {v:19} [א"ע] זה השיר אמרו דוד שיאמר עם הזמירות בבית השם בעת שיבנה הבית.
- קכב ג** {v:19} "כעיר שחבורה לה יחדו" [רש"י] יש ירושלים הבנויה בשמים ועתידה ירושלים של מטה להיות כמותה.
- קכב א** {v:3} "אליך נשאתי את עיני". {v:4} "היושבי בשמים" [מצודות] אתה היושב בשמים.
- קכב ב** {v:3} [רד"ק] שהוא אדוננו ואנחנו עבדיו. ואין לנו למי נשא עין, אלא אליו, שנתננו בגלות, שירחם עלינו ויוציאנו ממנו. {~:5} "עד שיחננו" [א"ע] יושיענו.
- קכב ג** {v:6} "רב שבענו בוז". {~:10} "בוז". {v:20} {יש' לג ב} "ה' חננו לך קוינו היה זרעם לבקרים אף ישועתנו בעת צרה".
- קכב ד** {v:6} "רבת שבעה לה נפשנו" [יסוד] רבות סבלה לה נפשנו. {v:10} "הלעג השאננים" [רש"י] לעג הגוים השאננים שבענו. "הבוז" - שבזו את גיא היונים היא ירושלים.
- קכד א** {v:1} [רד"ק] משל על שנאת הגוים בגלות את ישראל.
- קכד ב** {v:10} "בקום עלינו אדם".
- קכד ו** {v:12} "ברוך ה'".
- קכד ז** {~:7} "נמלטה מפח יוקשים".
- קכד ח** {v:3} "עזרנו" [מצודות] העזר שלנו באה **בהזכרת שם ה' עושה שמים וארץ** ולא באה העזר בכח ידינו. {v:20}
- קכא ב** "עזרי מעם ה' עשה שמים וארץ".
- קכה א** {v:2} [מצודות] אותם הבוטחים בה' **המה "כהר ציון"** אשר לא ינטה ממקומו ולעולם ישב על כנו. {v:3} "הבוטחים בה". {~:19} "לעולם ישב".
- קכה ב** {v:4} "ירושלים הרים סביב לה". {v:5} [מצודות] כמו ירושלים שההרים מסבבים לה כן ה' סביבות עמו הבוטחים בו **להגין עליהם** עד עולם. {v:19} "מעתי ועד עולם".
- קכה ג** {~:4} "למען לא ישלחו הצדיקים בעולתה ידיהם". {~:10} "שבט הרשע".
- קכה ה** {v:2} "שלום על ישראל". {v:9} "יוליכם ה' את פְעֵלֵי האוּן" [מצודות] אותם יוליך ה' לאבדון עם פועלי האון... {v:10} "והמטים עקלקלותם" [מצודות] אבל אותם שהמה מטים עצמם אחר דרך עקלקלות ר"ל **שכל טובתם הוא לרמות את הבריות**.
- קכו א** {v:1} "בשוב ה' את שיבת ציון" [רש"י] מגלות בבל היינו כחולמים. {v:19} [מלבי"ם] מציון תקות ישראל מה שיקוו שימלא ה' הבטחתו ע"י נביאיו להשיב שבותם.
- קכו ב** {~:3} [ברכות לא/א] אסור לאדם שימלא שחוק פיו בעולם הזה שנאמר "אז ימלא שחוק פינו ולשונו רנה". אימת? בזמן שיאמרו בגוים "הגדיל ה' לעשות עם אלה". {~:5} "הגדיל ה' לעשות...".
- קכו ד** {~:5} "שובה ה' את שביתנו" [צוהר] החזר נא ה' את נדחי ישראל.
- קכו ה** {v:3} לזרוע (אף בדימעה) ולקצור.
- קכו ו** {v:3} "הלוך ילך" [צוהר] זרענו מצות. {v:6} "ובכה" [צוהר] בדמע וקושי.

- קכו א** {v:1} "לשלמה" [רש"י] שיר זה אמר דוד על שלמה בנו. {4:~!} "אם ה' לא יבנה בית". "שוא שקד שומר" [רש"י] על חינוך צופה בה השומר. {7:~} "שוא" פעלו. {15:~} [רש"י] שצפה ברוח הקודש שעתיד שלמה לבנות ביהמ"ק ובו ביום ישא את בת פרעה ועל זה נא' [יר' לב לא] "כי על אפי ועל חמתי היתה לי העיר הזאת למן היום אשר בנו אותה" לכך אמר המזמור הזה: למה לך בני לבנות בית ולסור מאחרי המקום? מאחר שאינו חפץ בה ל"שוא עמלו בוניו בו".
- קכו ב** {v:2} "כן יתן" [רש"י] הקב"ה פרנסה למי שמנדד שנת מעיניו בשביל לעסוק בתורה. [א"ע] שינה על דרך מתוקה שנת העובד. {v:3} "לידידו שנא" [רש"י] למנדד מעיניו שינה. {v:10} "שוא לכם" [רש"י] בעלי האומניות המשכימים ומאחרים למלאכתם ומתפרנסים בעצבון וביגיעה בלחם העצבים של טורח.
- קכו ד** {v:2} "כחצים ביד גבור" [רש"י] להלחם בם את אויביו. [מצודות] שכל זה המה מעשה ידי אביהם להתפאר. [מלבי"ם] לא יהיו זרעם לריק רק יקלע אל מטרת החפץ והתכלית להעמיד זרע ברך יראי ה' ושומרי מצותיו. {3:~} "כן בני הנעורים" [רש"י] התלמידים שאדם מעמיד מנעוריו. {v:16} "כחצים" [א"ע] שהם חזקים "כן בני הנעורים" ולא כן בני הזקונים.
- קכה א** {v:2} "אשרי". {3:~} "ההלך בדרכיו".
- קכה ב** {v:2} [רש"י] הנהנה מיגיע כפו נוהל שני עולמות. [ברכות ח/א] "אשריך" בעולם הזה "וטוב לך" לעולם הבא. {3:~} [אבות ד א] איזהו עשיר? השמח בחלקו... "אשריך", בעולם הזה. "וטוב לך", לעולם הבא. {4:~} [משלי יח ט] "גם מתרפה במלאכתו אה הוא לבעל משחית". {v:20} [משלי יב ט] "טוב נקלה ועבד לו ממתכבד וחסר לחם".
- קכה ג** {v:2} "כגפן פוריה" [רש"י] בניה מרובין. "בניך כשתילי זיתים" - מה זיתים אין להם הרכבה כך אין בבניך פסול. {v:20} [ילקוט"ש רות - תרו] כל הנושא אשה כשרה כאלו קיים כל התורה מראש ועד סוף, ועליו הוא אומר "אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך".
- קכה ה** {v:5} "יברכך". {19:~} "וראה" [מצודות] ותהיה רואה בטובת ירושלים בעת בנינה.
- קכט ב** {v:2} "לא יכלו לי".
- קכט ה** {v:10} "שונאי ציון".
- קל א** {3:~!} "ממעמקים קראתך". {v:6} "ממעמקים" [מצודות] מתוך עומק הצרות קראתי לך ה'.
- קל ב** {3:~} בקול תחנונים. {4:~} שומע בקולי, אזניו קשובות לקול תחנוני. {20:~!} ירחמיאל ביגון ופרחי מיאמי - שיר המעלות. mp3
- קל ג** {17:~} "מי יעמוד?".
- קל ד** {3:~} "למען תורא" [יסוד] כדי שייראו ממך. {v:4} "למען תורא" [מצודות] מלשון מורא. {v:5} "עמך הסליחה".
- קל ה** {4:~} דברו.
- קל ו** {v:3} [רש"י] הריני מן המצפים לגאולה.
- קל ז** {v:3} "יחל ישראל אל ה'". {v:5} "עם ה' החסד". "והרבה עמו פדות" [מצודות] הלא פדה אותך רבות פעמים וכמו כן יפדה אותך גם עתה כי לא יחסר לו פדות כי הרבה עמו. {v:13} "והרבה עמו פדות" [יסוד] אפשרויות רבות עמו להציל.
- קל ח** {5:~!} [יסוד] והוא יכפר על ישראל מכל עוונותיו. [מצודות] ר"ל הנה גם העון לא יעכב הגאולה כי הוא יפדה את ישראל מן העונות כי כבר נתמרק העון והלך לו והרי הוא פדוי מן העין. [א"ע] כנגד [ג] "אם עונות תשמר יה". {v:19} [יר' לא י] "כי פדה ה' את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו".
- קלא א** {3:~!} "לא גבה לבני" [מלבי"ם] למשל... מי שחפץ שיהיה לו גבורה מופלגת יותר מן הגבול.
- קלא ב** {v:3} "אם לא" [מצודות] הוא ענין שבועה כאומר אם לא עשיתי כן יבא עלי עונש. "ודומת" [יסוד] ודמית. "כגמל עלי אמו" - כתינוק הבוטח על אמו... כך היא "נפשי" - הבוטח בה. [רד"ק] יש לסמוך על האם ועל הקבלה והמסורת בגידול הילד ולא על הבינה העצמית.
- קלא ג** {19:~} "ועד עולם".
- קלב א** {4:~} "זכור". {v:6} "את כל עונותי" [יסוד] סבלו.
- קלב ב** {v:3} [א"ע] כי יעקב נדר נדר [בר' כח-כב] "יהיה בית אלהים" והשלים נדרו [בר' לה ז]. [רד"ק] ועיקר החלום, ביהמ"ק הוא שראה [ב"ר סט ז]. {v:19} [רד"ק] מקום המקדש היה סוד גדול שנגלה ליעקב אבינו בחלום בלבד (ולא ידוע אם נגלה לאברהם אבינו שיהיה מקום המקדש) ולכך דוד מקשר את תפילתו עם "אביר יעקב". {v:20} ברכת יעקב את יוסף [בר' מט כד] "מידי אביר יעקב".
- קלב ג** {3:~} [מלבי"ם] "אם אבא", [ד] "אם אתן" - שבועה על תנאי באם אבא באהל ביתי אז השבועה אם אתן שנת לעיני, ו"ערש" - הוא מיוחד לשכיבה לעונג... [מציון] "יצועי" - מלשון מצעות המטה כמו [בר' מט ד] "חללת יצועי". {19:~} "באוהל ביתי" [מצודות] באוהל המוכן לבית שבתי הראוי למלך.
- קלב ד** {3:~} [מצודות] ר"ל להיות ישן להתענג יותר מההכרח להחיות את הנפש וגם זה הוא ענין שבועה...
- קלב ה** {2:~} "אמצא... משכנות...". {3:~} [ג-ד]... {4:~} "עד אמצא מקום" [רש"י] עד שידוע היכן יהיה מקום המקדש.
- קלב ו** {v:4} "הנה שמענוה באפרתה" [מצודות] עוד הייתי באפרת מקום מולדתי [שמואל א יז יב] "ודוד בן איש אפרתי הזה מבית לחם יהודה ושמו ישי ולו שמנה בנים", כמ"ש [בר' מה ז] "בדרך אפרת היא בית לחם".
- קלב ט** {v:3} "וחסידך ירננו" [מצודות] הלויים ירננו בשיר. {4:~} "ילבשו צדק" [מצודות] בגדי כהונה [שמ' כח, כט] נקראים בגדי צדק כי הם מכפרים ומצדיקים את החוטאים.
- קלב י** {3:~} "עבדך". {v:7} "אל תשב פני משיחך". {v:11} "אל...".

- {v:2} [קלב יא] "מפרי בטנך אשית כסא לך". {v:4} "נשבוע... אמת לא ישוב ממנה". {v:20} [פט ד] "כרתי ברית לבחירי, נשבועתי לדוד עבדי". [שמואל ב ז יב-טז].
- {v:3} [קלב יב] "ישמר... בריתי ועדותי זו אלמדם".
- {v:6} [קלב טו] "אבינויה".
- {v:3} [קלב טז] [שמ' כח ב] "ועשית בגדי קודש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת".
- {v:19} [קלב יז] "שמ'... [א"ע] בדרך נבואה כי תעמוד מלכות דוד".
- {v:2} [קלב יח] "ועליו יציץ ניזורו" [מצודות] על דוד יאיר ויזרח כתר המלכות ר"ל תרבה גדולתו למעלה.
- {v:2} [קלב יט] "מה טוב ומה נעים". {v:3} [רד"ק] והנראה בעיני כי על מלך המשיח ועל כהן גדול שהיה בימיו מדבר, כי שניהם גדולים אשר בישראל ואדונים עליהם. כי המלך יושב על כסא המשפט והמלוכה לצוות את ישראל לאשר יראה וירצה, והכהן הגדול יורה התורה והמצוות. וקראם "אחים" שהם בגדולה ולא יקנאו זה לזה. {v:19} [רש"י] כשישב הקב"ה בבית הבחירה עם ישראל הקרויין אחים ורעים ויהיה גם הוא יחד עמהם. {v:20} [תנחומא שמ' כז] את מוצא כל האחים שונאים זה לזה: קין שונא להבל... ישמעאל שונא ליצחק... עשו שונא ליעקב... השבטים שונא ליוסף... ובאיזה אה אמרו ישראל להקב"ה? **כמשה ואהרן שנא** "הנה מה טוב... שהיו אוהבין ומחבבין זה את זה ש... היו שמחים זה בגדולת זה וזה בגדולת זה. [קלב א] {v:19} "העומדים... [מצודות] - להלל את ה' בבית המקדש".
- {v:3} [קלב ב] [מצודות] הרימו ידכם לה' בקדושה לברך אותו כי כן דרך המברכים להרים ידיהם למעלה. [וי' ט כב] "וישא אהרן את ידיו". ברכת כהנים.
- {v:4} [קלב ג] "יברכך... מציון". {v:5} [מצודות] אם תברכו את ה' [ב] אזי גם הוא יברך אתכם מציון כי משם נשפעים כל הברכות והטובות כי הוא מקום השראת השכינה.
- {v:2} [קלב ד] "ישראל לסגלתו" [יסוד] לאוצרו הנחמד של ה'. {v:4} [יש' מב א] "הן עבדי אתמך בו בחירי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו...".
- {v:3} [קלב ה] "כי אני ידעתי...". {v:13} "גדול".
- {v:13} [קלב יג] "... לעולם".
- {v:3} [קלב יד] "עבדיו". {v:5} "ועל עבדיו יתנחם" [יסוד] ולישראל עבדיו יסלת. {v:17} "כי ידין ה' עמו" [רש"י] ישפוט משפטם מאויביהם. {v:19} "כי ידין" [א"ע] כאשר דן עמו מיד פרעה. {v:20} שירת האזינו [דב' לב לו] "כי ידין ה' עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב".
- {v:5} [קלו א] "טוב".
- {v:4} [קלו ב] "לאלהי האלהים" [מצודות] הם מלאכי מעלה.
- {v:4} [קלו ג] "לאדוני האדונים" [א"ע] המלאכים הם אדוני הארץ. [מצודות] הם צבא השמים וכסיליהם שהם אדונים למשול בארץ וה' הוא אדון אליהם ולכל אשר יחפוץ יטם.
- {v:4} [קלו ד] "... לבדו".
- {v:4} [קלו ה] "לעושה... בתבונה". {v:14} [בר' א א] "בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ".
- {v:13} [קלו ו] "לרקע הארץ על המים" [יסוד] למותח את הארץ על המים. {v:14} [בר' א ו] "ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים". {v:20} [שמ' כ ד, דב' ה ח] "לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ". [יש' מב ה] "כה אמר האל ה' בורא השמים ונוטיהם רקע הארץ... [יש' מד כד] "כה אמר ה'... אנכי ה' עשה כל נטה שמים לבדי רקע הארץ מאתי".
- {v:14} [קלו ז] [בר' א יד-טו] "ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים... ויהי כן".
- {v:14} [קלו ח] [בר' א טז] "את המאור הגדל לממשלת היום".
- {v:14} [קלו ט] [בר' א טז] "ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים".
- {v:14} [קלו י] [שמ' יב כט] "ויהי בחצי הלילה וה' הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה".
- {v:14} [קלו יא] [שמ' יב נא] "ויהי בעצם היום הזה הוציא ה' את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם".
- {v:14} [קלו יב] [דב' כו ח] "ויוצאנו ה' ממצרים ביד חזקה ובזרע נטויה ובמרא גדל ובאתות ובמפתים".
- {v:14} [קלו יג] [שמ' יד כא] "וישם את הים לחרבה ויבקעו המים".
- {v:14} [קלו יד] [שמ' יד כב] "ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם".
- {v:14} [קלו טו] [שמ' יד כז] "וינער ה' את מצרים בתוך הים".
- {v:14} [קלו יט] [במ' כא כא-כד] "וישלה ישראל מלאכים אל סיחן מלך האמרי... ויכהו ישראל לפי חרב ויירש את ארצו...".
- {v:14} [קלו כ] [במ' כא לג-לה] "ויצא עוג מלך הבשן לקראתם הוא וכל עמו למלחמה אדריעי... ויכו אתו ואת בניו ואת כל עמו עד בלתי השאיר לו שריד ויירשו את ארצו".
- {v:3} [קלו כב] "עבדו".
- {v:4} [קלו כג] "זכר". {v:5} [מצודות] זכר אותנו בעוד היינו בתכלית השפלות במצרים נבזים ומלוכלכים בעבודת פרך. {v:6} "שבשפלנו" [יסוד] שבחולשתנו. {v:13} "עולם".
- {v:5} [קלו כד] "ויפרקנו" [יסוד] ויושיענו. "חסדו". {v:10} "מצרינו" [יסוד] מאויבינו. {v:13} "עולם".
- {v:4} [קלו כה] [מצודות] נותן לחם לכל הבריות ומשגיח על הכל.

- [קלו כו] {v:3} "הודו". {v:4} "לא אל השמים". {v:5} "כי לעולם חסדו".
- [קלו ג] {v:10} "ותוללנו" [מצודות] המהתלים והמלעיגים בנו שאלו דברי שמחה ואמרו לנו שירו לנו מן השיר אשר שוררתם בציון.
- [קלו ה] {v:20}! ירושלים של זהב / נעמי שמר. "אור הרים צלול כיין וריח אורנים. נישא ברוח הערביים עם קול פעמונים. ובתרדמת אילן ואבן שבויה בחלומה..."
- [קלו ו] {v:3} "אעלה את ירושלים על ראש שמחתי".
- [קלו ח] {v:2} "אשרי". {v:9} "השדודה" [יסוד] שסופה להיות גזולה. {v:10} "גמולך שגמלת לנו" [יסוד] המעשה הרע שעשית לנו.
- [קלו ט] {v:2} "אשרי" [א"ע] ספר אכזריות לבם שנפצו עוללי ישראל על כן למעלה את גמולך. {v:9} [מצודות] משובח ומהולל יהיה זה אשר יאחז בידו את עולליך וירצצם על פני הסלע.
- [קלו ב] {v:5} "ועל אמתך" [מצודות] על שאתה מאמת אמרי הבטחתך לקבל שבים. "כי הגדלת על כל שמך אמרתך" [רש"י] הגדלת על כל שמך אמרתך שאתה מעביר לנו על מדותיך וסולח לנו. {v:13} "כי הגדלת".
- [קלו ג] {v:2} "תרהבני בנפשי עז" [רש"י] הגדלתני. [מצודות] תחזקני לשום בנפשי עוז ואמצות להתחזק בעבודתך.
- [קלו ד] {v:3} "יודוך". {v:4} "אמרי פיך".
- [קלו ה] {v:3} "וישירו". {v:4} "בדרכי ה'" [מצודות] בהנהגת מדותיו. {v:13} "גדול כבוד ה'".
- [קלו ו] {v:5} "ושפל יראה" [יסוד] הרי את השפל ישגיח. {v:9} "וגבוה ממרחק יידע" [יסוד] ואת המתגאה מן השמים ייסר.
- [קלו ז] {v:5} "תחניני... תושעני...". {v:6} "אם אלך בקרב צרה". {v:10} "אויבי".
- [קלו ח] {v:4} "מעשי ידיך". {v:5} "יגמור בעדי" [יסוד] ישרים חסדו לטובתי. {v:7} "מעשי ידיך אל תרף". {v:11} "אל תרף" [יסוד] אל תעזוב. {v:13} "לעולם".
- [קלוט ב] {v:4} "לרעי" [רד"ק] למחשבי. השווה [יז] "רעיך". {v:5} [רש"י] "בנתה לרעי מרחוק" - בנתה מרחוק למושכני אל רעותך וחבתך. "לרעי" - לקרבני אליך.
- [קלוט ג] {v:4} [רש"י] "ארחי ורבעי זרית" - דרכי ורבעי ושכני סבת מחיצה שאין לי לעשות דבר בלא ידיעתך. "הסכנתה" - למדת. "וכל דרכי הסכנתה" [יסוד] וכל דרכי ידועים ומכרים לפניך.
- [קלוט ו] {v:20} {קהלת ג יא} "את הכל עשה יפה בעתו גם את העלם נתן בלבם מבלי אשר לא ימצא האדם את המעשה אשר עשה האלהים מראש ועד סוף". [איוב מב ג] "נפלאות ממני ולא אדע".
- [קלוט ח] {v:13} {יש' ו ג} "... מלא כל הארץ כבודו". [יר' כג כד] "הלוא את השמים ואת הארץ אני מלא נאום ה'".
- [קלוט יג] {v:4} {מש' ח כב} "ה' קנני ראשית דרכו. קדם מפעליו מאז". {v:5} "תסכני" [יסוד] הגנת עלי.
- [קלוט יד] {v:3} {א"צ - הזכירה} לכן הבט (על מעשי ה'), ועשה עצמך כאלו לא ראית הנפלאות מימך, ויהא נראה בעיניך כאלו היית סומא עד עתה ועכשו פתחת עיניך, אז היה נפלא בעיניך מאד, כך תעשה עצמך בכל יום.
- [קלוט טז] {v:4} "ולו אחד בהם" [תנחומא במדבר יז] איזה הוא? א"ר לוי: זה יום שבת...
- [קלוט יז] {v:3} [רש"י] כנסת ישראל אומרת מה נכבדו בעיני הצדיקים שבכל דור ודור ומה עצמו ראשיהם - חשבון ספירותיהם, לשון [שמ' ל יב] "כי תשא את ראש בני ישראל". [וי' יט יח] "ואהבת לרעך כמוך". {v:4} [מצודות] ומה מאוד יקרו לפני מחשבותיך ומה מאוד עצמו ורבו ראשי הדברים וכללותיהם.
- [קלוט יח] {v:2} רבים הם [יז] "רעיך" היקרים, צדיקי הדור (ראה רש"י שם). {v:3} "הקיצתי ועודי עמך". {v:13} [רש"י] אם באתי לספור את טוב מעשי ה' - מחול ירבון. {v:19} "הקיצתי"?
- [קלוט יט] {v:5} {מלבי"ם} "אם תקטול אלוה רשע" - שלא ימצא רשע וטוב לו. "ואנשי דמים יסורו ממני" - ולא יוסיפו לארוב על נפש צדיק שלא ימצא צדיק ורע לו. [מציון] "אם תקטול" - אשר תהרוג. {v:11} "אם... אלוה...".
- [קלוט כא] {v:3} [הקדמת הרמב"ם לפרק חלק] וכשנתקלקל לאדם יסוד מאלה 13 היסודות הרי יצא מן הכלל וכפר בעיקר ונקרא צדוקי ואפיקורוס וקוצץ בנטיעות ומצוה לשונאו ועליו נאמר "הלא משנאך ה' אשנא". [קשו"ע כט יג] ושנא את האפיקורסים והמסיתים והמדחיתים וכן המסורות. {v:20} [טו ד] "נבזה בעיניו נמאס".
- [קלוט כב] {v:4} {קשו"ע כט יג} הלא הוא אומר [וי' יט יח] "לא תשנא את אחיך בלבבך... ואהבת לרעך כמוך אני ה'", מה טעם? כי אני בראתיו. ואם עושה מעשה עמך אתה אוהבו, ואם לאו אי אתה אוהבו. {v:10} "לאויבים היו לי".
- [קלוט כג] {v:4}! "שרעפי" [יסוד] מצפוני והרהורי.
- [קלוט כד] {v:3} "וראה אם..." [מצודות] כי טוב לי המיתה משאחטא עוד. [מלבי"ם] כי טוב שאמות זכאי ואל אמות חייב, ולכן אם תראה שאני מוכן ללכת בדרך רע תקחני מן העולם. {v:4} "רואה אם עוצב בי". {v:5} "ונחני" [יסוד] והדריכני. {v:15} "אם דרך עוצב בי" [רש"י] אם דרך מעצבה וקלקול בי.
- [קמ ב] {v:5} "תנצרני". {v:6} "חלצני". {v:7} "תנצרני" [יסוד] תשמור אותי. {v:20} [ה].
- [קמ ה] {v:5} "תנצרני". {v:6} "אשר חשבו..." {v:7} "שמרני". {v:20} [ב].
- [קמ ז] {v:3} "אלי אתה". {v:5} "האזינה". {v:11} "קול תחנוני".
- [קמא א] {v:3} "קראתיך". {v:6} "חושה לי... בקראי לך". {v:11} "האזינה".
- [קמא ב] {v:3} [יסוד] כמו "קטורת". "מנחת ערב" [יסוד] כתמיד של בין הערביים.
- [קמא ג] {v:3} [אבות א יז] כל ימי גדלתי בין החכמים, ולא מצאתי לגוף טוב אלא שתיקה.
- [קמא ו] {v:3} "אמרי כי נאמו".

- [קמא ח] {v:7} "אל תער נפשי" [מצודות] אל תשפוך נפשי והוא ענין מליצה כי בצאת הנפש מן הגוף היא כאלו נשפכה ממנו. {v:11} "אל..."
- [קמא ט] {v:11} "שמרני..."
- [קמא י] {v:6} "יחד אנוכי..." {v:9} "יפלו במכמוריו" [מצודות] כולם יפלו כ"א ברשתו אשר טמן עלי. [מלבי"ם] "עד אנכי אעבר" - ואז יצאו מן המכמור בלי פגע, **כי איני מבקש רעתם רק שלא יוכלו לנגוע בי לרעה**, וכן היה שנתעכבו ע"י מלחמת פלשתים עד שניצול דוד ואנשיו. {v:11} "יפלו..."
- [קמב א] {v:1} [צוהר] כשהסתתר דוד במערה מפני שאול.
- [קמב ג] {v:6} "צרתני".
- [קמב ד] {v:3} "נתיבת, באורח זו אהלך". {v:6} "בהתעטף עלי רוחי" [יסוד] כאשר תחלש ותתעלף עלי רוח נשמת. "בהתעטף" [מציון] **כשהאדם בצרה הוא מעונה וכפוף וכאילו מעוטף** קצת הגוף בקצתו ורוחו בקרבו גם היא כאילו מתעטף.
- {v:10} [מצודות] בעת תתעטף רוחי בעבור רוב הצרות ואתה הלא ידעת נתיבתי אשר אלך בעת ההיא כי לא אלך לעשות למי מהם מאומה רע ועכ"ז באורח זו אשר אהלך כפוף ומעונה **טמנו עלי פח ללכדני** עם כי לא הלכתי להרע להם. [מאיר] להכשיל אותי.
- [קמב ה] {v:6} "אבד מנוס" [מצודות] אין לי למי לנוס לעזרה. {v:10} "אין דורש". {v:11} "הביט" [צוהר] הסתכל ה'. {v:20} {!} פרחי מיאמי - זעקתי אליך השם. mp3
- [קמב ו] {v:3} {!} "זעקתי". "אתה מחסי". "חלקי בארץ החיים" [א"ע] כי לא אקוה שירפאני אדם מארץ החיים רק אתה חלקי. {v:5} "חלקי בארץ החיים" [מלבי"ם] אחר שנתת חלקי בחיים ראוי שתשמור חיי. {v:6} [אריה] בהקשר לפרק הזעקה היא ממצוקה. {v:11} "זעקתי אליך ה".
- [קמב ז] {v:3} ברינה. {v:5} "הצילני". {v:6} "דלותי" [יסוד] נחלשתי. "אמצו ממני" [יסוד] חזקים הם ממני. {v:10} רודפי, "אמצו ממני". {v:11} "הקשיבה".
- [קמב ח] {v:3} "להודות" [מצודות] למען אודה שמך. {v:4} "כי תגמל עלי" [יסוד] תגמול את חסדך עלי. {v:5} [רבה בר' לוד א] "הוציאה ממסגר נפשי" - זה נח שהיה סגור בתיבה י"ב חדש. "להודות את שמך" - לתת הודיה לשמך. "בי יכתירו צדיקים" - יתכללון בי צדיקיא. "כי תגמול עלי" - שגמלת עלי ואמרת לי [בר' ח טז] "צא מן התיבה". {v:6} "הוציאה ממסגר נפשי" [א"ע] טעם ממסגר בעבור היותו במערה. [מצודות] ממקום מחבואי שאני טמון ונסגר בה... אבל עתה עודי מעונה ונרדף מי יפנה אלי ומי יחשב אותי. {v:11} "הוציאה ממסגר" [מצודות] ממקום מחבואי שאני טמון ונסגר בה. {v:19} {!} "בי יכתירו צדיקים" [יסוד] שבסיבתי יתפרסם כתר מלכותך ע"י הצדיקים. {v:20} [יג ו] "כי גמל עלי". [יש' מב ז] "לפקח עינים עורות להוציא ממסגר אסיר מבית כלא ישיבי חשך".
- [קמב א] {v:3} "תפילתי... תחנוני". {v:4} "באמונתך" [מצודות] לאמת ולאמן הבטחתך עלי. "בצדקתך". {v:5} "שמע... האזינה... ענני".
- [קמב ב] {v:4} שופט "את עבדך". {v:16} {?} "כי לא יצדק לפניך כל חי". [יחזקאל פרק יד יד] "והיו שלשת האנשים האלה בתוכה נח דניאל ואיוב. המה **בצדקתם** ינצלו נפשם נאם אדני ה'".
- [קמב ג] {v:6} [איכה ג ו] "במחשכים הושיבני כמתי עולם".
- [קמב ד] {v:6} "ותתעטף" [מלבי"ם] יצייר שדומה כמי שהגיע קצו למות עד שרוחו שהיא כחותיו הרוחניים והנפשיים, מתעטפים ומסתתרים עליו, וכן הלב - שהוא מעון החיים ישתומם בתוכו - כי רואה שקרובה עתו.
- [קמב ו] {v:3} [מצודות] אז **אפרוש ידי בתפלה** כי נפשי תתאוה לפעלך לעולם מבלי הפסק כארץ העיפה וצמאה המתאוה למים. {v:6} "כארץ עיפה" [רש"י] בגולה.
- [קמב ז] {v:4} מסתיר פניו.
- [קמב ח] {v:3} "בך בטחתי". "אליך נשאתי נפשי". {v:4} "השמיעני" [א"ע] כאילו קול יקראני מרום כי משם יעשה עמי חסד וטעם בבקר כי רובי ההליכות והמלאכות תחלתם בבקר. {v:5} "הודיעני דרך זו אלך" [מצודות] הדרך אשר אלך בה להנצל מיד האויב.
- [קמב ט] {v:3} "אליך כיסיתי" [יסוד] כי אתה מחסי ומגני.
- [קמב י] {v:3} "עשות רצונך". {v:4} "רצונך". {v:5} "רוחך טובה".
- [קמב יא] {v:2} "תחיני" [יסוד] החייני נא. {v:4} "שמך". "בצדקתך". {v:5} "תוציא מצרה נפשי". {v:6} "תוציא מצרה נפשי".
- [קמב יב] {v:3} "כי אני עבדך" [מצודות] ועל האדון להציל עבדו מיד הקמים עליו.
- [קמב א] {v:1} "לדוד" [יסוד] מזמור שחברו דוד.
- [קמב ב] {v:19} "הרודד" [מצודות] השוטח "עמי" להיות מצע "תחתי" ונכנעים לי.
- [קמב ג] {v:2} "שמ' לג יב" [ויאמר משה אל ה' ראה אתה אמר אלי העל את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר תשלח עמי ואתה אמרת **ידעתך בשם** וגם מצאת חן בעיני". {v:16} [יש' ב כב] "חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו כי **במה נחשב הוא**".
- [קמב ד] {v:4} [איוב ז א] "הלא צבא לאנוש עלי ארץ וכימי שכיר ימיו". [א"ע] "הלא צבא" - זמן קצוב. [אבות ב טו] היום קצר והמלאכה מרבה, והפועלים עצלים, והשכר הרבה, ובעל הבית דוחק.
- [קמב ז] {v:4} "ממרום". {v:7} "והצילני ממים רבים". {v:10} "בני נכר". {v:20} [יח יז].

קמז טו {2:1} "אשרי העם". [רבה במ' יד ט] אין אישורן של ישראל אלא על שבחרו בהקב"ה להיות להם לאלהים והקב"ה בחר בהם להיותם לו לעם סגולה. {4:~} אלוהי עמו.

קמה א {1:1} הפרק הוא בסדר א"ב מלבד האות נ'. [ברכות דף ד/ב] מפני מה לא נאמר נו"ן? באשרי מפני שיש בה מפתן של שונאי ישראל דכתיב [עמוס ה ב] "נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל". {3:v} "ארומך אלוהי... ואברכה...". {4:~} "המלך... שמך". {12:v} "תהילה...". {19:~} "לעולם ועד".

קמה ב {3:1} "בכל יום אברכך". {4:~} "שמך". {12:v} "ואהללה...". {19:~} "לעולם ועד".

קמה ג {3:~} "אין חקר" [רד"ק] ולא ישיגנה האדם ברוב החקירה, כי אין לה חקר. אלא שיהללנו האדם לפי שכלו. {12:~} "ומהולל". {13:v} "גדול" [מלבי"ם] הגדולה אצל ה' מורה שהוא ראשית כל הסבות ואחרית כל המסובבים שהכל מאתו. [יש' מ כח] "לא ייעף ולא ייגע אין חקר לתבונתו". [איוב יא ז] "החקר אלוה תמצא אם עד תכלית שדי תמצא".

קמה ד {3:v} [רד"ק] יספר זה הדור שהולך טרם לכתו לדור אחר הבא, המעשים הנוראים שראו בימיהם והגבורות שראו בחייהם. לפי שישבחוהו הדור הבא על מה שעבר, שלא ראו אלא שהוגד להם, ועל מה שראו בימיהם. {4:~} "מעשיך".

12:~ "ישבחה". {13:~} "וגבורותיך". {20:v} [קהלת א ד] "דור הולך ודור בא והארץ לעולם עומדת".

קמה ה {3:v} "אשיחה" [מצודות] מלשון שיחה ודבור. {12:~} "אשיחה". {13:v} "הדר כבוד הודך" [רד"ק] יפי כבוד עוזר. [א"ע] עקרי כבוד גבורותיך הנראות גם דברי נפלאותיך שלא יבינום הדורות. [מלבי"ם] הוד הוא פנימי מהדר.

קמה ו {3:v} [מצודות] כמו שאני אספר גדולתך כן כולם "יאמרו" חוזק מעשיך הנוראים. {13:v} "ועזוז" [מציון] מלשון עוז וחוזק.

קמה ז {3:v} "זכר רב טובך יביעו" [רש"י] דור לדור גבורתך ידברו זה לזה לאמר טוב לנו להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו של הקב"ה. {4:v} צדקתך. {5:v} "טובך". {14:~} "זכר".

קמה ח {5:1} [רד"ק] "חנון" - שחונן הבריות ונותן להם צרכם. "ורחום" - שמרחם וחומל עליהם, ושומר אותם מן הנזקים ומפגעי העולם. {20:v} "שמ' לד ו" "אל רחום וחנן ארך אפים ורב חסד ואמת".

קמה ט {4:v} [מצודות] "לכלל" - לרעים ולטובים. "על כל מעשיו" - על כל הבריות שבעולם.

קמה י {3:v} "וחסידיך יברכוך" [רד"ק] החסידים, שהם מתבוננים תמיד במעשיך, הם יברכוך תמיד. [ברכות נד/א] הרואה... אומר ברוך ש... {4:v} "יודוך ה' כל מעשיך" [יסוד] יודו לך ה' כל ברואך. [רד"ק] אף מיני החיים שאין בהם דעת מתיקון יצירתך בהם והכנת מזונותם, "יודוך" האדם המבין בהם. והרי הם כאילו "יודוך". {12:~} "יודוך". {13:~} "יודוך ה' כל מעשיך".

קמה יא {3:v} "כבוד... יאמרו... ידברו". {4:v} "מלכותך". {12:~} "יאמרו... ידברו". {13:v} "כבוד... וגבורתך".

קמה יב {3:v} [יסוד] למען "להודיע". {4:v} "מלכותו".

קמה יג {19:~} "מלכות כל עולמים".

קמה יד {5:v} "סומך" [מלבי"ם] אולם במקום גדולתו שם ענותנותו, כי השגחתו תתפשט על השפלים והנדכאים.

קמה טו {2:v} [כתובות סז/ב] 'בעתם' לא נאמר אלא 'בעתו' מלמד שכל אחד ואחד נותן הקב"ה פרנסתו. {3:~} "יש' לח יח" "כי לא שאול תודך מות יהלך לא ישברו יורדי בור אל אמתך" [מציון] "ישברו" - ענין תקוה. [רד"ק] ואנחנו היודעים כי "אליך" היא התקוה, כי אתה הנותן והמכין. {4:v} "ואתה נותן להם את אכלם" [רד"ק] ע"י השתלשלות הסיבות. ואמר "אליך ישברו" ואף על פי שאין בהם דעת, הם "ישברו" לפי טבעם אל חוקם הנתון להם. {5:v} [מצודות] "אליך ישברו" - למלאות די מחסורם. "בעתו" - לכ"א בעת הצריך לו. {19:~} "כל".

קמה טז {2:~} "ומשביע לכל חי רצון" [רש"י] כדי פרנסתו הוא משביע את טובו ואת רצונו ואת ברכתו. {5:v} [מצודות] אתה פותח את ירך ומשביע לכל חי לפי רצונו ותאותו.

קמה יז {4:v} "צדיק". {5:v} "וחסיד".

קמה יח {2:v} "קרוב ה'" אליו. {3:~} "קוראיו... יקראוהו באמת" [מצודות] בלב. שיהיה פיו ולבו שווים ולא יכחיש הלב מאמר פיו. [דב' ד כט] "ובקשתם משם את ה' אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך". {4:v} [דב' ל יד] "כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשתו". {5:~} "קוראיו" [יסוד] המבקשים את עזרתו. {19:~} "יקראוהו".

קמה יט {2:v} "רצון יראיו יעשה". {3:~} "רצון יראיו... שועתם". {4:v} "יעשה... ישמע". [מלבי"ם] רק אחר ששועו לישועה יושיעם. {5:v} "ויושיעם" [מלבי"ם] שהעובדים מיראה אם יצעקו מני צר ועל רשעים שבאים להרע להם, אז רק יושיעם - לבד, אבל לא ישמיד ויעשה נקמה באויביהם, אבל להעובדים מאהבה גם את הרשעים - שרצו להרע להם ישמיד - שכפי מדרגת העבודה והקירבה לאלהים כן מדרגת ההשגחה. {6:~} "שועתם" [מצודות] צעקתם. {19:~} "ויושיעם". {20:v} "יעשה... ישמע...". [שמ' כד ז] "ויקה ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע".

קמה כ {2:~} ה' "שומר" עליהם. {3:~} "ואהביו" [רד"ק] טובים מ"יראיו" [יט], כי יאהבוהו ללא תקוה טובה, וללא פחד עונש, אלא מאהבה זכה. {5:v} "שומר". {19:~} "ואת כל הרשעים ישמיד". {20:v} [מש' ב כא-כב] "כי ישרים ישכנו ארץ ותמימים יותרו בה. ורשעים מארץ יכרתו ובוגדים יסחו ממנה".

קמה כא {3:v} יברך. {4:~} "כל בשר" [רד"ק] כל בני אדם (חי מדבר) לבדם ולא שאר החיים התחתונים. {12:1} "תהילת ה' ידבר פי". {19:~} [רד"ק] אז "תהילת ה' ידבר פי" כי אחיה עם המתים שיחיו. "לעולם ועד".

קמה ג {3:v} "אל תבטחו בנדיבים". {9:~} אין לו תשועה. {10:v} נדיבים.

קמה ה {2:v} "אשרי" {3:v} "שברו" [יסוד] כל תקותו שם על השם. {5:v} "בעזרו".

קמה ו {4:v} "השומר אמת לעולם" [רש"י] לסוף דורות רבים הוא מקיים ושומר אמיתת הבטחתו. {5:~} [אריה] אין ענין

עזרה מפורש.

[קמו ז] {v:4} [אריה] "עשה משפט... = אמת. "נתן לחם..." = חסד. {v:5} [סידור - ברכות השחר] ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם. **מתיר אסורים**. {v:6} "לעשוקים" [מצודות] לנגזלים. "לרעבים". "אסורים". {19:~} [רד"ק] בכל דור ודור, וכן יעשה עם ישראל, שהם עשוקים ואסורים עתה בגלות זה. {v:20} {קג ו} "עשה צדקות ה' ומשפטים לכל עשוקים". [יר' נ לג] "כה אמר ה' צבאות עשוקים בני ישראל ובני יהודה יחדו וכל שביהם החזיקו במ מאנו שלחם".

[קמו ח] {~:3} "פקח עורים" [א"ע] אם בא לו חולי עינים או שהיה כפוף קבוע ערש לא ישען על רופא. {v:4} "אוהב צדיקים". {v:5} "זוקף כפופים" [מצודות] האנשים הכפופים לארץ בשפל המצב המקום ב"ה זוקף אותם לעמוד זקוף ברום המעלה. [סידור - ברכות השחר] ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם. **זוקף כפופים**. {v:6} "עורים... כפופים". {13:~} [מלבי"ם] ומצד שהוא אוהב צדיקים ישגיח עליהם בהשגחה יתירה על צד הפלא. אם לפקח עיניהם, שזה כולל בין עיני השכל בין עינים הגשמיים ממש ע"פ הנס, ואם לזקוף כפיפותם שהם כפופים או מצד הענוה או מצד העוני, שילכו רומה בתעצמות כח הגויה ויתרון הכשר חכמה.

[קמו ט] {v:4} "ודרך רשעים יעות". {v:9} "יעות" דרכם.

[קמו י] {v:2} "ימלך ה' לעולם" [רש"י] יקיים את מלכותו בשמירת בניו. {v:3} [מלבי"ם] ויש הבדל בין "לעולם" ובין "לדור ודור", שלעולם מציין הזמן התמידי הבלתי מתחלק, ולדור ודור מציין הזמן המתחלק לשני דורות. {4:~} {11:~} "ימלך". {v:13} [אריה] "לעולם" נצחיות.

[קמו ב] {v:6} "נדחי ישראל".

[קמו ג] {v:20} {לד יט} "קרוב ה' לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע".

[קמו ו] {~:2} השם מעודדו. {v:3} בענוה.

[קמו ט] {v:4} נותן מזון. {v:13} "נותן לבהמה לחמה" [א"ע] הזכיר לבהמה שאין לה לב לתקן מזון לנפשה. "לכני עורב"

[רש"י] שהוא אכזרי על בניו. [מצודות] אשר יצעקו בעבור חסרון המזון.

[קמו י] {v:4} {דב' יז טז} "רק לא ירבה לו סוסים".

[קמו יב] {12:~} שיר ידוע.

[קמו יג] {v:5} "כי חזק" [מצודות] ולא יוכל האויב לכבשה מעתה.

[קמו כ] {v:3} [חגיגה יג/א] אין מוסרין דברי תורה לעובד כוכבים שנאמר "לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום".

[קמו א] {v:1} [צוהר] כשירים ה' כבוד ישראל ויגאלנו, ישבחו לו כל הבריא, מתחיל במלאכים ויורד עד החי והצומח בארץ.

[קמו ב] {~:3} קריאה: "הללוהו".

[קמו ה] {~:3} לעתיד "יהללו". {v:4} "כי הוא צוה ונבראו". {v:13} "ונבראו". {19:~} "יהללו".

[קמו ו] {4:~} "ויעמידם לעד לעולם". "חק נתן ולא יעבור" [צוהר] מטרה קבע להם שאינה משתנה.

[קמו ח] {v:13} "עשה דברו".

[קמו יג] {v:4} "שמו לבדו... על ארץ ושמים". {v:13} "נשגב" [יסוד] מרומם. "הודו" [יסוד] תפארתו. {v:19} {יש' ב יא}

"ונשגב ה' לבדו ביום ההוא".

[קמו יד] {v:2} "וירם קרן לעמו" [יסוד] והרים כבוד עמו ישראל. "תהלה" - ויתן שבה "לכל חסידיו". "לכני ישראל עם

קרובו". {3:~} "הללו-יה". "חסידיו". {v:4} "לכני ישראל עם קרבו" [יסוד] הקרוב אליו. {v:5} "וירם". {v:12}

"הללויה".

[קמו ט] {v:2} "ישמח", "יגילו". {4:~} "בעושיו", "במלכם".

[קמו ג] {v:12} "יהללו".

[קמו ד] {v:2} "יפאר" [יסוד] יעטר. [צוהר] ירומם. {~:3} "ענוים" [יסוד] השפלים. {4:~} "רוצה ה' בעמו". {v:5}

"בישועה".

[קמו ה] {2:~} "ירננו על משכבותם" [מלבי"ם] שגם אחר המחול שישכבו לנוח ירננו עוד מרוב השמחה, ורומז שגם בעת

הגויעה והשכיבה בקבר ירננו, כי מי שדבקה נפשו בה' בחיים ימות מיתת נשיקה ודבק בו ברננה ושמחה והלולא רבה כנודע.

[א"ע] בהתבודדם בלילה. {v:3} "בכבוד" [יסוד] השכינה.

[קמו ו] {v:3} "רוממות אל בגרונם" [יסוד] גדלות ה' ישמעו מגרונם. "וחרב פיפיות" - אחוזה "בידם" למלחמה. [מצודות]

כאלו אחזו בידם חרב בעלת שתי פיות חדודה משתי הצדדים [שופ' ג טז]. {~:5} {תדא"ר ד ח} כל ת"ח שעוסק בתורה בכל

יום... אינו צריך... דבר שיהיה לו שומר אלא הקב"ה משמרו בעצמו ומלאכי השרת עומדין סביב לו וחרב ביד כולם ומשמרין

אותו שנאמר "רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם...".

[קמו ט] {v:2} "הדר" [יסוד] כבוד "הוא לכל חסידו". {v:4} "לעשות בהם...". {5:~} "הדר הוא" [אריה] להתהדר בו כל

"חסידיו". {v:9} יעשה בהם משפט. {18:~} [wiki] התואר "חסיד אומות העולם" ניתן בימינו למי שנמנה עם המעטים

שפעלו למען הצלת היהודים באירופה בתקופת השואה. התואר ניתן בהתאם לחוק יד ושם משנת 1953. {v:19} [רש"י]

"משפט כתוב" - [יה' כה] "ונתתי את נקמתי באדם..."; ואם תאמר עדיין לא נולד יחזקאל. כשאמר דוד זאת נתנבא דוד על קץ

הגאולה וכשיבא הקץ כבר כתוב הוא המשפט זה ימים רבים.

[קנ א] {v:1} [צוהר] להלל את ה' בכל מיני כלי שיר. אמר י"ג פעם תיבת 'הללוהו' כנגד י"ג מדות של הקב"ה.

[קנ ו] {v:3} {רבה דב' ב לו} מהו [דב'] "בכל לבבך ובכל נפשך"?... על כל נשימה ונשימה שאדם מעלה חיוב לקלס את יוצרו.

מנין? שנא' [תה' קנ ו] "כל הנשמה תהלל יה".